

ТЫВА ЧОГААЛ

М. А. Күжүгет, Л. Х. Ооржак

ТЫВА ЧОГААЛ

8 класс

Ниити өөредилге черлеринге
өөредилге ному

Тыва Республиканың
өөредилге яамызы сүмелээн

Кызыл – 2022

ББК 83.3 Тув
К 88

Рецензентилери:

А.Х. Херел, Национал школа хөгжүдөр институттун тыва филология лабораториязының улуг эртем ажылдакчызы; *Е.Б. Ондар*, дээди категорияның тыва дыл, чогаал башкызы.

Эртем талазы-биле редактору: *А.С. Шаалы*, педагогика эртемнериниң кандидады, доцент.

Өөредилге номунуң I, III, V кезектерин *М. А. Күжүгет*; II, IV, V кезектерин *Л. Х. Ооржак* кылган.

Номнун даштында Россия Федерациязының Чурукчулар эвилелиниң кижигүнү *Чечек Монгуштуң* «Кадарчы» деп чуруун ажыглаан.

Тускай демдеглелдер:

- – номчаан чогаалывысты сайгараалы;
 - – бодун бодалың илерет;
 - – немелде медээлерни дилээли;
 - – шинчилел ажылын чорудаалы;
 - – чогаадыкчы номчулга;
 - – литература болгаш уран чүүлдүн өске хевирлери;
 - – чугаавысты сайзырадыылы;
 - – бот-тускайлаң онаалга;
 - – демнежиң ажылдаалы;
 - – интернет.
-

М. А. Күжүгет, Л. Х. Ооржак.

К 88 Төрөөн чогаал. 8 класс. Ниити өөредилге черлеринге өөредилге ному. – Кызыл: Национал школа хөгжүдөр институт, 2022. – 304 ар. – ISBN 978-5-6048088-3-2.

Өөредилге ному РФ-тиң ӨФКС-тиң негелделеринге дүүштүр ортумак ниити өөредилге черлериниң 5–11 класстарынга тыва аас чогаалы болгаш литератураның чижек программасынга даянып кылдынган.

ББК 83.3 Тув

ISBN 978-5-6048088-3-2

© С. С. Сюрюн-оол, С. Б. Байыр-оол, 2005

© М. А. Күжүгет, Л. Х. Ооржак, 2018, 2021

© Национал школа хөгжүдөр институт, 2018, 2022

Чогаал дугайында сөс

Чурук, ыры-хөгжүм, кино, чечен чогаал уран чүүлдүн хевирлери болур. Сайзыраңгай үеде чурттап чоруур культурлуг кижги бүрүзү уран чүүлдүн хевирлери-биле таныш, оларны сонуургап чоруур ужурлуг. Чүгө дээрге хевир бүрүзү кижиниң сагыш-сеткилин байыдар, хей-аъдын көдүрер, кайгамчыктыг чараш чүүлдерге ынак болурунга чаңчыктырар.

Чечен чогаал — уран чүүлдүн онзагай хевирлериниң бирээзи. Чогаал номчукчуларны бодунче хаара тудар сорунзалыг, кижизидикчи шынарлыг, амыдыралчы ужур-уткалыг. Ооң ужурундан литератураны чон сонуургаар, аңаа ынак. Бүгү делегейде ат-сураглыг Пушкинниң, Шекспирниң, Гейнениң, Толстойнуң, Достоевскийниң, Чеховтуң, Горькийниң, Маяковскийниң, Шолоховтуң, Твардовскийниң, Гамзатовтуң, Шукшинниң, Распутинниң болгаш оон-даа өскелерниң чогаалдарына номчукчулар ынчангаш ынак.

Проза, шүлүк база ши чогаалдары литератураның жанрлары болур. Тыва чечен чогаал шупту жанрлар-биле байлак.

Тыва литератураның шылгараңгай чогаалчылары: С. А. Сарыг-оол, В. Ш. Көк-оол, С. Б. Пюрбю, С. С. Сүрүң-оол, К.-Э. К. Кудажи, Ю. Ш. Кюн-зегеш, М. Б. Кенин-Лопсан, А. А. Даржай, В. С. Серен-оол, А. К. Үержаа, Э. Б. Мижит болгаш өскелер-даа — номчукчуларга шынарлыг, өөредиглиг чогаалдарын сөңнээн.

Литература номчукчуну чараш делегейже эдертип, ооң делегей көрүүшкүнүн делгемчидип турар. Чоннуң амыдыралының, культуразының, төөгүзүнүн, дылының, ёзу-чаңчылдарының, шажынчы үзел-бодалдарының онзагайын чечен чогаал чуруп көргүзөр. Чогаал бойдустуң чаражын эскереринге, кижилерни хайгаарап, амыдыралчы турушту быжыглаарына өөредир.

Кижги, ооң амыдыралы, мөзү-шынары чогаалдарда кол черни ээлээн турар. Ооң-биле чергелештир орус болгаш делегей литературазында «мөңгө темалар»: өг-бүле, улуглар болгаш бичиилер, бойдус камгалалы, ынакшыл дээш оон-даа өске айтырыгларны шиитпирлээринге чечен чогаалдың салдары аажок улуг.

Чечен чогаалдың утка-шынарын билип алырынга дыл кол черни ээлеп турар. Тыва дыл тыва чечен чогаалды тургузарының кол чепсээ болур. Эртемден З. Б. Самдан тыва дылдың дугайында мынчаар бижээн: «Тыва литератураның бир кол тепкижи — аас чогаалындан үндезилеттинген байлак дылында». Ооң ачызында чечен чогаал уран чүүлдүн өске хевирлеринден ылгалдыг, чүгө дээрге ыры-хөгжүмнү дыңнаар, чурукту көөр бис, а чогаал маадырлары-биле чугаалажып, сүмележип, маргыжып-даа болур.

Степан Агбаанович
САРЫГ-ООЛ
(1908–1983)

УЛУГ-ХЕМИМ

Шүлүглелден үзүндүлөр

1

Сентябрь ай – чурукчувус
Шевер чажыт холу-биле
Хемнер эрии эзим, сында
Хевис аргыш эгеледи.

Арга шыпшың, бодал бодап,
Агым суглар сымыражып,
Алдын бүрү чаашкын бооп,
Аяар, ыржым саарлып туру.

Көк-кат сывы түлөп каапкаш,
Көскү кылдыр кадын делгээн:
Туман өңнүг бизиргей кат
Дунааргай, куу агаарда бош.

Чиңгис ногаан сывын үглээн
Чиңгир кызыл киш-кулаа,
Кызыл-хүрөң сылдыстарзыг,
Кыптып, өжүп ойнаан көс-ле.

Кадак ак-көк дээривисте
Кастар далбый болу берген:
«Чазын чанып келир бис!» – деп
Чалгын чайып, кыйгыржыр-даа.

Узун, хөнү шиви, чойган
Улуг-Хемниң эриин харап,
Арнын сугга көрдүнген дег,
Аян кирген, каазы дендээн!

Алдын кеткен өске ыяшка
Адааргаардан кээргээн ышкаш,
Хоюг ногаан тоннарынга
Хойгарыксап тургулаанзыг.

Арыг иштин чырыткылаан
Аккыр уннуг хадыңнар ам
Хүрең-кызыл шырай-биле
Хүлүмзүрүү дендей берген.

Чыжыр хоолуг көрүнчүк дег,
Чырык, арыг Улуг-Хемде
Түмөн алдын бүрү шуужуп,
Дүлнүп ойнап, бадып-ла тур.

2

Мынчага дээр кижиги буду базып көрбээн,
Мырай эмдик, бүткен олчаан арыг хевээр,
Дошкун күштүг, ээлдек чаглак булуңнарлыг
Тоолзуг чараш хемимге ынаам таанда дендии!

Базым санай, уран шүлүк одуруу дег,
Байлак, каазын кыжын, чайын номчуп ханмас
Эң-не чажыт, ыдык сөзү – ишти-хөңнү
Эге-ле чүм, сөглеттинмээн даңгына-ла!

3

Азы күзүн дииңчи, кишчи
Аңныыр өйүн бодай каавыт:
Эткин өйү¹ чымааргай дүн
Эриктерде одаг-сылдыс.

¹Эткин өйү – ай чок караңгы дүн, сыыннар ынчан эдер.

Омак-эрес оолдуң, кыстың
Одагларда тоожу, тоолу:
«Огуң-чемзээн дөгөрин!» – деп
Олуртпайн, кыйгыра бээр.

Караан-кулаан чепсегленген,
Карманында сорунзалыг
Кезимелдер-чиндикчилер
Геологтардан айтырывыт.

Хемицниң сээ хайыразын
Хемчээп, деңнеп шыдавас сен,
Чүнү канчаар эдилээрин
Чүгле шынчы күжүң билир.

Эне хемим эриин дургаар
Эзирик бооп аяң аргып,
Эге-ле хей (сорулга чок)
Эргеленип, таалаксаам кээр.

Черге шыгаан бүрү ийикпе,
Чекпе, мөөгү, ыяшыг чыды,
Балык, балар тунгаан чыды
Баш-мээңге чемзиш кынныр.

Эрте күскү аргаже кир,
Эмзиг-таңзыг айдызай бээр:
Дытсыг, пөшсүг, хүнзүг, шыксыг –
Тынып ханмас ышкажыгай!

Каш он дылда шулуңнашкан
Кандыг кушкаш ында чогул!
Эзим будуу дөгере-ле
Эткир, хөөнгүр чадаган-на!

Эткин өйү хоор күзүн
Эзимнерге кулааңны бер:
Ынаан кый дээн ындынныг үн
Ыяш когзу¹ кандыг ийик!

Дазыл бөргүн кедип алган,
Танцылап-самнаан ышкаш

¹Ыяш когзу – арга-ыяшка чаңгыланыры.

Кара-мелдер сыынны көргөш,
Карааң канчап өөрбезил!

Сепке чемнээн мыйыт, бел дег,
Шеттер дамчаан дииңни көргөш,
Госциркке орган ышкаш,
Холум часкап, дилексээм кээр...

4

Чазын эмдик, мөөп чыткан
Чаңын уттуп, томаарааштың,
Кандыг-ла-бир сарыыл кирген,
Кадыннарзыг оожум, чоргаар.

«Унум дургаар кылыр ижим
Улустуу» деп далашканзыг,
«Угаан-биле демниг мен» деп
Угаадып-даа чытканзыг ийин.

Эне хемим, Улуг-Хемим!
Эмин эрттир чоргаараан сен,
Ээңни мени өттүнгензиг,
Эктиң бедик, орууң делгем!

Орук дургаар шаптыктарны
Ойбайн, деспейн, чула тутчуп,
Чалым-хая, ужарларны
Чаза булгап эртип чордуң.

«Сыскак сен» деп, «хөөлбек сен» деп
Сыңзып, далдап, сооңга кагбайн,
Дамды чыгыгы дамырактардан
Дажыг күштү чыып ап чордуң.

Улус сени ынчангаштың
«Улуг-Хем» деп адап алган!
Кадыр Таңды, калбак Саян
Хамык хемчиин сеңээ немээн.

5

Эне хемим, Улуг-Хемим!
Эң-не баштай сени көргөн

Эрткен үем – чажым сактып,
Эвээш чижек сөглөй кааптайн:

Эң-не баштай эрииң орта
Элбер-самдар кыштап келгеш,
Муңгак, хилег олурумда,
Буттарым чуп чыткан ийик сен.

Энемниң сээң чайгаар бүткен
Эннежиг чок каазың көргөш,
Чүрөк аарып, угаан аймап,
Чүдүп-тейлеп турган ийик мен.

«Кандыг күчү, кандыг угаан
Канчап мынчаар чаяган?» деп
Бажым чайып, эргий көрүп,
Пат-ла кайгаан турар ийик мен.

Ынчалза-даа бөгүн сөглээйн:
Ынчан чүгле эмдик куш сен,
Шыны херек, коргуп чордум,
Шыдал чокту кым-даа бастыр.

Өвүр черден кыштап келген
Өскүс оолдуң чолу туржук,
Мөге күштүг бодуңнуң-даа
Мөрү-чолуң билдинмес ийик.

Ында-хаая кайда-ла-бир
Ылым-чылым эрииңге кээп,
Одаг шаккан эрес аңчы
Огурган аң дыңнап хонар!

Оортан сеңээ хөглүг-даа эвес,
Оду сени чырытпас-даа,
Эки дизе, дээрде ай дег,
Элээн чырааш, өже-ле бээр.

Аътка дүжер, салдап кежер,
Азы шуут-ла дут манаар¹.
Бачыдаза, халый бергеш,
Бажы-биле баар-даа чорду.

¹Дут манаар – дошталы бээрин манаар.

«Улуг далай эртинелиг,
Үндүр чалгыш каар-ла боор оң,
Уруг эжим эриг баарлыг,
Удур көрнүп кээр-ле боор оң...

Улуг-Хемим сактырымга,
Урук дурту чыткан ышкаш,
Уруг эшти сактырымга,
Улуг тынып чыткан ышкаш...»

Чайын ойнаан уруглар-даа
Чадаарда-ла хемни кежир
Үнү-биле хөңнүн солчур
Үелерни көрүп эрттим...

Хемни кежир бир-ле катап
Хеме чайлып, корткан арат
Ооң соонда хемден буруп¹,
Оолдарынга чаннып турган:

«Улуг-Хемге чыгаваңар,
Уругларым, өршээп көргер!
Бажы-биле оюп чорааш,
Баргай мен де, манап оргар!..»

Хендир-биле эрикке өртээш,
Хемни кежир долгап тыртар
«Паром» дижир деспини-даа
Баштай көргөш, магадаан мен.

7

Мурнунда сен арат кижээ
Муңгаш, бедик арттан дора,
Бутта-холда кинчи-бек дег,
Муңгарадып, дуглап чордуң.

Ырак дүннер сагынгаш чоор,
Ырда кирген Кызыл хоорай
Амдыгаа дээр кандыг чытчык,
Ажыы-биле шынын сөглээйн:

¹Буруп – дедирленип.

Боску дунуп, үр чыл аараан,
Богдунган дег, чүрээ боглуп,
Чазын, күзүн – кезек өйде
Самолёт-ла өршээп турду...

Шапкын улуг хөгжүлдөгө
Шаптык-моондак болганыңга,
Халас барган санчок шакты
Кайын негеп чаргылдажыр!

Ажынганда, черлик-эмдик,
Ажылдаанда, ажыктыг-даа
Улуг-Хемни бөгүн көргөр,
Угаан-күштүң кенни болду.

Чүс-чүс чылда манаан суюн
Чүгле ам кээп хүлээп алды:
Мөңгүн, алдын холуй кылган
Мөңгө богаа кеттинипти!

Богаа боорда, онза богаа –
Боду хөйүнү көргүспүшаан,
Чурттуң улуг шапкын күжүн
Чугаалап-ла турган чүү ийик.

Дүне-хүндүс соксаш дивес
Түмөн дугуй – эртине, үне
Кадык судал какканы дег,
Хайнып, дойлуп, шуужуп-ла тур.

Көвүрүг-даа ажыттынды!
Хөрек-чүрек хозай берди,
Деткимчениң улуг оруу
Дээрде, черде делгемчиди...

Дашка, каңга быжып, дадаан
Дарган, шевер холдуң белээн
Мөге күштүг Улуг-Хемим
Мөңгөдө утпайн эдилезин...

Ава хемим, Улуг-Хемим,
Агым күжүң ырым болган,
«Шымда-ла, авай, үерле!» – деп
Шыданмай кый деп тур мен.

Эриң дургаар айыраң чаш
Эзимнерни шыржайжыт-ла,
Эңме-санчок аң-мең, кушка
Энчек-чаглааң кылыннат-ла.

Даап чыскаан көшке салды
Дажыглажып куду шуут-ла.
Ужарларга торулбас сен,
Унуң оруу улам алгыыр.

Катерлер, пароходтар
Кастар ышкаш көвей шуужар,
Харын мырай чалгыннангаш,
Каа-Хем бажы чедир эштир.

Белим, Шишкит, Кызыл-Хемниң
Белдиринде улуг курорт,
Тере-Хөлде балыкчы одаг –
Дөмей-ле сээң чараш арның.

Унуң дургаар ГЭС-терни
Улузуңга шаңнадың-даа,
Делгем Сибирь күштүг үнүн
Делегейге дыңнаттың-даа.

Бистиң чурттуң тергиин каазы –
Бии-Хем бажы хөлдер-хемнер,
Арга-сыннар, чечек, чимис –
Ава хемим чараш арны.

Хөй-хөй чараш көрүш айтып,
Көөргеттиниң, хөөревейн-даа,
Енисей ГЭС, Саян ГЭС-ти
Элдээртипсе, оон-на илдең!

Каа-Хем биле Бии-Хем каттышканы Улуг-Хем бо.

9

Аңган-на сээң эриң базып,
Арның көрүп, танаан черим
Чааты аксы Шагаан-Арыг –
Шагдан тура чуртум чер ийин.

Ава хемим, Улуг-Хемим,
Ам бис аңаа бөгүн барып,
Кайывыс-даа көңгүс өске
Катап база көржүп тур бис!

Шагаан-Арыг, Чаа-Хөл ынчаар
Чап-чаа далай болу берген
Ажай-буурул Буура безин
Аныяксып чалыткай бээр.

Бажы мөңгүн Хайыракан
Балыкчы дег эриң харап,
Бар-ла бүгү эртинезин
Пароходка чүдүрө бээр.

Чүнүң күжү бисти мынчаар
Чүглендирип, күчү киирген?
Ием сеңээ ырлап сөглэйн:
Ильичиниң ачызы-дыр!

Шүүлген чараш Улуг-Хемим эриин орта,
Шүлүк чогаал номчаан ышкаш, таалап, ханып,
Авазынга чассаан чаш дег, сөс-даа тыппайн,
Андаштанып, чүрээм черге дагаксаам кээр.

Айтырыглар болгаш онаалгалар

 1. С. А. Сарыг-оолдуң «Улуг-Хемим» деп шүлүглелинден үзүндүнү номчааш, эгелер аайы-биле кыска уткаларын тодарадып, чугаалаңар.

 2. Улуг-Хем (Енисей) дугайында кандыг төөгү болгаш тоолчургу чугаалар азы чогаалдар билир силер, чугаалаңар. Эштериңер, башкыларыңар база улуг улустан айтырып сонуургаңар.

 3. Улуг-Хем дугайында шүлүктер, ырылар билир силер бе? Оларның авторларын тодарадып бжиңер. Сеткилиңерге тааржыр шүлүктерни шээжилеп, ырыларның аялгазын тыпкаш, ырлап өөренип алыңар.

 4. Интернет четкизи, тыва дылда Википедияны ажыглап, Улуг-Хем кандыг хемил, ооң оруунда кандыг хоорайлар турарын, ооң эгези болгаш төңчүзү кайда чыдарын тодарадыңар.

 5. Бирги, ийиги, үшкү эгелерден эпитеттерни, диригжидилгелерни, деңнелгелерни ушта бжиңер. Демдеглеп алганыңар уран аргаларны чогаалда кииргениниң ужур-дузазын тодарадыңар.

 6. Улуг-Хемниң күскү чурумалының каазын, байлаан, чонга хайыразын көргүскен эгелерни аянынг номчуңар, башкының сүмелээни үзүндүлерни шээжилеп алыңар.

 7. Улуг-Хем дугайында уран чүүлдүң (уран чурулганың, ыры-хөгжүмнүң...) кандыг ажылдары-биле таныш силер?

 8. Дараазында одуругларда кандыг уран чурумалдыг аргалар ажыглаанын тодараткаш, оларның чогаалга ужур-дузазын илередиңер:

«Сентябрь ай – чурукчувус... Хевис аргып эгеледи», «Арга шын-шын, бодал бодал, Агым суглар сымыражып, Алдын бұрч чаашкын бооп...», «Көк-кат сывы ... Көскү кылдыр кадын делгээн...», «Кадак ак-көк дээривисте / Кастар далбий болу берген...», «Узун, хөнү шиви, чойган / Улуг-Хемниң эриин харап...», «Аккыр уннуг хадың-нар ам... Хүлүмзирүц дендей берген».

Шүлүглел дугайында билиг

Шүлүглел — шүлүктеп бижээн улуг хемчээлдиг чогаал. Ооң тургузуу нарын. Шүлүглелге чогаалчы, бир талазында, маадырларның кылган хөделиишкиннерин, оларның киржип турар болушкуннарын база сеткил-сагыжын долuzu-биле тоожуп чугаалаар, ийи талазында, бо бүгүнү боду (автор) канчаар көрүп, канчаар билип турарын илередир. Шүлүглелдиң бирги шынары ону тоожуга чоокшулаштырар, а ийиги шынары лирика чогаалдарына хамаарыштырар. Ооң ужурунда ону (ол ышкаш балладаны) холушкак аймактың азы лиро-эпиктиг аймактыг чогаал деп санаар.

Тыва чогаалчылар дыка хөй шүлүглелдерни чогааткан. Олар барык шүлүкчү бүрүзүндө бар деп болур. Оларның иштинде С. Пюрбюнуң «Чечек», «Үем болгаш үе-чергем дугайында», С. Сарыг-оолдуң «Саны-Мөге», «Алдын-кыс», Ю. Кюнзегештиң «Бөдүүн төөгү», «Ынакшыл болгаш килең дугайында ыры», «Куда», М. Кенин-Лопсанның «Бичии башкы», К.-Э. Кудажының «Чаңгыс шақ», Е. Танованың «Хемчиктиң ыры», К. Черлиг-оолдуң «Найыралдың одаанга», А. Даржайның «Таңма», «Игил ызы», А. Үержааның «Ногаан аът», Э. Мижиттиң «Өг», «Сүбедей» дээш оон-даа өске.

Юрий Шойдакович
КЮНЗЕГЕШ
(1927–2000)

ДЫТ

Дытка аяар чөленипкен
Дыңнап тур мен. Тынып туру.
Дазылдары дыка ханы –
Салаалар дег чатты берген,
Дагдан баткан дамыракты
Сагыш хандыр дозуп ишкен.
Шуужуп чоктаан чаагай дамды
Чулук болуп бүрүгө баар.

Шонган хуннун херелдери
Бүрүлөрдөн черже сиңер,
Чоон-чинге дазылдары
Бүргөг-каанда, изиг-соокта
Чечен ыр дег тааланчыг
Черниң үнүн дыңнап чыдар.

Дытка аяар чөленипкеш,
Дыңнап тур мен. Будуктары,
Шүдүнзениң күгүрү дег,
Дызырткайнып өрү алзы
Шүгүлү дүжүп, шимээргей-дир.
«Чаңнык дүшсе, канчаар сен?» – деп,
Иези-чер айтырган боор.

«Чалданыш чок уткуур мен» – дээн
Идегелдиг чаңгыс харыы
Дыттың ногаан бүрүзүнден

Дыңналы-дыр. Бүргээн кудай
Дымырады частап келди.
Амдыы чаа-ла диргеп келген
Айыыл-халап тайлы берди.

Айтырыглар болгаш онаалгалар

📖 1. «Дыт» деп чогаал шүлүк жанрының кандыг хевиринге хамааржырын чижектер-биле бадыткап тургаш, тодарадыңар.

2. Шүлүк кандыг теманы ажыткан деп бодаар силер? Бода-лыңарны чогаал сөзүглелин ажыглап тайылбырлаңар.

3. Шүлүктү аянның номчуп, шээжилеңер.

👉 4. *Дыт* ыяштарның кайы бөлүүнге хамааржырыл? Биология эртеминге даянып, эртем ёзузунуң кыска медээзин бижичер.

5. Лириктиг маадырның болгаш дыттың овор-хевирлеринин аразында харылзааны тодарадыңар.

🔍 6. «Дыт» деп шүлүктүң сайгарылгазын чорудуңар: строфаларда одуруглар санын, эге аяннажылгаларның хевирлерин, дылының чурумалдыг аргаларын тодарадыңар.

📖 7. Орус болгаш делегей литературазында *хадың, терек, дыт, пөш* дугайында шүлүктөр, ырылар билер силер бе? Оларның авторларын болгаш аттарын тыпкаш, эштеринерге таныштырыңар.

ЧӨӨН ЧҮКТҮҢ КИЖИЗИ МЕН

1

Шөлээн, сериин тайга чурттуг
Чөөн чүктүң кижизи мен.
Чөөк-биле чымчаглааштың,
Алажыга¹ аадып каарга,
Дызырткайнып эглип турар
Арга ишти хадып кээрге,
Дыттар бажы дыңгылдайлаар –
Дыңнап өскөн хөгжүмүм ол.
Балдыр эъди хорлагыже,
Байлаң шүүреп, айлап-бестеп,

¹Алажы – чадыр ыяжы.

Ацнап-куштап доруккан мен.
Артыш, шаанак айызап кээр¹,
Хемче тырта одагланып,
Кезек пөшке чаглактанып –
Чажымда-ла төрөөн черим
Чаражынга ынакшаан мен.
Чуцма турлаа туругларлыг
Чуртум мени өөредип каан:
Чуруп ойнаар хөртүк харым,
Аккыр хадың тозун карттааш,
«А» деп үжүк дүрзүлээним,
«Сарыым» деп сөс баштай бижип,
Шаңдаа² шыйган бирги шүлүүм
Сагыжымда мөңгө арткан.

...Алажыга аадып каарга,
Дызырткайнып эглип турар.
Арга ишти хадып кээрге,
Дыттар бажы дыңгылдайлаар...

2

Шөлээн, делгем хову чурттут
Чөөн чүктүң кижизи мен.

¹ Айызап кээр — чыды келир.

² Шаңдаа — баяш картынга.

Хонак ууштап, хевек соктап,
Хонуун үзүп чурттап чораан,
Чиргилчин дег талыгырда
Чивецгирлээн аас-кежиин
Күзөп, сурап, олче чүткээн
Хүннүң төлү – арат оол мен.
Хову сыңмас тебе биле
Хорум кырлаар дошкун сарлык,
Эгээртинмес өшкү, хойлар,
Эмдик аъттар – мээңии турбаан.
Кургаг шатга агы-каңгаа
Кумзат, ноян малын малдааш,
Хүнге додаан хүрең арным
Хүрээ-хагзыг, изиг хүнзүг...
Эштенчилер, кадарчылар
Эжик, оруун ажытканнар,
Үнээргелден уштунганнар.
Дөңгү дээгин элеткештиң,
Төре багын чылча шапкан,
Үелерниң өңүн солаан
Ажылчынның, тараачынның
Артык ынак дуңмазы мен.

3

Чөптүг хоойлу херелденген
Чөөн чүктүң кижизи мен,
Ада-чуртум делгеминге
Өөрөдилге, ажыл-биле
Өңнүктежип чаңчыккан мен.
Анай-кара чажымдан-на
Ынакшылдың, найыралдың
Ырын ырлап доруккан мен.
Ынчангаштың барыын чүктү,
Соок болгаш эрттир изиг
Соңгу болгаш мурнуу чүктү
Ылгай көрүп, чектевес мен.
Кайы чурттан аалдап келген
Кара, сарыг, аккыр кештиг,

Кандыг аймак кижил бо деп
Кайгавас мен, айтырбас мен.
Чүктөр санай кижилерни
Чүгле чаңгыс демдек-биле –
Ажылчын деп, мөлчүкчү деп
Аңгыларга чүрээм ылгаар.
Шоглап келген дайзын-биле
Сокчурундан чүрээм кортпас,
Демисели чаңгыс өөрүн
Деткиринден чажам дивес.

Айтырыглар болгаш онаалгалар

 1. Шүлүктү аянынг, ыыткыр номчуңар. Чогаалдың бижиттин-генинде онзагай чүнү эскердиңер? Сөзүглелде билдинмес сөстөр, медээ бар-дыр бе, харызын дилээриниң аргазын көрүңер.

 2. Чогаалдың темазын болгаш идеязын тодарадыңар. Төрөөн чер-биле харылзааны авторнуң илереткенин сөзүглелден тодара-дыңар.

3. Лириктиг маадыр чүгө «Шөлээн, сершин тайга чурттуг / Чөөн чүктүң кижизи мен» деп дыңнадып турарыл? «Чөөн чүк» деп сөстөрнүң утказын тайылбырлаңар.

4. Шүлүкте янзы-бүрү язы-сөөктүг кижилерниң найыралынга база бай, ядыы кижилерниң аразында эптеш чок демиселге турас-кааткан одуругларны тывыңар. Лириктиг маадырның туружунга каттыжар силер бе, бодалыңарны делгереңгей илередиңер.

 5. География эртеминге даянып, Чөөн чүк чурттарын адап көрүңерем.

 6. Шүлүктүң үзүндүзүн башкының шилилгези-биле шээжилеп алыңар.

7. «Төрөөн черимниң онзагайы» деп чогаадыгдан бижидер.

 8. Шүлүктүң планын тургузуп алыңар.

9. Лириктиг маадырның төрөөн черинге ынакшылын, чоргаа-ралын илереткен одуругларны ушта бижип алыңар.

**Монгуш Баянович
ДОРЖУ**
(1939–1992)

ДАГ ЭЗИРИ

Ачамның чорта берген дүнезинден бээр мугур бир чыл болду. Ол дүн-биле тыныжы билдиниң келген бо частың дээ-виирлерден хүн чылыынга шурашкылаан дамдыларны чаржадышкан дүнү ийистер ышкаш сагындырып тур. Дээрде че-дишкен ай-даа, ончалаттынмас сылдыстар-даа ол-ла олчаан. Бо-ла бүгүнү даң адар чоокта бажыңымдан үнүп келген, ай-ның чырык херелин шугланып алган делгем шынаа ындын-да ак бөрттүг сынче көрүп алган бодап тур мен.

Канчангаш-ла чиге соңгу чүкче, Улуг-Кара-Сугже, бистиң кыштап чораан сынывысче эргиле берген болдум. Ооң кырында, «эзимниң таңнылы мен» дээнзиг, тергиин чырык шолбан чайырланып туру. Ийе, мээң чашкы шаамның элээн каш чылдары Улуг-Кара-Суг-биле холбаалыг. Ынчангаш ону дүште-дүлде-даа чүве ышкаш, ынчалза-даа ачамның шала шириин болгаш чоргаар шырайы, ооң меңээ чагып чораан чагыглары чүрээмни өйүп келди. Ону мен ам шыгжап алгаш чоруп шыдавас ышкаш апардым. Бодум база-ла ада апарган кижини, ажы-төлү өгбезиниң дугайын каксы-даа бол, билип алзыннар дээш, ак саазынга допчу демдеглелди шокарлап каарын күзей бердим.

Аалывыстың кедээзинде кызылгыр өңнүг чалым хаялар-ның кырынга кыш санында-ла улуг ала эзир шүүргедедиң кыштаар чүве. Ооң турлаа ол-ла турду ыйнаан. Тышкан че-мижин чыыр уязы ол бизең хаяларның бирээзинге туттунган турганы чугаажок.

Шала часкаар апарган. Дээр чүдөрээш, кезек кодан-майыктап чоруй, сын кырынга сырылган аар булуттарны, үзе-чаза сывырган чүве дег, дүвүрээзинниг часкы шуурган үрүп эгеледи. Узун дыттарның баштары, аразында менди солушкан чүве дег, эглиңнешкен, мурнуу чүкче чүткээн турлар.

«Даг эзири мындыг шуурганга доңмас ирги бе?» дээн бодал хенертен бажымга кире хонуп келди. Кызылгыр өңнүг чалымнарже көре бээримге, чүве-даа көзүлбес, чүгле бурулаан ак дүвү сын кырын куду союп бар чоруур болду. Белүк хар дүвү арлы хона бээрге, ала эзир дөө-ле кылытыш үндү. Мырыңай-ла шуурганга удур дивес силер бе.

– Эзирни! Эзирни! Шуурганга удур ужуп чор! Көрүңер даан! Дидимин! – деп алгырып тур мен.

– Кайы, кайы? – деп чоруй, өгден ачам морзук кежи бөскелиг быстанныг боозун тудуп алган үне халып келди.

– Дуу, сын кырында! Хаяларже көр даан – деп алгырым.

– Мен элик деп дыңнадым, эзир ышкажыл – дээш, ачам өгже киреринче далашпайн, олче кайгап тур оң.

Мээң эрезим улам хайнып:

– Эзир шуургандан кортпас бе, ачай? – дидим.

– Бо эрес эзир-дир. Бак эзир болза, кортпас харыы кайда боор. Эки эзир эңгимениң бедиин тевер болгай, а бак эзир ооң тепкен чүвезин дойлаар, сартык манаарынга өй – дээш, ачам менче ээлдээ кончуг көргөш: – ол дугайын тоолдарда-даа, дептерлерде-даа бижип каан болдур ийин, өзүп келгөш, таныжа бээр сен – депкөш, өгже кире берди.

Шуурган намдаар туржук, улам дендеп, өөвүстүң ханаларын безин шыңгырады силгип эгеледи. Арга-эзим чүгле коолаар чүве.

Өггө кирип кээримге:

– Идиин ужул, ораашкыннарың өл боор, кургадып ал. Дыштанылгаң дооступ турар болгай, даарта шуурган аязы берзе, ачаң чедирип каар, кызып өөренир сен – дээш, авам аякта хөөдүп каан чиңге-тараа тутсуп берди.

Бирги класска өөренип турган мен.

– Ачай, бооң берем. Ол эзирни даяладып каайн, мээң күжүгенниг какпаларымны канчаар теп апарып туржук, эзир чылын дузакка туттунган койгунумну база сырыпты – дидим.

– Эки эзир какпалыг күжүгөн, дузакка кирген койгун дойлавас чоор. Сары дээн ышкаш куштар белең чем хайып чоруурлар. Экер-эрес эзирниң кашпагай, соруккур, шыдамын кижилер безин дөзексээрлер. Черле ынчаш, аңчы кижии караанга көзүлгөн-не аңны өлүрбес, таңды кежиин хумагалаар чоор. Харын эзир дугайында кандыг ырларны билир сен? Сактып ап чор. Ол сеңээ херек апаар – деп, ачам чоргаарал-биле чугаалай-дыр.

«Шынап-ла, эзир дугайында кандыг ырларны билир кижии боор мен? Омаа-хоң эвес-ле» деп иштимде боданып олурумда, хенертен мындыг одуруглар ужугуп келдилер. Ону эрткен чайын, бир эр ырлап чорда, доктаадып алган мен:

«Эр-ле чаңгыс болур дооста,
Эзир куш дег болурумгай.
Эңмек хая баарыңга
Уя туткан болурумгай».

А бодумнуң ынак болгаш билирим одуруглар ооң соондан ужугуп келдилер:

«Казылганның кара хая
Кадыр болгаш бедик болду.
Айыраңнаан өшкү, хойлар
Аландыда оыттап чорлар».

Бо одуругларны чогааткан кижини ынчан кайын билир ийик мен. Ынчалза-даа одуруг бүрүзү-ле меңээ эргим, карактарымга көстүп кээр турган. Оларны бир акым болур кижиниң чугаалап бергенинден доктаадып алган мен.

Ындыг-мындыг ырны, шүлүктү билир мен дептер дээш, ызырты-ла чөгөндим. Чүгө дээрге оон өске курлавырым бар эвес. Дептерлерни сыылады номчуптар апаргаш, ыры, шүлүктерден эндере доктаадып алгаш, чайын ачам-биле аңнап чорааш, кежээ одаг чаныңга таптыг номчуп бээрин шиитпирлеп алдым.

Өг ишти ыржым. Чүгле даштын дүвүлүг часкы шуурган улувушаан. Авам болгаш кыс дуңмаларым кады өөвүс – үндезин кырган-ачам сугда барганнар. Ачам боо огу кудуп орган. Үш харлыг оол дуңмам Адар-оол дөр бажында дүште чок удуп чыткан чүве.

Бо-ла бүгү чүүлдер мээң карактарымга ам безин хевээр көстүп туру. Кижиниң мага-бодундан чарылбас, ооң кандыг-

бир кезекчигежи апарган кижиле кады чурттап чоруур сактышкыннар кайы хөй болганда, амыдырал база солундур ийин.

Амыдыралдың узун болгаш нарын оруктарын эрткен эргим ачамны сактып ора, мындыг түңнелге келгеш, база катап дашкаар үнүп келдим.

Улуг-Кара-Сугнуң кырында чидиг шолбан улам өң кире берген ышкаш болду. Сактырымга, шуурганга удур кылыттыптар ала эзирниң чүрээ шолбан болуп хуула бергензиг-даа, оон-даа чоокшуладыр бодаарымга, амыдыралдың узун оруун эрткен ачамның изиг чүрээ өскен-төрээн черин каап чадап, чидиг өңнүг шолбан апарган хып турганзыг-даа...

Даң адып келген. Хүн удавас бүгү амылыг өртемчейни кускаптаптар. Эртегиниң мендизи-биле, эргим кижилер!

Айтырыглар болгаш онаалгалар

 1. Чогаалдың планын тургускаш, ону ёзугаар утказын эдерти чугаалаңар.

 2. Ачазының чагыгларыңга хамаарыштыр бодуңарның бодалдарыңарны илередиңер.

3. Даг эзири биле шолбан сылдыстың аразында харылзааны авторнуң илереткениниң онзагайы чүдел?

4. Чечен чугаада силерге билдинмес сөстөрү тыпкаш, оларның уткалары-биле ажылдаңар.

5. Чогаалдың дылының уран чурумалдыг аргаларын тывыңар, ужур-дузазын тайылбырлаңар.

 6. Эзир дугайында орус болгаш өске-даа делегей литератураларындан чогаалдар номчаан силер бе? Кым кандыг чогаал номчаанын араңарда сайгаржып, утказын чугаалажыңар.

 7. Уран чүүлдүң аңгы-аңгы хевирлеринде эзирниң омур-хевир-биле холбашкан ажылдарны тодарадыңар:

а) ыры, шүлүкте;

б) уран чурулгада, скульптурада;

в) танцы-самда.

8. Улуг орус чогаалчы М. Горькийниң «Песня о Буревестнике» деп чогаалы биле М. Доржунуң «Даг эзири» деп чогаалының аразында харылзаага хамаарыштыр чергелештир деңнелге сайгарылгадан чорудуңар.

 9. «Эңгимениң бедиин тевер...» деп темага кыска чогаадыгдан бижиңер.

Салим Сазыгович
СҮРҮҢ-ООЛ
(1924–1995)

ЫРЛА, ХЕМЧИК

Чадаганның хылдары дег,
Чалгыг бүрү тускай үннүг;
Чайгы шагның куштары дег,
Саарыг санай көвей ырлыг,
Хемчик,
Хемчик,
Төрээн хемим, ам-даа ырла!
Куттулуп кээр,
Кушталы бээр
Төнмес ырың улаштыр-ла!

Хүннү уткуй ишче үнер
Чымыштыглар магадазын,
Дүне кывар түмен оттар –
Сылдыстар-даа сонуургазын,
Хемчик,
Хемчик,
Төрээн хемим, ам-даа ырла!
Чуртту, чонну,
Чуртталганы
Төнмес ырга алдаржыт-ла!

Кара-Дашта ажылчыннар
Улуг чуртка аян тутсун;
Унун дургаар тараажылар,
Кадарчылар хөглөп турзун,
Хемчик,
Хемчик,

Төрээн хемим, ам-даа ырла!
Ажыл-ишти,
Амыр-дышты
Төнмес ырга алдаржыт-ла!

Чуртталга-даа магалыг-дыр.
Чурттаары-даа күзенчиг-дир.
Эътке доңнур, угаан сергээр
Эки ырлар чаңгыланзын,
Хемчик,
Хемчик,
Төрээн хемим, ам-даа ырла!
Улуг-Хемге
Үнүң немеп,
Төнмес ырың улаштыр-ла!

Айтырыглар болгаш онаалгалар

- 1. Чогаалдың темазын, идеязын тодарадыңар.
2. Шүлүктүң тургузуун бердинген план ёзугаар сайгарыңар:
- шүлүктүң строфазы;
 - строфа бүрүзүндө одуруглар саны;
 - одуругларда слог, стопа;
 - одуругларда эге аяннажылгаларның хевирлери;
 - шүлүктүң дылында уран чурумалдыг аргаларның ажыгла-лы, оларның ужур-утказы.
- 3. Лириктиг маадырның төрээн черинге хамаарылгазын илереткен одуругларны тодарадыңар. Адалга, дилег аяннарын кииргениниң ужур-утказы.
- 4. Салим Сүрүң-оолдуң кандыг шүлүктери ырылар апарганыл, билир силер бе? Оларга аялгаларны кым деп композиторлар би-жээнил, сонуургаңар.
- 5. «Салим Сүрүң-оол – улустуң чогаалчызы» деп кыска дың-надыгдан белеткеңер.
- 6. Шүлүктү аянынг номчуңар. Аялгазын тыпкаш, ырлажып өөрениңер.
- 7. «Төрээн хемим аялгазы» деп темага кыска чечен чугаадан чогаадыңар.

**Монгуш Борахович
КЕНИН-ЛОПСАН**
(1925–2022)

ХҮТТҮҢ УЖАРЫ

Күскү чаңы

Оруун доскан чалымны
Одура шаап керткеш,
Хүттүң начын ужары
Күжөп шурап чыдар.

Кызаага доктаагаш,
Кылаңнаан суксунун
Хөлүн эрттир пактааш,
Көвүк огул чыдар.

Чакпыыл чудук кээрге,
Шаалашкан чалгыглар
Ээртиндир бөөлдешкен,
Эрикче согуптар.

Сарыг бүрү дүжерже,
Сарыннааны намдаар:
Кончуур кылыы частыр,
Хоюг үннүг апаар.

Кышкы чаңы

Хүттүң бардам ужары
Күскээр кыжын хоруур,
Кылын доштар шуглаарга,
Кылык-чары чидер.

Бараан-сараан сөөрткен
Машиналар кырлаарга,
Чаштынып-хораанзыг,
Сайже сыңнып чыдар.

Часкы чаңы

Чанып келген кастар
Чаржалажып эдерге,
Ижээп кыштаан ужар
Изирнигип оттур.

Көжүп чыткан ужар
Күженип херлирге,
Булукталган доштар
Бустугулап чаштаар.

Чайгы чаңы

Салды төрөпчилээш,
Салдаткан теплоход
Хүттүң дошкун ужарын
Күдүжеңнеп эртер.

Девиржээн чалгыглар
Демир аргамчыны
Үзе соп чадап кааш,
Үй-балай маңнажыр.

Оожум черге келгеш,
Кажараан капитан
Кады чораан өөрүн
Ончалап көргүлээр.

Кортукту, дидимни
Котпактап хынаар дээш,
Күчүтензиг ужар
Хүртеңнеп чыдар.

*Теплоход №213, 1968 чылдың июль 27,
1970 чылдың октябрь 11*

Айтырыглар болгаш онаалгалар

1. «Хүттүң ужары» деп шүлүктүң тема, идеязын тодарадыңар.

2. Шүлүктүң тургузуунуң онзагайы чүдел?

☞ 3. Шүлүкте ажыглаан кол уран чурумалдыг органы тодарадып, сөзүглел-биле бадыткаңар.

4. Кижиге биле бойдуштуң аразында харылзааны илереткениниң уран-чеченин сайгарыңар.

👤 5. *Хүт, ужар* деп чүл, тайылбырлаңар.

6. *Огун чыдар, чалым, кызаа, чакпыыл, хоруур, булукталган доштар, төрөпчилээш, девиржээн, кажараан, хүртеңнеп чыдар* деп сөстөрниң уткаларын болгаш сөзүглелде ажыгалалын тайылбырлаңар.

7. Шүлүктү чылдың үелериниң аайы-биле аянынг номчуп өөрениңер.

8. Шүлүктү долuzu-биле шээжилеп ап, аянынг номчулга мөөрейлеринге киржиңер.

👤 9. «М. Б. Кенин-Лопсанның «Хүттүң ужары» деп чогаалының онзагайы», «М. Б. Кенин-Лопсан – Тываның улустуң чогаалчызы», «Монгуш Кенин-Лопсан – чогаалчы, эртемден, хам» деп темаларны шилип, шинчилел ажылындан кылыңар.

**Кызыл-Эник Кыргызович
КУДАЖЫ**

(1929–2006)

ТАҢДЫ КЕЖИИ

Хенче чажымда ийи кырган-авалыг чораан мен: бирээзин Чолдак-Кадай дээр, өскезин Көк-Кадай дээр. Олар мээң чиңгине төрөөн кырган-аваларым база эвес чүве. Чолдак-Кадай ачамның акызының аалының ээзи-дир, Көк-Кадай ачамның

дуңмазының кат-иези-дир. Ынчалза-даа дөмей-ле кырган-аваларым чүве.

Чолдак-Кадай кырган-авам угунда Кызыл-Суглуг-Баян-Кол чурттуг Байкара кижиге. Көк-Кадай кырган-авам Чөөн-Хемчик чурттуг Монгуш кижиге.

Ийи кадайның тоолдаар деп чүвезин мынчага дээр магадаар мен. Өөвүске ийи кырган-авам, чүү кончуг төнмөс-батпас чүве ийик, та кайын төктүп кээп турар чүве ийик, узун кышты өттүр тоол ыдып кээр. Артында шупту чаа болур. Ээлчежип алгаш, тоолдаарлар: бирээзи бир кезе, өскези дараазында кезе.

Тоолдап эгелээр мурнунда кайызы-даа баштай мынчаар чугааланып алыр: «Тоол ээлери эжик бажында сыңмарлажып алган, ам кайывысты ыдар эвес дээш, манап олурупканнар боор. Шыяан ам, эртенгиниң эртенинде, бурунгунун мурнунда, те мыйызы дээрге шаштыгыш, те кудуруу черге дөжелип, калбак чүве хадып, борбак чүве чуглуп турар шаг-да чүвөң иргин...»

«Тоол ээлери» дээрге, амгы шагны-биле алырга, тоолдуң маадырлары-дыр.

Ынчан «сыңмарлажып» деп чаңгыс сөстү адаптарга-ла, караамга Даш-Хүрөң аъттыг Танаа-Херел, Бора-Шокар аъттыг Боралдай, Бокту-Кириш биле Бора-Шээлей алышкылар, чүүл-бүрү уран-мерген Өскүс-оолдар, Багай-оолдар, Ак-Сагыш, Кара-Сагыш, элдеп-эзин Саасканактар, Койгунактар караамга көстүп келир. Дүжүмдө олар эжик бажында иткилешкен: «Мени, мени тоолдаңар» деп дилээн олурулар.

Шагаа соонда кыш эрткен, час келген, хүн дурту кыскалай бээр дишкеш, ийи кырган-авам тоолдаарын соксап кааптар.

Чолдак-Кадай кырган-авам аалдан черле үнмөс кижиге, чаңгыс оглу-биле багай өөндө чурттап орат. Өлгүжө дээр авам-ачамдан чарылбады. Ооң иезиниң угу Оюн кижиге-дир. Ынчангаш ийи-бир аяк шиме апканда, ырлаар чаңгыс ырылыг, ону бадыра берзе, эзирээни ол:

«Чогум чуртуң кайыл?» дие,
Чодураалыг Межегей дээр.
«Чогум акың кымыл?» дие,
Чолдак мөге Хаспаажык дээр.

Көк-Кадай кырган-авам мырыңай сыр өске аажылыг кижн. Чайын ис чок чиде бээр. Садыг-коржаа кылып чоруур уруу-күдээзиниң аайы-биле Шагаан-Арыг, Чадаана, Сүт-Хөл дээш – чорбас-барбас чери чок. Ынчангаш ликпункт, школа, ажы-төл өөренир апарган деп чүвениң ужурун билип, караа чырый берген хире. Чайын ында-хаая көстүп келгеш, мээң чанымга мынчаар ырлаан олуар:

«Ногаан шыктыг Шагаан-Арым,
Номнар номчуур мээң оглум.
Делгем шыктыг Чадаанамны,
Дептер номчуур мээң оглум».

Улустуунда мындыг ырлар чок, оозун бодаарга, черле алыс тоолдаар уран-чечен кижн болгаш, боду чогаадып алган хевирлиг.

Көк-Кадай кырган-авам күзүн бо чедип кээр, Чолдак-Кадай кырган-авам-биле кады олуруп алып. Ийи кадайның тааржыры-даа аажок. Кыштагже көже бээривиске, өөвүске тоол-домак эгелээр.

Тоол ыдарындан өске, ийи кырган-авам хек үнү дыңнаар, сыын үнү дыңнаар деп чаңчылдыг улус. Оларны мурнап дыңнаан кижн узун назылаар, аас-кежиктиг болур дижир.

Хек үнү-даа барыктыг чүве, аалга олура, дыңнаптар. Чүгле улусту мурнаар дээш, кичээнгейлиг, кулаа дыыжы болур херек.

А бо сыын эткини дыңнаары берге херек. Чүгле аңчылар дыңнаан болур. Чолдак-Кадай кырган-авам биле Көк-Кадай кырган-авам хөктүг улус болгай, күзүн шартылаа соонда сыын үнү дыңнаар дээш, тайгаже кара албан-биле чоруптар. Бир катап мени база эдертип алдылар.

Ийи кырган ол аян-чорукка баш удур ыяк белеткенип келдилер. Ааржы-быштак, чөкпек-чөөгей, ужа-төш дээш – албас чүвези чок болду. Күзүн агаар сооп, инек эмии соглуп, хойтпак ажывастай берген, хөрөңгини үзе тиккеш, ийи дорзук арага база ап алдылар.

Кырган-аваларым кулуннуг белер мунгулап алдылар. Мен оларның кайызынга-даа ушкажып чордум.

Барыкты өрү чоктааш, Шың-Бажын ашкаш, Бижээчи таварааш, Кадыр-Дагның артында Көжер-Сайырны өрү чоктапкан бис. Аалдар шагда-ла күзеглеп кире берген, ол кавы черлер ынчан ээн чыткан.

Кежээликтей Кадыр-Дагның дөзүндө шаг шаанда чурт турган хевирлиг оргулаашка доктаап алган бис. Кулуннуг белерни өртеп кагдывыс. Ийи кырган-авам селбер баштыг чоон дыт шилээш, ооң дөзүнгө одагланып алдылар. Дектин мурнунда мээстен үш кожагар даш эккелгеш, ожук кылгаш, ыяш көңгүлдерде ап алган суувус, сүдүвүс-биле шай хайындыра бердилер. Дыт дөзүнгө чадыг салгаш, ооң кырынга хамык аъш-чеминиң дээжилерин – ак чемден эгелээш, эът-чагга чедир делгеп алдылар. Шайының үстүн ускаш, төрөөн черин эргилдир чажып, алгыш-йөрээлин чугаалап, от-көсче, оран-делегейинче аъш-чемин өргүдүлөр.

Кырган-аваларым аъш-чемин четтирип, ийи дорзуун тос чүкче авыралдап, шаанга киир хөөрештилер. Арыг агаарга чемненирге, магалыг чүве чораан. Даарта сыгыр даң бажында турар бис дишкеш, ийи кырган-авам төрөпчи кырынга чонак дөжөөш, эзер сыртааш, хураган кежи тон-биле аажок чылыдыр шуглап калдылар.

Хат-салгын чок хирезинде-ле, Барык хемни кежир ногаан тайга делгем болгаш шөлөөн шимээргеп, уттундурбас йөрөөлди ырлап чыдыр. Сылдыстар чаңгыстап үнүп, сугчинчилер дег, кылаңайнчып эгеледилер. Аргада дүнеки куш алгыра-дыр. Оран-делегей бистен кандыг-ла-бир кайгамчык эртинени чажырып турган ышкаш болду, ол дугайын биске даң хаяазында чугаалап бээр.

Кандыг-чүү-даа бол, черле шоваа кижиге – Көк-Кадай кырган-авам бисти оттура берди:

– Туруңар, туруңар. Даң адып олур.

Дүвү-далаш-биле тура халышкаш, чаш шеттерлиг дөң кырынче бедип алдывыс.

Ийи кырган-авам чиңге пөштерден туттунуп алган, кайыбир талыгыр черже кулак салган турлар. Тыныжым безин тыртып алдым.

Эртенги тайга ам-даа одунмаан. Дың дээр ымыраа чок. Куштар безин алгырышпас. Ол чарыкта караңгы эзимни көөрүмгө, бир-ле байырланчыг чүүлдү манап чыткан ышкаш болду.

Чолдак-Кадай кырган-авам дүүрей хона берди:

– Дыңнадыңар бе? Шеттен туттун, оглум. Ол-дур, ол-дур. Өршээ, таңдым.

Шеттен туттунуп алгаш, тынар-тынмас тур мен. Шак ынчан Үш-Мөөрүкче углуг чиңге үн кускуннап үнгөш, Барык-Бажының ногаан эзимин депшилдир чаңгыланып чоруй барды.

– Оран-тандым, өршээ-авыра – дигилээш, Көк-Кадай кырган-авам бадыткады. – Ол-дур. Эки дыңнаңар.

Аңаа Кадыр-Каът дөзүндөн шала чоон үн харыылады.

Кырган-аваларым менден айтырдылар:

– Дыңнадың бе?

– Дыңнадым, дыңнадым.

– Аас-кежиктиг болур сен, оглум – деп, Чолдак-Кадай кырган-авам чугаалады.

– Узун назылыг болур сен, оглум – деп, Көк-Кадай кырган-авам немеди.

Ам бодап чоруурумга, сыын үнү дыңнап чорааш, ындыг болганнары ол бе, ийи кырган-авам дыка үр чурттааннардыр ийин. Чолдак-Кадай кырган-авам сезен хар чоокшулааш, кызыл-дустады. Көк-Кадай кырган-авам чурт чана бергеш, тозан чыгадып чорааш, Чадаанага бурганнады.

Ол-бо харыылажып чоруй, сыыннар бот-боттарындан үн алчып, улай-улай алгыржып-ла үндүлөр. Чамдыктары Дестиг-Даг ужунда кускуннадылар, өскелери Сыын-Мыйыс дөзүндө харыыладылар. Бир аныяк сыынның үнү мырыңай баарывыста хажаттан сыгыргаланып үнгөш, төнерде, мөңгүн коңгулуур дег, кыңгырт диди. Ол чарыкта ногаан эзимни кезек када деңнээр чүве чок ыяңгылыг аялгалар долуп турду. Тааланчыг-даа, хөлзенчиг-даа. Ындыг хөгжүм дыңнап чорбаан мен.

Ийи кырган-авам шеттерден салдынмаан, кандыг-бир ыдыктыг сүзүглел кылган дег, ыт чок турар. Сыыннар алгызының аразында чүрээмниң шапкыланырын безин дыңнап турдум. Чаагай чаңчыл ындыг чүве-дир. Сыын үнүн өскөнтөрөөн черинге буттарын быжыг баскаш, ыяштан ыяк туттунуп алгаш, ыт чок шөлөөн дыңнаар.

Алдын хүн бакылап келгеш, чырык херелдерин ол чарыкта ногаан эзимнерже чажыпты. Уурук-сууруктап чоруй, сыыннар үнү соксай берди.

– Танды кежи ол-дур – деп, Чолдак-Кадай кырган-авам түңнеди.

– Таңды кежии – деп, Көк-Кадай кырган-авам ыяк шаалдалап кагды.

Бистиң бурунгуларывыс ындыг чарт угаанныг чорааннардыр.

Таңды кежии дээрге чүгле ижер-чири эвес, өскөн-төрээн черинге кижиниң ынакшылы, сүзүглели, идегели дээрзин сөөлүндө билген мен.

Таңды кежии!

Айтырыглар болгаш онаалгалар

 1. Кызыл-Эник Кудажының «Таңды кежии» деп чогаалының тема, идеясын тодарадыңар.

2. Чогаалдың маадырларының овор-хевирлерин сайгарыңар:

- а) тоожукчу маадырның;
- б) Чолдак-Кадай кырган-авазының;
- в) Көк-Кадай кырган-авазының.

3. «Тоол ээлери» деп кымнарыл? Кандыг тоолдар билер силер, оларның аттарын болгаш маадырларын сактып бжиңер.

4. Чогаалдың планын тургузуңар.

 5. Чогаалда бойдус чурумалдарын бижээн үзүндүлери тыпкаш, аянынг номчуңар. Кандыг уран чурумалдыг аргаларны ажыглаандыр, тодарадыңар.

6. Тыва улустуң бойдуска хумагалыг хамаарылгазын көргүскениниң кижизидикчи салдары чүдел?

 7. «Таңды кежии» деп чогаалда улустуң аас чогаалының кандыг хевирлери кирген-дир, чижектерин айтыңар.

8. Чогаалдың утказынга дүүштүр чуруктардан чуруңар, ажылыңарны эштериңерге таныштырыңар. Чогаалдың сюжединге дүүштүр чуруктарны дес-дараалаштыр чыскааңар.

 9. Тываның кым деп улуг тоолчуларын билер силер, адаңар. Силерниң чурттап турар девискээриңерге билдингир тоолчулар турган бе?

10. Оран-делегейге, тайга-таңдыга, үнүш-бойдуска хамаарыштыр йөрээлдерден чогаадыңар.

11. «Таңды кежии» деп чогаалга рецензиядан бжиңер.

**Зоя Семис-ооловна
БАЙСАЛОВА**
(1953 – 2003)

ТАЙГА ЭЭЗИ

Шаанда Чаа-Хөл бажынга Көк-Дамба дээр халаптыг кайгал эр чурттап чораан дээр чүве. Ол чылгы сүре бергенде, арар-турарын-даа, аштаар-суксаарын-даа билбес.

Көк-Дамба бир катап арт-сын ажып, узун орук чоруур деп баргаш, боду дег аттыг-чарлыг кайгалды эдертипкен. Кайгалдар хондур-хүнзедир чоруп келгеш, бир бедик чаагай арт кырынга үнүп келгеннер. Олар сынны куду дөвүнчүктеп бадып ора, ийи аът көрүп каан. Аъттарның бирээзи шала арган, а өскези ана чиндиргей-ле чүве. Узун орукка могаан эрлер семис аъттың кыдазын сыскыра дайнап орган болза деп бодап кээрге, чаактарының суу безин сайырай берген. Че харын, аътты сог алган дижик, а ооң эъдин шиштеп чиир одаг кыпсып алып от чок. Дүнеки суггур чаъс оларның се-реңгизин өттүрүп каапкан. Канчаптарыл?

Көк-Дамба чоокку аалдардан от тып алып дээш, чорупкан. Эжи аъттар ырай бербезин дээш, оларны карактап, хайгаарап артып калган. Богда. Ол чоок-кавыда аалдар барааны безин көзүлбес боорга, Көк-Дамба элдепсинип чоруп орган. Ол-ла чоруп орда, аъттыг кижичи барааны көстүп кээптир. Кайгал бүдүү иштинде өөрүй хона берген. Аъттыг кижичи олче улам чоокшулап келзе-ле, каас-коя кеттинген, силиг, чараш херээжен кижичи бооп-тур. Ооң мунган аъдының даванары черге дээр-дегбес, хаадымнап чоруур болган.

Ол Көк-Дамбага ужуражып келгеш, амыр-менди солушканының соонда, кайнаар углап бар чоруурун сонуургаан. Кайгал эр чораан чоруун чажырап деп бодаза-даа, бир-ле билдинмес күш ону шынын чугаалаарынче кызыдыр ыда-

лапкан. Эжи-биле аалындан үнгөш, чогуу-на кайнаар углап бар чыдарын, орукка ийи аът көргенинден эгелээш – шуптузун каас херээженге төөгүп берип-тир.

– Семис аътка дегген херээңер чок боор. Хире-быразы хирелиг кижиниң малы-ла болгай, а шак доо ол оъттап чоруур чылгыдан туралааныңны шилип ал – дээш, силиг херээжен кымчызының сывы-биле сын эдээнче айыткан.

Көк-Дамба ол угже көрүптерге, чылгы дээрге чылгы. Ана ала карак даалыктаар! Көңгүс чаа чүү-даа чок турган черде малдар дээрге хоор-сарыг апарган оъттап туруп-тур.

Чонаада-ла өлгө өтпөс Көк-Дамба кайгал көк суг-дер дүжүп, халыынга катпас кадыг кара эр артында кагып-суксаа келиптир. Кайгал ам-на анаа, кижини сүстүг кижиге эвес, а орантаңды Ээзинге ужуражып, баштажып келгенин билип каан.

– Чок, меңээ кандыг-даа аъттың херээ чок – деп, кайгал эр сести берген.

Ынча дээри билек, чаптылып оъттаан мал чиде хона берген. Тайга Ээзиниң түрлүг, кадыг шырайы чазалып, үнү безин чымчаш кыннып, мынча дээн:

– Көрдүң бе, ол аътка дегбес сен. Бистин бо чугаавысты кулактыгга дыңнатпас сен. А мону белек кылдыр сеңээ берейн – дээш, өңнери янзы-бүрү кылдыр саарлып, херелденип турар, эртинге сайлар-биле, шулугай ак мөңгүн-биле хынын, тудазын каастап тургаш кылган кончуг-даа чараш бижек тудускан. Көк-Дамба бижекти ийи холдап алгаш, аарынга оскунуптар часкан.

– Көрдүң бе, бо бижекти карактыгга көргүспөс сен. Оон башка сени хай-халаптыг кара өлүм манап турар – дээш, тайга Ээзи чоргаар, сүрлүг эстеңнедип чоруй барган. Көк-Дамба сереңги дилээнде-даа чок, эжинге эеп келгеш, оозун арай деп куйгастырып, мегелеп чорааш, аалынче чана берген. Аалынга келгеш, бижекти кадайынга безин көргүспөйн, чажырып каан. Оон бээр кайгал иридик баян дээр чүвө. Ол чеже-даа чылгы оорлап, сүрүп тургаш, чаңгыс-даа туттуруп көрбөөн. Ооң мал-маганы кадат билбес, тайга-таңдының аң-меңи дег, чайгы оътка чаязын чара семирп алгаш, аал коданынче боттары-ла сөктүп кирип кээр. Көк-Дамбаның малынче оордаа семевес, арганың адыг-мажаалайы, чиргилчинниг ховуларның чилбилиг куу бөрүзү-даа халдапас.

Кайгал Көк-Дамба ынчаар-ла мал-маганныг, эттиг-септиг, эңме-тикчөк эш-өөрлүг, өөрүшкү-маңнайлыг чурттап чораан.

Бир-ле күскээр сүт арагазынга бажы дескинип, эъди изип, дөскелчогу хайныгып хөөрөп орган Көк-Дамба кулактыгга дыңнатпас, карактыгга көргүспес ужурлуг бижээн чажыт черинден ушта соккаш, кадайынга көргүскөш, каш чыл бурунгаар тайга Ээзинге ужурашканын чугаалапкан. Чугаалапкан сөөлүндө, артында кадайынга чагыын чагып пат болган: «Көрдүң бе, кадай! Кымга-даа ыыттап болбас эвесепе. Ооң дугайында сөс үндүрөп болзуңза, ат болганывыс ол!»

Ол чугааның соонда элээн каш хонуктар айлар болуп шуужа бергилээн. Көк-Дамбаның мал-маганы анаа-ла хөлүбиле чидип турар апарган. Савазырап, ажып төктүп турар сүт-сааны-даа кадып, соглуп турар болу берген. Эш-өөрү-даа ону чоорту уткулаан. Көк-Дамба часкаар, чер карара бергенде, чылгы сүрүп алгаш кел чыткаш туттургаш, тын менди үнгөн. Ол ам-на: «Бо кандыг аайлыг хайлыг чүве апарды?» деп коргуп, аймай бербес ийикпе. Дораан-на суккан черинде бижээн барып көргөн. Оозу мүн-не ол-ла черинде чыткан. Ону ол ийи холдап көдүрөп дээн, катканың! Бижек эгезинде дег аар, салам эвес, куш чүү дег, чиигеп калган бооп-тур! Кайгал эр кайгап-хараанындан карактары безин уштунуп чаштай бер часкан.

Көк-Дамба ынчан тайга Ээзинге берген аксы-сөзүн оскунупканын сактып келгеш, кончуг семис дээн иртти өлүргөш, ужа-төжүн таалыңнапкаш, ак сүдүнүң үстүн узуп куткаш, тайга Ээзинге душкан черинче далажыпкан. Көк-Дамбаны тайга Ээзи үр-даа манатпаан, келген дораан-на амырмендизинге-даа харыылаан чок:

– Сени манап турар чүве шак доо ол-дур! – дээш, кайгал аксын безин ажыдып чадап чорда, чиде берген.

Тайга Ээзиниң айытканы уунче кайгал көөрге, даг дег улуг кара шооча турар болган. Кайгалдың аъды безин чаңгыс черде тура көжүй берген ышкаш болган. Ооң мага-боду сооп, хөңнү булганып, чер, дээр катый-хаара ооң кырында келген. Ол миннип кээрге, аъдындан аңдарлып барып дүшкөн черде чыткан. Аъды ырак эвесте кырлаң кырында чүген-суглуун шыңгырадыр бажын савап каап, оъттап турган. «Адыгуузун малда-даа чүү боор, ал-боттуң багы-дыр» деп, кайгал шугул бодангылаан. Ол долгандыр көрзүнгөш-даа, даг дег улуг шоочаны тыппаан.

«Таанда кайын шын чүве боор ол? Канчап черниң черинге уйгуга алзып, харам базырныга берген кижги боор мен?» Кайгал ол-ла бүгүнү сайгарылдыр бодап, ужур-чөвүн, ужу-бажын огулап чадап чорааш, аалынга чедип келген. Ол-ла дүне кайгал Көк-Дамбаны «оор-дургун» дээш, тудуп апаргаш, хоругдап каан. Ооң соонда ону өскен-төрөөн черинге кым-даа көрбөөн: хоругдалга олургаш, аар аарыгдан аарааш, мөчөөн деп сөс Чаа-Хөл аалдарынга дыргын тарай берген.

1995 чылдың март 11

Айтырыглар болгаш онаалгалар

📖 1. Чогаалдың темазын, сюжедин тодарадыңар.

👉 2. Көк-Дамбаның аажы-чаңында, алдынып чоруурунда четпес талазы чүл? Сайгарылгалыг чугаадан чорудуңар.

👉 3. Тайга, чер, суг ээлериниң дугайында тоолчургу болгаш төөгү чугаалар билир силер бе? Оларда болуушкуннарның боттуг азы боттуг эвезиниң дугайында диспут чугаадан чорудуңар.

🔍 4. Бодуңарның чер-чуртуңар дугайында тоолчургу болгаш төөгү чугаалардан чыып бижирер.

👤+ 5. «Сөглээн сөс – керткен ыяш» деп үлегер домакка даянып алгаш, чогаалдың утказынга хамаарыштыр кыска чогаадыгдан бижирер.

Зоя Алдын-ооловна
НАМЗЫРАЙ
(1941 – 2010)

ДУРУЯАЛЫГ ШӨЛ

Чайның айы төнүп,
Сарыг бүрү тоглаан.
Хүннүң дурту кыскалап,
Куруяк чай-даа дүшкен.

Күзег черде аалдар
Хүннүң дүгүн кагар.
Хүрең чечек оңуп,
Күжүр кыстар уяраан.
Күскү дээрниң арыын
Күзүңгүге деңнээр.
Чанган куштар ыры
Чалыыларны саргыдар.
Өөр-өөр дуруяа,
Эрте чазын чараш кужум
Чавыс-чавыс ужарга,
Сай-ла чүрек саймаараар...
Сарыым чылыг куспаан
Шак бо шөлге көргөн мен.
Эрте чазын чараш кужум
Эргип кээрин манаар мен.
Могоп-шылаан дуруяа
Мойну безин чиңге.
Турлаг черге хонуп,
Тулаа суунга дыштаныр.
Чанган куштар үдеп,
Часып өскөн үем –
Өскөн черге ынаам,
Өөрүшкүмнү оттурган.
Дуруяалыг шөлүм –
Дунда-карам чурту,
Шагның каазын алгаар
Чаяаттыңан ырым.

Айтырыглар болгаш онаалгалар

 1. З. А. Намзырайның «Дуруяалыг шөл» деп шүлүүнүң темазын тодарадыңар. Мурнунда өөрөнгөн чогаалдарыңардан кымның чүү деп шүлүктери тема талазы-биле дүгжүп турар-дыр, сактып көрүңер.

2. Шүлүктүң дылының онзагайын сайгарыңар.

 3. З. А. Намзырайның ыры апарган шүлүктериниң аудиобижидилгелерин дыңнаңар.

 4. «З. А. Намзырайның ыры апарган шүлүктери» деп дыңнадыңдан кылыңар.

Кызыл-Эник КУДАЖЫ

ТАРАА

Тараам турда, тодуг-ла мен.
Араттың ырызындан

– Шаанда-ла чүве ийин, мен аныяамда. Ынчан Октябрь революциязының чалбыыжы бо былаага чаа-ла кээп турган чүве – дээш, орус кижиге хандыр боданып, карактарын имиртипкеш, уламчылаан. – Ынчан Ус-Аксынга ак казактар ийи тыва кижиге салдадып эккелгеннер. Оон дыңнап турары-выска, байның тараазын оорлапкан адашкылар болган. Дылдомак билбес улусту байысаап, эттеп-соп шаанга киргеннер. Чадап кааш, оларны аткылап каар деп турда, мээң акым кижиге (ол ашак ам-даа дириг бар) саазынга чагаа бижээш, ону бижек-биле катай хлеб иштинге суккаш, адашкыларга киирип берген. Эргенинде оглу дезип чоруй барган болган.

Ону дыңнап турган Тарак-оол туттунуп чадап кааш, хертен үзе кирген:

– Ол кижиге мен-дир мен!

Орус эш Тарак-оолду көөргө, барып ушпас дээш оралдашкан ышкыш, буттарын телеграф чагыгылаштыр черже ыяк базыпкан, эриннерин ызырныпкан турган. «Чугаалавас-ла чүве чугаалаптым» дээнзиг, орус кижиге боду безин билбейн, бир базым аткаар баскан.

– Мээң соомда ачамны канчанганнарыл? – деп, Тарак-оол айтырган.

Орус эрге ол бүгү чүүл дүүн чаа-ла болган ышкыш сагындырган. Боскунга кара чүве кээп чыдышкан дег болган, мырыңай үнү үнмээн.

Автобус чоруур деп барган. Улус кый деп машинаның медээзин этси бергеннер.

Тарак-оол харыы манап чадап кааш:

– Силерниң адыңар кымыл? – деп далажып айтырган.

Эштиң үнү ам-на үнүп келген:

– Иван Михайлович Антонов. Биске чедип келиңер, дөгөрезин чугаалап бээр бис.

– Ам Москваже бар чыдыр мен. Оон келгеш, силерге дораан чеде бээр мен, Иван Михайлович – дээш, Тарак-оол чаа таныжының холун дыңзыдыр туткаш, автобузунче далажыпкан.

Антонов Тарак-оолдуң соонче көрүп алган холун чайып каап, ыт чок туруп калган.

Тарак-оол олудунга баргаш, орус эштиң тудускан чаңгыс дөс чиңге-тараазын автобус соңгазынга кызыдып алган. Орукка ол тарааже көрүп каап хап ораарга, бүгү-ле чүүл каракка чуруттунуп эгелээн.

Айтырыглар болгаш онаалгалар

☞ 1. Чорук кижизи Тарак-оол болгаш Иван Михайлович оларның аразында харылзаа бар бе? Чүгө ыңчаар бодап турарыңарны сөзүглел-биле бадыткаңар.

2. Автобус соңгазында «чаңгыс дөс чиңге-тараа» Тарак-оолга кандыг сактыышкыннар эккээр деп бодаар силер? Даап бодап көрүңерем.

3. «...*Ынчан Октябрь революциязының чалбыыжы бо былаага чаа-ла кээп турган чүве...*» дээн домакта ажыглаан дылдың чурумалдыг аргазын тодарадыңар.

Бирги эге

Кастыктары мөңгүннелдир көгөргилей берген, аразында элбек ак-ак дүктерлиг сегел салдыг, делгем эгиннерлиг, хүрең шырайлыг, кижини ортузундан шагда-ла эрте берген назылыг ашак кижиниң адын Суваң дээр. Ол аныяанда белең эвес мөгелерниң бирээзи чораан. Ынчангаш ону арбан-суму араттары Мөге-Суваң деп адап чораан. Чамдыктары шуут Мөге-даа дижир-ле. Аңаа ужурашкан кижилер: «Мөге, солла-дыр бе!¹ Мөгениң кайы сунуп чедери ол ирги?» – суг-суг деп айтыргылаар. Ооң ол үези эрте берген, ону ам улус Суваң ашак, шала аныяктары мырыңай Суваң ирей дээр апарган. Ол ук-ызыгуурундан яды арат, ооң хокшул-хөреңгизинде чаңгыс аьды, чаңгыс инээнден өске чүвези чок. Бир эвес ирей, кадай иелээ-даа болза азы ийи-бир уруг-дарыглыг бол-

¹*Сол-ла-дыр бе!* – Менди-чаагай бе!

за, ужур бар-дыр, ааска өй хире хөреңги-дир деп болур. Ооң мырыңай хырын үезинде чеди-сес оолдарын алгаш көөрге, чаңгыс инек, чаңгыс аът хей чүве-дир. «Бинча имилеме уяда сарыг аастыг куш оолдары дег ажы-төлдү чүнүң-биле азырап чоруур ирги?» – деп, чамдык кижилер кайгап чугаалажыр.

Ынаа-хана дижилээш, ооң кырында самдар сарыг-кидистер-биле тогана¹ чүдүрген өле инекти мыйызындан чеп-биле чедип алган Суваң ашак шала доңгайышкан, элик кежи чымчак идиктерин таваар көдүрүп, оруктан чандыр бас-пайн кылаштап орган. Чүктүг инектиң соонда иези ышкаш өле бызаа авазын когжаар дээш оралдажып, эмигге дээскен санында-ла, бажын чайып каап чораан. Бызаазы когжавазын дээш, инектиң эмиглеринде дус борап каан болган. Бызааның соонда Суваңның улуг оглу Араптаң ачазының морзук кежи бөскелиг² чактыр боозун чүктеп алган, бир холунда ыяш хууң тудуп алган базып орган. Ооң хары чаа-ла он беш-тээн хирезинде, шырайы улуг кижилерни-ле: чаактары бопугур эвес, карактары оожум, эзе-херекчок черге каттырбас, ажылга кежээ, инээн безин саап эккээр. Кызыл сөөскен эң-мектерлиг, талдан чазаан калбак чаткыыштарлыг, ааткы-жының бир ужунда хайыракан дыргаа халаңнадыр өртеп каан эрги кавайда бичии оглун эзер бөктүргезинде үңгерип алган, шырайында бырышкактар көстүп эгелээн каразы-маар арынныг кадай кижии бир хар ажа дүшкөн оглун соонда ушкарып алган, Араптаңның соондан чортуп орган. Авазы-ның соондан өгнүң ийи дугаар оглу орлан карактарлыг, арай дөстүнмес чаңныг, адазыны дег кадыр хавактыг Тарак-оол кылаштап орган. Ол база-ла холдарында борбак-сарбак чүвөлөр туткан. Тарак-оолду ызырты беш оол шуужупкан, улам бичии, улам бичии. Сактырга, чайын орай чазылган, ам-даа ушкалак, бир өөр торлаа оолдары-ла.

Көшкөн өг Кара-Сугну кешкеш, кедээр буга шазынга барып дүжүртүнгөн.

– Бистиң тайаавыс кайыл, ачай? – деп, оолдарының бичиилериниң бирээзи чассыды айтырган.

– Бо чанывыста – дээш, Суваң ашак шаң четпес хире черде тарааже айыткаш, чугаалаан. – Чаагайын көрбөс силер бе, оолдарым. Бо чылын бай оран-таңдывыс бисче эки көрүнгөн-дир.

¹Тогана – хараача.

²Бөске – боонуң чамыынче өл-чаъс кирбезин дээш, дуглап алыр хавы.

Оолдарының улуглары чүвениң ужурун билип турганнар, тарааны чииринге чедир ам-даа ырак. А бичиилери чүгле сүт-биле аякта шыгыдып каан тараа дугайын бодап турганнар.

– Тайаавыс кажан чий бис, ачай? – деп, демги-ле оглу айтырган. – Сүтте чүү боой ында. Өле бызаа дустуг эмигни ээп чадап каан болгай, инээвисти авам-даа, Айап акым-даа сааплаткай.

– Чииривис элек, оглум – деп, ашак харыылаан.

– Чүге, ачай?

– Баштай кезер болгай.

– Ооң соонда?

– Ооң соонда? – деп, ашак оглун өттүнгөн. – Оон басты-рар болгай.

– Ооң соонда?

– Хатка каар болгай¹.

– Ооң соонда?

– Соолдурар.

– Ооң соонда?

– Хоорар.

– Ооң соонда?

– Соктаар.

– Ооң соонда?

– Чиир.

– Ооң соонда?

Кажан каттырганын уттупкан ашак сегелиниң салын сарбайтыр хүлүмзүрүп каан:

– Че, оолдарым, аваңарга дузалажыңар. Кушкаштарны көрбедиңер бе, кулугурлар тараавысты кага бергеннер-дир, хойзуңар.

– Бызааңарны база өртеп алыңар, тараавыс базыптар, өске улус тараазынче кире берзе, оон дора болгай, чарбыктыг. Бис Араптаң суглар өг өглээли. Барыңар че.

Оглу улам эрнин дөрбөйткен:

– Ыңай, хейекчок чүве-дий оң. Ооң ойнунга чайлагга ойнап туйай чүвемни, чылыг чейге.

Ашак оглунуң бажын суйбап кааш, өг өглээр дээш чорупкан.

¹Хатка каар болгай – хүүрек-биле ускаш, салгынга өрү чажар.

Айтырыглар болгаш онаалгалар

 1. Бирги эгени бот-тускайлаң номчуңар. Дараазында айтырыгларга харыны сөзүглелдер-биле бадыткап харыылаңар:

– Автор чогаалды кандыг сорулгалыг бижээн деп билип тур силер?

– Тоожуушкун кымның мурнундан чоруп турарыл?

– Суваң «кажан каттырганын» чүге «уттуканыл»?

– Үзүндү кандыг хөөн-биле бижиттинген-дир?

2. Бирги эгени ыткыр рольдап номчааш, планын тургузуңар, бодуңарның сөзүңер-биле эдерти чугаалаңар.

3. Дараазында сөстөрниц утказын тайылбырлаңар: *хокиул-хөреңги, ужур бар-дыр, хей чүве-дир, тогана, чандыр, эзер бөктүргези, цңгерер, чарбыктыг*. Словарьлар ажыглаарын база башкыдан айтырарын утпаңар.

 4. «Тараа» деп чогаалдың дылының уран-чечени» деп шинчилел ажылы кылырынга белеткениңер.

Ийиги эге

Суваң суг тайгада Адыглыгга хөй аалдар-биле кады чайлаан. Чай орту чедип чорда, чашпанын чулар дээш келирге, чаргылдажып тургаш тарып алган тараазының чаагайы кончуг болган.

Ынчангаш Суваң чайлагга үр чыдып шыдаваан, Кара-Суг унунче көжүп кирипкен. Улус ышкаш тараа, сиген базыптар хөй мал-маганныг эвес, чаңгыс аъдын, чаңгыс инээн, чаңгыс бызаазын өртеп тургаш, бай оран-таңды өршээп, чаагай үнүп келген ыя ол бичии тараазын күске-күжүгенге чиртпейн, эки ажаап алып бодаан.

Тараа! Амыдырал чүгле оон туттунуп турар деп чүвени Суваң кымдан-даа артык билир, бай-шинээлиг, мал-маганныг-даа болзуңза, чүгле эът-биле амыдырап шыдавас сен. Суваң ышкаш хөй ажы-төлдүг, ядыы-ядамык кижилерниң көрнүр чүвези – чаңгыс-ла тараа. Байларга хөделдеп, алгы-кежин-даа эттеп бээрге, олар хооруп чи дээш, барба тараа уруп бээр эвес, өзеп чи дээш, хой тудуп бээр эвес, соп чи дээш, инек айтып бээр эвес. Суваң белен эвес аңчы-даа болза, тайга-таңдыда өре-ширелиг эвес, ооң-биле дугурушкан чугаа-сооттуг эвес дээш, орта улуг дыка ынанмас чораан. Ынчангаш ол кара дерин черге төп чорааш, чүгле тараа тарып, ажы-төлүн доруктуруп келген.

Оът-сиген четчип, шагда-ла сөөктели берген. Буга шазын дургаар үнген чашпаннар кижиден бедик. Оларның чидиг чыды кайы ырактан илдең. Суваңның оолдарының бичиилери аш-түрөөн уттупкаш, чашпаннар аразынга чаштып ойнап тургулаарлар. Араптаң, Тарак-оол сугларга ажыл четчир: суглаар, ыяш чүктээр, инек солуп өртээр. Оларның иези кыш удур уругларының орбак-дыдыын тыртып эгелээн. Моон соңгаар чай чок апаар болгай, тараа база ажаар, аалдарның дүгүн салчыр, диинчилерниң айбызын кылыр, ооң кадындан ашак база диинчеп чортар мен дээн.

Хүн келген тудум, оолдар ачазының кулаан уюктап-ла турганнар:

– Тараавыс кажан кезер бис, ачай?

– Ам-даа эки четчип бышсын – дээш, ашак оларны оожургадып каап турган.

Бир катап оолдары дөгерези даштыгаа турда, Суваңдан кадайы айтырган:

– Оолдар кулаам амыратпастады. Оларга оода бир деспи хире чүведен бут-биле теп берзиңзе чүү чүвел?

Ашак кандыг-даа харыы бербейн, орунда чөленип алган, улчуга берген сөөскен даңзазы-биле таакпылап-ла орган. Элээн болганда, таакпызының хүлүн ожукка кактай каапкаш, чугаалаан:

– Бичии манап көрөөл, кадай. Хаайы кыска-ла, үр болбаан тараа-дыр¹, эки чедишсин. Амдыгааштан чемдиктеп-чемирип каапкаш, ажы-төлүвүстү чүнүң-биле чыл ажыраар бис?

Кадайы оргаш:

– Чайын диленип тургаш, кургадып алган ааржывыс база төнер четти. Эрги тараавыстан барба дүвүнде бир соолдурум чедер-четпес чүве чытпадыве – деп каан.

Ашак шырайын шимчеш-даа кылбайн, уламчылаан:

– Чаңгыс хүн ачылаткан аъдының хөлезининге Хүрең-Чейзеңге база бир барбаны бээр болгай бис. Арай деп-ле чараш-чаагай үнүп келген тараавысты төтчеглевейн көрөөл.

Хүннүң-не улам сооп орган. Кежээ-кежээ хадыгылай кааптар. Күскү хүн дургузу кыскалаан тудум, аш-түреңги, көк-хырын уруг-дарыгга улам узун кылдыр сагындырып турган. Кежээлерде Суваңның оолдары кызыл-даван

¹Тарааның хаайы кызар – чиңге-тараа шуут-ла быжарының мурнуу чарында кызылзымаар өңнүг болур.

буттарын изиг хүлче тепкилээш, чанагаш хөрөктерин отка тарлан-шокар кылдыр дөгегилеп алган эзегилеп каап олургулаарлар. Чайын кымның хоюн кадарып бергеш азы паш тигер суун суглап бергеш, азы чаш уруун чайгап бергеш, каш аяк хойтпак ишкенин, кайы хире ааржы чигенин кижиге бүрүзү сактып чугаалап кээр, оон хейде-ле чаактарының суу сайырап, чараазын сыыртынгылаарлар.

Суваң сугнуң өөнүң ишти сөөлгү хүннерде инек сүдү-биле өлөртүп каан куруг шаар-биле өзүн эдип турганнар. Кара-Суг унунда аалдар көшкүлөп келген-даа болза, кымдан диленир боор. Ядыыларның, күжүрлерниң, кижиге бээр чүвези бар эвес, байлар кижиге чүве бээр эвес.

Бир-ле кежээ ачазы аъдын эзертээш, боозун чүктээш, чорупкан.

– Мынчан аңнар куржааңгылар артында кезек шавыгаларга киргилеп кээр чүве ийин – деп, Суваң ашак аъттанып чыда, чугааланган.

Оолдарга ол кежээ дыка-ла узун ышкаш болган. Хөөрежи, от улай салып, олура удуп шаг болганнар. Авазы чудан шаар хайындырып бээрге, ооң-биле ижиннерин изидип алгаш, удугулай бергеннер. Ачазын манап чадап кааннары ол.

Дүне када ачазы чедип келгеш, от чырыдыпкаш, ындазында омаа сүргей чугаалаан:

– Туруңар, оолдарым, эът манаан эзир оолдары дег чүвөлөримни аарай. Оран-таңды өршээпкен, элик адып эккелдим.

Оолдарның иези база туруп келген. Оолдар бот-боттарын оттуржуп, улаарааннарын кочулап, хөглүү кончуг ковайып келгеннер. Паш долу элик эъди быжа берген.

– Чамдык араттар тараазын кезе берген-дир. Амдызында эъттиг-чемниг тургаш, бичии тараавысты холга кирип алыылыңар – деп, ачазы сергээ хөлчок хөөрөп орган.

Айтырыглар болгаш онаалгалар

☞ 1. Ийиги эгеде кандыг кол идея киргенил? Ук бодалды бадаткаар домакты тывыңар.

2. Эгелерниң кайы-бирээзин шиижидип көргүзүңер.

📖 3. «Кара-Суг унунга Суваңнарның чаңгыс хүнү» деп дыңнадыгдан аас-биле кылыңар. Чугааңарның дес-дараалашкаан (планын) белеткеп алыңар.

4. Тоожу канчаар эгелээнил? Композицияның ук элементизин автор кандыг сорулгалыг ажыглаан деп бодаар силер?

 5. Түңнел кичээлге камгалаары-биле «Тараа – чөмгерикчи» деп төлөвилелден баш удур белеткеңер.

6. Тараа дугайында үзүндүнү шээжиленер.

7. «Суваңның оолдары» деп кыска чогаадыгдан чогаалдан чижектер-биле бадыткап бижиңер.

Үшкү эге

Эртенинде аяс-кааң, эки-даа хүн болган. Ирей-кадай бажынга турупкаш, шала элээдилеринге база кадыырлар тудускаш, тараазын кезип кирипкеннер. Ашак сиген кадыыры-биле шөргелеп турган. Холу шимчевээн кижичок, мырыңай бичиилери мажак¹ чыып чоруп турганнар. Чамдык оолдарыңа Суваң демир-хүүрек тудускаш, күске үңгүрлерин кастырып каан.

– Күске-күжүген азыраар тараа кайда боор. Боларың үңгүрлеринде эндере үүжелеп алган чыдарлар болгай – деп, оолдарыңа ашак чугаалаан. – Тарааны ынчаар ажаап албас болза, бүдүн хем унун долдур-даа тарып каан тараа чүү чүвеге четчир боор. Чалгааравайн казыңар, оолдарым.

Ынчан Кара-Сугнуң араттары тараазын кидин-не кезе бергеннер. Шөлдерде кижилерни бир-бир көрүп турарга, ховуда доос-кара чыып чип, доңганнашкан дуруяалар-ла.

Суваң кожазында арат-биле дараазында аъдын бээр бооп дугурушкаш, ооң аъдын ап алгаш, оларга немей инээн кошкаш, тараазын бастырып алган. Оон бир дүне Кара-Суг унунуң хады чула сырыннап кээрге, даңны атсы шаңда хиизин дөзүңге каап, арыглап каапкан. Дүжүт аянчок болган. Азаанын ёзугаар Хүрең-Чейзеңге тараазының дош бажындан улуг барбаны уруп берген. Артканы ааска, оон ыңай үрезинге өй хире. Ынчалза-даа камнаар херек.

Тарааны ажаап дооскан хүнү Суваңның өг-бүлезинге дой ышкаш сагындырган. Кадай дораан-на бир пашты соолдуруп хооруптарга, оолдары улуг уурну² ийи үзүп соктапканнар.

– Дүктүгге-ле адыштап кааптыңар – деп, оолдарны иези чагып орган. – Хары угда чиир силер, мен шай хайындыра кааптайн, оолдарым.

¹Мажак – черде тоглап калган тараа бажы.

²Уур – согааш.

Оолдар, ылаңгыя бичиилери, четтикпейн турганнар. Тараа элгеттинген, шай белен, бичиилеринге сүт база. Думчукка кээп турар чаагай чыттыг, көк-хевексиг, шокарын арыдып каан тарааны авазы хадың урузу дазыл аяктарга каапкан. Бичиилеринден баштады оолдарыңга тутсуп эгелээн. Араптаңны мурнай авазы аякты Тарак-оолче сунарга, оозу ап чыда, от кыдыынче оскунупкан. Аяк долу тараа довурак кырынче төктү берген.

– Канчап барган кижиге сен, Тарак, чаш дуңмаларыңдан дора – деп, авазы аяр чугаалаан.

Тарак-оол дегийт-ле ачазынче көргөн.

– Аяң эккел, катап каап берейн – деп, авазы ыыттаан.

Суваң ашак аксында ызырып алгаш орган даңазын алгаш, оглунче үзөш кылдыр дап берген.

– Үлүүн төп алганда, аңаа катап бербеңер! Черже чашканнап турар тараа чок-тур!

Тарак-оол кезек када туттунуп оргаш, бүлдеңейнип келген карааның чажын чода каапкаш, үнө халаан.

Элээн болганда:

– Тараамны даштыгаа чири кижиге мен – дээш, Араптаң база үнө берген.

– Мен база – дээш, Тарак-оолдан бичези база үнө маңнаан.

Ооң соонда база бирээзи. Ооң соонда база бирээзи... Адактың соонда эң бичиизи үнө халаан. Кавайындаазы чүвө билер, маңнаптар апарган турган болза, база үнө халыыр турган боор.

– Бир удаа ажырбас, кадай – деп, Суваң ашак кадайының сеткилин чазаан. – Чажыңдан чазыыл-чурумга чаңчыксыннар, тарааны үнөлөп билзиннер.

Эң бичиизи үнө маңнап кээрге, акылары Тарак-оолду долганы берген турганнар. Чүвениң ужурун биле тыртып кааш, аякта тараазыңдан ийи ыяш шопулак иштиң дүвү-далаш биле чаагын долдур пактапкаш, хувазын акызынче сунган.

– Мээңиин чип ал, акый, мен ажыйбас мен.

Долдур тараа кагган сес аяк Тарак-оолду үглөп алган турган.

– Мээңиин чи.

– Мээңиин ал.

Тарак-оол кайызыныын-даа албаан. Доңгайып алгаш, оңду уштуна берген ойбак идииниң бажы-биле довурак бөле теп турган. Кым-даа бодунуң буруузун боду хүлээр апаар.

Айтырыглар болгаш онаалгалар

1. Үшкү эгениң планын тургузуңар.
 2. Суваңның өг-бүлезинде ава-ачазының болгаш уругларының аразында хамаарылганың онзагайын илередиңер.
 3. Тараа ажаап алырыңга өг-бүлениң канчаар киришкенин чижектер-биле бадыткаңар. Силерниң өг-бүлеңерде ажылды канчаар хуваажып кылып турарыл?
 4. Силер Суваң ирей болган болзуңарза, Тарак-оолга катап тараа каап бээр силер бе? Чижектер-биле бадыткап, долу харыы-дан бериңер.
 5. «...Долдур тараа кагган сес аяк Тарак-оолду цглен алган турган...» деп домакта кандыг кол бодал кирип турарыл?
 6. Шөлде ажылдаан чонну көргүскен кезекте дылдың уран аргаларының чижектерин тывыңар. Ооң чогаалдың идеязын тодарадырыңга ужур-дузазы чүл?
 7. Эгени рольдап аяңныг номчуңар.
-

Дөрткү эге

Бирээзи өскезинден дора чылдар эртип турган. Суваңның амыдыралында сегээн-секперээн чүве чок. Чуртталга, чыл келген тудум-на, харыксыраан. Суваңның оолдары көвүдөп турган, ам мырыңай он апарган. Чаа чүве чүл дээрге, ашактың коданында база бир самдар өг көстүп келген. Араптаң өгленип, башкаланы берген. База адазы ышкаш ядыы араттың уруун алган.

Ол үеде Суваң ашактың өө кушкаш уязы дег сагындырып турган. Кушкаш оолдары шынап-ла ындыг ышкажыгай, баштай чалгыны чедишкеннери уязындан ужуп чоруп эгелээр. Ол ышкаш Суваңның оолдарының дорукканы-ла өөндөн үнүп чоруп, байларга хөделдеп, оларның мал-маганын кадарып, тарап эгелээн. Оолдары боттарының бажын боттары билип, кижилер бооп тускайланып чоруп турганыңга Суваң ашак амыравас аргазы чок. Ынчалза-даа ону кымга-даа чугаалаваан, ирей-кадай дың иелээ аразында чугаалажыр боордан башка.

Дарлалга хемдиткен, караңгы-бүдүүлүккө базындырган, бижик-билиг чок Суваң ашак амыдыралда чүгле чаңгыс хоойлунуң мөңгө күчүлүүн көрүп чораан: бай кижини бай хевээр чурттаар, ядыы кижини ядыы хевээр чурттаар. «Амыдыралга өскерилге болур бе, байларның дарлаар кылдыр,

ядыыларның дарладыр кылдыр чаяаттынганы мөңгө чүве бе, араттар хостуг чуртталганы чаалап ап шыдавас чүве бе?» деп мындыг айтырыгларны Суваң ашак бодунуң мурнунга кажан-даа салып көрбейн чораан. Караңгы-бүдүүлүк деп чүве араттарның угаан-сарыылын ол хире дуй базып, чаңгыс чырык херел безин эртер арга чок кылдыр хөлөгелеп алгаш чораан...

Ынчалза-даа тыва араттар «шаг шаа-биле турбас» деп анаа эвес чугаалажып чорааннар. Сөөлгү чылдарда Суваңның кулаанга элдептиг чугаалар дыңналып кээп турар апарган: орус чуртунда ак хаанны дүжүр октаан дидир, хувискаал деп чүве өөскээн дидир, ону Лендей деп улуг угаанныг кижиги баштап үнген дидир, ол кижиги улуг нам тургузуп алгаш, ядыы араттар ышкаш, дарлаткан кижилерге хосталга берген дидир.

Суваң бодап олуарга, чүвениң байдалы ындазында черле хөлээзинни кончуг апарган. Чүнүң-даа мурнунда байлар, өөн адыгга чазарладышкан кызыл-кымыскактар дег, имиңейнчип эгелээн. Хем-Белдиринде кызыл орустар чедип келгилээн, араттарны хостаар бис дижиб чоруп турган деп медээлер дыңналгылаан. Ядыылар оларга каттыжып алгаш, байларны дүжүр октаар деп барган дээн сураг дыңналган. Ажыкай бээзи оон корткаш, бир барба мөңгүн чажырышкан деп чугаа база тарай берген. Хүрең-Чейзең база-ла хөлзеп турган. Аалынга ак орустар чалап эккеп, оларны эъттедип, шайладып, арагаладып-хымызадып турганын араттар безин көргөн. «Ажыкайга четпес дээрден башка, ында база-ла кылын хөреңги бар болгай, ынчангаш, хоран чипкен ыт дег, дывылап турары ол-дур ийин» деп Суваң ашак бодап орган.

Бешки эге

Бир-ле Суваң ашак оглунуң өөнгө кирип келген. Өткөн тонунуң эдектериниң суун сы туткулааш, чаашкын суу кире бербээн бе дээш, даңзазын ажыда соргулааш, таакпы тип олура, чугаалаан.

– Оран-делегейде ара-албаты хайнып турар апарган шагдыр, оглум. Чүнү бодап ор сен?

– Мен база дыңнаалап орар кижиги-дир мен, ачай – деп, Араптаң харыылаан.

– Чүглө дыңнаалап олуарга болур бе моң, оглум? Аныяк кижидэ дээрге ижээген өрге эвес-ле болгай, хар суу үңгүрүнчө кире бээрге, ам чожуп, час келген-дир дээш, мөгүдөп үнө халыыр аан. Чыда өлүр чылан эвес, чүвениң уг-шиин көрүп чорутсуңза чүл? Кызылдар деп чүү ыңдыг кижилер тыпты берди?

– Бодап-ла ордум, ачай.

– Анаа бодап ораарыңга, хей-ле үе эртер. Кылыр иштин дегиде херек, дүрген чорувут. Далган-тараа сураглаан кижиде болуп алгаш, Элегес, Межегей ол ынчаар чоруп чорааш, чүвениң ужурун билип албас чүве бе? Мен бодап көөрүмгө, Лендей деп кижиде идегел-ле бар ышкаш, ооң изин истезиң-зе, бир-ле улуг херекти кылыр сен.

– Ындыг-дыр, белеткенип алгаш, соңгузу хүн чоруптайн.

– Кеннивисти чааскаанзыратпас бис. Хүннүң даарталаан херээ чок. Ам бичии удуй тыртып ал. Даарта туруп кээримге, аалга сээң барааның турбас эвеспе. Орук-суурга өөрүшкү-маңнайлыг чор, оглум!

Эртенинде Араптаң шагда-ла арлы берген болган.

Ийи-үш-даа хонмаанда, Хүрең-Чейзең ак солааннар эдертип алган, уруг-дарыг бастырып каггы дег, карак-кулак чок шаап келген. Суваң үнө маңнааш, аъдын алыр дээрге безин, ынаваан. Ашактың бичии оолдары, үңгүрүнчө суг кудупкан күскелер дег, баш сугар чер тыппайн маңнажып турганнар. Кортпас-даа арга чок. Хүрең-Чейзең дээрге сумузунда хаан болбас ийикпе. Ооң адын чок черинге безин адаарындан араттар коргар. Ынчангаш ол кавының араттары хайыраатызын килеңнетпес дээш, хүрең инекти доруг инек деп ойзурлар.

– Тарааны кайнаар чажырдыңар, дора-өлчүктөр! – деп, Хүрең-Чейзең кымчызын тудуп алган баглааштан-на көксенип бадып орган.

Суваң ашак черге мөгейип олурупкан:

– Силерниң тарааңарны бис хөөкүйлер кайын билир ийик бис, хайыраатым.

– Мегелеве, ынчаар тазартыр алыр, ол сээң холуң изидир.

– Өске кижиде тараазыңга хол дегбээним шынныг ийин, дээргим.

– Авыяастава! – дээн соонда, дүжүметтин кымчызы агаарга сыг дээн, Сувацның чаагы оюлгаш, кызыл хан арынга былчажы берген.

– Назыда оор-сук кылып чораан эвес мен, мындаагыларның боду-даа билир болгай – деп, ашак арай боорда чугаалаан.

– Араптаңың кайнаар барган, кызыл орустарында катты-жа берди бе?

– Ол хөөкүй далган-тараа диленип чортуп чор ыйнаан...

Дүжүмет ийи солааны-биле өглерниң барба-савазын чиң-черлеп каапкан, эмдик тебе дывылаан чүве-биле дөмей-ле.

Сувац биле Тарак-оолду холдарын ооргаларынга хүлүгүлээш, чаңгыс аъдынга ушкаштыргаш, сүрүп ашпарганнар. Аалдың уруг-дарыы ыы-сыызын төп, бажының суун ижип¹ чыдып калганнар.

Айтырыглар болгаш онаалгалар

 1. Сувац ирейниң бурунгаар көрүштүг мерген угааннын илереткен одуругларны тывыңар.

2. Хүрең-Чейсең деп кымыл? Харыыңарны чижектер-биле бадыйткаңар.

3. Кыдыраашка таблица ёзугаар маадырларның омур-хевирин, аажы-чаңын тодарадыңар.

Сувац	Араптаң	Тарак-оол	Авазы
Омур-хевирин			
Аажы-чаңы			
Омур-хевирин илереткен дылдың чурумалдыг аргаларын кириңер			
Оларның амыдыралында өскерилгелер бар бе, чогаал сөзүглели-биле бадыйткаңар			

4. Кымның чугаазы-дыр? «...Далган-тараа сураглаан кижини болуп алгаш, Элегес, Межегей ол ынчаар чоруп чорааш, чүвениң ужурун билип албас чүве бе? Мен бодап көөрүмге, Лендей деп кижиде

¹Бажының суун ижер – бар шаа-биле ыглажыр.

идегел-ле бар ышкаш, ооң узин истезиңзе, бир-ле улуг херекти кылыр сен».

5. Дараазында сөстөрниц, сөс каттыжышкыннарының утказын тайылбырлаңар: *ара-албаты хайнып турар апарган, кылыр иштиң дегу херек; Лендей деп кижиде идегел-ле бар ышкаш, ооң узин истезиңзе, бир-ле улуг херекти кылыр сен; эмдик тебе дывылаан чүве-биле дөмей, бажының суун ижип чыдып калганнар.*

6. Суваң ирейге база авага хамаарыштыр синквейнден чогаадыңар.

Дараазында эгелерниц кыска допчулалы

Алдыгы эге. Солааннар адашкыларны сүрүп алгаш, Шагаан-Арыгга кара-бажыңга суп каан. Аңаа олар Бии-Хемниц Уюк чурттуг Николай деп кижибиле таныжып алгаш, Ленин, партизаннар дугайында чугаалажып хонганнар. Николай: «Бир эвес мени боолап кагза, Илья деп акымга база партизаннарга чүнү-даа солааннарга сөглөп бербээн мен деп чугаалаар силер» деп чагып чыдар.

Эртенинде Николайны бооларлыг кижилер келгеш, үндүрүп аппаар.

Чедиги эге. Даартазында адашкыларны Улуг-Хемге салга олурткаш, Ус-Аксынга эккелгеш, шалазы чок казанак бажыңга шоочалап каар. Бир кежээ адашкыларга орус тараачын кижибиле иштиңге бижек биле чагаа кирип бээр. Суваң оглун чагып-чагып, Тарак-оолга казанактың адаан бижээ-биле кастырып алгаш, дүне дургуннадыштар.

Сески эге. Тарак-оол дезипкеш, суур үстүңге элезинге хөмдүнүп алгаш, чыда хүнзээш, солааннарга туттурбайн баар. Ол Улуг-Хемни өрү эвес, Усту өрү чоктааш, ачазының таныыр Бии-Хемниц Өөкте Илья ашакка чедип кээр. Уюкка, Шагаан-Арыгга кара-бажыңга кады чытканы Николайга ужуражы бергеш, партизаннай бээр. Эрзинге Тарлашкын тулчуушкунунга чоруп тургаш, акызы Араптаңга дужа бээр. Алышкылар хосталганы чаалап алгаш, төрөөн Кара-Суунга, ачазының күзээни дег, өөрүшкү-маңнайлыг кээп, тараа тартып кириштерлер.

* * *

...Абакандан ыңай Тарак-оол демир-орукка олурупкан. Ол чымчак вагонга хап олурган. Ырак-узак орукка үе эрттирер дээш, Тарак-оол өөрү-биле шыдыраалап каап чораан.

Оларның ойнаарын ооң кожазында купеге чораан узун болгаш кылчыгыр, бажының дүгү көгере берген, шелегер селгедиг, кулбугур чаактарлыг, кара шил көстүктүг америк турист кижиге бо-ла көрүп келир турган. Ол турист шыдыраа ойнавайн чораан, ынчалза-даа оюн төнгүже, сонуургаар элдеп кижиге болган.

Тарак-оол бир кежээ купезинге олураарга, эжик соктазала, кожазы америк турист бо көстүп келген. Даштыкы кижиге турум-даа болза, ындазында ээлдээ кончуг мендилээн.

– Гуд ивнинг! Май ай кам ин?¹

Тарак-оол Москвага Англиядан келген ажилчын төлөөлөр-биле ужуражып тургаш, олардан айтырып алган ийи-чаңгыс сөстөрүн сактып келгеш, харыылаан:

– Гуд ивнинг! Кам ин.²

Америк турист оон ыңай багайтыр орустап эгелээн:

– Мени мистер Гарри Фримэн дээр.

Тарак-оол тургаш:

– Мени эш Тарак-оол дээр ийин – деп «эш» дээн сөстү чоргаар болгаш дыңзыдыр орустап чугаалаан.

– Мистер Тарак-оол, силерни көөрүмге, шыдыраага шыырак-ла ойнаар-дыр силер, мээң-биле ойнай кааптарын күзээр ирги силер бе?

– Мени мистер эвес, эш Тарак-оол дээр ийин – деп чоруй, туристиң аайыңга кире берген. – Бир-тээ мени хүндүлөп турар болганыңарда, силерниң чаңчылыңар ыңдыг болганда, мистер-даа болгай мен аан. Чүге күзевес боор, мындыг тайбың харылзааларны деткивес аргам чок.

Тарак-оол, баштайгы салыг сөөлзүрөп чорда, оюннуң хевирин буспас дээш, оон ыңай дээргини шенеп көөр дээш, ноянын дөрт көштөп матка олуруптар черге аппарып салып каан. Турист дыка үр боданып келгеш, чайлаш чок удугну көрө тыртып алган.

Дээргиниң чугаазы ам-на үнүп эгелээн:

– Айтырып болур ирги мен бе, силер кандыг сөөк кижиге силер?

– Тыва кижиге мен.

– О, тыва кижиге. Бир-ле дугаар ужуражып тур мен. Чүнү кылып турарыңарны сонуургап болур ирги мен бе?

¹Кежээкиниң мездизи-биле! Кирип болур ирги мен бе?

²Кежээкиниң мездизи-биле! Кириңер.

– Колхозта ажылдап турар мен, хову бригадири кижиге мен.

– Тарааны шарылар-биле тарып турар силер бе азы аъттар-биле бе?

– Тракторлар-биле.

– Бодуңар башкарып турар силер бе?

– Ийе, бодум.

– Оон ыңай чүңү билир силер?

– Комбайн-даа башкарып билир мен.

– О, кэй! Эки-дир оо!

Тарак-оолдуң көгөргилеп келген кастыктарынче көргүлээш, Фримэн уламчылаан:

– Силерниң арын-шырайыңарны алырга, элээн-не улгады берген ышкаш-тыр силер. Хөйүнү-ле көргөн боор силер аа, мистер Тарак-оол?

– Шын чугааладыңар, мистер Фримэн. Феодализмниң дарлалын көргөн мен, хосталга дээш чаалажып чордум, социализмни тургузуштум, ам коммунизмни тургусчуп тур мен. Коммунизм үезинде база чурттаар мен.

– Сагыжыңар ырак-ла-дыр аа?

– Талыгыр болдур ийин, черле бурунгаар көрүп чаңчыккан улус бис.

Фримэн бир удуп алгаш, оозунга ооргаланып, дараазында шөлөөн ойнап, чугаа үспейн орган.

– Мистер Тарак-оол, силер калган дээрги Каррутерстин «Ураангай чурту» деп номун билир силер бе?

– Билир мен, мистер Фримэн.

– Ооң эге чүүлүндө силерниң чуртуңарның келир үеде кандыг оруктап баарыңа чигзинип турар. Ындыг але?

– Ол черле ындыг болбастың аргазы чок, мистер Фримэн. Тываның келир үеде кандыг оруктап чоруурун дээргилер билип шыдавас-даа турган.

– Билир кижилер турган бе ынчаш, мистер Тарак-оол?

– Ындыг кижилер турган, мистер Фримэн.

– Кымнар?

– Большевиктер. Ленин билип турган.

– Эки-ле чугааладыңар ышкаш.

Фримэнниң байдалы баксырап эгелээн. Америк дээрги, кодан чодазы ышкаш, чоон таакпызын бурулаткаш олурупкан. Тарак-оол ийи холдарын карманнагылапкаш, туруп

кылаштагылаан-даа. «Хам хооп, лама-даа чалаза», мистерге дузалап шыдавас хире апарган. Фримэн удатпаанда дүжүп берген. Сөөлгү шиитпирлиг оюнга Тарак-оол удурланыкчызын мырыңай маң алыспаан.

Шыдыраага тиилеттирип алгаш, америк дээрги Тарак-оолдуң холун туткан.

– Эки-ле чаалаштыңар.

– Мындыг хан төгүүшкүнү чок чаага ынак улус бис.

– Мистер Тарак-оол, силерниң нарын шоодугларыңарга кончуг-ла таарзындым. Силерден тулган дипломат үнүп болур турган-дыр.

– «Турган» деп чүү дээриңер ол боор, мистер Фримэн? Ам-даа дипломат болу берип болур мен. Бистиң чурттуң бөгүн анаа-ла колхозчу кижизи даарта силерниң Американың Каттышкан Штаттарынга Совет күрүнениң онза болгаш бүрүн эргелиг элчини апарган туруп болур чадавас. Ындыг таварылгада мен-даа, кым-даа ажылдаар апаар.

Гарри Фримэнни Тарак-оол эжикке чедир үдээш:

– Өөрүп четтирдим! – дээн. Тарак-оол дээргини өттүнүп, солагай холун бажынга деңнештир көдүргөш: – гуд бай! Байырлыг! – дээн.

Москва. Тарак-оол орук хевин уштуп каапкаш, шиник кеттинипкеш, вагондан үнүп чыда, Фримэнге ужуражы берген. Мистер ооң хөрээнде «ССРЭ-ниң Дээди Соведа» дээн алдын бижиктиг кызыл тукчугаш демдекти көрүп кааш, алгырган:

– О мистер Тарак-оол! Силер чүгле трактор, комбайн башкарып билир эвес, күрүне херээ база башкарып турар ышкажыңар чүл?

– Күрүне дээрге бистер-дир бис. Совет хоойлу ындыг, мистер Фримэн.

– Америк улуска чүнү күзээр силер, дээрги депутат Тарак-оол?

– Америк улуска аас-кежикти болгаш чечектелиишкини күзеп турар бис. Оон ыңай совет кижилер боттарының күрүнезин боттары башкарып турар деп чүвени америк улуска чугаалап көрүңер, мистер Фримэн.

– Америк улуска силерниң аас-кежикти күзээниңерни дамчыдар мен – деп Тарак-оолдуң чугаазының сөөлгүзү чок-

ка чугаалааш, чырыктарын, хөл дузу кире берген чүве дег, ажырганып сыртылаңнаткаш, шляпазын ужулгаш, америк дээрги тыва колхозчу араттың мурнунга мөгейген.

* * *

Дээди Советтиң сессиязынга киришкеш, чанып келген дораан, Тарак-оол шагда орус эштиң хлеб иштинге кирип берген чагаазын алгаш, Ус-Аксынче хапкан. Ус-Аксы биеэги каш борбак чавыт ирик бажыңнарлыг сууржугаш эвес, Усинск деп чаа хоорай болу берген болган. Тарак-оол чаа таныжы Иван Михайлович Антонов биле ооң акызы Митрофан Михайлович Антоновту дораан тып алган. Бодунуң бүгү эрткен оруун, шаанда Ус-Аксынга канчап чедип келгенин, оон дезип чорутканын Тарак-оол оларга бирден бирээ чокка төөгүп бергеш, шыгжап чораан чагаазын көргүскен. Үр шыгжаанындан саргара берген саазында будуктуг карандашты өттүрүп тургаш, «Бо дүне кастынып үнгеш, дезип чоруңар, даарта силерниң дириг турарыңар билдинмес-тир» деп бижээн үжүктөр канчанмаан-даа болган.

– Ынчан канчап билип алдыңар? – деп, Митрофан Михайлович айтырган.

– Ынчан бижик билир турган эвес бис, ачам ооң утказын даап билип каан.

– Угаанныг-ла чораан ашак-тыр. – Ооң соонда Иван уламчылаан: – Бо олурган Митрофан, силерге хлеб аппарып бээр дээш, падын бараан болгай. «Хары чоннуң албатылары-дыр, алды оранче оода тодуг-догаа чорутсуннар деп ак казактарга катап-катап чаннып, тейлеп, чугаалап, оларны арагаладып тургаш, арай боорда силерге киирген. Силер десе берген сооңарда, ачаңарны эттеп-соп шаг болганнар, оглунуң кайнаар углаанын билип алыксап турганнары ол. Ашак чүнү-даа чугаалаваан, харыксырай-даа берген, өлүг-диригниң ийи аразынга чыткан. Силерни сүрген казактар ол кежээ куруг келгеннер. Ооң дараазында ачаңарны суур үстүндө кызыл хаялар баарында оргулаашка аппаратташ, боолап кааннар. Кежээ акым суглар баргаш, ашактың сөөгүн ол-ла черинге орнукшудуп каан бис. Күзүн көөрүвүске, ооң хөөрүнүң кырында тараа үнүп келген болган. Бо мынчаар улус чиңге-тараа тарывайн чораан, ындыг үрезин кайыын келген чоор деп кайгап турган бис.

Тарак-оол шала доңгайышкан оожум чугаалап орган:

– Тарааны мен чажып кааш барган мен, ачам бодунуң өлүр черин эндевээн боор. Тыва улустуң чаңчылында өлгөн кижиниң хөөрүнүң кырынга тараа чажып каар чүве. Чет-тирдим, өңнүктөр!.. Ачамның сөөгүн тудуп кааныңар дээш... Берге үеде меңээ дузалааныңар дээш... Ону кажан-даа утпас мен!..

Чугаа аразында эпчок үзүктелиишкин болу берген. Митрофан Михайлович ону үрээрин оралдажып:

– Ашактың өске оолдары кандыг чурттап чоруурларыл? – деп айтырган.

– Ооң оолдары кыдыындан кыра мурнакчы кижилер болганнар. Шаанда байлар бистерже көргөш: «Арбын-на кадарчылар өзүп оорар-дыр» деп өөрүп чугаалажып турганнар. Шынавыла тулган-даа кадарчылар үнгөн. Олар чүгле чаа үениң, колхозчу амыдыралдың кижилери-дир. Бетии кыдыы мени көрүңер. Бодун мактанырга, эпчок-ла ыйнаан, ынчалза-даа бөгүн чоргаарал-биле чугаалавас аргам чок. Колхозумга чаагай дүжүттүг тараа өстүргеним дээш чазактың дээди шаңналы – Ленин башкының ады-биле адаан хавыяаны эдилеп чор мен. Бистерниң ажы-төлдеривистиң дугайын чугаалаан-даа херээ чок, оларның аразында башкылар, эмчилер, эртемденнер-даа бар, чолаачылар, тараажылар, мурнакчы кадарчылар-даа бар. – Тарак-оол оон ыңай чугаалаан: – Тываның арат чоннары хосталганы чаалап ап, эрге-чагырганы бүрүнү-биле холга алган соонда, ачамның салым-чолун билип алыр дээш, Ус-Аксынче каш-даа чагаа бижидим. Ынчаарда ССРЭ-ниң Тывага турган элчин черин-даа дамчыштыр чугаалажып турдум. Ачамның дугайын таптыг билир кижилер чок болган.

– Бистер ынчан турган болзувусса, дораан-на хамык чүвениң ужуру билдине бээр турган-дыр – деп, Иван чугаалаан. – Ол үеде бистер бо оранга турбаан бис. Ыраккы Чөөн чүкке японнар-биле сокчуп тургаш, мырыңай сөөлзүредир четкилеп келген болгай бис.

– Силерниң адаңар хөйүнү кылган ашак-тыр, чону дээш амы-тынын берген кижидир – деп чугаалааш, Митрофан Михайлович уламчылаан. – Силерниң ачаңарның мага-бодунуң артынчызын мында кызыл партизаннар хөөрүнче көжүрер

деп бодап ор мен. Хоорай Соведи мени чугаажок деткиир. Ынчалзажок бодуңар билип көрүңер, төрөөн чуртунче-даа аспаар дээр болзуңарза, бүгү дузаны чедирер бис.

Тарак-оол тургаш:

– «Өске чер эвес-тир, акы-дуңмалышкы орус чоннуң чуртунга, улуг Ленинниң төрөөн черинге бажым салыр мен» – деп, ачам чугаалаан болгай. Ооң күзелин өскертип шыдавав мен – дээн.

Даартазында Суваң ашактың мага-бодунуң артынчызын кончуг камныг ужулгаш, кызыл пөс-биле шап каан хаар-жакка салгаш, хол кырынга көдүрүп алгаш, хамык улус партизаннар хөөрүнче шуужупкан. Хөгжүм уяранчыг орус аялгаларны ырладып турган. Хааржакты хөөрже бадырып турда, «Интернационалды» ырлаткан.

Чаа амыдыралды күзеп чораан, ол дээш демисежип чораан тыва арат ажылчын кижилерниң хосталгазы дээш амытынын берген орус кызыл партизаннар-биле бир черге удуп чыдып алган. Тарак-оол Тывадан эккелген тараазын ачазының хөөрүнче чажып каан.

Чаа хөөрнүң кырынга беш-адыр кызыл сылдыстыг тураскаалды кылгаш, «Арат Суваң» деп атты бижээш, орта ашактың чагыгларындан мындыг домакты, бышкан тараа ыш-каш, алдын өңнүг үжүктөр-биле сиилбип бижип кааннар:

«Тарааны камнаңар, ол дээш амы-тынывысты берип чораан бис».

Айтырыглар болгаш онаалгалар

1. Мистер Гарри Фримэн болгаш бөдүүн арат оглу Тарак-оолдуң чугааларында төрөөн чурту дээш чоргааралын илереткен одуругларны тыпкаш, ушта бижип алыңар. Оларның кижизидикчи утказы чүдел?

2. «...Мындыг, хан төгүцшкүңү чок чаага ынак улус бис...» домактың ханы утказы чүнү сөглөп турарыл? Кымның сөстөрүл?

3. Ачазының кандыг күзелин Тарак-оол күүседип шыдавааныл? Ооң чылдагаанын тодарадыңар.

4. Тыва болгаш орус чоннарның аразында найыралдыг харылзааларны автор канчаар чурааныл? Сөөлгү эгени рольдап номчуңар.

5. Янзы-бүрү чоннар аразында найырал темазын көргүскен кандыг чогаалдар, чуруктар, ырылар, кожамыктар билир силер. Чыып бижип алыңар.

6. Чогаалда болуушкуннун үезинге дүүштүр Америка болгаш ССРЭ-ниң аразынга кандыг харылзаалар турганын истеп тывыңар. Ук харылзаалар бөгүн кандыгыл?

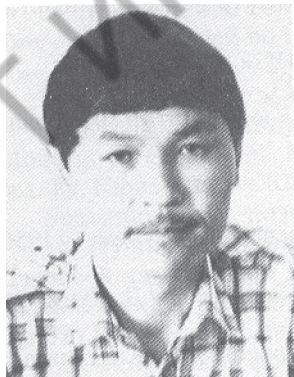
7. Дээрги Каррутерс деп кымыл, ооң Тывага чораан үезин тода-радыңар. «Урянхай чурту» деп номну тып номчуңар.

8. «Тараа» деп чогаалдың дылының уран-чечени» деп шинчилел ажылын кылгаш, камгалаңар.

9. «Тарааны камнаңар, ол дээш амы-тынывысты берип чораан бис» деп темалыг чогаадыг бижииринге белеткениңер.

10. «Тараа – чемгерикчи» деп төлевилелден камгалаңар. Төлевилелге уран чүүлдүң өске хевирлерин (уран чурулга, шүлүк, үлегер домак, музей материалдары дээш о.ө.) киириштирип болур силер.

**Антон Күжүгетович
ҮЕРЖАА
(1957–1996)**

АЖЫЛ

Ажылды кым таалал диди?

Чаңгыс борбак үрезинни черге хөмгөш,
Чаш төл ышкаш, чүрек-биле чылды дагап,
Ажыг дерни аъш-чем кылып, азырааштың,
Аңмаар долу дүжүт аары – амыр деп бе.
Суглаңгылар адыштардан оюлгаштың,
Сугну солуп, кургаг дойга холужарга,
Тууйбу үнер... Туруглар дег дээрде шашкан
Тудуг-бажың кылып каары – оюн деп бе.
Эзим, сыннар, хорум-көшке чиндип чорааш,
Эргек хире эртине-даа танып аары,
Чүректерни чүглүг ышкаш ужуксун дээш,
Шүлүк, ырны бижип каары – белен деп бе.
Ажылды кым таалал диди?

Ажылды кым хинчек диди?
Чыжыр алдын сыраланган чараш кыс дег,
Сыпта тараа уян, ээлдек мөгөш кыннып,
Комбайнның хомузунга ойнап турда,
Хову, шөлгө иженири даржыктыг бе.
Орай кежээ чүгүрүктү мунувуткаш,
Олбукталган делгем тайга тазын тепкеш,
Сылдыстарга катчы берген эрээн-ала
Чылгы бөлүп халыдары – шыланчыг бе.
Чаштар ойнап, хөлегезин дөжөңзин дээш,
Садчыгашка чодураажык тарып каары,
Адыш часкап, арат чонун дилеп турда,
Аян ырны салып бээри – берге деп бе.
Ажылды кым хинчек диди?

Айтырыглар болгаш онаалгалар

 1. Шүлүктү бот-тускайлаң номчаан соонда, катап тайылбыр-лыг номчулгазын кылыңар. Билдинмес сөстөрни демдеглеп ап олуруңар.

2. «Ажыл – таалал», «ажыл – хинчек» дээн бодалдарны бадыткап турар өзек сөстөрни ушта бижичер. Авторнуң номчукчуга чедириксээн кол бодалы чүл?

3. Автор шүлүүнге чүгө «Ажыл» деп ат берген деп бодаар силер? Лириктиг маадырның сагыш-сеткилиниң байдалын тодарадыңар.

4. Шүлүкте номчукчунуң кичээнгейин хаара тудуптар кандыг арга бар-дыр? Ук арганы ажыглаанының чугулазын бадыткаңар.

5. Шүлүкте кандыг мергежилдин кижилериниң дугайында чугаалап турар-дыр, сөзүглел-биле бадыткаңар.

6. Шүлүктүң сайгарылгазын кылыңар.

7. Шүлүк силерниң сеткилицерге кандыг байдалды оттурду? Соңуургадыңар бе, чүгө?

 8. Силерниң бодалыңар-биле кандыг мергежилдин кижилерин шүлүкке улаштыр алгап болурул? Боттарыңар немей 1–2 чижектен чогаадырын шенеңер.

9. Россияда, Тывада, кожуунуңарда, сууруңарда күш-ажылы-биле алдаржаан кижилер дугайында төлевилелден белеткээш, камгалаңар.

10. «Ажыл» деп темага синквейнден тургузуңар.

11. Ажыл дугайында орус болгаш өске-даа чоннарның үлегер домактарын тыпкаш, ушта бижээш, утказын тыва үлегер домактар-биле деңнеңер.

Виктор Шогжапович
КӨК-ООЛ
(1906—1980)

Алдан-маадырларны сактып, тураскаап чоруңар,
олар бистиң бурунгуларывыс болгаш эвилелдиг
демиселдиң база бир эгелекчилери болур.

Автор

САМБАЖЫК

Бир көжегелиг, алды көргүзүгүлүг ши

КИРЖИКЧИЛЕРИ:

- Самбажык, 30 хар иштинде.
- Дажыма, 40 харлыг.
- Көшкендей, 35—40 хар иштинде.
- Комбулдай, 25—30 хар иштинде.
- Бошказык, 20 харлыг.
- Оппуккай, 45 хар чыгы.
- Чинчи, 18 харлыг.
- Мундургу, 20 харлыг.
- Дадаңай, 25 хар иштинде.
- Урундай, 25 харлыг.
- Узун-Белек, 30 харлыг.
- Садыяа, 35—40 хар чыгы.
- Алдай-оол, 30 хар иштинде.
- Семис-Кадай, 50 хар чыгы.
- Белдер, хүндү, 60 хар иштинде.
- Сеңгин, чаңгы, 45—50 хар иштинде.
- Койнаа, хүндү, 45 харлыг.
- Кызыңнай, хүндү, 50 хар иштинде.

*Бо кижилерден аңгыда, ниити көргүзүгүлүг киржир кижилер
база турар.*

Бирги көжеге БИРГИ КӨРГҮЗҮГ

Көжеге ажыттынмаанда, залдың чырыы өжүп, караңгылап кээр, хөгжүм-музыка аар-берге амыдыралдың аялгаларын ырлап эгелээр. Көжегениң ийи талазынга сайгылгаан-биле 1883–1885 деп чылдар көстүп келир. Хат-шуурган, каржы-дошкун диңмирээш-кин эгелээр. Көжеге ажыттына бээр, ыяш аразы, ырак черден Оп-пуккай пат-ла турупкан, сырын үн-биле ырлап кел чоруур.

Оп пуккай.

Муңгаранчыын, деңгеренчиин,
Буза тырткаш, чоруй барза,
Буза тырткаш, чоруур дээрге,
Муңгаш дөңгү, кара кинчи...

(*Пар демирлиг ужа-тура кирип келир.*) Бо-дур, көрдүң бе, чедип келдим, эжим Самбажык! Эрии-шаажыны эктимде эледир сөөртүп чор мен, эъдим-ханымны элезин-довуракче соолдур төп чор мен. (*Пар демирден хосталырын оралдажыр.*) Ээта! Эки серге кежи хөрүк болза, эзилдир-хайылдыр хөрүктөп каапса... Чок, сени мен кайын шыдаар мен. Сен дээрге бүгү Таңды-Тываның мойнунда-ла болгай сен... Адыр, адыр, ынчап-ла тур... Сени албаты чон эзилдир хөрүктээр үе келир-дир¹ ийин оң... Ону билип ал! Билип ал! Ах, оода-ла багай уруумну караам суглуг чыткаш, чаңгыс катап көрүп алган болзумза! Кайда чор сен, Чинчи! Мээң эр чаңгыс уруум! Чинчим, ачаң аштап-суксап чор, көрбөс сен бе! Багай уруум, Чинчим, кожуун-чызаан черинге чаштып чедип келгеш, корга-корга хойнундан курут, ааржы уштуп бээр уруум кайдал! Кайда чор сен, уруум? (*Сезиг ап дыңнаалааш.*) Кайда барган улус боор?.. Биеэки дагда барган улус боор бе? (*Улуг сезиглиг үнүп чоруй баар.*)

Кызыңнай биле Бошкажык чедип кээрлер.

Кызыңнай. Бо-дур, бак кижиге балалыг, пар ыяш хөөлүг деп чүве! Бо кончуг дора-өлчүк чүвени дилээр дээш, бо каш хонукта бир-даа дыш чок. (*Хөөрге-биле таакпылай бээр.*) Дээргилерге чеже катап айыткаваан дээр боор, оол. Ам хөлү эрткен, бир-ле дириг сүнезиннер болган чүвелер-дир деп, анаа-ла эрии-шаажы-биле эрттириптер амытаннар-дыр деп аан.

Бошкажык. Мен черле ужурун тыппастаан кижиге мен, хүндү². Аза-ла алзынам.

¹Хөрүктээр үе келир-дир – узуткап, чок кылып каар үе келген-дир.

²Хүндү – эрге-дужаал ады.

Кызыңнай. Чүү деп че, оол? Кымга карганып олуарың ол? Кайы, бо төре херээниң ужурунда бе?

Бошкажык. Чок аан, хайырааты, ааска эптежип калган алгыш-йөрээлим-дир ийин аңар. Бо чүс чылгының дугайында ийин аңар. Сеңгин чаңгы дээрге чүс чылгыны оорладып алгаш, ам Далай-Хаан, Сарту-Хаан аймаандан чүс-чүс лаң¹ имбии мөңгүннерни хээлиге база ап...

Кызыңнай. Бошка!² Оваарымчалыг, оваарымчалыг, оол!

Бошкажык. Чаа, хайыраатым. Шынап-ла, аза-ла алзынам... Мен бодаарымга, черле шын эвес болгаш турар...

Кызыңнай. Адырам, чүве ужурлуг болгай аан, оол. Бистер база өске-даа кижидижик, бо Оппуккайны диригге тып алып болза, ол мөңгүн шаңнал-хээлиден база албас деп бе? Мен бодаарымга, чүгле бодаарымга-даа эвес, харын Мелдер хүндүнүң чарлыгы ындыг.

Бошкажык. Уё-о, ындыг-дыр аа аңар? Өршээзин...

Кызыңнай. Ийе-ийе, оол, бир эвес Оппуккай холга кирзе, мындыг-мындыг. (*Хөөрге хавындан беш-беш лаңның имбии мөңгүннерин уштуп, көргүзүп олурар.*) Бо дээрге өртээ тывылбас чүве боор, азыраан мал-даа, албан-дужаал-даа садып ап, кожуун-чызаан-даа чагырып болур. Бөрү бажы дег мөңгүн, аът бажы дег алдын деп чүвең ол-ла болгай, хе-хе-хе... Ээта, мөңгүн чүнү кылбас дээр сен, оол. Кожуун-чызаан черинге үнекире маңнап, дээргилерге бараан болуп тургаш, бо кончуг дургуннарны тутчуп, эвээш-биче мөңгүнден чыып алгаш, меңээ чедип келир шаглыг турган болзуңза, база-ла анаа эвес эр хап тургай эртик сен. (*Кажары-биле Бошкажыкче көрүп олурар.*)

Бошкажык (*база-ла кажары-биле*). Кайы, мен база-ла дүжүмет апаар ындыг ышкажым чүл аңар? Чүгле хөй мөңгүн чыып алып мындыг ышкажыл?

Кызыңнай. Чүгле мөңгүн, мөңгүн!.. Ийе, оон ыңай эвээш-биче мал база-ла херек апаар, малдыг бай кижилерниң ямбылыын көрбес сен бе...

Бошкажык. Опаң-чипең, орлан-эрес эрлерден каксып тургаш, чылгыдан айыладыр сүрүп эккеп алып. Ол малдың үнген изи билдине бээрге, ам чүү боор, база бир чүс чыгыгы лаң мөңгүнден хээлиге албас чүве бе ыңар, хүндү. Чоп дээргилерни көөрүмге, ынчап турар боор чүвөл? Аза-ла алзынам, оларны.

¹Лаң – мөңгүн акша.

²Бошка – эрге-чагырганың эң биче дужаалдыг кижизи.

Кызыңнай. Бошка, сен черле арай чиктиг кижн болгаш тур сен, оол. Сен төре херээниң нарынын кайын билир сен аан, ол дээрге кижн болганның билир херээ эвес-ле болгай, ол болган болза, бурган башкының номнап кааны буйанныг-чаяанныг кижилерниң билир чүвези-дир. Че-че, орайтап тур, ам чызаанга дүрген четпээже хоржок. Хоржок! Ыңай-бээр улус каксып тургаш, бо дора-өлчүктү тыппаан черде көрүп турзун... *(Өскээр көрүңгеш.)* Көрөм ой, аңдым кастаан хевээр-дир.

Бошкажык. Чок ыңар, мен кошкадып каан мен, силерниин база.

Кызыңнай. Эр хей! Черле шору эр болгаш тур сен, оол. Шынап-ла, эвээш-биче...

Бошкажык. Мөңгүнден чыып алгаш дедаан.

Кызыңнай. Хе-хе-хе! Мен-даа кайын үр чоруур мен, удавас Дываажаң оранынче¹ кире бээр кижн мен ыйнаан. Мээң сумумдан сенден өске угаан-сарыылдыг кижн кым боорлаан, орнумга олуртур оолдуг эвес мен...

Бошкажык. Ындыг-ла болзунам, хайырааты.

Кызыңнай. Кай, амырап олур сен бе, тарийги?

Бошкажык. Кайынам ыңар, хайырааты, озал-ондак болду ийин.

Кызыңнай. Ийе харын, арбан-суму аайы-биле сен-не канчаар ийик сен, бо дургуннарны-ла уруктап турар болзумза, мал-даа ала-чайгаар-ла деп бил! Че-че, ам хап олураалы.

Ырак черде Чинчиниң ыры дыңналыр.

Ала караам огу болган

Ачам күжүр, кайда чор сен?

Анай-кара чаңгыс урууң

Арга кезип дилеп чор мен.

Бошкажык. Сагыжым бе? Делегей-ле бо, ол уруг, ам ол Оппуккайның уруу... Чинчижик!

Кызыңнай. Уё-о, шагда бистиинге паптанчылап турган уруу Чинчижик де? Бооп-тур, «Чыткан тебе аксынга каңмыыл кирген» дээр болгай, хе-хе-хе. *(Арны араатанзый берген туруп кээр, ыңай кылаштай бергеш, харап турар.)*

Бошкажык. Делегей бо, өөрүм! Шынап-ла ол-дур... Чинчи... Эр чаңгыс кысты! Аалында эге-ле чааскаан, адазы читкен, авазы чызаан черинде эрии-шаажы көрүп чыдар.

¹Дываажаң оранынче кире бээр – шажын ёзу-биле алырга, өлгөн кижн өске черге барып чурттаар. Ынаар чоруй баар дээн уткалыг.

Чинчи база ырлаар.

Хомус болган хоюг үнүм
Кандыг хүндүс үстүр ирги?
Хомду болган хөнү сыным
Кандыг шөлге чыдар ирги?

Кызыңнай. Адыр, оол, бээр, боже тур, мен мону бээр кый деп эккээйн. (*Бошказыкты дазыл артынче киир идиптер.*) О-о-ой, уруум, Чинчи! Бээр, уруум, бээр...

Бошказык. Адыр ыңар, хүндү, ооң үнү эвес-даа ыш-каш... өске... өске уруг.

Чинчи (*маңнап кел чоруй*). Күжүр ачай, кайда сен? Мен чедип келдим!

Бошказык. Кай, чедип келдиң бе? Ачаң бо-ла-дыр мен, хе-хе-хе!..

Чинчи (*кезек ыыт чок тургаш, ийи холу-биле арнын дуглай туткаш, бар-ла цнц-биле*). Авай, ава-ай! Өршээңер! (*Олла черинге, ушкан ыяш ышкаш, кээп дүжер.*)

Бошказык. Адыр, хүндү, бичии кижини ынчаар коргударга кайын боор ыңар! Делегей-ле бо ийин! (*Чинчини тургузуп турар.*) Туруп кел, дунмам, туруп кел. (*Чинчи багайы кончуг туруп келгеш, караан чодуп турар*). Че, боже олуруп ал. Кайбын келдиң, канчап чор сен? (*Чинчини чыткан чудукка олуртуп каар.*)

Чинчи. Аалдан-на келдим.

Кызыңнай. Аалыңдан бе, оо күжүрнү, баштактандым, баштактандым. Че, ачаң кайдал, уруум?

Чинчи. Ачам бе?

Кызыңнай. Ийет-ийет, уруум! Бис ону тышпайн чор бис. Самбазык, Дажыма сугларны билир сен бе? Бис оларның өөрү-ле болгай бис! Аваң чызаанда хевээр бе? Ол кончуг дайзыннар багай уругну ат кылыр эвес деп бе, канчап ол уругну оорлап алыр чоор... Бурган-на өршээзинем.

Чинчи (*элээн өөрцл*). Кайы, силер база оларның өөрү силер бе? Авам ам-даа чызаанда хевээр-ле болгай.

Кызыңнай. Ындыг-дыр аа, хөөкүйнү. Ийе, бис база дургуннар-ла болгай бис, уруум, че, ачаң кайдал?

Чинчи. Ачам... ачам ам...

Бошказык. Аза-ла алзынам мону, аалыңарга улус кээп турар-дыр бе, дуңмам?

Чинчи. Чок, акым, мындаа Узун-Белек чораан чүве.

Кызыңнай. Ачаң моон кайы хире ырактал?

Чинчи. Харын... Ам...

Бошкажык (*далажып*). Аваңга ужуражып чордуң бе? Кайы хире эриидеп, хилинчектеп каан-дыр?

Чинчи. Та, акым, «Тос эриини доозазын күүсеттим, уруум» дээр чораан, бодунуң баксыраанын канчаар силер, ана...

Кызыңнай (*хорадап*). Адырам, Бошкажык, бо канчап баадың? Мен бо уругдан ооң адазын айтырып тур ышкажым чүл, сен ийи-үш удаа үзе кирип канчаарың ол? Бошка, аъттарны барып көрөм, улус мунуптар ийне! Че, чугаалап көрөм, дуңмам, ачаң ам кайдал?

Чинчи. Ачам...

Бошкажык (*далажып, Чинчиже «хоржок, бо кижги багай кижги» дээн уткалыг имнеп каар*). Ачаңның кайдазын билбес сен ыйнаан але? (*Караан баскаш, үне бээр.*)

Кызыңнай. Сен ам кыс болган-дыр сен, эъдиң-ханың четчип, аныяк оолдарның сагыш-сеткилин хайындырып чоруур апарган, харын-даа мен ышкаш улгады берген кижилерни-даа... (*Чинчини кускактаар деп баар, Чинчи каржылаптып тура халыыр, Кызыңнай ол уу-биле черге кээп дүшкеш, тура халып келгеш.*) Кайы, ыңдыг сен бе? Ачаң кайдал?

Чинчи. Билбес мен!

Кызыңнай. Кайы, билбес сен бе? Сөглөп бербезиң ол де? Охаай...

Чинчи. Ийе, билбес мен харын.

Кызыңнай (*хорадап*). Айтып бербес сен бе! Амыр-дыр бо! Мону көрбейн тур сен бе? (*Кымчызын көргүзөр.*)

Чинчи. Силерниң өөңерге папштанчылап чорааш, силерни шагдан-на көргөн, шагдан-на билир мен. Ам кээп дургуннарның өөрү мен деп мени мегелеп бе! Чок, сени мен эки билир мен, хүндү.

Кызыңнай. Дылың тырт, тарийги! Чүгле ажыг божа тулуптаарыңдан башка, чүнү билир сен сен, мелегей!

Чинчи (*тура халып келгеш*). Чок, хүндү, шуптузун билир мен. Мээң багай адамны албадап тургаш, кожа-хелбээ аалдарның хоюн оорладып чириңни база билир мен...

Кызыңнай (*алгырып*). Сокса дидир мен, чолук!

Чинчи. Ачамны сөглөдип алыр дээш, мени дытка шарып алгаш, бажым ажыр боолап, коргудуп турганыңны база утпаан мен.

Кызыңнай. Чоп хоранныг херээжок боор бо! *(Халып баргаш, Чинчини ужур алагадап, кымчы-биле улаштыр улдай бээр.)*

Бошкажык *(халып келгеш, ооң кымчызындан сегирип алыр)*. Хүндү! Бо хөөкүй уруг кайын билир, хайырааты! «Хоойлу билбес дүжүмет хол чедер» дээр ышкажыгай, бо канчап баадыңар? Бо кайын боор, эжен албатызы эр эвес, эдектиг тоннуг херээжок кижиге ышкажыл! Делегей-ле бо.

Кызыңнай. Ол Оппуккай деп чүве мээң чагыргамда, ону соп, өлүрүп-даа кагзымза, мээң турам! Че, бо тулупту алгырбас кылдыр аксын боггаш, хүлүп ал, чызаан черинге пар демирге киир каап каар чүве, ынчалза, ол дора-өлчүк Оппуккай деп чүве анаа кылаштап кээр-дир ийин оң. Че, чүге тур сен? Бо тулупту хүлүп ал дидир мен!

Бошкажык. Аза-ла алзынам сени, хүндү! Чүвениң шыны херек, мен хүлүп шыдавас мен, мен мындыг кыс болбаан дээрден башка, бичии кыс дунмаларлыг кижиге мен.

Кызыңнай. Ы-гы, шымбай-ла тарийги-дир сен, ынчаарга сен база-ла бо чүвелер-биле ышкажың чүл, кара чолук! *(Бошканы алагадаптар.)* Билген-даа мен... ол-дур садызы.

Бошкажык *(чаагын уштуу-биле чоткаш)*. Ийе, мен база оларның-биле мен. Делегей-ле бо, эштерим! Көрүп турзун сени. Даң адар, хүн үнер, ооң орнун база төлээр силер, хүндү... Чинчи, сен чоруй бар!

Кызыңнай. Амыр-дыр бо, ол кайнаар-даа чорбас, мен мону чызаан черинге чедирер мен. *(Чинчиниң оруун дуй туруп турар.)* Мен билир мен, мээң албатым-дыр!¹ Сен база мээң чагыргамда сен, чолук! Хаан хоойлузундан эртер хариың кайдал, билип ал!

Бошкажык. Сен база билип ал, бөгүндөн эгелээш, сээң чагыргандан үнгеним бо, мен ам Самбажыкка чагыртыр мен. Че, чоруй бар, Чинчи! Чорувут!

Чинчи *(Кызыңнайже)*. Сен ышкаш черлик калдарны, черге чытса-даа, чоор боор! Сеңгинчикти өттүнер мен деп бе! Чок, ол бодалың кажан-даа болдунмас, орук чайла! *(Кызыңнайны чайладыр идипкеш, чоруй баар.)*

Бошкажык. Че, чүл, хүндү, холга кирип келген алдын-тогус ужуп чоруй барган мындыг бе? Албаты амыр эвес болдур ийин. *(Чудук кырынга олуруп, таакпылай бээр.)* Оожургап көрүңер, хайырааты.

¹Мээң албатым-дыр – мээң чагыргамда кижиге-дир.

Кызыңнай (*кажарлап*). Сен, шынап-ла, эр болдуң, ол уруг бисти база-ла дургуннар деп билир боор, бисти деп чүм боор, сени аан. Эр хей, ол-ла болгай! Көк-ле сүлде бо. (*Бошканың чанынга чедип келгеш, арай оожумнап, харын-даа чымчаан бодалдыг кыннып турар.*)

Бошкажык. Өрттү кыпсыпкаш, өжүрери ындыг-ла амыр эвес болдур ийин.

Кызыңнай. Адыр... Мен, шынап-ла, далажы берип-тир мен. Ынчаарга шынап-ла кайын боор. Че, ам канчаар, өң-тала улус канчап-даа чораай-ла але. Че, Бошка, бис хей-ле маргыжып, ол-бо дижип тур бис. Кыш дүжүп, хар чаап кээрге, олар кайнаар баар ийик. Бодап көрден, бодуңуң самдар чадырындан өске, кижээ чылыг чүве чүү боор ийик!

Бошкажык. Чок ыңар, хүндү! Мен чанмас дээн мен, чоруур мен. Эр кижиниң аян-чоруу соксаар болза, соңгу назында барып дөңгүр көк буга бооп төрүттүнер чүве дээн. Мен-не буга болбас мен.

Кызыңнай. Кайнаар? Чүге, чүнү дээш?

Бошкажык. Чүнү дээш деп че ыңар? Шынныг хоойлу дээш чоруур апарган мындыг амытан мен ыңар.

Кызыңнай. Хоойлуну кайыын тывар чүве сен? Сеңээ кым бээр, кайда чыдар чүвел?

Бошкажык. Бээр дыңнаңарам, хүндү! Мен силерге ам он чыл иштинде кадарчылап бараан болуп келдим. Силер чүге байып-дежээреп чоруур силер? Мен чүге ядарап, самдарап чоруур кижини мөн? Мээң күжүмнүң үне-толуу кайдал? Чүге халаска кул болуп чоруур амытан мен! Олар база ону билип алыр дээш, дургуннай бергеннер. Ам олар ону билип алгаш, дедир эеп келирлер. Боттарының күжүнүң үне-толуун база негей бээрлер эвес бе, халак, хүндү!

Кызыңнай. Адырам, Бошка, шог болбас ийин, оол. Өрехомудалың бар болза, чызаан-чыышка билдирип көр. Чогум чүнү күзеп турар кижини сен? Дыңна даан, Бошка, мен сени билир-ле болгай мен, сен дээрге оглум ышкаш оол-ла болгай сен. Бодуң билбес эвес сен, мен сеңээ үш чылын улай эргикаксы тонумну-даа уштуп берип келген ышкажым кай, ам-даа бергей мен, буян-на болгай! (*Бошкажыктың ооргазында бижээнге холу таварылга болуп дээптерге, ону ажыглап, ук бижекти уштуп алгаш.*) Ам оон артык сеңээ чүү херегил, харын берейн! Харын берейн...

Бошкажык (*күштүг хорадап келгеш*). Меңээ херек чүве – сени маңаа, борта өлүрүп кааш, бодум Самбажыкка барып каттыжар дээн мен, ол-ла. (*Бижээн алыр дээрге, чок болур, Кызыңнай ооң хөрээнче бижекти киир шааптар.*) А-ах! (*Кээп дүжер.*)

Кызыңнай. Ол боор көрөм! Ам бодуңнуң ханыңга бодун бораң! Шак мынчап турза, база төнмөс бө, болар! (*Бижээн черже кадай шаапкаш, үнө болур.*)

Бошкажык (*арай боорда ковайып келгеш*). Аа халак, кайда барды... Э-э-эй, мээң тынымны ап көрүңөр! (*Пауза.*) Чок, мээң ханымны кым-даа бооп ап шыдавас... Халак, халак! Багай авамны аар! (*Хойнунче холун суккаш, уштуп келир – ханныг болур.*) Мээң ханым бо-дур! Хөөкүй-даа Чинчини, мен сеңээ ынак мен, кады чурттаар салымывыс чок болган-дыр... Э-э-эй, бээр! Ах! (*Чинчи элээн сезиктиг чедип келир.*)

Чинчи. Кым кый деп турар чүве боор? Азы сагыжым бө?

Бошкажык. Уё-о, уё-о! (*Чинчи Бошканы көрүп каар.*)

Чинчи. Кым сен? Бө канчап баадың? Ой, бурган, өршээ! (*Бошканың бажын көдүрүп кээр.*)

Бошкажык. Бо-дур, көрүп ал, сарыым, мээң бижээмни Самбажыкка чедирип бээр сен, ол мээң өжээнимни негеп алыр. Кызыңнайдан өжээнимни негеп алыңар!

Чинчи. Канчапты? Кай, балыг сен бө? Кай, дүрген шарыптайн! (*Курун чеже бээр.*)

Бошкажык. Чок, Чинчи, уё-о, ам хей, улус холунга кире бердиң халак...

Чинчи. Чок, оран-таңды өршээр, бис иелээ чурттаар бис. Дириг чоруур сен! Адыр, сарыым, оът-биле боой шарыптайн. (*Ыңай болур.*)

Бошкажык. Адыр, ынаам, Чинчи! Эң-не сөөлгүзү кылдыр сени чыттап алың! Оон өске чүү-даа херекчок...

Чинчи. Ажырбас! Сен өлбөс сен, бак-ла чүве ыңай турзун, харын оът-биле балыңны дүрген шарып берейн. (*Ооң бажын көдүрүп кээр.*)

Бошкажык. Ол чүңүл?.. Чүү деп ындыг оьдуң боор?

Чинчи (*амырап*). Бөрү оьду бар. Адыр, сарыым, тып эккелийн. (*Үнө халыыр.*)

Бошкажык. Хөөкүйнү... сарыымны... Кижиниң төлүн... Мооң-биле кады чоруур салым турган болза...

Чинчи калбак ногаан оъттар тудуп алган өөрүшкүлүү кончуг
кире халып кээр.

Чинчи (*оожургадып*). Ол-ла болгай, көр даан, бир-ле ка-
тап ыяш чарып тургаш, балды-биле будум хаптарымга, ачам
ол оът-биле шарып берген, ханы дораан-на доктаай берген
чүве. (*Шарыырынче далажы бээр.*)

Бошкажык. Ол Кызыңнайны...

Чинчи. Аңаа бистиң каргыжывыс четсин... Ажырбас,
сарыым.

Бошкажык. Адыр, сарыым! Оран-чуртум довураан оп-
кап алейн. (*Арай боорда ковайып келгеш, баштай Чинчини,
ооң соонда довуракты буруладыр адыштап алгаш.*) Айың-
безиңни, мажак-хонааңны чыып чип өстүм, ынак чуртум.
(*Довуракче ээкен уу-биле кээп дүжөр.*)

Чинчи. Бошка! (*Бошканы олуртурун оралдажып турар.*)
Канчап баадың?

Бошкажык. Чоннуң чоон оруу-биле чоруур сен, чара-
жым! Мээң өжээнимни ыяап-ла негеп алыр сен!

Чинчи. Билир мен, сен өлбөс сен, иелээ негээр бис! Ие-
лээ, иелээ...

Бошкажык. Чинчи, иелээ негээр бис харын, албаты...
(*Өлүп каар.*)

Чинчи (*Бошканың бажын кускактааш, бар-ла шаа-биле
алгырыпкаш, ыы-сыы-биле*). Күжүр эжим, кайы, мени... каап-
каш баарың ол бе?.. Сен чогуңда, мен канчаар мен!.. Чок...
чок! Чааскаан канчаар мен? Өжээнни иелээ негээр бис! А-аа!
Уязындан чайылгаш, ужуп чадаан куш оглу ышкаш меңээ
дузалажыңар, күжүр акыларым! Самба! А-аа! (*Бошкажыкты
кускаптаптар.*)

Көжеге хаар.

ИЙИГИ КӨРГҮЗҮГ

Алдан-маадырларның турлаа. Ында-мында одагларлыг бөлүк-
бөлүк кижилерниң ырызы үнүп турар. Самбажыкка баштаткан
улус ырлажып олуларлар. Хүн кудулай берген болур.

Самбажык. Көрүңерем, оолдар бүгүдө, эр кара эзирни!
Кижичүгө ыңдыг болбаан чүве ирги? Магалыын, шөлээнин,
эрезин, бедиин. Ээта, мен база-ла, ол эзир ышкаш, шак ын-
чаар ужугуп чораан болзумза!

Дажыма. Ол чүү дээриң ол, эжим? Эзир ышкаш ушпаандаа болзувусса, сагыш-сеткиливис-биле ужугуп чоруур эрлердир бис ийин, Самба!

Комбулдай. Ээта, чүү деп чүү дээрил аан, Оппуккай күжүр база-ла сагыш-сеткили-биле ужугуп чораан эр-ле болгай, ам кайда боор...

Самбажык. Бүгүде билир: эр-ле эр болдур ийин, ам харын чазын ала хардан эгелээш, сарыг бүрүгө чедир хөөкүй эживистиң сөөгүн тып чадаанывыс бо-дур. Ынчалза-даа, оолдар...

Урундай. Ам, ам-на билдим! Алдай-моңгул, казак-моңгул, азы Аны хемнеп ашкаш, соңгаар орус чурту кире бербээн деп бе, мооңар?

Самбажык. База-ла магатчок... Ынчалза-даа Оппуккайның дөрт мөчүзүндө пар демирни кым адырып салыпкан деп? *(Пауза. Боданып таакпылап олурар.)*

Дажыма. Чырык хүн, чылбай суг дээш бо-дур, каржы-дошкун хаан хоойлузундан чаштынып, ам кээп «дургуннар» диртип, Таңды тос кожуунну дүүредип турар апарганывыс...

Самбажык. Хы! Чаштынып деп? Чогум эрлер деп чүве ол-дур. Харын бистиң моовус чүү бооп доостур дээр сен, хүндү? Улуг угаан-сарыылдыг, моол-таңгыт бижиктиг кижиге болгай сен, болгаап көрөм чээ.

Дажыма. Харын, сен чүү деп бодаар сен, бисти сен-не баштаан болгай сен. Ном-судурда-даа номнап кагбаан чүведир...

Самбажык. Ында кижиге билип чадаар чүү боор, бүгүде. Ном-бижиктиг кижиге, бо Дажыма, чугаалаарындан коргуп олурар-даа болза, мен кара хөрек-биле мынчаар билип олур мен. *(Ол-бо көрүңгөш, чанында турган куу мургу бажын үзе шаапкаш.)* Кажан-на ийик, Самбажык биле Дажыманың баштарын мынчаар үзе шаап каан соонда, ам билдингир-дир ийин бо, хүндү.

Урундай. Коргунчуун аа! *(Мойнун суйбаар.)*

Самбажык. Ол харын коргунчуг-ла, ындыг-даа болза адаан-өжээн деп чүве бар болдур ийин, бүгүде, бодап көрүңерем, чеже хире эрлер эрий-шаажыдан өлдүлөр? Белде чевеглер сыңмастай берген, кымнарыл ол? Бистиң өөрүвүс,

бистер ышкаш яды самдарлар-дыр! Оларның өжээнин ыя-
выла негээр бис! Негээр-даа бис харын.

Комбулдай. Ынчаарга чүл ам, өскениң өжээнин негээр
деп чорааш, боттарывыс база-ла сөөк салыр мындыг бис бе?
Боданганы ботка-ла херек...

Урундай. Адыр, бо Комбулдайның чугаалап олуары,
бир бодаарга, база-ла чөп болгу дег.

Комбулдай. Черле ынчангаш өскениң...

Самбажык. Адыр-адыр, болгаанып көрүңер!.. *(Билээн
сывыргааш.)* Өскениң деп че! Охаай. Мен-не хуумда өске-баш-
ка деп чүве билбес кижинен. Өскеленир-башкаланыр деп бо-
даар болзуңарза, ажырбас, ам дораан чана чорта бергеш, пар
демирлерден кеткилеп алыңар! Оппуккай ышкаш база читки-
лей бериңер! Силерниң өжээниңерни негээр мен. Мен дөмей-
ле бо кызыл чудуруум-биле-даа негээр мен! *(Быктын даянып
алган ол-бо чоруп турар.)*

Комбулдай. Чок, бүгүде, оспаксыраан деп бодай бер-
бейн көрүңер. Мен Самбажык-биле бир мен. Бодап көрүңер
даан, бистерни тудуп, демирлээр деп турар-дыр. Чүге деп?
Кара херек-биле бодаарга, база-ла ой-чик сыңмас кылдыр
кыра шаап алыр деп турары ол-дур!

Садыяа. Ындыг-ындыг харын! Ол чөп! Самбажыктын
чугаалап олуары черле чөп, шын... Сээң ооң-на шын...

Дажыма. Силерниң холдарыңар салаалары каш деп?
Беш-беш – он бе, азы...

Комбулдай. Мен-не он салаалыг мен аа! Бисте дудуу
салаалыг кижинен кым боор. *(Бодунуң салааларын ончалай
көрүп олурар.)*

Самбажык. Ындыг-дыр, дудуу салаалыг кижинен чок-ла-
дыр харын. Ынчаарга дүжүметтерниң, байларның салаалары
чээрби бе?

Комбулдай. Белдер хүндү тос салаалыг болгай!

Шупту. Ха-ха-ха! Санап-даа көргей-ле, каш эвес.

Самбажык. Ынчаарга ооң чер базар малы чеже ийик,
сен билир боор сен? Сен аңаа он чыл чыгыгы чылгычылап
туржук сен бе?

Комбулдай. Белдер хүндүнүң чер базар малы ам...
адыр-адыр... чүү-даа болза, кара херек-биле бодаарга, беш-
алды чүс чедип туру боор.

Самбажык. Тос салаалыг хүндүнүң малы ол хире көвей
турда, он салаалыг сээңи оон хөй эвес чүве бе?

Комбулдай. Ындыг турган чүве болза, эки-ле. Чаңгыс инек турган чүве, оода-ла ону актыг черге шиидип, чип алды.

Самбажык. Сен база-ла ынчаар малдан чүге азырап албаан сен ынчаш?

Комбулдай. Мал азыраар салым чок болганым ол-дур ийин...

Самбажык. Чок, эжим, салымың багы ол-дур, ол салымың-биле сен бүгү назының иштинде Белдер хүндүге, өскеге мал азырап берип келген-дир сен, ынчаарга ол сеңээ чүгле чүңде дизип каан ыштыг курут берип чораан-дыр, билдин бе?

Комбулдай. Ам канчаарыл ынчаш?

Самбажык. Ам канчаар деп че? Ам болза өскелерге кул болбас. Ол он-чээрби чылдар иштинде халас кулдандырып келгенивистиң толуг-тончаазын негеп алыр херек, оон өске домак-даа турбас, бүгүде!

Көшкендей. Дээргилер кончуг. Бербес болза, канчаар бис?

Самбажык. Бербес болза деп че?.. Койгун дег кортук, сааскан дег чалданчак болбас! (*Каттырар.*)

Дажыма. Ийе, бербес болза?

Самбажык. Бербес болза, кызыдыр хунаап, сүрүп алыр... Бо кызыл хол-биле.

Көшкендей. Тудуп алза? База-ла демирледир бе?

Самбажык. Туттурбас, туттурбас херек! Мен-не, ол мал төнгүже, былаап, хунаап, соп чип чорааш, маңаа, бо хая баарынга, өлүр мен! Хай бооп, холга кирзимзе, хаан хоойлузундан-даа чалданмас мен. Кандыын-даа хүлээр мен. Хамык албаты, бүгүде чон көрүп, «кадай оглун» дижип чораай аан.

Комбулдай. Бир-тээ ындыг болганда, оон барып хавырып ап турар чүве ышкажыл, моңар.

Самбажык. Ынчанмайн канчаар ийик. Бо бистер-даа эвес, хамык бүгүде ядамыктар дооза ынчаар болза эки.

Комбулдай. Кулугурнуң хөрээ дээрге ана хөлге судурла-дыр ам. Чүге бурган болбаан кижип боор сен, оол?

Дажыма. Бурган-сагызын эвес-даа болзувусса, сүрүт малдың ээлери бис бис!

Самбажык. Ам харын ол малыңны дедир ай деп ал, оол.

Көшкендей. Канчап? Канчап ай деп алыр угаанныг чоор адырам?

Самбажык. Амдыы чаа чугааладым! *(Былаан алыр дээн чижек көргүзөр.)*

Көшкендей. А-аа! Ха-ха-ха! Ам-на билип алдым! Мынчаар ышкажыл? *(База-ла былаан алыр дээн чижек көргүзөр.)*

Самбажык. Бистерни дургуннар дижир-дир.

Шуптузу. Дургуннар болбайн, ам кымнар деп бис?

Дажыма. Калчаараан, ынча дээн кижини-ле са шаап турар. «Ынча дивес мен» кылдыр эриидеп турар... оозу чиде бээр.

Самбажык. Чок, бүгүде. Бистер дургуннар эвес бис. Бистер шынныг хоойлуну авыралдап¹ турар улус бис. Кижикижибиле дөмей-ле болгай. Бир кижибир кижинибастып, дорамчылап, бирээзитодуп, бирээзиаштап чораан херээчүл? Шуптудөмей болур херек. Хейчүве, боларга мынчап баш билиндирип турган херээчок. Бистер туттурбас-даабис. *(Пауза. Ырлай бээр, өөрү база-ла улажы бээрлер.)*

Тудар дээн-дир, хоруур дээн-дир,

Туруг-бертче халды берээл,

Туруг-бертке турган соонда,

«Дургун» дижип тургайлар аан.

Адар дээн-дир, кырар дээн-дир,

Алдырбайн бараалыңар,

«Алды баштыг Кара-Дагда

Аңнар» дижип тургайлар аан!

Дажыма. Алдырбайн бараалыңар, алдырбайн барган соонда, ам чүү боор, анаа аңнар ышкаш, амыр-шөлээн чорбасчүве бе.

Самбажык. Күжүр-даа эрни аар! Аң хөөкүйлерде чүнүң амыры турар дээр сен, аңчы-диинчи, адыг-хайыракан келди бе дээш, база-ла корткан, хойган, амыр-дыш чок чоруур эвес ийикпе... *(Шупту каттыжып, чөпсүнер.)* Чогум амыр-шөлээн деп чүве болза, ал-боду-даа, аал-чурту-даа амырменди, аар-берге, эрии-шаажы көрбес, албан-үндүт төлевес, азыраан малын өстүрүп, ажыл-хожулун кылып, азыранып чоруур каратчуул² ол-дур.

Дажыма. Аңнар ындыг-ла харын, ынчанмыже бистерден хостуг болдур ийин, кинчи-бек чүктээр, тос эрии эдилээр эвес. Аштап-суксап чоруур эвес.

¹Авыралдаар – шынны дилээр.

²Каратчуул – бөдүүн, яды.

Комбулдай. Адырам, хүндү, бөгүн ындыг-ла олур бис, ам эртен канчаар улус боор бис? Чиир чем-даа, ижер шай-даа ажырбас ышкаш-тыр, эът-даа оваа, черлик-шай-даа чер сана. Дары, таакпы-даа, күгүр-шүү-даа муңчок. Оолдар сө шаап эккээр оң!

Самбажык. Кижиге муңгараар чүве ол эвес, бүгүдө. Дары, таакпы-даа, күгүр-шүү-даа муңчок. Оолдар сө шаап эккээр оң! Узун-Бачыылайже кым чорутту?

Садыяа. Морду дарган боду ужурашкаш келген.

Самбажык. Кашты берген-дир?

Садыяа. Чеди боо база таалың чартыгы дары-күгүр.

Самбажык. Эвээш-тир оо, эвээш-тир. *(Боданып олурар.)*

Дажыма. Шынап-ла. Мындаа Сеңгин чаңгының иртин канчалчык сен, Комбулдай?

Комбулдай. Ана халап чүве болбазыкпа. Мунуп чораан аъдым бо Сарала болгай. Сеңгинниң барааннаан кижизи баглаашка аъдын баглап кааш, чиигеп алыр дээш олуруптар орта, халытпышаан келгеш, таалыңны арта каап ал-ла, ыңай-ла болдум. Алгы-кышкы, ыт-куш-даа чиригайны-ла берди.

Шупту. Че таанда, оон-оон... күжүр эрни аар!

Комбулдай. Аалдан аъттыг улус мени сүрүп, ыдып-ла олурлар. Аал кедээзинге халдып олурарымга, Сеңгинниң хою бо чор. Хой аразы-биле эрте халдып олурарымга, молдурга дег ирт кудуруун таалың дег чайган мурнумда ыдып олур. Кылытпышаан, ооргазындан сегире шаап алгаш, үңгере тыртып алдым.

Садыяа. Эвир-ле-дирем. Кулугурну, кадай оглу Комбулдайны!

Комбулдай. Улус-даа сүрүп-ле тур. Сарала-даа алдырбайн тур. Аары-даа кончуг, тепкиленири-даа кончуг, эзер кырынга-ла өзээш, ижин-хырнын ужулгаш, Сеңгинниң шапкынчыларынче октап бергеш, даг дөжүнге тепкеш, алдырбайн келген болбас мен бе.

Садыяа. Көгүттүрген чүвөлөрниң аксын көк-хырынбиле дуй шаапкан-дыр сен ийин.

Шупту. Ха-ха-ха! Күжүр эрести!

Самбажык. Эрес эрлер деп чүве ол-дур. Азыраан малы-высты шак ынчаар сүрүп алыр бис! А харын, бүгүдө, берге чүве бар, эрес эрлер эвээш, бо берге...

Дажыма. Мурнуу кожууннардан база келир деп сураг бар.

Самбажык. Ол ындыг-ла, кончуг дээн эрлерниң чамдыы кинчи-бекте-дир ийин бо.

Комбулдай. Оларны барып дуюкаа адырып алыр, оон башка та чеже чыдар чүве.

Дажыма. Адырам, сүме-ле херек, бо удаада тус-тус аал-дарже бүдүү чангаш келзе чүл? Узун-Белек сугларны канчап салып алырыл?

Самбажык. Ындыг-дыр че, чанар кижиги бүдүү чанзын. Бир каш кижиги мээң-биле чызаанче кагаал. *(Урундай биле Садыяа ийи пар демир тудуп алган, мөгүдээн чедип келирлер.)*

Урундай. Акым Самбажык, бо-дур. *(Пар демир берип турар. Хамык улус ооң кырында баар.)*

Дажыма. Күжүр эрни, маңа турган кижиги-дир ийин мооңар.

Садыяа *(эгээ тып алгаш)*. Самба, Самба! Мооң-биле...

Самбажык. Бисти манап турган-дыр ийин. Кым адырыпкан дээр силер? Бүгүдө Тыва шак мынчаар эгеп турза, кинчи-бек кестип чаштап турбайн чоорул. Боду кайда барган дээр силер?

Комбулдай. Оңгаштай база-ла пар демирлиг дезип үнген дээни кай!

Самбажык. Сээң ооң база-ла шын, кымныы-даа бол, ээзи кайда дээр силер?

Көшкендей. Оппуккайның демириниң ортузунда он сорбу бар, каям.

Самбажык *(дилеп турар)*. Көрүңерем, оолдар.

Көшкендей *(көре тыртып кааш)*. Ооңуу болбайн, бо чораан чүү ийик. Бирээ, ийи, үш...

Самбажык. Дөрт... он. Шын-дыр. Боду кайда дээр силер че?

Урундай *(туругдан барып харан турар)*. Ой, акым Самба! Дуу ол хая баарында, көрөм ол!

Самбажык *(база харан чеде бергеш)*. Бээр келиңер! *(Өөрү чедип келир.)* Дуу, көрдүңер бе, хая баарында... эрес эр хана баарынга төрүттүңер, хая баарынга сөөк салыр деп чүве бо-дур.

Дажыма. Хайлыг, шагда-ла боже кээр турган-дыр бис. Ол дээрезинде келген болза, кайын мындыг хай турар деп. Оон бээр ам алды ай чедип турар...

Самбажык (*арны хуула берген чедип келир*). Мындаагылар, бодап көрүңерем. (*Пар демирни тудуп алган.*) Күжүр Тываның оглу, бистиң эживистиң...

Эрии-шаажыдан эъди-ханы эсти берген,
Элезин-довуракче сиңе берген,
Чарт сөөгү, күдер боду
Чалым хаяда какпактаткан чыдар...
Эживистиң, хөөкүйнүң,
Эге чаңгыс чевээнге
Амын-даңгыраавысты бербээжевиске,
А хоржок, черле хоржок, бүгүде!

Дажыма. Ээта, берге-ле-дир.

Садыяа (*чедип келгеш*). Чызаан черинден¹ дүжүметтер чедип келди. Бээр келир дугайын дилеп турлар. Доскуулдар эрттирбейн тур.

Самбажык. Бо бачым аразында хай бооп, чүзү апаржык, че-че! Дүжүмет-дажымат-даа тоор харыым чогулу. Ыңай сывыртаптыңар...

Дажыма. Адырам, Самба. Чүү дугайлыг улузул, көөрдүр. Харын, оларны мооң ужун са эриидеп алыр чүве.

Садыяа. Чүү кижиге болду? Койнаа хүндү база ийи кижиге, мында доскуулдар чанында турлар.

Самбажык. Че, бээр эккелиңер.

Садыяа. Чаа. (*Бар чорааш, эеп келгеш.*) Хүлүп алыр бе?

Самбажык. Хүлээш чоор сен, пар, арзылаң бе, олар!

Садыяа. Чаа. (*Үне болур.*)

Дажыма. Опшуккайның ужун көрүп турзуннар, канчаар эвес мен.

Урундай. Ол Койнаажык деп чүве-биле таптыг таакпылажып көрбөөн шаамда адырам. (*Билээн сывырып турар.*)

Самбажык. Урундай, сен дээрге шолук, далаш кижиге эвес сен бе. Оваарын сен.

Дажыма. Мындыг ажыг-шүжүглүгдө чүгө ырбаңайнып келгеннерил, шорулары! Моон соңгаар бээр баш сукпас кылдыр ана таптыг сылба эриидээш, чорудар чүве. (*Койнаа чедип келир.*)

Койнаа. Мындаагылар, амыргын-на-дыр бе ыңар?

Самбажык. Менди-ле, амыргын-на-дыр бе?

Койнаа. Менди-ле. (*Черге олуруп алыр.*)

¹Чызаан чери – кожуун баштаар чери.

Дажыма. Боже, даш олбукка, саадаптыңар!

Койнаа барып олуруп алыр.

Самбажык. Че, чүге чор силер? Сөгленер!

Койнаа (*сезиктиг*). Мындаагыларга бараалгааш келиңер дээш, чызаан черинден дээргилер бисти аъткарган чүве. Мындаагылар чиик-чаагай саадап тур ирги бе? (*Хөөрге сунуп, таакпылай бээр. Самбажык хөөрге алгаиш, ёзулай өрү көдүргөш, дедир сунар. Койнаа база дедир сунар, Самбажык тутпас.*)

Самбажык. Кандыг чарлык болчук ирги? Болар дүргөдөпсе кандыг ирги?..

Койнаа (*турамык*). Алдын чызаан черинден болгаш башкы амбын ноян база калга Сайын ноян аймаандан болгаш Өөлеттиң Ток даргадан силерниң оор херээңерни чиигедип, хаанның алдын хоойлузунуң эң-не чииги-биле көөрдөп турарын силерге дыңнат деп чарлык болганын дамчыдып келдим. Черле ынчангаш бисти, Танды тос кожууннуң албатыларын, бо дургун үнгөн дугайында тоң буруу шаап турарын айыткаар силер дээн ийин.

Дажыма. Кымнар деп че?

Койнаа. Танды тос кожууннуң... Хасут, Тожу, Салчак, Оюннар, Шалык, Маады болгаш Чооду, Байсе, Сайын ноян, Хемчик, Даа кожуун дээш кайызын ол дээр ыңар.

Самбажык. Харын олар биске келиринче далажып тур эвес ирги бе? Чоп эртенниң-не шайының дээжизин бистиң уувусче чажып, бээр, бисче, көрнүп, мөргүл¹ кылып турар сураглыг боорул?

Дажыма. Бурунгаар. Манчы хаанче эвес аан, хүндү!

Шупту. Ха-ха-ха!

Садыяа. Одагалыгны октуг боо-биле, чиңзелигни² чидиг бижек-биле уткуп, бараалгаар-ла бооп-тур ийин.

Самбажык. Бо-ла эвес бе, хүндү, бистиң сагыш-сеткиливис мындыг-дыр, силерге билдинген боор.

Дажыма. Ам болар, бистиң оолдар, опчоктанмаанда, калгып чаныштар болза, ол-ла эки боор.

Садыяа. Ындыг-ындыг. Баш бүдүнде чанганы дээр... Бистер опчоктаны бээривиске, ана ат болур... Томаартыр харыың бар эвес. Ха-ха-ха!

¹ Мөргүл кылыр – чалбарыыр, тейлээр.

² Одага, чиңзе – дүжүметтерниң бөргүнге кадап алыры дужаал ылгаары-биле демдээ.

Койнаа (*ыңай-бээр көрнүл, кортканы кончуг*). Бодап, болгаап-даа көрүңөрдөн. Мындаагылар, дээргилер силерге кандыг бак кылынган боор, чүгле божазын ижиртип, бог-базын мундуруп чоруурундан өске... оларда буяндан өске чүнүң багы бар боор. Ам харын тус-тус аалдарыңарже тарап чанып, эвээш-биче-даа болза, малыңарны карактап-кулактап алыр болзуңарза, ол эки-дир ийин.

Самбажык (*хорадап келгеш*). Урундай! (*Имнеп каар, оозу ыңай болгаш, пар демирни тудуп алгаш, чедип келир.*)

Урундай. Ынчанмайн харын, аза! Ажыг божа, арган богба деп чүвең бо-дур! Бээр көрүн. Мооң-биле кымнарны азырап кагжык сен? Буяның бо-дур, ыт! (*Пар демирни ооң баарынче октаптар.*)

Койнаа. Мындаагылар?.. Мен... мен... өршээңер, арай эп-чөп-биле болза хоржок ирги бе?

Самбажык. Адыр, Урундай, ооңну салып каг. Мынчаар чугаалап чедиңер. Бис Эжен хаан, эрий-шаажы, алдын чы-заан, амбын ноян болгаш Даа дарга деп чүве билбес бис! Бис Кара-Дагны хаан кылгаш, Оргу-Шөлдү олбук кылгаш, олу-рупкан бис. Келиксезе – боттары келзиннер. Актыг-шынныг аалчыны ак өргээге, азыг-диштиг араатанны арга чарыкка уткуп алыр бис. Силерниң алдарыңар Койнаа хүндү ийикпе?

Койнаа. Мени танывас кижиге Таңды тос кожуунда кым боор.

Самбажык. Койнаа хүндү... мындаагыларны таныыр-таныырда, таптыг таныыр бис харын, ооң ужун...

Дажыма. Бисте ам дээрезинде ужа-төш чок ийин, хүндү, силерниң аалыңарда хоювустан ирттер ап алган шаавыста, чедип келириңерде, ужа-төштен бараалгадыр бис. Ам харын өскезин сөңөп көрээли...

Койнаа (*кылыктаны аарак*). Бистиң аалывыста чүү ыңдыг хойларыңар бар чүвөл?

Дажыма. Сээң байып олурар малың бо хамык карачуул ядамыктарның азырап каан малы-ла болгай... Ам ол малды сүрүп алыр бис. Кай, мону билиндир са шааптар-дыр, мону. Эй, оол, Урундай!

Койнаа. Өршээңер! Авыраңар, оолдар! Ынча деп чедейн. Оон кедерээрге...

Урундай. Адыжымның кижиирин, хүндү! *(Койнааның ийи чаагынче улдааш туруп бээр, өскелери тутчуп бээрлер.)*
Ам-даа кижиири читпейн-дир!

Самбажык. Сокса, сокса, Урундай! Бо канчап баардың? Че, хүндү, моорлап чаныптыңар, оон башка болар сени ат кылыр.

Койнаа. Ужур-дүрүм билбес ыттар-дыр силер, мен бо дугайын анаа ытпас мен, алдын чызаан черинге хомудап чедер мен.

Урундай. Шымбайын мооң! Кайда азырап каан ыттарың бар чүвөл? Адыжым база кижип келди.

Ам, шынап-ла, шупту күш-биле Койнааны бут кырынга арай боорда турар кылдыр эриидээш, салыр. Койнаа, ужар уун тыппаан узун ыяш ышкаш, ол-бо талазынче чайганып турар.

Койнаа. Че, ындыг-дыр, ындыг-дыр, силерниң аксыңарны айыткап чедер мен. Уё-уё-уё! *(Арай боорда үне бээр.)*

Самбажык. Ындыг шог сен ийин, Урундай.

Урундай. Ол боор көрөм, моон соңгаар меңээ ынчаар алагададыр эвес ол, өжээним алдым.

Самбажык. Че, бүгүдө, бо чүве-биле хөглээр дээш саадай бердивис. Эживисти хөөржүдүп каалыңар.

Койнаа база катап чедип келир.

Койнаа. Чадаг канчап чанар кижии мен? Чыраа-Хүрөң аъдымны алгаш барган-дырлар!

Самбажык. Урундай, кырган Мелдерни ап беривит, бар! Дүрген ыразын бо!

Урундай. Мындыг мезилди уур бе ол? Че, чоруп олур, Койнаажык!

Койнаа үнүп чыдар, Дажыма ооң улуг ужазынче кымчы-биле бир орааштырып каар. Өскелери каттыржып турарлар.

Дажыма. Халак-халак, чорутпас чүвени...

Самбажык. Эдерткен ыдым, азынган бижээм дээр бе, ону.

Дажыма. Оппуккайның чевээнге ол кулугурну са шаап-шаап, салыптар чүвени.

Самбажык. Хүндү чораан болгаш, кезээде-ле са бериптер деп чүвеңни аксындан дүжүрбес сен ийин, оол.

Дажыма. Өжээнни өжүрер эвес.

Самбажык (*хайныгып*). Күжүр-даа эжимни аар, от-көс дег сен ийин. (*Эжиниң этинче часкап турар.*) Ындыг өжээн-ни бүгүдө Таңды-Тывазыңга кыпсыр бис! (*Урундай каттырып чедип келир*). Че, Урундай, Чыраа-Хүреңни канчаптың?

Урундай. Мында баглап кагдым.

Самбажык. Хөөкүй Оппуктуң оода чадаарда аъды-даа биске чорзун. Че, бүгүдө, чыглыңар!

Улус кидин чыгып турда, ырак черден Чинчи ырлап кел чоруур.

Улус кичээнгейлиг дыңнап турар.

Чинчи (*ыры-биле*).

Ала караам огу болган
Ачам күжүр, кайда чор сен?
Анай-кара чаңгыс урууң
Арга кезип, дилеп чор мен...

Самбажык. Дыңнадыңар бе?.. Кым боор?

Чинчи (*база ырлаар, арай чоок черде*).

Күжүр ачай, туруп келем,
Куспактапкаш, баарым чылдыйн.
Хөөкүй ачам, көстүп келем,
Көрүп алгаш, чассып алыйн.

Комбулдай. Чинчи-дир! Адазын дилеп чорууру ол-дур! Ам канчаар бис? Ооң ыы-сызын канчап дыңнаар...

Дажыма. Ону өскээр ашпарбааже, кайын болур, оолдар.

Самбажык (*дидим кирип*). Чок, чок! Харын эки бооптур. Хөөкүй амытан куу частан эгелээш, бо хүнге чедир чер кезип, адазын дилеп келген уруг болгай, көрүп алгай аан, ооң база өжээни өөскүүр оң!

Чинчи улус көрүп кааш, өөрүшкүлүү кончуг чедип келир.

Чинчи. Силер силер бе? Өске улус бе деп корга бер частым, силер ышкажыңар чүл! Мен силерни мында боор деп билбээн мен... Ачам кайдал, акым Самба? Кай, ам-даа тыппаан силер бе?.. Чүл?.. Чүл?.. Чүл, акыларым? Азы... Азы ол боду... Чүл, акым!

Самбажык (*уругнуң чанынга чеде бергеш, этинден куспактааш, аргалап*). Сен улуг кижиге болган-дыр сен, дуңмам... Ачаң ам улуг уйгузунда... Ол ам чыргалды-биле удуп чыдар.

Чинчи (*ук чугааның утказын билбээни-биле элээн-не өөрүп*). Хөөкүй ачамны! Харын канчап адырлып алчык ирги?..

Дажыма. Эгээзи бо-дур. (*Эккеп көргүзүп турар.*) Мооң-биле...

Чинчи (*эгээни сегирип алгаш, хөрөөнгө чыпшыр туткаш*). Ачамны адырып салыпкан күштүг-ле каң-демир-дир сен! Хөөкүй ачамны!.. Ам ачам кайда хап чор ирги? (*Самбажыкче.*) Акый, ачам боду кайда барганыл?

Самбажык (*кээргеп, уругнуң бажын суйбап турар*). Чинчи, сен улуг апарган кижидир сен. Ачаңның өжөөнин негеп алыр бис... Кырым сынар, сүлде бо, негээр бис!..

Чинчи (*сестин*). Кай, ачам?! Чок... Чок апарган...

Самбажык. Ийе, дуңмам... Ам канчаар, бо кара демирден шыдашпайн калган-дыр.

Чинчи. Ача-ай!.. Аа халак, аа халак! Ачамны!

Самбажык. Ам канчаар, дуңмам, хай болган-дыр ийин... Туруп кел, Чинчи! Туруп кел, дуңмам! Ам харын кады бараалы, бис ачаңны чаагайжыдыр орнукшудуп каалы.

Чинчи (*ынаар харанып көргөш*). Күжүр ачай! Багай ачам! Мен чедип келдим. Багай урууң Чинчидир мен. Туруп келем, ачай!

Самбажык. Адыр, дуңмам, ынчанмас чоор... Ам черле канчаар, салым-дыр ийин. Эр чүректиг-ле болгай сен, Чинчи. Адазы өлүр – ажы-төлү артар, аьды өлүр – баглаажы артар. Ачаң орнунда сен-дир сен. Сен турунда, ол дириг-биле дөмей-ле болгай, дуңмам!

Чинчи. Кончууңарны але, акыларым! (*Ол уу-биле кадыгланы бээр.*)

Дажыма. Комбулдай, бо дуңмаңны аалынга чедиргеш, ол кадайга бистиң таакпывысты тип кааш кел але?

Комбулдай. Бергезин аа, акым! Канчап чугаалаар улус боор бис?

Дажыма. Ажырбас, билдине бээр, бо уруг боду-ла чугаалаптар. (*Бүдүчү Чинчиже имнеп каар.*)

Комбулдай. Че, дуңмам, аьттардан мунупкаш, аалыңарга кады бараалы, дуңмам.

Чинчи. Күжүр ачай, мээң хилинчээмни, мээң өжөөнимни билген болзуңза! Мен сээң изиң истээр, орууң оруктаар мен, ачай! (*Эгээзин өрү көдүргөш.*) Эгээң менде эвеспе! (*Хойнундан чиңде дизип каан куруттарны ужулгулааш, хая бажынга салып турар.*) Чок, акый, мен чанмас мен...

Самбажык. Дыңнадыңар бе? Ол сөстөрни! Эжен албаты-зы эр кижиге туржук, эдектиг тоннуг бо хөөкүй безин ок-боо, мези-бижек тудуп ап турда!

Шуптузу. Ийе! Дыңнадывыс, көрүп тур бис!

Самбажык. Ынчаарга ам чүл? Аалдарывысче чангылай бээр бис бе?

Урундай. Чок! Чанмас бис, бистер өжээн негээр бис!

Шуптузу. Амбын ноянда адаанныг, Өөлөт даргада өжээнниг бис!

Самбажык. Эр хейлер! (Чинчиниң чанынга келгеш.) Ажырбас, дуңмам! Мен сени черле кагбас мен! Че, бүгүдө, ам калган эживиске амын-даңгыраавысты берээлиңер!

Шуптузу (бооларын солагай холунга туткаш, бижектерин оң холунга көдүрө туткаш, Чинчи эгээзин база көдүрүп келир, шупту бир үн-биле). Амбында адаанныг бис, Өөлөттө өжээнниг бис!

Күштүү-биле хөгжүм ойнай бээр.

Көжеге хаар.

Айтырыглар болгаш онаалгалар

 1. В. Көк-оолдуң «Самбажык» деп шиизиниң бирги болгаш ийиги көргүзүглериниң уткаларын чугаалаңар.

2. Көргүзүглер аайы-биле чогаалдың сюжедин тодарадыңар, пландан тургузуңар.

 3. Бирги болгаш ийиги көргүзүглерде үлегер домактарны ушта бижээш, оларны шииниң утка-шынарынга хамаарыштыр ажыглаанын сайгарып чугаалажыңар.

4. «Хоойлу билбес дүжүмет хол чедер» деп сөстөрниң утказын тайылбырлаңар. Ооң чижээн чогаалдан бадыткаңар.

5. Шииниң автору үлегер домактардан аңгыда, улустуң аас чогаалының кандыг хевирлерин ажыглаан-дыр? Чижектерин тыпкаш, тайылбырлаңар.

 6. Үзүндүлерни рольдап, аянның номчуңар (шилилге-биле).

 7. Дараазында домактардан эпитеттерни тывыңар:

«...ам харын чазын ала хардан эгелээш, сарыг бүрүгө чедир хөөкүй эживистиң сөөгүн тып чадаанывыс ол-дур. Чырык хун, чылбай суг дээш бо-дур, каржы-дошкун хаан хоойлузундан чаштып, ам кээп «дургуннар» дидиртип, Таңды тос кожуунну дүрөдип турар апарганывыс ол бе?».

8. Шииниң сөзүглелинде архаизмнер бар бе? Оларның уткаларынын тайылбырлаңар.

+ 9. «Алдан-маадырларның турлаа» деп темага ажилдардан кылыңар: а) чогаадыг бижиир; б) чурук чуруур.

ҮШКҮ КӨРГҮЗҮГ

Бяштар аразында чызаан өө, ишти ындыг-ла каас-чараш эвес. Эжиктиң солагай талазында бар-ла эрий-шаажы бар болур. Өгдө Белдер хүндү, Сеңгин чаңгы олурарлар.

Белдер. Шажын соңгаарлаан, төрө¹ бурунгаарлаан² деп улуг угаанныг кижилер чугаалажыр боор. Оларның оозула чөп. Үр-даа болбайн, төрө бир эргилер-дир эвеспе. Кепти ёзунуң төрө солушкаш, Батыргуула төрөзи доктаады³. Ам бо төреде алдан дургуннар деп кайгалдар тыптып келген-дир...

Сеңгин. Чок ыңар, хүндү! Силер чазып олур силер. Бо дургуннар болза төрө солуур дээш мынчап турар эвес, чүгле боттарының экти бүдүн, ишти тодуг чоруурун бодаан ээзи чок ыттар-дыр. Ам харын Койнаа хүндү оларны холга кирип алган келир эвеспе.

Белдер. Чарлыыңарның чаагайын. Ындыг-ла болзунам, дүнде уйгу чок, ыяш бажынга хачы чартыы шарып алгаш, олура хонар деп чүве берге боор чүве-дир ийин, чаңгы! (*Арагазын кудуп олурар.*)

Сеңгин. Ынчанмайн канчаар, хүндү. Бо дургун-үймээнни базып алган соонда, амытан амырай-дыр харын!

Белдер. Бистиң мында-даа кижээ карадаар кижилер ховар боор...

Сеңгин. Кара арынның кижиниң ажынганы билдинмес, кижиде болганга бүзүрээр арга чок болган. Койнаа хүндү олардан корткаш, демги чүвезин уттуп кааптар болду бе, ээ-хай, оон сестип олур мен... ..

Белдер. Бо дургуннар дээш кымның-даа угаан-сагыжы будалган чүве ийин бо. Чүзүн ирги ыңар?

Сеңгин. Хөөргезин аан!

¹Төрө – ёзу-чурум, ниитилел тургузуу.

²Шажын соңгаарлаан, төрө бурунгаарлаан – шажын-чүдүлгеге кандыг-даа эргилде (өскерилге) болбаан, а ниитилел тургузуу өскерлип турар дээн уткалыг.

³Кепти ёзунуң төрөзи солушкаш, Батыргуула төрөзи доктаады – ёзу-чурум солушкаш, өске чаа ёзу-чурум доктаады дээн уткалыг.

Белдер. Оо! Ол ону утпас болгай аан. Хүндүнүң оозу чогувайн баар чүве болза, чогуум-на уйгу удувас, чыдын чытпас болганывыс ол. *(Оожум.)* Хораны та кайы хире чүве.

Сеңгин. Арай таарыы эвес-ле кижини болгай, хоран-даа күштүг-ле, ыш-биле баар... Кедерезе, чай үезинде сайлык омак, кыш үезинде буура омак дижир болгай. Ам удавас далай кырынга дош доңуп, таңды кырынга хар чаап, хат-шуурган көдүрлүп келир. Ол үеде дургун бүрүзү-ле ийи эктин кызып, ийи холун хүлүй туттунуп алган чедип келир эвеспе.

Белдер. Ээ-хай, силер арай чазып олур силер. Бо дургуннар дээрге кылбас чүвези чок болган улус диведиве. Аныяк-чалыы кыстар-даа ында барган, агбай-хөөгет-даа оларны чугаалажыр апарган. Бүдүн аг-шериг, арбан-суму болган улус дижир-дир. Бо Самбажык дээрзи коргунчуг амытан. *(Оожум цн-биле.)* Чүвени канчап билир, чаа төре-даа доктаадыр чадавастар.

Сеңгин. Ында кым боор? Эй! Бээр келем!

Белдер. Самбажыкты-ла холга кирип алза, өскелери кай баар.

Шадып *(кирип келгеш)*. Чаа, дээрги!

Сеңгин. Амдыы чүвени оңгарып алдыңар бе?

Шадып. Ам-даа оңгарылбаан ийин, дээрги! Бир кур төнгүже, өрттедип-хуюктап, чыткарып келдивис, талаар ийин. Ам харын соодал өөндөн үстүг чүлгүүш алыр дээш бар чор мен. Бо чоокта чем ишпээн – өзү тыртып турары чадавас боор.

Сеңгин. Че, ындыг-дыр. Дүргеде! Ол Тумат-оол эрииден эрте берген деп чугаа амдыы дургуннарның кулаанга чеде берзе, сен харыылаар сен, билдиң бе? Чор, чор, чолук!

Шадып. Чаа, дээрги. *(Үнүп чыдар.)*

Белдер. Адырам, черле ынчаш, хирези кандыг ышкаш? Өлү бээр хире бе?

Шадып. Оо, дээргилер. Оон үнмес боор, соңгу оруунче аъттанышкан кижини-дир ийин. Кижини амытанның тыны база кончуг-ла быжыг болур чүве-дир, дээргилер. Дарган кымчы-биле чүс алдан беш хап чорда, будунуң улуг ханы адыпкан кижини болгай. Чүнү-даа сөглөвөс, бир-ле көк демир-дир ийин.

Сеңгин. Ханын чоп бооп албаан тарийгилер силер?

Шадып. Кайын ындыг боор, дээрги. Бир өшкү кежиниң дүгү төнгүже, өрттедип тургаш, ооң хүлүн уруптарывыска, ам кээп мүн чүгээртээн. Ам база-ла дүүрөп туруп калдылар.

Сеңгин. Черле силерни чүү дээрл аан. Эрииге киргеш, баксырай берген кижилерни ол дораан аалдарынче чоруткулаптар силер деп чеже катап силерге чугаалажык мен. Олар аалынга барып, өлү бээр болза, алдын чызаанның адынга багай эвес-ле болгай, че-че, ол үстүг чүлгүүжүң дузалаар чүве бе? Бар че!

Шадып. Чаа, дээрги, чөгенчиг-ле боор... *(Үне бээр. Пауза.)*

Сеңгин. Ийе, олар кандыг дидиңер?

Белдер. А-ай. Ийе-ийе, оларның сагыжы ырак, ынчап чоруй, Даа, Бээзи ийи кожууннун бүгү албатылары дооза оларже каттыжып магатчок, чаңгы!

Сеңгин. Хайлыг, бак чаяанныг, бо дөрбет дүжүметтерден апканывыс мөңгүн хээлини кым деп чүве билип каапкан дээр силер?

Белдер. Мен безин шоолуг хээли алган эвес мен. Чүгле чүс чеден беш лаң мөңгүн...

Сеңгин. Кыдаттың кара арагазын ишкениңерде, аксыңар миннир ийик бе. Чок, болар хээли чипкен дээш-даа эвес. Алызы ырак болдур ийин.

Шадып далаштыг кире хонуп кээр.

Шадып. Мындаагылар, дээргилер!

Сеңгин. Чүл? Чүү болду? *(Бодунуң бижээн сегирип алыр.)*

Шадып. Тумат-оол бурганнай берди!

Белдер. Чолукту аа!

Сеңгин. Дораан арбанының даргазынга дужаап бер, дораан аалынга чедирип бергеш, «Орук ара нүгүлүнден шыдашпайн баарды» деп чугаалаар сен» деп чугаала, билдиң бе?

Шадып. Чаа, дээрги! *(Үне бээр.)*

Сеңгин. Кестинер бижээвистиң бизин боттарывыс-ла шалып турар улус-тур бис ийин.

Белдер. Канчап шалып дээриңер ол, чаңгы?

Сеңгин. Амдыы чаа чугаалажып олурдуvus. Эрии-шаа-жыдан кижии амызы эртер болза, оларлар кедерээр деп бил... Амдыы Самбажык деп чүвениң даайы-даа дижирил?

Белдер. Ам канчаар, хаан хоойлузу-дур. Харын ооң бетинде бо Самбажыкты... Койнаа дээрге ужа-төш салып турар болза, чугаа-соот-даа бар, кылынмас кылыы-даа чок кулугур болдур ийин.

Сеңгин. Ол-даа шаа-биле хүндүлеткен болдур эвеспе!

Белдер. Кижиле билир арга чок ыңар! *(Оожум цнгеш, биче бооп кирип келир.)* Адырам, бо кым-дыр, чаңгы? Кызыңнай-дыр аа? *(Эжиктен бүдүц көрүп турарлар.)*

Сеңгин. Ол деп бе? Өске-даа ышкаш. Койнаа хүндү-дүр! Хүндү-дүр моонар! Бо канчап барганы ол, моонарның?

Белдер. Ам мынчап мооң тоолун дыңнаар чүве-дир.

Эде олуруп алырлар, Койнаа чаагы ыжа берген, сус чок апарган чедип келир.

Койнаа. Мындаагылар, мендээ!

Сеңгин, Белдер. Мендээ, мендээ!

Белдер. Чаа, хүндү, чиик-чаагай-ла моорлап чораан ирги бе? *(Хөөрге сунар.)*

Сеңгин. Үүле бүдүп, чорук чогул-ла чорду бе ыңар?

Койнаа. Чаа, айыткап айыткаар-даа чүве чок ийин, чүгле ал-бот тын менди үнген бо-ла-дыр.

Сеңгин *(кылыктанып)*. Канчап че?!

Койнаа. Силерге чугаалаан-на болгай мен. Бо-дур, канчап каан-дыр. Мындыг деп чүвени кым көргөн боор. *(Хөөргезин дедир эгидер деп олура, бодунуң хоранныг хөөргезин солуй сунуптар.)*

Белдер. Чүү болду, хүндү!

Койнаа. Чүү бооп чүү боор... Бертиңерде хөөрге баарды.

Сеңгин. Хөөргени уткуп алгаш, аксын ажыдар деп бар чоруур.

Белдер. Богда, өршээ дадайым! Хоран!

Сеңгин. Хоран! Бо канчап тений берген сен?

Белдер. Мен эвес болзумза, мындаагыларны хораннап каг частың!

Койнаа. Өршээңер, авыраңар, хайыраатым! Эндээ болур часты. Бажым тениди шаагайтап кааннар-дыр.

Шадып мөгүдеп чеде хонуп келир.

Шадып. Алгы үнген, чүү болчук ирги?

Сеңгин. Айыыл... Чок, чок! Анаа... Кызыңнайны тып кел, бар!

Шадып. Чаа, дээрги. *(Үне болур.)*

Койнаа. Оо, өршээзин. Бурган, өршээ, чаян-на болду!

Белдер *(хорадап)*. Самбажыңга чоп ынчаар сунуптаан сен?

Койнаа. Чыт билир чүве дег, безин туткан эвес...

Сеңгин. Че, хүндү, таптыг чугаалап көрөм.

Белдер. Канчап билир, бүдүү даштындан келгеш, төк кылып кагза, канчаар боор. Че, чүү бооп чордуң, чорук чогуваан ышкаш чүл? Ортумай биле Херелчик ийи канчалды? Ол ийини база пар демирже киир каар дээн чүве болгай.

Койнаа. Олар шагда-ла оларның талазында. Бо-дур, оларның үүлгедии. (*Ийи чаагын көргүзөр.*) Мынчап баар деп силерге чугаалаан-на болгай мен. Ийе, чеде бергеш, амырменди солушкан, бо-ла.

Сеңгин. Черле ынчаш, чугаазы чүү улус-тур? Таптыг чугаалаңар даан, хүндү.

Койнаа. Оо, богда өршээзин, кижини кортпас арга-даа чок болган дургуннар-дыр. Дүжүп бээр херекчок, харын «силерни дүжүрер бис» дээр, кижини чугаалажып болбаан кулугурлар-дыр.

Белдер. Канчап дүжүрери ол чүвөл?

Койнаа. Канчап боор ыңар, шак мынчаар аан! (*Бөргүңүң салдырыы-биле богдунган дээн чижек көргүзөр.*) Ал-боттары-даа аг-шериг болган, аас-сөзү-даа от-көс болган: «Амбын ноян-даа билбес бис, Кара-Дагны хаан кылган, Оргу-Шөлдү олбук кылган улус бис» дээр улус-тур. Оо, өршээ, харын-даа тын менди үндүм...

Сеңгин. Уваа, ам чүнү канчаар уткалыг чоор? Даа ноян далаштырып турар, кедерезе бо кижиниң бажынга суг кудар, болар! Боларны туткулааш, бурунгаар, Улаастайже, чорудуптар чүве-дир.

Белдер. Ы-ыы! Беш мегелиг, алды аргалыг-ла болгай силер, чаңгы.

Сеңгин. Оларже чүгле шивишкиннер чорутканы дээр. Самдар, яды кижини кылдыр кандыг-бир дүжүметтен хуулдургаш, салып кириптер, ол-ла. Оон өске арга турбас. Харын бо Кызыңнайны дургуннарже чорудар дугайында чызаанга чугаалашкан чүве болгай, маңаа келзе — дораан айт-карганы дээр.

Койнаа. Ол ам канчаар деп?

Сеңгин. Ол кижини аңаа баргаш, башкы Амбындан¹ шериг келгиче, оларны оожуктуруп турар аргазын кылыр.

¹Башкы Амбын — мурнуу кожууннарның чагыргазын ынча деп турар.

Белдер (*бодундан чайладыксап*). Шынап-ла, мүн чүве эвес бе мооңар? Силер хүндү... мен дугайты...

Койнаа. Адырам, шивишкиннер барган-на джжжж, чо-гум канчаар оожуктурарыл? Олар дээрге ок-боолуг, аг-шериг болган дургуннар-дыр.

Сеңгин. Хы! Ында билип чадаар чүү боор, шивишкин-нер баргаш, хамыкты мурнай-ла Самбажык биле Дажыма ийини аайлаар...

Койнаа. Берге-ле, долгандыр доскуул, кижжж белен-селен эртер арга чок – шивээ болган чер-дир ийин ол.

Белдер. Самбажыкты-ла, Самбажыкты! Ынчалза-ла, дургуннар туттурганы ол!

Койнаа. Яды, самдарлардан кижжж чоруткан херээ чок, харын оларның саны көвүдээр.

Белдер. Ээ, Кызыңнай хүндү шыдаар, ол дээрге мы-рыңай Алды-Ишкин Уру чурттуг, бо мынчаар шоолуг чоруваан-даа, чызаан-чыышка олурбаан-даа кижжж болгай. Мындаа чызаанга дугурушкан чүве болгай.

Койнаа. Суксунум анаа-ла хана-ла берди ыңар. Оон өске кым боор...

Белдер. Харын дужаал-тулгаазын-даа улгаттырыксаар чүве болбазык бе. Өлүрүн-даа билбес ол.

Сеңгин. Мөңгүн дээнде, мырыңай тын харам чок амы-тан болгай. Ынчангаш «мээрең дужаал, бежен-алдан лаң ак мөңгүн алыр сен» деп көгүдөр болза, халый-ла бээр эвеспе! Аңаа баргаш, та баштар дергилеп келзин, та бажын кести-рип кагзын – ол биске хамаан эвес.

Койнаа. Оларны оожуктурарын мен билбес мен, октуг-боолуг улус-тур. Даа, Бээзи ийи кожууннуң кончуг дээн чүгүрүк аъттары база оларда-дыр. Оппуккай деп чүведен ху-наап алганым Чыраа-Хүреңни база хунаап алгаш баадылар.

Кызыңнай кирип кээр.

Кызыңнай (*шуптузунга*). Мындаагылар, амыргын-на саадап тур ирги бе?

Шуптузу. Амыр, амыргын-на-дыр беңер?

Кызыңнай. Амыргын-на-дыр. Мал сүрүг, ыт-куш, ду-маа-ханаа менди-ле-дир бе ыңар! Бертинерде хөөрге баады.

Койнаа. Менди-ле-дир ий... Силерниинде менди-ле-дир бе ыңар? Мээң хөөргемни билбес эвес силер, хе-хе-хе!

Кызыңнай. Менди-ле-дир ий. Билбейн канчаар ыңар. Харын, ону мен сүмелээн-не болгай мен. Че, чол-херээңер чогуп чорду бе ыңар?

Койнаа. Чүгле шаагайтадып алгаш, чанып келдим, кижилер эвес, анаа чер-сугнуң ээлери болу берген чүвелер-дир.

Кызыңнай. Хөөргөңерни сунмааныңар ол бе?

Койнаа. Сунмас боор бе! Бүдүү билир чүве ышкаш, ол дора-өлчүк тудар боор бе!..

Кызыңнай. Уваа, чиктиг! Ам канчаар угаанныг улус боор бис, мындаагылар?

Сеңгин. Канчаар деп чүңер боор, хүндү? Ам оларже ши-вишкин чорудар, бо-ла.

Кызыңнай. Шивишкин деп че?

Сеңгин. Бежен-алдан лаң ак мөңгүн база мээрең дужаал берип тургаш, кандыг-бир кижиден айбылап чорудардан башка, канчаар.

Сеңгин. Ынчап тургаш, ол Самбажык биле Дажыма ийини бөрттүг баштарын бөргү-биле, кежегелиг баштарын кежегези-биле кескилеп, чүректеринче чидиг бижектен киир даянып кагза, дургуннар доозулбас чүве бе, хүндү!

Кызыңнай. Мээрең дужаал, бежен-алдан лаң мөңгүн... Хы... Таңды дег бедик, далай дег терең угаан-дыр ыңар, кижик дээрим ол-дур ийин. Кым болза чогуур ирги?

Сеңгин. Харын силер кымны дээр силер, хүндү?

Кызыңнай. Бо хире нарын чүве болганда, бодамчалыг, кажар-ла кижичерек...

Сеңгин. Силер-ле шыдаар боор силер. *(Пауза.)* Ийе, мээрең болуру ындыг-ла белен эвес, бежен-алдан лаң мөңгүн дээрге беш-алды майгын-өг дег шарылар...

Белдер. Че, чүл ыңар, хүндү? Хаптар силер бе? Идик-хепти солуй кедип, яды-самдар амытан бооп алыр, ол-ла.

Кызыңнай. Билир мен, билир мен. Берге-ле болдур ийин ыңар.

Белдер. Че, көрдүң бе... Чүгле барган дүне саадавайн... *(«Бижектен кааш» дээн уткалыг чижек кылгаш.)* Ол-ла дүне эки аъттан мунупкаш, хап чанып келир эвесеп! Ооң соонда чүү болу бээрин, кандыг кижичерек апаарыңны бодуң биле бээр сен.

Сеңгин. Кандыг кижичерек дээр, чүү боор? Алды-Ишкин ондарларының мээреңи-ле ыйнаан... Че, чүл ыңар, хүндү? *(Дашка сунар.)*

Кызыңнай. Ындыг-ла чүве-ле-дир харын, ам канчаар! Хаан төрөм, алдын чызааным, алдын таңмам дээш баар-ла кижидир мен.

Койнаа. Чүгле Самбажыкты Эрлик оранынче¹ аъткарыптарын бодаар сен.

Кызыңнай. Самбажыкты...

Сеңгин. Ам баргаш, чазын эрииден эрте берген Картаапайның хеви мында хевээр боор, ону кедипкеш, хаптыңар. Чорук дээрге ала-чайгаар чогуу турар чүве ышкажыл мооңар, ха-ха-ха! Бээжин белек-биле бүткен дээр... Ядараан, бо Тумат-оол деп чүвениң өлү бээр чүзү боор. Олар оозун айтыра берзе, «Чызаан черинде соодалдап² халып тур-ла» деп каар силер.

Кызыңнай. Чаа, че, ам хаптайн, «Чиир эъттин чаглыгы херек, кылыр иштиң деги херек» дээр болгай.

Койнаа. Хүндүнүң чарлыгы-даа чаагай-ла-дыр ам. Чоруу-ла чогузунам. Бурган өршээзин, олар мону эскербес болгай аан, чүгле кижиниң даштын көөр хире улус болбады бе. (*Ырак черде бир-ле кижиниң човууру дыңналыр.*) Ол оолду база шүүй берген-дирлер. База Тумат-оол ышкаш ат кылып...

Белдер. Колдуунда актыг чүве боор ийин ол. «Кандыг-бир аас чолу бооп, аътка шииткеп, чиптер ирги мен бе» дээш, ынчап турар кижидир боор ийин бо.

Койнаа. Кайызы ирги ыңар?

Сеңгин. Чургадай хүндү аан. Чамдык кижилерни соп турза-турза, хөлүн эрттирип алыр кижидир болгаш-тыр бо...

Койнаа. Мындыг хөй кижидир бөлүү-биле дургуннай бээр деп кым билген боор. Орус, быраат азы кыдат, манчы талазындан бир чүве дыңнап алган ирги бе?

Сеңгин. Че, хүндү, ижер-чириң, идик-хевиң дээр эвес, чүгле чидиг бижек херек.

Кызыңнай. Бижек-даа белен бар ийин, чаңгы. Бо ийин, ажырбас боор аа? (*Бижээн көргүзүп олурар.*)

Белдер. Карбаш дээн соонда, чүгле хан кызаш кынныр бижек-ле-дир.

Сеңгин. Баш база караш дээр деңер даан. Че, ам чүл, хавыт!

Койнаа. Көрдүңер бе, хүндү, баргаш, мени билбес болур эвес сен бе, халак!

¹Эрлик оранынче аъткараар – өлүрөр дээн уткалыг.

²Соодалдап – хөлечиктээр, паштанчылаар.

Сеңгин. Ындыг-ыңдыг харын, хем шынаазындан келген мен дээр-ле болгай. Че, ам хавыт, аңаа баргаш, чугаалаар чугааны бодуң бил! Аас-дыл дээрге сенде-ле болгай. Моон эки аът херекчок, оон кээрге, Чыраа-Хүреңни мунуптар сен.

Кызыңнай. Чаяан бооп, бо дүне апкан болзумза, экиле-дир ийин. Че, дээргилер, менди-чаагай!

Өскелери. Чорууңар чогузун, хүндү!

Кызыңнай үне бээр, ырак черде шүгдүрген кижиниң¹ чалынганы дыңналыр.

Кижинү. Амы-тынымны өршээңер, өл-эът ажы-төлдүг амытан мен!

Белдер. Шүүде үези болу берген-дир. Барбас болза, талаар.

Койнаа. Менде-ле шүүр кижини артпаан ийин. Дөгерези дургуннай бергеннер, чаңгыс Мекпер-оолдан өске кижини бар эвес.

Сеңгин. Хүндү-даа чорупту-ла, чүү бооп кээр эвес, көөр бооп-тур ийин. Та мээрең апарган шаап турар чүвези, та белде чевегде сөөгү шагжая берген чыдар чүве. Че, мен чоруптум. (Үне бээр.)

Койнаа. Кызыңнайга мээрең дужаалды кым хайырлаар чүве ирги? Чаңгыс карактыг сааскан кудуруу одагадан² кадап бээрге, ол-ла эвес чүве бе, мооңар!

Белдер. Кайынам, сен дег өөдежок боор ол. Харын, сайгарыкчы дужаал алыр ол. Тос карактыг одага³ кадаар херек. Ону безин четтирер буян чок бак салымныг буга-дыр силер ийин. Че, хей адааргааш-даа канчаар силер, хүндү!

Койнаа. Адааргааш-даа канчаар. Харын, болар боттары...

Белдер. Багын чугаалаарга, бачыды арлыр боор, шуугааш чоор ону, хүндү. (Үне бээр.)

Койнаа. Ындыг-ла бооп-тур ийин. А соң даарта чагырыкчы Койнаа хүндү деп чүвени билбес-тир силер. (Дашкада араганы ап көргөш, дүкпүрүпкеш, ыжык чаагын суйбап үне бээр.)

Дүн, орай бооп турар, Самбажык, Комбулдай оожум кирип кээрлер.

Самбажык. Адыр, Комбу, ыңдыг эвес... Сен баргаш, саактап каан кижилерни салыпкаш, кайнаар баарын айтып

¹Шүгдүрген кижини – эриидеткен кижини.

²Чаңгыс карактыг сааскан кудуруу одага – эң-не биче дужаал ылгавыры.

³Тос карактыг одага – эң улуг дужаалдың демдээ.

бер, ам кымны шүүп турар эвес, көрүп келир сен. Улус холунга кире бердиң халак!

К о м б у л д а й. Ол чүү деп чүве боор, какпага кирер күске эвес, бо бар-ла болгай. *(Бижээн көргүзүп каар, үне болур.)*

С а м б а ж ы к. Чүвени канчап билир. Оваарымчалыг чор!

Шадып чөдүрүп кел чыдар, Самбажык бижээн уштуп белеткенип алгаш, эжиктиң бир талазынга туруп алыр, Шадып тавакта ужа тудуп алган кирип келгеш, оозун ширээ кырынга салып кааш, от кыдыында олбукту эдер дээш, күдүк кырынга олуруп алгаш, Самбажыктың будун көрүп кааш, барык үн чок чыгыгы алгырар.

Ш а д ы п. Па-а! Бо кымыл? А-аа!

С а м б а ж ы к. Ыттава, маңгыс! Бээр, боже олур! Шимчеве! Ыттап болбас, оон башка көрдүң бе бо, талаар эвеспе! *(Бижээн көдүрүп каар.)*

Ш а д ы п. Ч-ч-ч-ча-а! *(Ойта дүшкөн боду олуруп алыр.)*

С а м б а ж ы к. Че чүл, чүнү билдиң, чүнү дыңнадың? Дүрген сөглө!

Ш а д ы п. Силерни дораан тудар деп-ле турар мындыг ийин бо.

С а м б а ж ы к. Башкы таңмаже бижик барган бе? Оон шериг кээр деп турар бе, чүнү дыңнадың?

Ш а д ы п. Чок, ынаар-мынаар бижик барганын, карак соглур, көрбедим. Шериг-шуруг-даа келдирер дээнин, кулак дештир, дыңнавадым!

С а м б а ж ы к. Аашкын!

Ш а д ы п. Кырым сынар!

С а м б а ж ы к. Шының ол бе?

Ш а д ы п. Октуг боонуң аксын чыл...

С а м б а ж ы к. Тумат-оол кайда чыдарыл ол?

Ш а д ы п. Тумат-оол... Тумат-оол... мында чок ийин ыңар, чана берген!

С а м б а ж ы к. Чана берген!.. Канчап чана берген дээрин ол?

Ш а д ы п. Эрии-шаажы шыдаvas апарган дээш, арбанының даргазынга дужаап берипкен, ам аалында кижги, оон бээр ам ийи хонуп тур боор...

С а м б а ж ы к. Ам аалында деп че?

Ш а д ы п. Кыры сынар, хүн бо, аалында ийин, ам харын силерниинге баар боор.

С а м б а ж ы к. Че, ындыг-дыр. Мегелээн болзуңза, сени көрүп тур! Тс-с... ыыттавайн олур!

К о м б у л д а й чедип келир.

К о м б у л д а й. Самба! Узун-Белек мында кижиги ышкажыл!

С а м б а ж ы к. Боду кайдал! Ёзулуг хартыганың бирээзи ол-ла болгай.

К о м б у л д а й (*аяар цнгеш, оожум цн-биле кый дээр*). Белек! Кирип келиңер.

С а д ы я а Узун-Белекти көдүрүп алган кирип кээр.

У з у н - Б е л е к. Менди-ле, Самба? Силер эвес болза, мени ат кылып турган дайзыннар бо.

С а м б а ж ы к. Менди-ле, менди-ле-дир бе? (*Шадыпче.*) Дүлгүүрүң бер! (*Шадып сирилээн-кавылаан берип турар, ал алгаиш.*) Кончуг эзирни, орукка бар чораш, хөөрөп бээр сен! Бисти тудуп, хоруур деп турар деп чүгле ону билир чүве-дир.

К о м б у л д а й. Кымыл бо? Танышпас-тыр бис аа?

Ш а д ы п. Силерни көрбээн-не-дир мен.

К о м б у л д а й. Адаңның ады-чолу кайызы боор?

Ш а д ы п. Ы-ы-ы... мээң адам шагда-ла чорта берген...

К о м б у л д а й. Ады кым ийик? (*Тавакта ужаны көрүп кааиш.*) Па, ужа-даа салып алган силер бе?

С а м б а ж ы к. Шынап, бистиң талавысче кижиги чорду бе?

Ш а д ы п. Койнаа хүндү чораш, бук баш кылдыр шаагайтадып алган чедип келген чораан.

У з у н - Б е л е к. Эки-ле хүлээп алган-дыр силер аа. Мен аңаа турарым кай.

К о м б у л д а й. Оон өске кижиги чорудар деп тур бе?

Ш а д ы п. Чүве-ле билбедим!

К о м б у л д а й. Билбедим, билбедим, билбедим деп алган, чогуум чүну билир сен?

С а м б а ж ы к. Оожум! Бекте чыдар улус бар-дыр бе?

К о м б у л д а й. Беш кижини салыптывыс.

С е ц г и н чаңгы шыырак эзирик чугааланып кел чыдар.

С а д ы я а. Бээр кел чыдыр, канчаар бис?

С а м б а ж ы к. Суй-белектен сунупкай бис аан. Келзин!

Шуптузу белеткенип алырлар. Шадып анаа диригге өлү берген ышкаш олурар.

С е ц г и н (*даштын*). Кара... Эй, Шадып! Белдер хүндүнүң арагазын эккел!

Өгже кирип кээр билек-ле, Самбажык ону ужур алагадааш, аксынче ооң аржылыын киир иткеш, ийи холун ооргазынга демирлей шаап каар.

С а м б а ж ы к. Тумат-оолду чандырышкан-дыр. Чаяан бооптур. Оон башка...

К о м б у л д а й. Самба! (*Сеңгинче айыткаш.*) Аптайн бе?

С а м б а ж ы к. Амдызында хей оң. Че, дүрген чоруулуңар! Аъттарже!

Шуптузу үнүп чоруй баар, хей аъттар даванының даажы дыңналыр.

Шадып кезек када аңгадай берген турар.

Б е л д е р. Э-эй, Сеңгин чаңгы! (*Даштын ыыттаар.*)

Шадып Сеңгинниң аксында аржыылды ушта соп алыр.

С е ã г и н. Па-а-а! Ту-ду-ңа-ар!

Көжеге хаар.

ДӨРТКҮ КӨРГҮЗҮГ

Алдан-маадырларның турлаа, хүн орайтап, кежээ, дүне болган, ындыг болза-даа айдың дүн чырыы бооп турар. Самбажык биле Дажыма бир черде кожа олурарлар. Шуптузу ырлажып турарлар.

Алды баштыг Кара-Дагны
Аал-ла кылып алыылыңар,
Алызында барып-барып,
Алдай кире берээлиңер.
Чеди баштыг Кара-Дагже
Четтирбейн бараалыңар,
Челе-бекте өөрүвүстү
Чежип, салып алыылыңар.

Д а ж ы м а. Ындыг харын, оолдар, шында-ла алдырбайн баар бис. Алдай-Делег чурту кире бээр, ол-ла...

С а м б а ж ы к. Аны хемнеп ашкаш, орус чурту кире бээр бис. Бистерни кым-даа, кайыын-даа чедип ап шыдававс.

Д а ж ы м а. Даа, Бээзи ийи кожуунда чээрби чеди суму бар. Ында чээрби чеди хүндү, чээрби чеди чаңгы база ол хире чайзаңнар¹ бар, оларны база кымчы бажынга албаан черде көрүп турзун!

С а д ы я а. Чоп-даа хей чүвел моңар, чүгле чаңгы, хүндү, чайзаңнар безин сезен бир кижичи болду, а даа даргалар-биле кады барык чүс чыгыы... Оларның аг-шерии дээрге дүк-тү-мен чүве-ле ыйнаан, өршээзин.

¹Чайзаң – эрге-дужаал ады.

Д а ж ы м а. Кай, коргуп олур сен бе?

С а м б а ж ы к. Өзен санай өглерде олургулаар дүжүмет-терде чүү боор... *(бир талаже цне бээр.)*

Алдай-оол кирип келир.

А л д а й - о о л. Бүгүде, менди-ле тур силер бе?

Х ө й д е н. Менди-ле, менди-ле-дир беңер!

Д а ж ы м а. Че, кайыын үндүңер, кайы чедип бар чор силер? Аал-чуртуңар кайдал, адыңар-чолуңар кайызы боор?

А л д а й - о о л. Алдай чуртундан үнген Алдай-оол дээрзи мен, мынчаар чоруп чор мен. Самбажык кайда ирги? Оларга бараалгап келген мындыг мен ийин.

Д а ж ы м а. Мында бир черде бар кижиге, ам дораан чедип келир. Комбу, шымда кый де!

А л д а й - о о л. Ынчаарга аспаан-на-дыр мен.

Комбулдай ыңай болур.

Д а ж ы м а. Э-э, Самба, Самба! Дүрген бээр келем!

Самбажык далаш кирип келир.

С а м б а ж ы к. Хо-о, чедип келдиң бе?

А л д а й - о о л. Биеэги даалгавыс бо-ла болгай. Тыптыр шаа-биле эккелдим.

С а м б а ж ы к. Манап-ла турдум, биске кол-ла херек чүве бо. Боже олур.

А л д а й - о о л. Самба... Доо ынаар бараалам, барыпкаш келилем. *(Үне бээрлер.)*

Д а ж ы м а. Алдай чуртундан бээр тыва чуртунче чедип кээр, берге-ле эр болгаш тур эвес бе. Самбажыктың чугаалап олурар кижизи бо ышкаш чүл.

Шимээн үнүп, ийи кижиниң үнү дыңналыр. Урундай ыңай болур. Узун-Белек биле Садыяа Кызыңнайны сөөртүп алган чедип келирлер.

У з у н - Б е л е к. Олур, бөргүң ужул! *(Олуртуп каар.)*

Мооң аксы-сөзүн айтырып көрүңерем. Бисти ыт ээрип тур деп-даа бодавайн-дыр...

Д а ж ы м а. Чүү кижил, каяа чору?

У з у н - Б е л е к. Эзим иштинге чортуп чор-ла, аас-дыл дээрге анаа аккан суг ышкаш амытан-дыр! Че, чүге хөлүө берген олур сен, өчүүң шулуудат!

Д а ж ы м а. Адыр, оол! Че, болар кайыын келген, кайы бар чыдар ирги? Адыңар-чолуңар кайызыл, аал-чуртуңар кайда ирги?

Кызыңнай. Чаа, дээргим! Чодурааны эгген ояар, чыгыр-чагыр эзеңгилиг, аът кежин сойган олчаан, далдыр-дулдур төрөпчилиг чораан ядыы-самдар ашак мен. Чээрби бир дарийгим, чеден беш хааным, тозан тос кудуктуум, тос дээрим, Долаан бурганым, эки эзир тевер, бак эзир дойлаар дээн, мынчангаш-ла, эргим оолдарым, силерге соодал-хөдел болур ирги мен бе дээш, калгып келдим ийин.

Да жымма. Уваа, ындыг-дыр аа? Шымбай-ла ядыы-самдар-дыр...

Кызыңнай. Ындыг ийин, дээргим.

Да жымма. Дээргилеп алган мону көрөм! Каям, Садыяа, ол кымчың-биле... Адыр-адыр, бо кырганны таныыр кижиге бар бе, кымыл?

Узун-Белек. Сактырымга, Кызыл-Тайганы дагаан черге чушкуузунга чүлгүүш баглап алгаш, кудай дүвү чүлгүп чоруп турган...¹

Кызыңнай. Аъдың эзери чайлы берип-тир.

Узун-Белек. Ой, халак, талаар аът болгай аан! *(Ыңай болур.)*

Да жымма. Че, ол дээр чүлгүп турган одагаң кайдал?

Кызыңнай. Оо, кайын ындыг боорул ыңар. Ол оол мени өскээр танып тур ышкаш ийин. Мен дээрге... Мени билбес кижиге-даа чок ыңар. Хем шынаазы чурттуг Сарыг-Самдан деп кижиге мен-не болгай мен. *(Ырзаалыктап каттырар.)*

Да жымма. Уваа, чиктиг чүве, аарыым кирип олур. Садыяа, ол кымчың-биле мооң ол ораажып олурар дылын чазылдыр шаавыдам.

Кызыңнай. Шыным-на бо, оолдарым, менде кымчы дүжер аът кайда боор!

Садыяа. Мен көргөй мен аан! Кымчы дүжер чер чок-даа болза, шаагай орнун тып аптар мен.

Кымчы-биле кагар деп баар, Кызыңнай алгыра бээр, Самбажык, Алдай-оол кирип келирлер.

Самбажык. Бо чүү болду? Кымны шүүй бердиңер! Адыр, Садыяа! *(Ону идипкеш, Кызыңнайны топтап көрүп турар.)*

Да жымма. Дылы ораажы берген кижиге-дир ийин. Оозун чазып каар дээш.

Самбажык *(чемелей аарак)*. Орнаар аъттын дигин көөр, оорлаан кижиниң аксын айтырар чоор. Кырганны салыптыңар.

¹Кызыл-Тайганы дагаан черге одагалыг чоруп турган кижиге ышкаш-тыр дээн уткалыг.

Садыяа салыпкаш, кымчызын чайып, ескээр чоруй баар.

Кызыңнай. Ачылыг, буянныг оглумнуң алдары¹ кайызы ирги?

Самбажык. Мени Самбажык дээр ийин, ирем.

Кызыңнай. Охаай, мындаагыларны дыңнаан-дыр мен... Черле буянныг чаагай оол болду ий!

Самбажык. Че, ындыг-дыр. Ам барып шайлап, чемненип ал, ооң соонда чугаалашкай бис аан.

Кызыңнай. О-о-о! Мен ышкаш кырган калдарга бүүрек-баарак болза, ол-ла. Хе-хе-хе! (*Чиктии сүргей үне бээр.*)

Дажыма (*ооң соонче көрбүшаан*). Шак ындыг кижилерде чаң-на бар боор чүве...

Самбажык. Сээң ооң база-ла чөп, оол. Чылбыртканда чылдак-ла бар, чылбай сугда байлаң-на бар... Харын «Хой кургулдайы бе дээш чылан хойлаптар, чүвүрүм бе дээш таалың кедиптер» деп үлегер чугаа бар чүве болгай. Чок, ынчап болбас! Бисче улус келбестей бээрлер.

Дажыма. Че, ындыг-дыр. Чезин-холазын көөр-ле бооптур ийин.

Самбажык. Белек, бээр келем, акың аъдын оъткарып каайт, дуңмам!

Алдай-оол. Адыр, дуңмам. Тевер, аажызы багай мал! Безин хүрээ дагалыг чүве болгай... Мен бодум. (*Үне бээр.*)

Самбажык. Эрес эр деп чүве бо-дур, кирип келгеш, эшке удуур черден белеткевит.

Дажыма. Үш хонук улай удувадывыс. Багай кадай чүнү канчап олур ирги?

Самбажык. Ээта, кады-кырааның сакты бердиң бе?

Дажыма (*оожум үн-биле*). Мен амдыы ашактан сес-тиримни...

Самбажык. Ажырбас оң, хүндү. Ам харын доскуулдарны барып, эки чагып кааш келбес сен бе, эжим.

Дажыма. Ээ-хай, оозу дээре. (*Үне бээр.*)

Самбажык. Эки-ле чагыыр сен! (*Алдай-оол чедип келгеш, Самбажыктың чанындан чыдып алыр.*) Моон, моон чыдып ал. (*Бир талазынче алгыды чыдып бээр.*)

Алдай-оол. Ажырбас, маңа-даа болза, сыңа бээр мен.

Самбажык. Шынап, демги ол хүрээ дагаңны биске айттып берип көр. Даг-даш тевер улус бис база аъттарывысты ынчаар дагалап алыылы.

¹Алдары – ады.

Алдай-оол. Ынчалыңар, эртен көрүп алыр сен.

Самбажык. Товарыш... дага... Ол-ла.

Ай херели чайлап, булут хөлөгөлөп кээр, ийи эр удуп эгелээр, Кызыңнай кедеп чедип келгеш, Алдай-оолду көрүп кааш, ол уубиле эртип чыдар.

Самбажык (*көрүп кааш*). Кыргызан, чоп удувас силер, чемненип алдыңар бе?

Кызыңнай. Оо, четтирген-четтирген, оглум, удууйн-удууйн.

Самбажык. Кыргызан кижини одаг кыдынга хаарыктап чытпас ийикпе.

Кызыңнай. Ындыг харын, оглум. Адыр, багай чоонам бар чүве. (*Үнө бээр.*)

Алдай-оол. Алдайлар, тывалар, орустар-даа — шупту бир дөмей кижилер, ол хирезинде-ле оларның аразында дүжүметтер, байлар деп чүвелер бар, олары ядыыларын кулданыр, боттары байып, дежээреп турар. Элдеп чүве, кажанна кижилер бир дөмей апаар үе келир чүве ирги?

Самбажык. Харын дедаан.

Кызыңнай энчээн тудуп алган чедип келир.

Самбажык. Барып чыдып ал, кырган, ырак черге чортар дээш, човай берген боор сен.

Кызыңнай. Ийи бут бастынмас ийин, оглум. Уё-уё-уё. Кырып деп чүве чүдек чүве-дир ийин, оглум. (*Курун чешкеш, бижээн белени кончуг кылдыр салып турар.*)

Самбажык. Аа, кырганның бижээ бодунга-даа бербестир аа? Кыргызан кижээ аар, арай таарышпас эвеспе моң?

Алдай-оол. Кыргызан кижилер кестик астыр боор чүве болгай.

Кызыңнай. Ынчап чоруй, кестик тып алгаш, оглум Самбага берип каай мен аан. Аныяк кижини астып, эдилеп каай аан. Уё-уё-уё...

Самбажык. Меңээ-ле таарышпас бижек-тир, кырган, тос сыптыг бижек эки болдур ийин.

Пауза. Узун-Белектиң ырак черде ырлап турары дыңналыр. Кызыңнай удумзурай берген Самбажыкка чоокшулап чеде бергеш, өлүреринге белен чыгыгы апарган турар. Садыяа шимээргеп кел чоруур, Кызыңнай дүрген-не чыда тыртып алгаш, шыңгы хаарыктап эгелээр.

Садыяа. Чүгүрүк Кара-Хүреңни кым эзертеп алганы ол? (*Кызыңнайны көрүп кааш.*) Па, сен чүге мында сен, ашак? Чүгүрүк Кара-Хүреңни эзертеп каан тур-ла, кым боор? Анаа багга турган аът болгай.

Кызыңнай. Дем-не эзерлиг турар аът чораан... Че, бо ойтулааштаар дээн оолдар ыйнаан, оон өске кым боор, уё-уё!

Садыяа. Уваа, кайыңарам! (*Бижекти алгааш.*) Меңээ беринер. Ча чазаар чогуум бижек бо-ла-дыр. (*Алгааш, цне болур.*)

Кызыңнай. Ой-ой, оглум, бижек чокта...

Садыяа (*хая-даа көрүңмейн*). Сээң багай кестииңни чиптер ийикпе!

Кызыңнай. Кааптың халак, оол!

Садыяа (*ырактан*). Эртең эккеп бээр мен.

Кызыңнай (*оожум цн-биле, ыңдыг болза-даа улуг кыжаныг-биле*). Ындыг-ла болзунам... Адыр... Ам бо удаада эки удуп алыңарам, моон соңгаар чүү, кандыг уйгу-биле удуур эвес силер! Далашпа, хүндү, далашпа... дүн чаңгыс бо эвес-ле болгай!

Ырак черде бир оолдуң ыяңгылыг үн-биле ырлап турары дыңналыр.

Аңгыр чараш айлаң-кужум,
Аткан даңны алгап берем,
Амырга дег күжүр үнүм,
Амыракты ырлап берем!

Кызыңнай. Узун-Белек деп чүве эвеспе ол, мени таныыр, ону кызыл-дустадыштар арга болза, эки-ле сырынналып чор, сени база канчаар эвес мен!

Самбажык күштүү-биле чөдүрүптер. Кызыңнай ол-ла черинде кара хөлеге ышкаш турар.

Көжеге хаар.

Айтырыглар болгаш онаалгалар

📖 1. Ушкү, дөрткү көргүзүглерде болуушкуннарның утказын сюжет аайы-биле чугаалаңар.

2. Көргүзүглерниң планын тургузуңар.

👉 3. Шииниң персонажтарының тус-тузунда овор-хевирлерин тургузуңар:

а) Сеңгин биле Белдерниң; б) Самбажык биле Садыяаның; в) Кызыңнайның.

 4. Шииде төөгүлүг овор-хевирлерни адаңар.

 5. Алдай-оол деп кымыл? Аңаа хамаарышкан үзүндүнү тып-каш, номчуңар. Ооң Самбажыкка чедип келгени чүнү херечилеп турарыл, тайылбырлаңар.

 6. «Шак ындыг кижилерде чаң-на бар боор чүве» дээн сөстөр кымга хамааржырын тодараткаш, аңаа даянып, кижилерниң мөзү-шынарының дугайында кыска үнелелден бижичер.

БЕШКИ КӨРГҮЗҮГ

Ийги көргүзүг хевээр турар. Даш ожук кырында улуг паш турар. Комбулдай биле Урундай иелээ одаг чанында олуларлар. Мундургу биле Дадаңай хууң тудуп алган, ырлажып эртип чыдарлар.

Өле бениң кунну чүве –
Өртег чаңгыс аъдым чүве.
Өске кижиге төлү чүве –
Өзүм-баарым чамды чүве.

Урундай. Бээр келиңерем, дуңмаларым.

Мундургу. Аалчылар моорлап келген, шай хайындырар дээш далажып чор бис, акый.

Урундай. Харын, маңаа биче када келгеш барыңар даан, дуңмалар.

Дадаңай. Бараалам, кел дээн эки, бар дээн багай деп чугаа бар.

Ийи уруг чедип кээрлер.

Мундургу. Бараалгап тур бис, акый.

Урундай. Мындыг чүве-дир ийин бо, дуңмалар... Силер дээрге ам назы четкен кыстар-дыр силер, адаан-өжээн негээр деп чүве озалдыг-даа, берге-даа боор чүве, ол дээрге эр улустуң херээ-дир, дуңмаларым...

Мундургу. Кай, херээжок улуста өжээн чок бе?

Урундай. Адыр даан, дуңмам, херээжок улуста өжээн база-ла бар, ындыг болза-даа эр улус ышкаш даш чүректиг эвес, чүгле сеткили хомудап, ченниг уштуу-биле¹ карааның чажын чодар боордан башка... (Мактанып.) Эр улус дээрге эдээн азынга, эдер боозун чүктээш, амы-тынын артынга каггаш, көрбес силер бе, бо бистер ышкаш мынчап чоруп бээр боор чүве болгай...

¹Уштук – хол-хап орунуга тоннуң чеңиниң аксынга даарап алып улашкы.

Дадаңай. Ой, та, акым. Кымда өжээн чок боор. Бодап-даа көрдөн, сээң кара баарың, өзүң-чүрээң болган эжиңни чызаан черинге өлүр эриидеп, ооң чаш ханын черже төп, хилинчектеп турда, сен канчап дөзөр сен. Кижиниң сеткил-сагыжы канчап хайнып келбезил! Канчап өжээн өөскүп үнмезил? Че, Мундургу, чоруул.

Хууңнарын алгаш, чиик чүве дег, үне болурлар.

Урундай. Адырам, дуңмалар, дыңнаңар даан, биче када.

Комбулдай. Хөөкүйлерниң сеткилин хомудадып каг-дың көрөм.

Урундай. Харын дедаан, чүве чугаалаар дээш дидинмейн, хейде-ле... Ээта, биеэги калган Бошкажык хөөкүй үргүлчү Чинчижитки сактып чугаалаар чораан чүве. Күжүр дириг чораан болза, ол уруг-биле өг-бүлө болу бээр ийик. Ол сагыжынга четпейн, хайлыг дайзынның холундан өлгени ол-дур ийин.

Кызыңнай кирип кээр.

Кызыңнай. Ол-ла болгай харын. Че, чүнү хөөрежип олур силер, опаң-чипең кайгалдар? Хе-хе-хе...

Урундай. Чок, ирем, аар-саар чүве чугаалажып, кыстар дугайы хөөрежип олур бис ийин. Бошкажык ол шөө-бөрүнүң холундан калбаан болза, Чинчижитки-биле маңаа кончуг куданы дүжүрер турган-дыр ийин.

Кызыңнай. Кандыг дайзын ооң эрес чүрээнге хоранныг холун сунупкан чүве ийик, хомуданчыг-ла эр калган... Ол чүве көстү берзе, бо сөөк холдарым-биле ана...

Комбулдай. Ону өлүргөн магадынны¹ Кызынай хүндү дээр чораан ийин, кижини ону таныыр, билир чүве болза, ол кулугурнуң чүрээни диригге ушта тырткаш, ак-калдар ытка каап берзе. Ийе, ол дайзын бо келген турган болза, канчапкай эртик мен. (*Шыданмайн тура халыыр, Кызыңнай база девидеп тура халыыр.*)

Кызыңнай. Ой! Өршээзин, оолдарым... Харын аан, мен безин корга бердим... Ындыг бак кижиниң чүрээни эки ыт безин чиир чүве бе мооңар, оолдар. Харын Кезер-Чиңгис хаан кижини чүрээни чигге сыырыптар хаан дээн. Бошкажыкты өлүргөн кижини холга кирип кээр чүве болза, мен-даа болзумза ооң хөрөөн чара шапкаш, чүрөөн ол-ла черинге сыырыптар ийик мен. Ара чээн кулугурну...

Урундай. Кызыңнай хүндү дээрге, барык бо кырган ыш-каш, шак мындыг улгады берген кижини дээр чораан, адындан

¹Магачын – араатан, өлүрүкчү.

алырга безин, чиктиин көрүңөрдөн. Кызыңнай хүндү деп аан, боларны канчап Сарыг-Самдаң дээр-дир...

Кызыңнай. Оо, оолдарым, биеэде бистиң бурунгу улустарывыс черле ындыг, кижээ сагыл четтиртирде, кижиниң хевир-дүрзүзү-биле бээр. Мени көрүңөрдөн, сарыг боорумга, Сарыг-Самдаң деп алган, а Кызыңнайны база кызыл боорга, Кызыңнай хүндү дээн болгай аан ону. Чон аразыңга көрүп чоруур болза, илдең кижидир ийин ол...

Комбулдай. Кай баар ол, өжээн өртүңгө өрттенип өлүрдүр ийин оң.

Кызыңнай (*далажып*). Ой, шынап, оолдар, башкы амбын черинден шериг кээр дээн чугаа болду, кажан келир ирги, оолдарым?

Комбулдай. Ону канчаар дээш, ирем? Дамчыыр чугаадан дыңнаарга, үнүпкен, Оттук-Дашта тос кожуун чыыжы бооп турган черде келген, ол ынчаар маады, бай-караларны доюлдурган турар болду, ам каш хонуктан Адар-Төш, Сесеге ынчаар чедип кээр сураглыг.

Кызыңнай. Удур келген-биле уткуй көржүр, чедип келген-биле чепсектиг көржүр чүве болгай. Хем шынаазыңга кезек доктаар чадавас... Оон хап үнзе-даа, ана өрт халап болганы ол.

Урундай. Оппуккай биле Бошкакжык ийиниң кайы-бирээзи чораан болза, ынаар салып болур эрлер олар турган-дыр ийин.

Комбулдай. Ээта, кылынмас кылыы-даа чок эрлер, хөөкүйлерни. Оппуккай суг дээрге мырыңай маады, чооду чурту кирип чораан эр болгай. Чургаадай хүндү бир ай ажыг чыгыы эдертип, орус ноян Сапыйаановка барып бараалгаан, оон барык ийи адан чүгү орус бараан эккелген. Ооң-биле Чургаадай бо кавы чонну сойгалап каапты ол. Бир орус кара шайны он беш хураган кезинге садып турду. Ынчап тура-ла, Оппуккайны өлүрүп чип алды, ол кулугур.

Урундай. Мөңгүн чанчааларны¹ барык бир таалың иштин чыып алды ол. Ооң уламындан ам кожуун мээреңи болур деп тур ышкажыл. Черле бо мөңгүн деп чүвениң үүлгет-пес чүвези чок. «Мөңгүн алыр сен, ол кижини өлүрүп каш кел»-даа дээр болза, бар чыдар боор-дур.

¹Мөңгүн чанчаа – мөңгүн акша, лаң.

Кызыңнай. Чөп чүве чугаалап олур сен, Урундай. Аа, мөңгүн кончуг. Бежен лаң мөңгүн дээрге-ле майгын өг дег беш шарылар-дыр. Шынап-ла, чамдык кижилер мөңгүн дээш кижиде даа өлүреринден дадай дивестер. Кончуг-даа боор чүве-дирем. (*Тейлеп олурар.*)

Комбулдай. Бир эвес силерни «Чүс лаң мөңгүн алыр сен, Сеңгинчикти өлүрүп кааш кел» дизе, канчаар сен, кырган?

Кызыңнай. Аа, бурган өршээ, оран-таңдым, оолдарым, ыңай-ла турзун дээр мен. Канчап кижиде амызынче хол чедер боор. Кижиде херекчок, дузакта торлаа безин көрүп албас амытан боор мен. Ыңай-ла турзун, өршээ!

Урундай. Кижиде дээрге чүс сөөктүг, кара баштыг албаты-дыр. Оглу ышкаш оглу... Бошкажыкты... силер ышкаш...

Кызыңнай (*сестип далажып*). Харын аан, оглум. Дыңнап көр даан! Энир чылын торлаа дузаа кезип чоруурумга, бир кара-бөскөк¹ чап-чаа туттунган – дириг чыдыр, багай даңзаны уштуп келгеш, бажынче кагар дээримге, карааның кээргенчиде кончуг... Өскээр көрнүп алгаш, бажынче дырт кылыр дээш, холум орта каккаш, оон харын хорадап де. Торлааның мойнун шуут үзе соп алган черим бар, аа, кижиде араатан чок!

Урундай. Кай, мени база араатанга дөмейлеп бе? Ажы-төлдүг ашак, кырган кижиде эртип.

Брак эвес черде ыры дыңналыр.

Сай-ла сөөгүм чамдыг болган
Сарыым сени сактып чор мен.
Сай-ла чажым суйбап ора,
Чагаан сөзүң утпайн чор мен.
Эъдим-ханым чамдыг болган
Эжим сени сактып чор мен.
Эри-шаажы эстир четкен –
Эки хүнүм манап чор мен.

Комбулдай. Хы, үнүңүң экизин. Эки үе, эки шаг.

Кызыңнай. Адырам, оолдарым. Кепти ёзунуң төрези солушкаш, Батыргуула ёзунуң төрези доктааган. Бо төре ыңдыг-ла белен солушпас болур ужурлуг.

Урундай. Чаъс-чайыктыг чайын меңгиде хар безин эсти бээр болгай ыңар. Даң адар – хүн үнер. Дагаа чылы Улу чылы-биле солчур деп бир чугаа бар.

¹Кара-бөскөк – эр торлаа.

Комбулдай. Бистер солупкай бис аан, кырган. «Шажын соңгаарлаан, төре бурунгаарлаан» деп чугаа база-ла бар болгай!

Кызыңнай. Хаан төре бодунуң албатыларын кээргээр, чагырар-даа, ол дээрге хаан төрениң...

БҮрү чоокта дыңналыр.

Кепти ёзу төрезинден
Кээргел дилээн херээ-даа чок,
Кестик-бижек тудуп алгаш,
Кедилелди чедип аар бис!

Урундай. Дыңнадыңар бе? Улустуң тоолунда безин бар болгай. Өскүс-оол хаан болу бээр ышкажыгай.

Кызыңнай. Ийет-ийет, бистиң Самбажыывыс база-ла хаан болу бээр-дирем бо. Самба кайда баарды бо, оолдарым?

Урундай. Хаан болбаза-даа, кандыг-бир төрени шыдаар эр. Ойт, эжим, улус кидин-не баг, кажык адып турлар ыш-каш, бараалам!

Комбулдай. Че харын, бараалы! Чараш кыстың чаңын билгеш, чарлыр хөңнүм читти ышкаш.

Кызыңнай. От-көс бар-дыр, одаг ээн калыр, оон башка силерниң-биле баар ийик мен.

Урундай. Одаг ээн кагдың халак, кырган. *(Үнө бээрлер.)*

Кызыңнай *(кыжаныг-биле)*. Эки-ле көгүп туруңар. Удавас силерниң хүлүңер хадыыр үе келир! *(Пашта шайны хымыш-биле саарып көргөш, от салырынче ээге бээр.)*

Чинчи кирип олура, хая көөр.

Чинчи. Ажырбас. Ажырбас, акым! *(Кызыңнайны көрүп кааш, аңгадай берген.)* Дүжүм бе? Азы, адырам... Кай, силерни бир-ле черге көргөн ышкаш мен, ирем. Силер мени көргөн-дир силер бе?

Кызыңнай. А-а-а! Хе-хе-хе!.. Мени амдыы ол Алдыы-Ишкин чурттуг Кызыңнайга дөмейлеп олур эвес сен бе, уруум. Бир эвес торгу тоннуг болзумза, ол дээр болгайлар аан, боларың. Кай, уруум, човаан боор сен, суксаан-даа боор сен, шайлап ал, уруум... Мээң самдар чүвелерим чүнү ижип-чип олурлар ирги? Ам кыс болган-дыр сен, Кызыңнайга паштанчылап турарыңда, чаш чүве-ле болгай сен... *(Өскээр көрүп алгаш.)* Өштүүн, бо чүве база мында.

Чинчи. Чүже, ирем?

Кызыңнай. Чок, уруум, хугбай, оорга сыртылаар, аът хоюп каапкан ийин, уруум, уё-уё-уё! Оо, шынап, мында кыс уруглар база бар болбазыкпе, уруум. Мундургу, Дадаңай суглар. Оларга сени чедирип каайн. Сени көрүп кааш, аажок амыраарлар боорлар.

Чинчи. Ыракта бе, ирем?

Кызыңнай. Чок-чок, мырыңай ырак эвесте...

Чинчи. Харын бараалы, ирем. Шынап, Дадаңайга угбазы сөс чоруткан чүве. (*Чоруур деп белеткени бергеш.*) Силер мени...

Кызыңнай. Ийе, ийе... Кызыңнай сугга көргөн-дир мен, уруум. Че!

Чинчи. Амдыы ол Самба акымга чугаалап каайн, ирем!

Кызыңнай. Ийе, ийе, чугаалап каалы харын, уруум!

Бижээн бүдүү тудуп, белеткенип үнүп чыдар. Чинчи база. Самбажык кирип келир.

Самбажык. Ойт, кай баарың ол, Чинчи? Бээр кел, чем-ненили, о-о, шай база бар ышкажыл. Че, бээр кел!

Чинчи кел чыдар, Урундай далаш кире дүжүп кээр.

Урундай. Бо канчап барган бажың-биле баар кижин сен, ашак? Ыяштаар улузуң манай бээди!

Кызыңнай. Богда өршээзин! (*Бүдүц бодунга.*) Халак, халак! Майыгы кадырлып, бээр чүгө чедип келген бо. (*Үнө бээр. Урундай база.*)

Чинчи. Мен уругларга баар деп турдум, акым, биче-ле болза, чоруй баар ийик мен.

Самбажык. Чүү уругларга?

Чинчи. Мундургу сугларга аан.

Самбажык. Олар ынаар эвес, бо чанывыста улуг одагда-ла болгайлар. (*Шиште эгтти бээр.*) Кым ынча дидир?

Чинчи. Амдыы ирей-ле ынча дидир. (*Эгтти амзааш.*)

Чаагайын аа!

Самбажык. Чи, чи, Чинчи... Шиштээн эът чаагай-ла болдур ийин, ынчангаш «Дүлгөн эъттен артык таптыг шиштээн эъттен чиген болза, дүгдээн эштен артык ынак тыпкан эшке барган болза» джир болгай.

Чинчи (*каттыргаш*). Акымның чечени-даа кончуг ийин! Кижин ындыг болза! Ол ирейниң мегелеп чүзү боор?

Самбажык. Угааны чанып чоруур ирей-дир ийин, Чинчи.

Чинчи. Бистиң каш өшкүвүс ам төнгөн, Белдер хүндү дөгerezин сүрүп чипкен. «Ажы-төлүм аксы-боскун кестилер» деп, авам ыглап олулар.

Комбулдай, Урундай, Дажыма, Алдай-оол чедип келирлер.

Самбажык. Ам дээрerede ынчап-ла турзуннар харын, ол малды дөгerezин дедир сүрүп алыр хүнүвүс кел-дир ийин оң, Чинчи! Сен, дуңмам, ам дээрезинде маңаа черле артып калзыңза дээрe боор. Далайга дамды дуза чүве болгай.

Чинчи. Ындыг-дыр, акым. Мен черле силерниң-биле чоруурун кончуг күзээр мен.

Дажыма. Бодап-ла көр, дуңмам.

Чинчи. Харын, бодаарга-даа, черле ол... Ачамның болгаш амдыы ол чок... Акым, мен өжээн негээр мен! Өөрүм уруглар база бар-дыр.

Дажыма. Ол чөп-түр, Чинчи! Өөрүң уруглар баг каккан оолдар чанында турбадылар бе.

Чинчи. Кайда, акым?

Дажыма. Дуу ол улуг одагда.

Чинчи үне болур.

Самбажык. Ындыг-дыр, ам олуруп турган херээ чок, шуут-ла шаап киргеш, Даа даргаларны база Өөлет дарганы туткулап алыр. Харын, мен чызаандан – чыыш дүжүметтериниң аалдарындан бээр дуюкаа чүвениң аянын билип келийн.

Семис-Кадай эгиш-тыныш-биле кирип келир.

Семис-Кадай (*менди безин чокка*). Күжүр оолдарым, өршээп-азырап көрүңер... Дүк-түмөн шериг чедип келген, хамык аалдарның өглерин көжүрүп, чаңгыс черде мөөңней тип турлар. «Башкылыы Бора-Булакта кирип турда, соңгулуу Чал-Орукта турар улус джир-дир деп чугаалаар сен» деп бекте чыдар демги ашак чугаалаан чүве ийин, оолдарым.

Дажыма. Ам чүл, ынаар баар бис бе азы... (*Кызыңнай домбууда шай тудуп алган кирип келир*). Моон дезип чоруур бис бе? Олар дүк-түмөн, а бистер...

Кызыңнай (*шайын кудуп чыда*). Чүл, оолдарым, шериг чедип келген бе? Өршээ-азыра.

Дажыма. Че-че, барыңар, ирем, бис мында...

Семис-Кадай. Оолдарым, дыңнадыңар, мен калгып чаныптайн, чорууңар чогуур-ла болзун, оолдарым! (*Үңүлтер*.)

Самбажык. Ындыг-ла болзун, угбам. Оолдар силерни дөгүдүп каар. Че, чүл, бүгүде, канчаар бис? Моон өөрүвүс келгенде, чоруур бис бе азы өөрүвүс соондан баар бис бе?

Садыяа. Өжээннигни өдекке киирбес, чаачыны чадырга чагдатпас. Удур барып көржүр, ол-ла!

Дажыма. Чок, бис ынаар барбас бис, өөрүвүс чедип келирге, моон чоруур, ол-ла дээре.

Самбажык. Чок, чаңгы, чоруур чоруурда, кызыл чудурук-биле-даа болза бержип тургаш, чоруур херек!

Дажыма. Олар муң ажыг кижидир, а бистер дээрге... Халас черге хан төгөр деп чүве харааданчыг-ла.

Комбулдай. Мен-не моон ам дораан чорааш, келир чылга чедир бо чыткан Алдай-Делегже кире бээр мен. Аңаа барып дериттинип алыр, ол-ла дээре.

Самбажык. Ол чөп, моон чоруур, чүгле өөрүвүстү манап алылыңар.

Комбулдай. Арт артында акы-дунмалар база көрнү бээр болгай аан.

Кызыңнай чашпаалай аарак кире дүжүп келир.

Дажыма. Че, чүл ыңар?

Кызыңнай. Че харын, боларга, оглум Самбага, дуюкаа чүве айытказа дээш, биче када барыптар бис бе, оглум?

Самбажык. Чүү ирги, ирем? Че харын, бара кааптаалы. *(Туруп бар чоруур.)*

Комбулдай. Маңаа чугаалавытса эки боор.

Дажыма. Сымырангаш канчаар сен, ойтулааштаан оолдар, кыстар сен бе, маа чугаалавыт че, чүңүл, ашак?

Кызыңнай. Адырам, оолдарым, мен база бир чүве бодап келдим. Че-че, хей-даа ирги бе ай!

Самбажык. Чугаала, чугаала харын, өскээр барза, өскээр-ле болгай, кижиди өлүп, киш өрттени бээр эвес, чугаала.

Дажыма. Че-че, үнээргетпейн, дүрген чугаалавыт, ынчап олурар шөлээн чок-тур.

Кызыңнай. Мен мынчаар бодап олур мен, оолдар, шериг келгендир харын, ынчаарга ол шеригде чүү кижилерил, кымнарыл деп чүвени баш бурунгаар билип алыры черле чөп боор. Мында өске кижиди бар эвес, биеэги-ле боттарывыс болгай бис.

Самбажык. Ындыг харын, оон?

Кызыңнай. Амбын шерии муң кижии деп олур бис, ынчаарга олар чогуум кымнарыл, шупту-ла байлар, шупту-ла дүжүметтер деп бе? Чок, олар база бистер ышкаш яды-самдарлар-дыр. Чүгле бээр кээрге, шайның сарыг сүттүүн ишкен, эъттиң чаглыг, семизин чиген, аъттың семис, чүгүрүүн мунган, боонун ыракшыл дээрин чүктээн оолдар-дыр. Олар бээр кээриниң мурнунда кажан-даа кедип көрбээн хевин кеткен, чүгле дүжүметтерниң көгүлдезинге кирген амытаннар-дыр. «Аңаа баргаш, үп-биле байыыр силер» дээр-ге, келген карачуул оолдар-дыр.

Самбажык. Оларны ынчаар мегелеп келген бооп база-ла чадавас.

Кызыңнай. Мынчап кээрге, мен мынчаар бодап келдим... Мээң анаа кара угаан-биле бодап олурарым бо-дур ийин. Эрни алгыг айыжы кадактан¹ тудускаш, аастыг-дылдыг, арга-сүмелиг кижиден оларже аъткарып, амыр-мендизин айттырып, аянныг, таптыг хөөрежир болза, ол оолдар бистиң талаже тыртылып келбес деп бе, оолдарым, азы чүл? Че-че, мен хей-даа чүве чулчуруп олур мен! *(Таакпылай бээр.)*

Самбажык. Мен бодаарымга... бо кырганның оозу чөп-даа ышкаш!

Садыяа. Өске чугаа турбас, чөп-түр, шын ышкаш-тыр. Көрбээн чүвези чок, көдүрбээн хенээ чок чүвең эндээр эвес.

Дажыма. Шенеп көргей-ле бис. Харын ынаар чорудар кижии кымыл? Бо кырганның чугаалааны ышкаш кижии болза...

Самбажык. Бо кыргандан өске кижии кым боор!

Садыяа. Ынчанмайн канчаар, ушкарган олчаан аалынга чедирер дээр болгай.

Комбулдай. Че, хупурай-ла берзин, кижии-кажы чорудар деп хей чүве. «Ынанганның бажын ыт чизин, ыңгыржактың бажын өрт чизин» дээр мен!

Кызыңнай. Ол чүңер боор, оолдарым! Харын бо Самба боду барган болза, ужур-чөптү-даа билер, угаан-сарыылдыг кижии аан.

Дажыма. Бисте силерден улуг назылыг кижии безин чок тур. Силер барып көрүңер, хоржок мен дээр болзуңарза...

Самбажык. Че, кырган. Оолдарың силерни деп турар ышкажыл.

¹Эрни алгыг айыжы кадак – беш метр торгу кадак. Кадак – белекке бээр торгу.

Кызыңнай. Ам канчаар, чүс хар харлаар эвес мен. Оолдарым, силерни дээш бараан болуп-тур мен ийин.

Самбажык. Бистерни чүү деп баарыңарны бодуңар болгаап көргей силер.

Кызыңнай. Ынчанмайн канчаар ийик. Силерлер дээрге дээрге эзирлер-ле болгай силер! Чүвениң быжырымчалыгы биле азы иелээ хаптар бис бе, оглум, Самба?

Дажыма. Че, бо кижиге чүге кадалып олуруп бердиңер? Сөглээн сөс, керткен ыяш.

Кызыңнай. Быжырымчалыгын бодааш ынчаарым олдур ийин ыңар.

Самбажык. Урундай, бо кырганга шыырак аъттан эзертеп бер!

Урундай. Чүгүрүк Кара-Хүреңни мундурупкай мен аан! (Үне бээр.)

Дажыма. Оон ээп келириңерге, бис силерниң холуңарны кайын куругладыр бис, эвээш-даа болза...

Кызыңнай. Аа, чоор сен, дуңмам, чорук-ла чогуза! «Белек алгаш, бег апаар эвес, шаңнал алгаш, чанчын апаар эвес» деп бурунгуларның чугаазы бар болгай.

Самбажык. Ындыг харын, ирем, чүгле ижин тодуг, эгин бүдүн, кижиге кижиге хирезинде чурттап чоруур болза, чол-дур ийин. Че, кырган, чорууңар чогуп, чөп херээңер бүдөр-ле болзун!

Дажыма. Че, аъттар дагалаан улуска бараалыңар.

Самбажык. Че, бараалы, дегернип алыр-дыр. (Шуптуңе бээр.)

Кызыңнай (кыжаныг-биле). Бо ийиниң баштарын кезип алган болзумза — мээрең дужаал! Пу, безин изиргени бердим! (Бөргүн уштуптар, хаваанда улуг кара меңниг болур, кедеп турган Чинчи ону көрүп каар.) Мээрең дужаал, бежен лаң мөңгүн. (Бөргүн далаш-биле кедип алыр.) Че, ындыгдыр, хүндү, амбын шерийин чалап алгаш, силерни канчаар эвес мен.

Үнүп чыдар, Чинчи удур кирип келир.

Чинчи (холунда кымчылыг). Кай баарыңар ол?

Кызыңнай. Самбажыктың айбызыңга баарым ол-дур ийин, уруум.

Чинчи. Чок-чок! Сен ынаар барбас сен!

Кызыңнай. Чүге? Чүге барбас кижиге мен?

Чинчи. Адыр... Бо улустар кайнаар барган чоор? Самбажык акый кайдал?

Кызыңнай (*бүдүц бижээн уштуп алгаш*). Оларны чоонуйн деп?

Чинчи. Кай, мени танывас деп бодап тур сен бе, Кызыңнай хүндү? Бошкажыкты канчап кагжык сен, сактып тур сен бе?

Кызыңнай. Сен паштанчы бакты кижиге танывас чүү апарган сен! Кай, мени сөглээйн деп бе сен? Чолук! (*Кызыңнай чоокшулап кел чыдар.*)

Урундай (*ырак черден*). Кырган, аьдың белен, мен чооруй баадым!

Чинчи. Урундай! (*Олче дап бээр аразында, Кызыңнай ооң холундан тудуп алыр.*)

Кызыңнай. Ийе, мен мен. Кызыңнай хүндү! (*Бижээн тудуп алыр.*) Канчаайн деп? Мен сен ышкаш ытты ажыг божама биле азырап чораан мен! Ам сени мен! (*Бижээн көдүрүп келир. Чинчи ооң бижээн кымчызы-биле ушта шаапкаш, хирежи бээрлер.*)

Чинчи. Урунда-ай!

Кызыңнай бижээнге чедир хүрежиш чылып келгеш, бижээн ап алгаш, көдүрер аразында, Урундай халып келгеш, Кызыңнайны сегирип алгаш, хүрежиш чыдарлар, өскелери шимээн дыңнааш, чедип кээрлер.

Самбажык. Чүү болду?

Чинчи. Бо-дур, Бошкажыкты өлүргөн дайзын!

Самбажык. Кандыг деп че? Бошкажыкты өлүргөн дайзын?

Чинчи. Ийе... Бо Кызыңнай хүндү-дүр. Канчап танывас улус силер? Ам чүге тур сен, магачын! Өлүрүп чип алган кижилериң толунга¹ мойнуң сунуп бээр хүнүң келген-дир! Мээң ачамны... мээң ынак... (*Ыглапкаш, анаа апаргаш, ыңай болур.*)

Самбажык. Ой, кай баарың ол?

Чинчи. Адыр, акым! (*Чоруй баар.*)

Урундай. Ой, өршээзин, бо уругну биче-ле черден... Көрүңер даан, бо бижекти! (*Кызыңнайны ужур шашкаш, оон ыңай уламчылаары-биле белеткени бээр.*)

Самбажык. Адыр-адыр, оол... Мооң-биле таптыг көржүр чүве!

¹Толуунга – орнунга, өртээнге.

Дажыма. Чыланның шокары даштында, кижиниң каразы иштинде деп чүве ол.

Чинчи пар демирни коңгурадыр сөөртүп эккелгеш, Кызыңнай-ның баарынче октаптар.

Чинчи. Күзээн чүвөң бо-дур!

Кызыңнай. Кандыг-даа шаажыны хүлээдиңер! Ийе, Бошкажыктың тынынга четкеним... Ам чүгө тур сен, Самбажык? Дүргени херек...

Самбажык. Өлгөш, демирзий берген чыдыг чылан ыш-каш сени мен канчаар эвес мен! (*Бижээн ушта сон алгаш, Кызыңнайже бар чыдар.*)

Дажыма. Далашпа! (*Ооң холундан сегирип алып.*)

Самбажык. Бүгүдө! Силер шиидиңер!

Садыяа. Чүгле адып кааптар. Адар! (*Шупту Кызыңнайны сөөртүп алгаш, үнө бээрлер.*)

Самбажык. Эр кижини эндевес болза, хаан-даа болур, эрик бузулбас болза, хая-даа болур. Эндээн-дир мен.

Дажыма. Тайып ужар, даянып турар. (*Самбажыкче.*)
Бис хап олураал!

Самбажык. Мен кирбээжемче хоржок-тур!

Дажыма. Чок, эжим. Мен хаптайн!

Самбажык. Ынчал че! Менди-чаагай!

Дажыма. Менди-чаагай! Эртең, соңгузу хүн дедир шаап кээр бис. (*Үнө болур, Чинчи кирип кээр.*)

Самбажык. Чорук чогузун, эжим! Күжүр дуңмам сен караавыс огу болдуң. Кай, сени эргеледип, чассыдып каайн. Сен чүгө мурнунда...

Чинчи. Мен ону баштай танываан мен, чүгө дээрге улуг салдыг апарган боорга, чүгле ооң хаваанда кара меңден танып кагдым.

Самбажык. Эр чүректиг эрес хей! Сен ам бистиң-биле кезээде кады чоруу сен, өжээн негээр бис! Кажан-бир шагда бистерни адап чугаалажыр кижилер бар апаар үе-шаг келир чадавас, Чинчи! (*Чинчини кускаптар, ырак эвес черде күштүң-биле боо эдер.*)

Чинчи. Мен амыраар мен, акым! Ол чүү боо боор?

Самбажык. Амды дайзын ушкан, чоннуң өжээн негеп турары ол-дур ийин!

Көжеге хаар.

АЛДЫГЫ КӨРГҮЗҮГ

Ийиги көргүзүг хевээр, чүглө оңгу-шивээ немешкен болур. Кижиг болган-на бооларлыг болгаш бажында чыдалыг болур.

Самбажык. Даа, Бээзи кожууннардан кезек кижиг үнген, та кайда чоруур улус. Амбын шерии бисти тудар дээш, аьттанып турар-дыр. Ындыг болза-даа чыда өлүр чылан эвес, бо черивиске көржүр бис. Амбында адаанывыс, Өөлөттө өжээнивис албаанда, анаа үнмес бис.

Комбулдай (*бедик черден*). Ой, акым Самба, Белек шаап олур!

Самбажык. Эштиг-дир бе?

Комбулдай. Чок, чааскаан-дыр. Ой, халак! Аьды ужуп кааптар часты.

Самбажык. Өөрү соонда болгай аан! Белек черле доктаар ийикпе ол. (*Боду база Комбулдайже бар чыдар.*)

Комбулдай. Өөрү кайда дээр силер?

Самбажык (*бедик черге цып келген*). Ам кайда баады? Аа, бо келди! Кайыын үнчүк ирги?

Узун-Белек маң-биле кирип келир.

Узун-Белек. Менди-ле тур силер бе?

Самбажык. Менди-ле. Че, чүл, дунмам, чүү бооп-тур? Өөрүң кайдал?

Узун-Белек. Өөрүм хемде хевээр. Өөлөт дарга тудуп алдывыс!

Самбажык. Токту де! Ол боор! Күжүр-ле эзирлерни аар! Кайгалдарны!

Комбулдай. Э-э, дунмам, Мундургу, ол шайны бээр экел. Узун-Белек чедип келди, көрбөс сен бе.

Узун-Белек. Ам Тугар дааны тудуп алыр дээш баардылар.

Самбажык. Дажыма канчалды, база ынаар барды бе?

Узун-Белек. Ийе, харын ол чеде бергеш, далаштырганы ол чүве. Дажыма дээрге шуут-ла шаап кире берген болгай. (*Мундургу хуунда шай тудуп алган база аяктыг чедип келир. Улус ооң чугаазын четтикпейн манап турарлар. Узун-Белек шайны иже каапкаш.*) Дажыма кагыскан...

Самбажык. Ийет.

Узун-Белек. Амбын шерии бээр үнер деп турар. Бөгүн бе, эртен бе. Ону домакта дээн...

Самбажык. Бистиң өөрүвүс кажан ышкаш?

Узун-Белек. Аг-шеригни саададыр арга-хорга бодап турар улус. Бисче кел чоруур кезек кижини хем шынаазында сураа үнген. Амбын шерийин олар база саададыр боор.

Самбажык. Ол кулугурларны бо Кара-Дагның бажынче, кырым сынар, үндүрбес бис! Ынча дээр сен.

Узун-Белек. Ындыг-дыр. Ам чүү херек бар ирги?

Самбажык. Кижини-ле эвээш, демги кезек кижини дүргедедир арга чүл?

Узун-Белек. Мен-даа хаптайн. Менди-чаагай.

Мундургу. Ындыг-дыр че. Чорувут, сарыым!

Самбажык. Чүл, дуңмам? Өөлет дарга холда киргенде, ам харын бо акыңар-биле кады чана бербес силер бе? Хе-хе-хе!

Мундургу. Чок, акым, мен харын бо Белек-биле кады манап турар мен.

Узун-Белек. Тугар дааны тудуп алгаш келийн. Ынчаарда ам кады турар бис.

Мундургу. А ам?

Узун-Белек. Ындыг-дыр, мен сени чанымда кылдыр бодап чораай мен аан.

Мундургу. Ханныг содаа болур деп турда, канчап ийи аңгы турар боор.

Узун-Белек. Че, сарыым, мен дораан шаап келир мен. Манап турар сен!

Мундургу. Ындыг-дыр че. Чорувут, сарыым!

Узун-Белек. Че, сарыым, мен ужугуп чоруптайн! *(Үне болур.)*

Мундургу *(ооң соонче элээн цр көрүп тургаш, харлыгып келгеш)*. Ужугуп чоруй баарым ол-дур! *(Хууңун алгаш, чоруй баар. Пауза.)*

Комбулдай *(чедип келгеш)*. Ой, акым Самба, бо бир кижини шаап олур! Көр даан.

Самбажык. Ол-даа Дажыма боор!

Комбулдай. Ол эвес ышкаш. Чок, ол-дур! Ооң соонда база бир кижини. Аа! Ооң соонда... Кижини дээрге ана-ла хову сыңмас. Бистиң эрлер эвеспе!

Самбажык. Өөрүвүстүң кел чорууру ол-дур. Бооп-тур. Ча, бүгүде, чүвени канчап билер, чүү-даа болза, соругда аң кедээн аңчылар белеткелдиг болур.

Улус белеткенип турарлар. Узун-Белек дедир чедип келир.

Узун-Белек. Акым, Самба!

Самбажык. Чүл, чүү болду? Дүрген чугаала!

Узун-Белек. Ат болган!.. Өөлет дарганы салып алгаш барган-дыр... Орукка Семис-Кадайга ужуражы бердим!

Самбажык. Дажыма суглар кайдал?

Узун-Белек. Харын оларны соп тургаш, туткан...

Самбажык. Чок! Бүгүдө, ындыг турбас! Дажыма бол-чумнуг кижиге! Бир эвес ындыг болза... мен бодум баар мен! Кай, Урундай, аъдымны бээр эккел!

Улус аңгадап, дүүрөп турар, Семис-Кадай дүүрөп кирип келир.

Семис-Кадай. Күжүр оолдарым! Күжүр дунмаларым! Моон доп-дораан чоруңар!

Самбажык. Канчап, канчап тудуп алган, угбай?

Семис-Кадай. Өршээзин, оолдарым! Мен ону дыңна-дыйн дээш, дүне-ле үнгеним бо. Дааны өөндөн тудуп алгаш, Дажыма үнүп олурда, кедеп турган улус ужурашап, тудуп алган... Өөлет дарга биле Дааны салып алган... Моон доп-дораан чоруңар, оолдарым. Бурган, таңды-ла бо, өршээзин!

Узун-Белек. Ам кым-даа артпааны ол-дур. Оларны шуптузун тудуп алганнары ол-дур.

Ыржым дүже хонар. Пауза.

Самбажык. Чок-чок! Эрии-шаажы эдилээн эш-өөрүмнү ээн кагбас мен. Дажыманы чарып эккээйн! (*Чоруур деп баар.*)

Семис-Кадай. Ынчанмай-на көр, оглум, ам харын шуптуңар моон чоруңар! Оолдарым! Аваң ышкаш аваң-дыр мен, ак баштыг аваң...

Комбулдай. Ой, күжүрлерим. Аа, бүгүдө, Самбажык! Самбажык!.. Аа... Кижиниң хөйүн! Амбын шерии ол-дур.

Өөрү белеткени берген.

Үннер (*дүңгөң*). Амбыныңар келди-ле, чонум! Ха-дунма, келди-ле!

Самбажык. Келзиннер харын! Хараалдаңар, оолдар! Күжүр угбам, ачылыг авам, мээң чүрээмни адаан-өжөөн долган-дыр! (*Кадайны кускактааш.*) Че, угбам, ам чана моорлай берип көрүңер.

Семис-Кадай. Ындыг-дыр, оглум, чоруңар чогузун, чол-херээңер бүдөр болзунам! (*Самбажыктың бажын чыттааш, караан чодуп үне бээр.*)

Самбажык. Менди-чаагай, угбай!

Узун-Белек. Оларда ча, согундан аңгыда, моол боолар база бар улус.

Урундай. Бооп-тур, былаап алгаш, аң адып чиир бис!

Комбулдай. Ах, эжен сүлде-ле бо ийнен. Аъттыг, чадаг кижилер дээрге шөл сыңмастап тур!

Самбажык. Көрдүнөр бе, боолай бердилер!

Урундай. Ажырбас, өртек чедип аар бис! (*Ийи тала кыштыц-биле боолай бээрлер.*)

Самбажык. Ой, оолдар! Ой, оолдар! Огуңар халас ытпаңар! Адыр, чоокшулап келзиннер! Уруглар, ынаар барбайн, чашты берип көрүңер!

Чинчи. Ажырбас, акым Самба, биске сагыш човаваңар.

Үннер. А-а-а!!!

Самбажык. Ол боор, көрем!

Комбулдай. Чинчи, Чинчи! Көрдөн, Садыяаны! Бир шеригни сегирип алды! Күжүр чанчынны¹ аар. Октап бадырывыт!

Чинчи. Кайда? Аа, салба, акым, салба!

Үннер. А-а-а-а-а!!! (*Ынаар ырап чоруй баар.*)

Чинчи. Ой, октап бадырыпты. Садыяа!

Улус ынаар ажытталып турар. Амбын шериглер бир таладан үңгөп кирип турар болгаш чамдыктары ол-ла черинге өлүп турары көстүр.

Койнаа дезип үнүп чыткаш, улуг даш артынга Самбажыкты кедээш туруптар. Самбажык ону бүдүү эскерип каар.

Самбажык. Аа! Ам-на таптыг көржүп келдивис, шулбус!

Койнаа. Ийе, Самбажык дээрзи сен сен ыйнаан?

Самбажык. Ам кээп танывастай бердиң бе, маңгыс... Эки-ле дес, шөө-бөрү!

Койнаа хүндү дезип турар.

Койнаа. Ой, садарааннар, кайда баардыңар?! Бо ытты тудуңар!

Самбажык. Амыр-дыр сен... Самбажыктың бажын кезип алгаш, Улаастайның чанчын сайыдынга чедиргеш, тос карактыг тогус кудуруу одага-биле шаңнадыр деп де!

Чинчи (*кире маңнап келир*). Канчап баадың, акым?

Самбажык. Чинчи, мен ажырбас мен, харын Алдай-оол кайда баады? Барып көр. (*Чинчи үне болур.*) Таңды-Тывазының бүгү чонунуң бажын куш кудуруунга садып чип де! Хош!

¹Чанчын – шериг дужаал.

Кажан-даа ындыг чүве турбас! (*Койнааның хөрөөнчө бижээн кишр шашкаш, ол уу-биле туругдан аңдара идиптер.*)

Койнаа. А-а-а! (*Ынаар ырап чиде бээр.*)

Чинчи балыгланы берген чедип келир.

Чинчи. Акым! Акым, Самба, күжүр акым!

Самбажык. Канчап баадың? Канчап баадың, Чинчи?

Чинчи. Бо согун! (*Барып дүжөр.*)

Дааш-шимээн үргүлчүлөп турар.

Самбажык. (*Чинчини тургузуп алгаш, бедик черге цндүрө бээр*). Дыңнап көрөм, Чинчи!

Чер, дээр диңмирээн ышкаш, дааш-шимээн улгадып келир.

Чинчи. Ол чүү шимээн боор?

Самбажык. Хүрештиң эгези-дир! Эки үе келир, дуңмам!

Чинчи. Ол үеде чурттаан болза аар!

Самбажык. Чурттаар сен, чурттаар бис, Чинчи! Көрден, көрден, көрден, кызыл хаяаның чаагайын!

Чинчи (*уйи холун бурунгаар сунгаш*). Кайыын үнүп турар мындыг чаагай хаяа боор!

Самбажык. Өжээнниң өшпес хаяазы хып үндү!

Хат-шуурган, каржы-дошкун диңмирээшкин база хөгжүм-музыка куштүү-биле диңмиреп эгелээр. Кызыл хаяа чүглө Самбажык биле Чинчиге дээп кээр. Оон өске сценада чырык чок болур.

Т ө н г е н.

Айтырыглар болгаш онаалгалар

 1. Бешки, алдыгы көргүзүглерниң уткаларын сюжет аайы-биле чугаалаңар.

2. Алдан-маадырларның демниин көргүскөн чижектерни чогаал сөзүглели-биле бадыткап чугаалаңар.

 3. Шииде алдан-маадырларның тура халыышкынынга херээн улуштуң киржилгезин канчаар көргүскенил? Адаанда бердинген чижектерге даянып, харыыдан бериңер. Кымнар деп маадырларның сөстөрүл, тодарадыңар:

«Кымда өжээн чок боор. Бодап-даа көрден, сээң кара баарың, өзүң-чүрээң болган эжиңни чызаан черинге өлүр эриидеп, ооң чаш ханын черже төп, хилинчектеп турда, сен канчап дөзөр сен. Кижиниң сеткил-сагыжы канчап хайнып келбезил! Канчап өжээн өөскүп цнмезил?»

«Харын, бодаарга-даа, черле ол... Ачамның болгаш амдыгы ол чок... Акым, мен өжээн негээр мен! Өөрүм уруглар база бар-дыр».

 4. «Чыланнның шокары даштында, кижиниң каразы иштинде», «Эр кижини эндевес болза, хаан-даа болур, эрик бузулбас болза, хая-даа болур» деп үлегер домактарны кымнарга хамаарыштырып болур силер. Чүге ынчаар бодап турарыңарны делгеренгей тайылбырлаңар.

 5. Алдан-маадырларның тура халыышкыны Тываның кайы кожуунунуң девискээринге болуп турганыл, картадан тывыңар.

«Самбажык» деп шииниң утказынга ниити айтырыглар болгаш онаалгалар

 1. В.Ш. Көк-оолдуң «Самбажык» деп чогаалы шии аймааның кандыг бөлүүнге хамааржырыл? Чүге?

2. «Самбажык» деп шииниң тема биле идеязы кандыгыл?

3. Самбажыктың омур-хевирин долузу-биле тургузуңар.

4. Чогаалда маадырларның мөзү-шынарының аайы-биле тайылбырлап бижээш, кыска характеристиказын бериңер.

 5. «Шииниң төөгүлүг үндезиннери» деп темага бодалың илерет.

 6. Алдан-маадырларның тура халыышкынының дугайында уран-чечен кинофильмниң адын болгаш тургускан режиссёрун тодарадыңар. Самбажыктың ролун кым деп артист ойнааныл?

7. Эртемден Ю.Л. Аранчынның «Алдан-маадырларның тура халыышкыны» деп номун сонуургап номчуңар.

8. Тыва литературада алдан-маадырлар дугайында кандыг чогаалдар барыл, даңзызын тургузуңар.

 9. Алдан-маадырларның тура халыышкынынга тураскааткан чуруктар бар бе? Кым деп чурукчунуң чуруун билер силер?

10. А.Б. Чыргал-оолдуң «Алдан-маадыр» деп симфониктиг поэмазын дыңнаңар.

 11. Дараазында темаларга чогаадыгдан бижирер:

а) «Самбажык – хаан болбаза-даа, кандыг-бир төрени шыдаар эр»; б) «Чоннуң килеңиден...»

Степан САРЫГ-ООЛ

ЧЕЧЕН БИЛЕ БЕЛЕКМАА

3 көжегелиг опера

КИРЖИКЧИЛЕРИ:

Чечен, кожайның чалказы оол, 23 харлыг.

Чеченниң аказы, кожайның чалказы, 65 харлыг.

Белекмаа, чалча кыс, 17 харлыг.

Буура-Баштыг, кожай, 55 харлыг.

Чиңгиспей, кожайның кызы, 20 харлыг.

Кадарчылар уруглары (5–6 хире, театр шаа-биле).

Даңгына, таңды ээзи, хуулгаазын даңгына хаан.

Даңгына хаанның хөгжүмчү, ыраажылары бараан болуп турар.

Паштанчылары (10–35 чедир, театр шаа-биле).

Даңгынанан шивишкини, чашпаа кадай, 50 харлыг.

БИРГИ КӨЖЕГЕ

Кончуг чараш хем ооруу күзегде бүрү кидин саргарып турар. Эр-тен – изиг хүн. Кожайның улуг ак өргээзи, кажаа-хораа – коданы. Ынаар, элээн ыракта, кара-кара өглер көстүп турар. Кожай өөнден дыка ырак эвесте, шаңда-биле шыпкан сери ээтпээниң алдында – хамык-ла алгы-кеш, паш-багажа, согааш-бала, докпак эдирээ, хол дээрбези, далгыг чижектиг ажыл чепсектери-ле долу. Чечен ында алгы эттеп олурад. Оон мырыңай шагзырап келгеш, ырлап чугаалаттынып эгелээр.

Чечен. Аңнаан оглу кажан шагда хонуун үспес
Ажай-буурул, байлак, делгем төрөөн чуртум,
Аъжын-чемин дежээп салган
Авам-биле дөмей-ле сен. (Үзүктелиишкин.)
Эх, ырым безин кошкай берген.
Эр бодум могаң, шылап, түрөп келдим.

Бодап-бодап келиримге,
Болдунмас-ла апарган-дыр.
Хорадап келген ачам бөгүн
Кожай-биле бактажыпкан. Чеже дөзер!

Ынча дыка чанныр бе? Чок!
Ылап билдим: ачам шынныг.
Ыдык, байлак таңдызынга
Ынанганы ындыг күштүг.

Аас-кежии – үлүг-хуви
Анаа боду чедип келбес.
Аар-берге албадалды
Арта базып үнер херек.

Ол-ла! Чоруур! (Бодангаш.)
Орар черим

Оргу, чымчак пөштер дөзү –
Одаглар ол.
Орук баштаар,
Оглун сургаар ачам бар-дыр.
Ажырбас оң – ажырбас бис.
Амыдырап чоруй баар бис.
Ээ, ол-ла берге. (*Бодангаш.*)
Ханылашкан ынагындан
Канчап чарлыр? Ол-ла берге.
Ханылашкаш, чарлы-ла бээр –
Кара баарга кем-не доктаар.
Кадыр мунгаш, салывыттар –
Кадар чигеш, тода-ла бээр...

Чиңгиспей (*хөлчөк каас өргээден ырны дыңнап, кы-
лаштаар*). Чүгө кончуг ындыннанып ор сен, Чечен?

Чечен. Чүрээм-биле сүмележип ор мен, Чиңгис.

Чиңгиспей (*кайган*). Чүнү?

Чечен. Чүрек чүглээр эки чалгын
Чүү деп куштал? Ону сурап.

Чиңгиспей (*хулумзирчп, чаңнай аарак*).
Чүрээң чүү деп сүмеледи?

Чечен. «Тулаалыгга ыглап орбайн,
Тураң-биле ырлап чору:
Ырак ужар оккур чүгнү
Ырың боду эркээр» дидир.

Чиңгиспей. Ону чүү деп билдиң ынчаш?

Чечен (*ширин*).

Ачам ирей чүү дижик?
Арлы берээл дигени ол-дур.

Чиңгиспей. Чүл, сен база чорууйн деп бе?

Чечен. Айтырган-даа херээ чүү боор.

Чиңгиспей (*чаңнай аарак, кыжырып*).

Аңнаар мен деп тенивейн,
Ашаа чокту кудалап ал.
Өнчү малы өргүн уруг
Өрү тырта бээр ыйнаан.

Чечен. Тура чоктан туттунмайн,
Чаңгыс чорза, сагыш амыр.
Дуюг чокту илчитпейн,
Чадаг чорза, черин алыр.

Чиңгиспей. Кожай уктуг буянныгның
Кончуг ынаа болгай-ла сен.
Хову сыңмас ак-ла малга
Хоютку-даа болгай-ла сен.

Чечен (*хорадан*).

Хойнуң оглу хураганны
Кокай канчап кудалаарыл?
Хола-чести алдын дээрге,
Холун сунар тенек кымыл?

Чиңгиспей. Чүү-ле хейниң дүлгээзини
Чүрээң бүргей берген, Чечен?

Чечен. Сөзүн берген эштиг менден
Сөдүртүнген херек-ле чок.

Чиңгиспей. Сокса! Сокса, дора-өлчүк!
Хайыралап келген кыска
Кадыгланган кара шоруң!

Чечен. Кара черниң кужу-ла эртип,
Хартыганың хоптаан але.
Хайыраатым кызы-ла эртип,
Чиңгиспейниң тенээн але.

Белекмаа (*элээн ырактан*). Чечен! Богдундум...

Чиңгиспей чоруй баар. Белекмаа хөлчок улуг барбада дыгыш
каан дүктү чүктеп алган, ооң баанга богдунар четкен келир.

Чечен. Аа! Мырыңай шары чүьгүн канчап чүктеп эк-
келгениң ол?

Белекмаа. Шары харын мөге болгаш,
Чалча кыстан дээре-дир:
Кымчыга хөй кактырбайн,
Кызырткайндыр челиптер-дир...

Сен чогуңда, хамык аар ажыл меңээ онаажыр-дыр, Че-
чен. Хамык-ла дүк салган кадайларның күш четпези ажыл-
дыва мени албадаар-дыр. Даарта оон-даа бергедээр. Меңээ
барып дузалажып көрөм.

Чечен (*бажын чайып, улуг тынгаш*).

Дузалажып барбазымза,
Дургун, черлик диве, Белек.
Кажан-на бир катап келгеш,
Хары сөглөп берейн, эжим.

Белекмаа (*кайган, дцуреп*).

Кара булут хайнып турар –
Хадыыр дээн бе, чаар дээн бе?
Кайгал эзир кылыткылаар –
Кандыг оран кирер дээнил?

Чечен. Башкы сылдыс үнерден бээр,
Барган изим тывылбайн баар.

Белекмаа (*үзе кирип*).

Орта сен бе, күжүр Чечен!
Ойнап билбес апардың бе?
Шырайыңны көөрүмге,
Шырым булут тырта берген.

Чечен. Шыданмайн, дөстүнмейн
Шынын сөглөп тур мен, эжим...

Буура-Баштыг дыка эзирик, кымчы тудуп алган
кыйгырбышаан, кел чыдар.

Б.-Баштыг. Эй, Чечен! Кайдал бо, ыт?

Чечен (*Белекмааже*). Шынныг харыы бербе шиве. Чер-
ле кортпа. Сога берзе, мен ону...

Чадыр артынче чаштына бээр. Буура-Баштыг чулчуруп
кирип кээр.

Б.-Баштыг. Ага, сен чүге мында олур сен, кадын?!

Белекмаа (*бцдуц хорадап*). Дыштанып олур мен аңар.

Б.-Баштыг. Ийет, ийет. Чымчак орундан эккеп салды-
рып алыңар!

Белекмаа. Меңээ орунну кым салып бээрил?

Б.-Баштыг. Бодуң чоонган сен?

Белекмаа. Кадыннар боттары орун салбас ышкажыгай.

Б.-Баштыг (*өкпээргеп, тендиңнеп*). Охаай, сен база
мээң-биле ынчаар чугаалаш!

Белекмаа (*оп-биле каттырып*).

Баштак сөске баштак харыы,
Пашта сугже кагган дус дег,
Чедингир боор чувейн, кожай.

Б.-Баштыг (*аңгадап тулгап*). Сен мээң кадайым эвес-
тир сен.

Белекмаа. Черле көңгүс! Чаяан өршээген.

Б.-Баштыг. Ха-ха! Өршээпкен-даа дижик, чүү деп. Өре-
шире болу бээр бе? Эриң бар бе?

Белекмаа. Чогун, барын айтырбаңар,
Чоннуң оглу төнгөн эвес!

Б.-Баштыг. Эх, ызыгууруң эки болза,
Элээн чараш уруг сен аа!

Хеп-хенертен каткы-хөг-биле хамык-ла ойнаан бичии уруглар, хөй нуруузу кызыжактар, чиңейнип келир. Буура-Баштыгны көрө тыртып кааш, беле тура дүжерлер.

Ай, кайыын келдиңер, чылгылар?!

Бирги уруг (*эзирик кижиден чөңгээ эрээн хевирлиг кыжырып*). Артывыстан келдивис.

Шупту. Ха-ха! Хи-хи!

Белекмаа оларны өнемчидип турар.

Б.-Баштыг. Кайнаар баарыңар ол, дидир мен!

Бирги уруг. Мурнувусче бар чор бис.

Шупту. Ха-ха! Хи-хи!

Б.-Баштыг. Мында чүге келдиңер?

Ийиги уруг. Чеченниң ырын, тоолун дыңнаар дээш.

Б.-Баштыг. Көрдүң бе, ол ыт ажыл кылбайн, ырлап, тоолдап, ойнап турар-дыр. Ам база кымчы хереглээн-дир!

Бирги уруг. Чок, чо-ок! Ыт эвес – кижидир.

Шупту. Ха-ха! Хи-хи-хи-хи!

Б.-Баштыг. Ай! Чиилешпеңер!

Бирги уруг. Чок, Чечен ажыл кылбайн, ойнап турар эвес. Харын кадыг ажылга харыксырап келгенде, ырлап, тоолдап эгелээр. Ынчаарга улам күш кирип ажылдаар кижиди.

Б.-Баштыг. Бо Чечен деп ыт кайдал?

Ийиги уруг. Бис Чечен деп кижини көрүксеп тур бис. Мында чогул.

Б.-Баштыг. Ол-дур, Чечен адашкылар божага тоткаш, ам дезип кылаштажы берген!

Бирги уруг. Тоткан болза, чүге дезер? Ажыг боорга, дескен боор.

Б.-Баштыг. Тоткан-дыр, билдиңер бе?

Бирги уруг. А ындыг болза силер даады-ла эът чип тодуп-ла турар хиреңерде, чүге дезип чорбас силер?

Шупту. Ха-ха! Хи-хи!

Б.-Баштыг. Чүү мындыг албыстарыл бо? Силерни мен шиве!

Уруглар (*бөлүц-биле бичии ырады хоя бергеш, кочулап ырлажыр*).

Анаа чораан уругларны
Аттынмаңар, чаңчаваңар!
Аттынгылааш турар болза,
Ала карак согур апаар!
Ха-ха! Хи-хи!

Б.-Баштыг. Чүл бо! Чүнү көрүп кагдыңар?
Шупту. Көк-ле дээрден үнген хүннү

Хөйлең-биле шывар эвес,
Көвей чону көрүп кагза,
Көксээр эвес, чаңчаар эвес.
Шу, декей-оо!
Чылгычылар ажы-төлү
Чындыңнадып келир-лейн.
Ха-ха! Хи-хи!

Б.-Баштыг. Силер кулугурларны, мен шуптуңарны
шиве. Изиг хандан аартадыптайн¹!

Сидирт ыңай болур, Б.-Баштыг холун чаңгааш, элеңнедип
чоруштар.

Белекмаа (*муңгаргай*).

Даңгырактыг талаң каггаш,
Чүнүң чуртун туткулаар сен?
Дагылгалыг таңдың каггаш,
Чүнүң аңын өлүрер сен?
Чечен кирип келир.

Чечен. Чылгычылар уругларын

Чыландыва ыдалаптым.
Адыг ышкаш алгырза-даа,
Алдырбайн бардылар көр.
Амдызында өөрүң ол.
(*Белекмааның муңгаргайын көргөш.*)
Эжиң мени өскерилген деп муңгарава,
Эштенчиден өскерилгеш, үнерим ол...

Белекмаа. Ачаң сени чүү диди,
Ажыы-биле сөгле, Чечен...

Чечен. Ачам меңээ эки, бакты сөглөп берди,
Амыдырал-чуртталгамга сүме катты.
Кожай-биле чогушканын дыңнап турдум.

¹Изиг хандан аартадыптайн — эриидептейн, шаажылаптайн.

Хомудалын сөглөп турда, билип алдым:

«Бажым дүгү кажаргыже,
Балдыр эъди каткыжеге,
Малыңарны малдап келдим,
Пажыңарны паштап келдим.
Аржыыл ышкаш ажыыңар чок,
Туткууш ышкаш дузаңар чок.
Көрүп келгеш, хөңнүм калган.
Көстүп удааш, будум доңган...
Ажык чок байның ядарааны дээре,
Балык чок хөлдүң соолганы дээре.
Харам байга барган – кулдандыгар,
Калбак аргаа кирген – хырын тодар.
Чоннуң чоон оруун эдерип,
Чоруптаалы, оглум!» – диди.

Белекмаа. А мени? Мени аан? Чугаалады бе?

Чечен. «Эргим ынааң кыска
Эрезиңни көргүс, оглум.
Човап, түрөп-кызып чоруп,
Човалаңдан хоста» – диди.

Белекмаа (*амырап*).

Ачавыстың сөглээн сөзү
Амыдырал оруу болзун!
Чоргаар, эрес бодан, эжим,
Чораан чорук чогуу келзин!
Ыдык таңдым кырынайдан
Ындынналдыр ырлаптар мен.
Ыяш арга дамчып эрткеш,
Ынаам сеңээ ужуп келзин!

Чечен. Эрес эрниц эткир үнү
Эзимнерге торулбазын,
Элдеп, багай чүве болза,
Эжиң меңээ сөглөп келзин!
Эки чаагай ужуралды
Ээр-ле таңдым хайырлазын!
Эжикимниң ынакшылы
Ээр-ле чүрээм хайындрызын!
Улуг-чаагай ужуралды
Узун хемнер хайырлазын!
Уян-чымчак чүрээмейни
Уруг эжим каңнап чорзун!

Белекмаа. Хартыганың кашпагайы –
Хачыланган чалгынында,
Кайгал эрниң хажывазы –
Кадайынга шынчызында.
Эзир куштуң кашпагайы –
Эглиш дивес чалгынында.
Эрес эрниң эндевели –
Эжинейге ынагында.

Белекмаа, Чечен (*кады*).
Ачавыстың сөглээн сөзү
Амыдырал оруу болзун!
Ээр-ле таңды эртинези
Эш-ле биске өнчү болзун!
Базымчаны, дорамчаны
Маадыр мерген шаажылазын!
Дески, хостуг чуртталганы
Делгем, улуг чуртум берзин!

Белекмаа. Хаяалыг хүн дагда саадаан,
Каттыраңнап манап олур.
Орлан аңчы, эжим Чечен,
Орук мендиң эреп тур мен –
Менди-чаагай,
Ынак эжим!
Олчалыг, омактыг,
Оюннуг, каткылыг чор!

Чечен. Хаяалыг хүн дагда саадаан,
Каттыраңнап манап олур.
Белекмааның менди белэ
Мен-не ботка күчү болзун!
Менди-чаагай, ынак эжим!

Белекмаа курун, салбаан чешкеш, Чеченге берип каар. Чечен
бодунуң курун бергеш, куржангаш, салбакты хойлап алыр.

Белекмаа. Сагынмайн чорзун дээштиң,
Салбаам чежип бердим, эжим.
Хунукпайн¹ чорзун дээштиң,
Курум чежип бердим, сарыым.

Чечен. Менди-чаагай!

Белекмаа. Менди-чаагай!

Көжеге хаар.

¹Хунукпайн – муңгаравайн.

ИЙИГИ КӨЖЕГЕ

БИРГИ КӨРГҮЗҮГ

Кежээ, чырык имир.

Ийи таладан ак-ак шорааннар-биле аралашкан пөштүг-пөштүг сыннар чыгап келген хем иштинде ээрлип келген бедик туруг баарында ол туруг-биле деңнежип турар узун-узун өл, кургаг сырларлыг, ногаан-сарыг чиңгистиг эрик кырында чадырлыг одаг эжиинге ачазы чаа келген оглу-биле ужуражыр.

Ачазы. Орукка чоп саададың,
Ок бажы ханнаптың бе?
Келириңни манагзынгап,
Кежээки одар аңнавадым.

Чечен (*арай будулдуруп*).
Чараш-Даштап чоктап ора,
Чаңгыс элик огуртуптум...
Аккан хемниң даажын дыңнап,
Ачамның сээң изиң истеп,
Он-он бодал орукташкаш,
Орайтаанын билбейн бардым.

Көрүкчүлөрже оолдуң элдээртиг сөстөрүниң утказын илередир.

Ачазы. Чараш-Даш де... Чаңгыс элик.
Чажырып тур, ийи кыс-тыр:
Белек биле Чиңгиспейниң
Мендилежиин ойзуп туру.
(*Оглунче.*)

Чараш-даш деп чассыг хем сээ
Чагыг сөглөп турду бе, оглум?

Чечен. Дорт сөглөп берем, ачай,
Домак аайын билбейн бардым.

Ачазы (*каттырып, кыжыра аарак*).
Чараш-Даш деп хемниң ады –
Эки чүрек дээн-не сөс-түр, ону утпа.
Чаңгыс элик огурду бе?
Эрте маңнаан сүргүн аң-дыр, огуң ытпа.

Чечен (*ачазынга өөрүп*).

Одарның өйүн аңчы билир.
Оглунуң чүрээн ада билир.
Озалдааным ужурунда
Одагга мен ыяштан чыйын.

Өөрүшкү-биле барып ажылдай бээр.

Ачазы (*өөрүшкүлүг, чоргаар*).

Алдай-таңдым одаглары –
Амыр-шөлээн аалым-чуртум,
Хоптак байлар кинчизинден
Хостуг чурттаар хоргадалым.
(*Долгандыр көрбүшаан.*)
Хая көргөн кадыр таңдым
Хайыразы улуг-лайн.
Бээр-ле көргөн бедик таңдым
Беримчези улуг-лайн!

Чечен. Ачай, дыңна!

Ачазы көрнү бээр.

Одагда шай хайны берген,
Ойлап ыңай болур четти.
Аңның эъдин доорап кылган
Айлыг быдаа дывылап тур!

Ачазы. Олур, оглум, олур шымда,
Одуң кезээн чавыра тырт!

Чечен. Аяк-шынааң эккел, ачай,
Ам бир шөлээн шайлап көрээл.

Ашак оожум ырлавышаан, ийи улуг дазыл аяк, бир ыяш хымыш
уштуп эккеп, бир аяан оглунга бергеш, быдаазын кудуп, чемнени
бээрлер.

Ачазы. Адыр! (*Дыңнаалай бээр.*)

Чечен. Сыын-дыр.

Сыыннарның үн алчып турары дыңналыр.

Ачазы. Ам дыка шимээргевес. Эртенги одарның хайыра-
зы байлак деп бил.

Одаг кыдыы чоорту оожумнап, чүгле одаг кырында хаяда, дыттар бажында от чайыны чедип, дүнеки көрүш: сылдыс, караңгы сын-нар дүрзүлери көстүп келир. Чечен оожум бызаанчылап олура, удуп калыр.

Пауза. Даң адарының, чер чырырының чурумалдары, сында эр-тенги күскү пейзаж. Одаг тодарап, Чечен оттуп келир. Ачазы чок. Далажып, казыдаан астып, кирижин дыңзыдып турар.

Чечен. Эх!

Эрте турар күжүр бодум
Эрттир удуп калган-дыр мен.
Элик, хулбүс, сыын, мыйгак
Эзиминче киргени ол-дур.

Дөмей-ле, Белекмааның сөглээн сөзүн утпас мен. (*Бызаанчызын алгаш, ырлай бээр.*)

Эжикейниң сөглээн сөзү
Эътте-сөөкте сиңе берген.
Эдер хектиң аялгазы
Эзим-арга дола берген.

Чечен чазын туткаш, чоруй баар.

Хөгжүмнүг пауза. Чечен куруг, муңгаргай кылаштап келгеш, от салып, чем хайындырып кааш, бызаанчылап олуруп алыр. Ачазы аң чүктөп алган, ындында ыяш аразында салып кааш, оожум кирип келир. Оол эскербес.

Чечен. Кадыр артты ажарга-даа,
Кандыг кончуг көзүлбес чоор,
Кадыгландыр бодаарга-даа,
Кандыг кончуг уттунмас чоор...

Ачазы. Чүнү-даа көрбедин бе?

Чечен (*серт кыннып*). Көрбедим... Маңнашкан даажы дыңналыр-ла чүве-дир.

Ачазы. Э-э, бо эртен кээргеннер чүге кончуг муңгаргай ырлап турарыл, чүнү билдин?

Чечен (*айын тыппайн*). Эскербедим. А кайда, канчаар ырлажып турлар, канчап билдин, ачай?

Ачазы (*муңгаргай цн-биле кыжырып ырлаар*).

«Бээр ийниң тооруун канчаайн,
Белек берген кысты канчаайн.
Аар ийниң тооруун канчаайн,
Аксын берген кысты канчаайн» –

дижип турар-ла чүве-дир.

Чечен (*билип кааш, каттырымзап*). Эрттир удааш, элик тыспайн, муңгараан кээрген-дир ийин, ачай. А сен харын чүнү көрдүң?

Ачазы (*өөрүшкүлүг ырлап*).

Одар эрткеш, чыдып алган сыыннарны

Орай барып дүвүреткен аңчы көрдүм.

Суггат черден одар манааш,

Сувай мыйгак адып алдым... дөө –

Союп, бузуп көрем, оглум.

Чечен. Эх, олчалыг-дыр бис. Кээргенмей ам муңгараवास. Улуг бижээн алгаш, барып соя бээр. Ачазы шайлавышаан, оглублие чугаалажып олурар.

Ачазы. Аң элбек-тир, оглум. Алды, дииң арай кара – элек-тир.

Чечен. Ам канчаар бис, ачай, оларны манаар бе?

Ачазы. Белеткенир херек.

Чечен. Канчаар?

Ачазы. Аң-аңның турум черлерин көрүп алып, аңа барып чылыг чадыр, одаглар кагар.

Чечен. Ам аң өлүрбес бис бе ынчаш?

Ачазы. Дүктүг аң элек-тир, өлүрбес бис.

Чечен. А бо мыйгак база-ла дүктүг аң-дыр. Чүгө өлүрүп эккелдиң ынчаш?

Ачазы. Э-э, дыка удуур болза, Буура-Баштыг ышкаш мелегей апаар, хоржок, оглум. Бүгү-ле кежи үнелиг: киш, дииң, ас, күзен, дилги, дырбактыг ышкаш аңнарны дүктүг аң дээр.

Чечен. А бо мыйгакты?

Ачазы. Ындыг аңнарны: чара кагар чилиглиг, чалгалай кезер чаглыг – улуг-аң база чиңге аң дээр чүве. Ам харын оларны аңнап, хеңмелеп эгелээр бис.

Чечен. Дыка-ла үр аңнаар-дыр бис але?

Ачазы. Оо, таңды кырынга хар чаап, далай кыдыынга чаак тыртып турда, кидин-не аңнап эгелээр деп бил.

Чечен. Эх, бо мыйгактың семизи ак хар-ла!

Ачазы. Сувай мыйгак сарадак деп чүве ол боор.

Чечен. Буура-Баштыг мындыг семис өшкү өлүрер болза, эжиктен ыт безин киирбес апаар аа?

Ачазы (*каттырып*). Ол-даа канчаар. Даартазында быяап-ла хайыракан аарыы аарыыр денаан!

Чечен. Оо, энир чылын күзүн, шаашкактаан инек дег,
шарлан аразынче шалыргайндыр халып кирип турда, ыттар
безин ээрип турбажыкпе!

Ачазы. Ча, болзун! Бужар маңгысты сактыр-даа хөңнүм
чогул-дур.

Оглунга дузалажы бээр. Оглу ырлавышаан, одагда пажынга эт
эккеп, дүлүп турар.

Чечен. Алдай-таңды бербес эвес,
Адам аңчы атпас эвес,
Тотпас байлар адааргазын,
Долдур дүлгеш, хайындырыңар.
(База эт эккеп дүлгеш.)
Эргим эшти, Белекмааны,
Эдертип-ле алырым кай.
Дорамчылал, базымча чок,
Тодуг, омак чорбас бис бе!

Орай дүшкен. Ачазы чазаан, оглу бызаанчылаан, чугаалажып
олураарлар.

Ачазы. Хөй ыяш кестин бе, оглум?

Чечен. Даады кургаг сыраны сээң айытканыңдан-даа
хөйну кестим.

Ачазы. Бооп-тур. Кургаг ыяштыг чадыр чылыг болур.
Ам оон-даа хөй өл ыяштан кескеш, эт сугар чадыр база
тудар бис. Бо кежээ көрүп чордум, бисти долгандыр эт, чаг
эгээргинмес чүве-дир.

Чечен. Чүү эт, чаг?

Ачазы. Буур, булан, сыын, мыйгак, адыг, хаван дээш —
чүү чок дээр!

Чечен. Мен улуг-аң аңнап билбес, оом-на багай-дыр але,
ачай?

Ачазы. Ажырбас, өөрени бээр сен.

Чечен. Канчалза экил?

Ачазы. Хамыкты мурнай аңчы кижиге сөглөп болбас алды
домак бар, оода ону билип ал.

Чечен. Чүү деп?

Ачазы (салаазын санавышаан). «Билбедим», «көрбе-
дим», «дыңнавадым», «дааш апты», «чыт апты», «чазыштым».

Чечен. Ында чүү боор, чугаалавайн барып болур-ла
сестер-дир.

Ачазы. Ындыг харын... Дүүн ол чыткан сыыннарны чүге тургузу ойладыптарың ол?

Чечен. Оларны ында чыдар деп билбедим. Мырыңай чоокшулай бергенимде, тура халыштылар.

Ачазы. Чүге арай ырактан атпадың ынчаш?

Чечен. Көрбээним ол-дур. Көрбейн чеде бээримге, даажымдан хоюп ыңай болганы ол-дур ийин.

Ачазы. Ам билдиң бе?

Чечен. Чүнү?

Ачазы. Сен ыя аңаа-ла «билбедим», «көрбедим», «даажымдан» дидиң, алды сөстүң үжүн чугааладың.

Чечен (*бодангаи*). Аа, ам-на билдим.

Ачазы. Чо-ок, ам-даа эки билбээн сен, эки бодан. Ам удуулу, эртен ол сөстөрни чугаалавайн келир сен.

Ачазы чыдып алып, Чечен элээн боданып олура, ийленип чыдып алгаш, бызаанчылап чыда-ла, удуй бээр. Даң чыраан. Чечен оттуп кээрге, ачазы чок.

Чечен. Ам-на таптыг аңнап көрейин,
Артык сөс-даа сөглөвээйн.
Ачамдан ам чыдып калбаайн,
Аткан огум халас ытпаайн.

Бир аяк шай аартай бээр аразында, хөлчок суггур чаашкын тө каап-ла келир. Чыжырт кылдыр диңмирээр-даа.

Чечен. Бо чүү болду? Чүү-даа чүвениң меңээ шаптык болуп турарын аа! Артында-ла күзүн кээп чайык, диңми бооп турар. Эх, үнүм биле бызаанчым турда, черле муңгаравас, муңгашталбас мен. Кезек чаашкын эрте-ле бээр ыйнаан. (*Бызаанчызын алгаш, ойнай бээр.*)

Кезек булут чагза чагзын,
Өдер-кадар хевим-не чок.
Херик кожай келзе келзин,
Коргар-сестир хөңнүм-не чок.
Кара булут чагза чагзын,
Кадар-өдер хевим-не чок.
Каржы кожай келзе келзин,
Коргар-сестир хөңнүм-не чок.

Чыжырт дээн соонда, одаг чоогунда кырган пөш чээргеннелип чаштай бээр. Чечен бодунуң ырынга таалааш, ону-даа тоовас.

Кускун-карам сагынгаштын,
Шагжаң хөрээм чарлыр дээн бе?
Кудай меңээ килеңнээштиң,
Чаңнык эндеп каар дээн бе?

База бир чыжырт дээн соонда, чалым хаядан, чалар от дег, чайын-
нанчак чараш даңгына үне халып кээр. Чайык-чаашкын-даа аңаа
дегбес, одаг кыдыынга хүлүмзүрөп кылаштап келир. Чечен кай-
гап, ойнаарын соксап, кысче уткуй кылаштап келир.

Чечен (*бодун суйбаттынын*).

Чүү-ле хейниң дүлгээзини
Чүрээм бүргөп турар чүвөл?

(*Кысче*) Кандыг мындыг хуулгаазын чараш кыс сен!
Кайыын келдиң? Чүгө келдиң?

Даңгына. Таңды-сынны ээлеп чурттаан
Даңгына – хаан кижидир мен.
Моорлап келген аңчыларны
Бодум-биле уткуп келдим.

Даңгына мөгеер. Чечен база харыылап мөгеер.

Чечен. Таңды хааны Силерлерни
Дарындырган ирги мен бе?
Кенен биче аңчы меңээ
Келдерелден айыткаңар.

Даңгына. Браажының күштүг үнү
Ынакшылым хайындырды.
Бызаанчының эткир хылы:
«Мында бис!» деп кыйгы салды.
Аңчы Чечен, менден кортпа,
Аалчы кысты хүлээп ап көр.
Кударалым, өөрүшкүм —
Кудайда бо, көрүп тур сен.

Чечен. Ынакшаанның сеткилинде
Ындыг чайык, чаңнык бар деп,
Бүгү сөглээн сөзүңерге
Бүзүрелдиг шынзыгар мен.

Даңгына. Аалым мында, ырак эвес,
Аңаа моорлап чеде бергер.
Өөрүшкүмнү көрдүң бе, дөө
Өңгүр чөлээш тырта бээди.

Чаашкын аякаш, сын кырында хөлчөк чараш ийи каът чөлээш
тырта берген турар.

Чечен. Аясканнай аязыңар,
Аңнаар дээштиң далаш тур мен.
Аалыңарже аалдаарын,
Ачам кээрге, чугаалаңар.

Даңгына (*хорадаксап*).
Ынакшаан кыс чалап турда,
Ынавайн туру сен бе?

Чечен. Дүжүлгеңер бедик болгай,
Дүрүм, ёзу оортан көскү,
Аалында ынакшылдыг
Аңчы бажын доспаңар даан.

Даңгына. Ынакшылым одун кыпсыр
Ыраажыны дилеп чордум.
Чаяан шаңнаан чараш кыстан
Чалданыксап туру сен бе?

Дээр бүргөп, кызаңайнып келир. Бүткүр боду хайнып, аайын тып-
пайн шыжыгып, бызаанчызын алгаш, күштүг ырлаар.

Чечен. Тандым ээзи – даңгына кыс,
Дадаазын дег тыным өршээ!
Кудай ээзи – даңгына кыс,
Удазын дег тыным өршээ!
Даңгынадан артык чараш
Даңгырактыг талам бар-дыр.
Күннүүргедип адааргатпайн,
Хүннээректөп аязып көр.

Даңгына кыс ыглаптар, суг чаашкын тө каап-ла келир. Хая
аразынче кызаңайндыр халып кирген соонда, чыжырткайндыр
диңмиреп, ында-мында чаңнык дүжүп турар. Чеченни хат
бүрүгүлештир ээргишстей шаап алгаш баар.

Көжеге хаар.

Айтырыглар болгаш онаалгалар

1. «Чечен биле Белекмаа» деп шииниң бирги көжегезиниң
утказын сюжет аайы-биле чугаалаңар.

2. Ачазы биле Чеченниң аразында харылзаазы, бот-боттарынга
хамаарылгазы кандыг-дыр? Делгеренгей харыыдан бериңер.

3. Кандыг ацнарны *дүктүг аң, улуг-аң, чиңге аң* деп адаарыл? Чер-чер аайы-биле ацнарны адаарын шинчилеп көрүңер.

4. Чечен биле Чиңгиспейниң, Чечен биле Даңгына кыстың диалогтарын рольдап номчуңар.

5. «Харам байга барган – кулдандылар, калбак аргаа кирген – хырын тодар» деп үлегер домактың утказын тайылбырлаңар. Кандыг үлегер домактар билер силер, сактып чугаалаңар. Кыдыраашка бижээш, утказын делгеренгей тайылбырлаңар.

6. Автор шииде тыва улустуң аас чогаалының кандыг хевирлерин ажыглаан-дыр, чижектер-биле бадыткаңар.

7. Аңчы кижиниң чугаалап болбазы алды сөзүн шингээдиң алыңар. Чүге оларны чугаалап болбазыл, кыска бижимел тайылбырдан бериңер.

ИЙИГИ КӨРГҮЗҮГ

Дал дүъш. Бяш бүрүзү кидин четчип, чечек чап-чаа чедишкен чай. Бир талазын ногаан эзим хүрээлээн, бир талазында меңгилиг-меңгилиг шорааннар хүрээлээн, шорааннарның бети баарында ширээленчек деспек ооражында ак-көк хөл чалгып ойнап чыдар, ол хөлдүң чанында кызаа кашпалдан улуг ужар шурааш, ону куду хөлчөк шапкын хем чуглуп бадып чыдар. Кончуг дески чечек шыпкан аяң-шыкта каш чүзүн аң-мең көстүр. Ооң ортузунда он ажыг ак-ак өглерлиг аал. Өглерниң эң үстүнде, эң улуг ак өргээ эжиинге Чечен бызаанчызын тутпушаан, кээп дүжер. Чаңгыс-даа булут чок – кааң-аяс. Өргээден тергийн чазык-чаагай хүлүмзүрүп, Даңгына кыс үнүп келир – мөгөөр, Чечен мөгөөр.

Даңгына. Мээң аал-чуртум бо-дур. Аалдап чедип келдиңер бе?

Чечен. Ындыг ышкаш-тыр мен.

Даңгына. Дыка өөрүнчүг-дүр! Өгже моорлаңар!

Чечен кире бээр. Кандыг-ла-бир карак чылчырыктап турар, алдын, мөңгүн эртинге, шуру, торгу-маңнык-биле бүткен дуган ишти дег делгем өргээниң шала ынаар, сыртык бажынче, алдын дүжүлгениң бир талазындан он беш кыс, бир талазындан он беш эр игил, бызаанчы туткан, ыт чокка шупту тургаш, Чеченге ээгиң баралгаар. Чечен чыышкын баарында алдын маңнык олбуктуң адаанга олуруптар. Даңгына боду уткуп кээр.

Даңгына. Ыраажы, өрү олбукче саадаңар!

Өл хаак дег, эглиңейнип чалаар. Хамык ыраажы, хөгжүмчүлөр даңгына-биле деңге шимчеп, холдары-биле олбукче имнеп, хары угда эглиш кынныр. Чечен мөгөйгөш, үлгүүр баарында олбукка олуруптар. Даңгына дүжүлгеге олуруптар. Эжиктен кончуг каас үш кыс кирип кээр.

Даңгына. Чечек шыпкан бедик таңды
Көктүг-шыктыг, аяс-тыр бе?
Чечен аңчы ыраажывыс
Хөглүг-омак, чазык-тыр бе?

Хор. Чечен аңчы ыраажывыс
Хөглүг-омак, чазык-тыр бе?

Чечен. Кааң кудай диңмирей бээр,
Чаттыг халап дүшкен чоор бе?
Хаан-на боду аңчыны аңнаар,
Чазыйлай-ла берген чоор бе?

Даңгына. Чагган дээрни билир-дир сен,
Чараш кыстың чаңы деп чүл?

Хор (*улажып*).

Эглип келген кысты билбес
Эр бооп төрөөн херек-ле чок.

Чечен. Дүктүг аңда дилги чараш,
Харда маңнаан изи чараш.
Дүгдектигде уруг чараш,
Өгдө чаңнаан чаңы чараш.

Даңгына. Сарыг шайдан домбуга кудуңар.
Чаглыг эъттен тавакка салыңар.

Хор. Аалчыны хүндүлеңер,
Арагадан сөңнеп тургар.

Чечен. Алдын хөлдүң эргинези
Аңгыр кушту хоюспазын.
Алдай-таңдым ээзи хаан
Аңчы мени көгүтпезин.

Үш кыс кончуг ээлдек, өөрүшкүлүг, Чеченниң мурнунга алдын ширээ салып, сарыг шайын, чаглыг эъдин салып, алдын дашкага арагазын кудуп, тудуп эгелээр.

Даңгына. Чооглаңар, Чечен, нарыыдавайн чооглаңар.

Чечен. Четтирип олур мен.

Даңгына. Эргим Чечен, шынын сөгле!

Чечен. Чүнүң?

Даңгына. Эгээртинмес эртинениң
Ээзи бол деп дилеп туру.
Эглип келген даңгынаның
Эргим ынаа болур сен бе?

Хор. Эглип келген дангынаның
Эргим ынаа болур сен бе?

Чечен. Эргим, чараш даңгына, сээң
Эриг, арыг ынакшылың,
Чалар оттуң чалбыыжы дег,
Чалыы чүрээм хайындырды.

Белекмаага берген сөзүм
Бедик, ыдык сагып ор мен.
Ынакшылым чалгыннанды,
Ынчангаштың улам миннип,
Сээң-биле бир-ле дөмей
Сеткилинде оттуг кыстан
Борта келгеш, өскерилбэейн,
Мойнум кезип ялалаңар.

Даңгына торгу аржыыл-биле арнын шыптыңгаш, хөлчок ыглай
бээр. Хамык хөгжүмчүлөр игил, бызаанчызын тыртпышаан,
ырлажы бээр.

Хор. Эштиг хейниң экти бедик,
Ээр сынның хаязы дег.
Эжи чоктуң кээргенчиин,
Эник ыт дег, ээртилеңнээн.

Чаштыг хейниң чарны бедик,
Чалбак сынның чалымы дег.
Чажы чоктуң кээргенчиин,
Чаъста хой дег, шүжүлеңнээн.

Чечен. Аышты-чемни төтпээже чип, четтирдим.
Аян ырны утпааже дыңнап, четтирдим.

Чечен үнүштер. Даңгына туруп, ширээниң артындан шивиш-
кинни үндүрүп эккээр.

Даңгына. Төлгең мени мегелепти!

Шивишкин. Чок, чок! Төлге кончуг шынын сөглээн.

Даңгына. Кайыл ынчаш?

Шивишкин. «Ынак мен» деп сөглөп берди. Дыңнадыңар!

Даңгына. Кочуг шынчы кижидир ол.
Хорадаардан кээргээр-дир мен.

Шивишкин. Кээрге. Бээр дыңна. Аныак эр үр-даа болбас, эглип келир, аалыңдан ону салба!

Даңгына. Канчаптар мен?

Шивишкин. Үүлөгө чыгаар дизе,
Үрү-биле могадывыт.
Үш-ле айның тозан хонуу
Үрелбести үрөп шыдаар.

Даңгына үне маңнап кээр. Чечен ырак эвесте черниц аай-бажын билбейн, ыңай-бээр көрүп, боданып турар.

Даңгына. Чечен! Чүнү бодап тур сен, өңнүк? Аалың иштин аңаа эккелгештин, каяа өөң хондуар деп бодап тур сен?

Чечен. Одаг-биле аравыста
Оорнуң изин дилеп тур мен.
Ачам мени дургун дээштиң
Адыптардан сестип тур мен.

Даңгына. Ынак кыстың дүлгээзинин
Оорга шамнап болбас, өңнүк.
Ырак эвес одагдыва
Ол кыс боду чедирип каар.

Чечен. Боогдаваңар,
Бодум чанайн.

Даңгына (*ширин*). Шынын сөгле, хоржок сен бе?

Чечен. Чырык хүн бо!

Даңгына. Сээң мурнуңга мен бо хире багай болганымда, сен моон үнүп чорбас сен.

Чечен. Сени багай көрбейн, харын ынакшааш, ынакшылга бердинип тур мен. Мени чорут!

Даңгына. Арты тейге хүндүс үнгөш,
Ойнап, хөглөп селгүүстээр сен.
Артык өөмгө дүне келгөш,
Оюрзап ап – дыштаныр сен.
Аалывыс коданыңдан
Ажыт кирип чаңгыс баспа,
Аг-баг шерим каржы-дошкун –
Амы-тының окка сатпа.

Чечен. Оон ыңай.

Даңгына. Таңдының ээзи даңгына мени бүзүредиптер чылдагаан чокка үш айның тозан хонукта чаңгыс-даа сөс ыттавас сен. Мен тоовас: хей сөс сөглөпсиңзе — кезээде мээңи сен.

Чечен. Үш айның тозан хонукта ыттавазымза?

Даңгына. Чанар сен.

Чечен. Сени тоодур сөс сөглөпсимзе?

Даңгына. Чанар сен.

Чечен. Күүседийн!

Даңгына. Эгеле! Каая-даа чүве ыттазыңза, дыңнап турар шивишкин бар, кичээн. Мээң кайы-даа өөмге кажан-даа кирериң хостуг. Артыгы тейже үнүп ойнаарыңда, мени эдертип ап болур сен – туралыым-биле кады ойнаар мен. Билдиң бе, ынаам?

Чечен бажын согаш кылып, бадыткаар. Дүн дүжүп, караңгылап кээр. Даңгына өөнде ыр, хөгжүм, каткы, чугаа диңмиттиг дыңналып турар. Чечен ооң чоогунда артык өгже оожум, муңгаргай базып кире бээр. Элээн үр болганда, даңгына база ол өгже базып келир, караңгылаар. Айдың дүннүң пейзажи – хөгжүм.

ҮШКҮ КӨРГҮЗҮГ

Эртен хүн үнүп келгенде, аал артында чечек, үнүш шыпкан ак тей кырында Чечен хөлчок муңгаргай бызаанчылап олурар. Чайлаг, хөл улам-на чараш апарган, кас, өдүрек, аңгыр, куу куштар ындамында эдип, даңгынаның хөгжүмчү-ыраажыларының шимээни дыңналып чоруп турар. Даңгына хаан оон кылаштап келир.

Даңгына. Амыр аңар, аңчы Чечен!

Чечен согаш кыннып харыылаар.

Даңгына (*каттырып*). Ох! Ыттавас ийик бис бе? Уткаң-дыр мен. (*Чөптөп, оожум чугаалаар.*) Аңчы Чечен! Мээң ара-албатым, ыраажы-хөгжүмчүлерим сээң бызаанчылаарың дыңнап, магадап, сеңээ ынакшып, сээң муңгарап, бо чаңгыс ай иштинде арып баксырааныңны кээргеп турар-дыр. Чаңгыс айда мындыг кижиге ам-даа ийи айны канчап шыдаар сен? Мен база сээң үнүң дыңнаксааш, удувастадым. (*Сеткили хайнып, дилеп ырлаар.*)

Чайтыңайндыр ырлавыдам, Чечен!

Чазык-омак чаңнап келем, Чечен!

Чечен мөгөйгөш, бажын чаяр.

Даңгына. Адар даң бе, атпас даң бе,
Агара-ла берген турар.
Алыр хей бе, албас хей бе,
Алаң кайгай берген орап!
Көзүлбес хор аңаа улажыр.

Чайтыңайндыр ырлавыдам, Чечен!
Чазык-омак чаңнап келем, Чечен!

Чечен кончуг дүвүрөнчиг, шугул аялгалар тырта кааштар.

Даңгына. Шивишкин!

Шивишкин (*чечек аразындан тура халып кээр*). Мында мен!

Даңгына. Бээр кел! Чеченниң бызаанчызы чүнү чугаалап тур, дыңна! (*Чеченче.*) Ам база тыртып көрөм, Чечен.

Чечен ам өске оожум, уян аялга-биле тыртар.

Даңгына. Че, чүү дидир?

Шивишкин. Муңгаралым чазып алыр
Бузук баштыг дошпулуурум.
Чалгааралым чазып алыр
Чарык баштыг дошпулуурум –

деп олур-ла.

Даңгына (*хорадап*). Мегелеве! Мээң дугайымда чүнү, чугаалап олурдуң? Сагыжың кара, салымың багай болгаш коргуп, чажырып олур сен бе?

Чечен бажын чайгаш, шугул аялга-биле ойнаар.

Даңгына. Чүү дидир?

Шивишкин (*бажын чайгаш*).

Кудай өңүн бүргелдирген
Куу булут, кара булут,
Кускун-карам кудараткан
Хуулгаазын даңгынаны.
Дээрниң өңүн депшилдирген
Дедир булут, кара булут.
Тергиин ынаам кудараткан
Тенек, калчаа даңгынаны...

Даңгына доңгайгаш, караан дуй туттунгаш ыглаптар, шивишкин ооң бажын суйбап, аргалай бээр, а Чечен хенертен хөглүг ырлады каапкаш, тура халааш, маңнап чоруй баар.

Даңгына (*көрүп кээп*). Чүү дидир?
Шивишкин. Таңды хеми дажып-дажып,
Савазынче кире-ле бээр.
Даңгыनावыс ыглап-ыглап,
Өргээзинче чана-ла бээр –

дээш, каттырыпкаш, сээң өргээңче кире бээди.

Даңгына. Чүге ынчаары ол? Ам-на бирээни бодаан боор.
Мен барып көрейн! (*База өөнчө чаныптар.*)

ДӨРТКҮ КӨРГҮЗҮГ

Өргээде. Чечен кирип кээрге, улуг пашта сүттү ожукта тип каан
турар. Чечен отче чээргенин немеп каап, бүдүү бакылап көөр:
Даңгына даштын келгеш, дыңнаалап турар. Чечен билип кааш,
билбээчеңнеп бызаанчылай бээр. Ынчап олура, хенертен тура
халааш, бызаанчызын чайып, алгырып-ла үнер.

Чечен. Ой! Пашта сүдүңер ажа хөөреди! Сүдүңер келди!
Даңгына (*сырбаш кынын*). Ой, халак! Паштанчы
кайыл?!

Маң-биле кээп, хымыш туткаш, сүдүн саара бээр. Чечен каткызын
тырттынып чадай-чадай, үне халыыр. Даңгына Чеченге мөөрейин
алзыпканын ам чаа миннип, бажын туттунгаш, үне халып келир.

Угаазырааш, чазывыттым,
Утканың-даа болзун, Чечен.
Хөөрөөн сүттүң көвүү дээштиң
Хөрек-чүрээм оскунуптум:
Эргим сеңээ ажынмас мен –
Эжиңге ынааң бүзүредим.
Ындыг шынчы сээң үнүң
Ынакшылым оттурупкан.
Амыракка ынак-тыр сен,
Аңныг-меңниг олчалыг чор!
Омак, хөглүг ырың кагба,
Оода-ла дыңнап чорууйн!

Даңгына холдары-биле караан дуглангаш, өггө чөленгеш, ыглай
бээр. Чечен Даңгынананы барып куспактааш, чаагынче үш улай
ошкаар. Хенертен чыжырт кылдыр диңмирээшкин, суггур чааш-
кын тө каап келир. Чечен агаарже киискип чоруй баар, караңгы-
лаар, оожум хөгжүм. Пауза.

БЕШКИ КӨРГҮЗҮГ

Чечен биеэги-ле хевээр одаанга көстүп келир. Харлыг ийи улуг чадыр турар: бирээзи дуглаглыг, бирээзинден ачазы оглун уткуй үне маңнап келир.

Ачазы. Оглум! Канчап чорааның ол?
Кадык сен бе, орта сен бе?!

Чечен. Кадык, анаа мен. Оожурга, ачай.

Ачазы. Каяа, канчап чорааның ол?

Чечен (*оожум*).

Ындыннанган мээң ырым
Ырак оран кииргеш келди.
Артык сагыш чогуум-биле
Амыр-менди келдим, ачай.

Ачазы (*бажын чайгаш*).

Мынчага дээр амыр-дыш чок:
Сени дилеп, чорбаан чер чок,
Дээрге ужар чалгынныгдан уя хынап,
Черже кирер дыргактыгдан ижээн истеп,
Аңчы билиим аңаа кактап,
Алаң кайгап органым бо.

Чечен. Азып-тенип чораанымны
Айда, чылда тоолдап ханмас.
Аңныг-меңниг турдуң бе, ачай?
Ат-ла болду, канчаарыл ам?

Ачазы (*чоргаар*).

Төрээн, өскөн черим бо-дур.
Дөртөн чылда аңнап келдим.
Шаңнал ышкаш мындыг олчаа
Чаңгыс удаа душканым бо!

Хааглыг чадырының эжиин ажыптарга, дискеш аскан алды-киш,
элик шыргай-ла чүве.

Чечен. Ой-ой! Магалыын аа! А-аа!
Ох, мээң-даа чөгенчиимни!

Ачазы. Чок-чок, оглум, муңгарава,
Бызаанчыңның эткир үнү
Мыя мында дыңналып кээр:
Амырга дег ыяңгылыг
Аңны-меңни бөлүп турду.

Бнчангаштың сени манап,
Бравайн, аңнап турдум.
Таңды-сынның хамык аңы хөгжүм дыңнап,
Таалап, ханып, каъттар үнер, бөлдүнчү бээр;
Даажын билбес, бараан көрбес — сээң ачың,
Таалың сава, дизиг сыңмас бо-дур көрем.
(*Оглун кускактаар.*)

Каяа чордуң, дүрген сөгле.

Чечен. Онза солун, элдеп тоолду
Орук дургаар ыдып берейн.
Өлүк-кешти чүктеп алгаш,
Өөвүсче дүрген чанаал!
Белекмааны, кенниң кысты,
Берге холдан уштуп алыыл.
Ажап-чилби Буура-Баштыг
Адааргалдан аарып, өлзүн!

Ачазы. О, шын-дыр, чанаалы че,
Орук дургаар чугаалажыыл.
Күжүр Белек сени сактып,
Хүннүң-даңның ыглап тур боор.

Иелээ. Аңнаан оглу кажан шагда хонуун үспээн
Ажай-буурул, байлак, улуг төрөөн чуртум.
Аъжын-чемин дежээп салган
Ава-биле дөмей-ле ийин.

Адашкылар ырлашпышаан, ынаар, дискеш, херип каан өлүк
аразынче, кире бээр.

Көжеге хаар.

Айтырыглар болгаш онаалгалар

📖 1. Ийиги, үшкү, дөрткү, бешки көргүзүглерниң планын тургузуңар, кыска бижимелин кылыңар.

2. Аңчы Чеченниң мөзү-бүдүштүүн тодарадып бжиңер: чоок кижилеринге, чер-чуртунга, кылган ажылынга ооң хамаарылганын сөзүглел-биле холбаалыг чугаалаңар.

👉 3. «*Бызаанчыңның эткир цнц*

Мыя мында дыңналып кээр:

Амырга дег ыяңгылыг

Аңны-меңни бөлүп турду...» дээн одуругларның утказын канчаар билип ап болурул?

4. Чеченниң хөгжүмчү салым-чаяаны ооң амыдыралынга канчаар дузалааныл? Долу харыдан бериңер.

 5. Ачазының чагыг-сүмелери кирген үзүндүлөрни тыпкаш, аянын номчуңар. «Ада сөзүн ажырып болбас» деп үлегер домактың утказын канчаар билип турар силер, чугаалаңар.

ҮШКҮ КӨЖЕГЕ

БИРГИ КӨРГҮЗҮГ

Биеэги-ле күзег. Ыяш бүрүзү дүшкен, бораңгай, куруг көстүр. Хар чагалак. Сында хар көстүр. Буура-Баштыг өөнүң эжиинде өскээр көрүп алган күдүгүр, хөлүгүр апарган тура, аңчыларны көрүп кааш, ооргазы хөндүрлүп, авыяастап, эңгин теве дег, эңгеңеди шошкуп кээр.

Б.-Баштыг. О, аңчылар, ужа!

Ачазы. Төш!

Б.-Баштыг (*оруун доза маңнавышаан*). Ча, олча-омактыг чорду бе, аңчылар?

Ачазы (*доктаагаи*). Өрек үспейн – эки чордувус.

Б.-Баштыг (*ылавылап көрбүшаан*). Че, бо чүктешкиңер дөгере-ле өлүк бе?

Ачазы. Ийе.

Б.-Баштыг. Аа! Мырыңай сыңышпас кылдыр дыгып алгылаан, көстүп чоруур ышкажыл моң, аңчыларым! Амыраандыр бис! Амыраандыр бис!

Ачазы. Элээн бар ийин. Кым болганга бак карак болбас бис.

Б.-Баштыг. Чугаажок! Дыка-ла кырывас, сөөгү быжыг эр-дир бо! Че, биче чемележипкенивис эки бооп-тур. Оон башка мынча аңны кайын тывар бис. (*Өөнче.*) Оо, кадай, ээй! Хойтпааң хайындырт!

Чечен. Че-че, ачай. Дүрген өөвүске чедирер-дир. Оорга шыдашпайн-дыр.

Ачазы. Ийет, ийет че...

Б.-Баштыг. Адыр-адыр, далашпа, Чечен! Ачаң-биле чугаалажып тур мен.

Чечен. Эх, кожай! «Шаг шаа-биле турбас, чавылдак көгү-биле турбас» дээрзи дыка-ла шын-дыр!

Б.-Баштыг. Охаай, ийет, бүрү дүжүп, орайтаандыр бе?

Чечен. Алды, араатан чүктээн кижини аалдың ыттары көрбөс боор деп бодаан мен, а кудуруктарын чайып, курайлап-даа турганзыг, оглаңайнып, ыглаңайнып, орук дозуп, кылаштатпас...

Ачазы. Че, оглум. Кызыл арынның кижилер эвес, кызыл-калдар ыттарда ыят чүү боор.

Өөнчө дүргөн базып кире бээрлер. Буура-Баштыг ол-ла ажылдаар сери чанынга халактап, бажын дырбанып, аргазын бодап турар.

Б.-Баштыг. Халак-халак, чүнү канчаайн?
Караам-даа бол садыпсымза,
Кара киштер, кундус, күзен
Кандыг холга кирер ирги!
Алды-кишти, дилги, диинни
Аптарамга шыгжапсымза!
Адан чүьгү торгу, маңнык
Алдар-адым бедидер-ле.
Адыр-адыр, мөгүдевээйн,
Арга-мегем мени кагбаан. *(Эргээн санап.)*
Арган, кырган малым садайн,
Артык эрги хевим садайн.

Чиңгиспей *(өөндөн цнгеш, ачазынга кээп, цзе кирбишаан)*. Авам: «Өгде белен арага бар-ла болгай» дидир.

Б.-Баштыг. Билир мен! Оларны ээлдирер дээш, өжегээр кыйгырдым.

Чиңгиспей. Аң-өлүк хөй-дүр бе, ачай?

Б.-Баштыг. Ой, ыттава! Эңмежок! Ийи кижини угбас келди.

Чиңгиспей. Сээң-биле чүнү чугаалашты. «Меңээ беринер дидин бе?»

Б.-Баштыг *(холун чаңгааш.)* Хорадавышаан-дыр. Анаа-ла «бер» дээрге, чүге бээрил.

Чиңгиспей. Көгүдүвүт, ачай!

Б.-Баштыг. Киш! *(Бажын согаш кылгааш.)* Мынчаалы, уруум. *(Бодалынга өөрцп.)*

«Ужа» дигеш, уштук неге,
Уткуп сөңнээш, тондан диле.
Оглу билбейн айтыра бээр,
Оптук, эптиг харыылаар сен:
«Диин кежи уштук кылган»

Дилги кежи тонда чүү боор,
Чечен ышкаш аңчы кижээ
Черге калыр – одаг богу».

Чиңгиспей. Көңгүс бербейн барза, канчаар?

Б.-Баштыг. «Көгээржиимниң аксы» дээр сен.

Чиңгиспей. Чаңгыс дилги берзе, канчаайн?

Б.-Баштыг. Дилги дээр сен,

Диин-даа берзе, халас кежик!

Чиңгиспей. Эвээжин аа!

Б.-Баштыг. Адыр, уруум, адыр! (*Бажын туттунуп-каш.*) Ам бир бодал чедип келди. (*Хөлчок туруп, ыңай-бээр көргүлээш.*)

Оон ыңай мени дыңна!

Оптуг арга бодап алдым:

«Чечен-биле өглөп каайн» деп

Чемиш кылдыр сени «каап бээйн».

«Аңнай бээрге, сагынганын

Авазынга сөглөп-тир» дэйн.

Адашкылар амырай бээр,

Аңын-өлүүн уттуптарлар.

Хөкпектен бооп ханнадыптайн,

Көгээржиктен сөңнедиптейн.

Эзирий-ле берген соонда,

Эглип келир: чугаа-даа үнер!

Аас белээ, дүгдөг негеп,

Азап туруп, уштуп аар бис.

Алдын холга кирген соонда,

Аптаразын октаптар бис.

Чиңгиспей (*өөрээш, мегеленип*). Ой! Ачай!

Ыядынчыг чүве-дир оң.

Ынча диве, хоржок, хоржок!

Уруунуң Чеченге туралап чоруурун Буура-Баштыг билбес, мегелээр деп бодап турар. А уруг, ону ажыглаар дээш, өөрүп турар.

Б.-Баштыг. Ыыттава, мелегейим,

Ында черле ыят чүү-дүр?

Маңнык, торгу кедер дээрге,

Маргыш кылып турар чүңүл!

Чиңгиспей. Ча!

Буура-Баштыг адашкылар өөнче базыптар.

ИЙИГИ КӨРГҮЗҮГ

Адашкылар өөндө хамык өлүктү чүзүн-чүзүнү-биле, дизиг-дизии-биле ханазын долгандыр азып, аразында сүмележип турар.

Ачазы. Адыг, бөрү кежи ышкаш, хамык алгыны эккээр болза, өггө сыңмас-тыр але, оглум.

Чечен. О, кайын сыңар! Ол хире улуг чадырга безин дакпыш чорбадыва.

Ачазы. Хамык улуг-аң кезин, чадырга сыңмаска, даштын ыяштарда азып кагдым.

Чечен. Мен даарта эът ап баргаш, ында чекпе кештерин база эккэйн шиве?

Ачазы. Эъттен хөйнү бадыра кел...

Буура-Баштыг кирип келир. Өлүктүң хөйүн көрүп кааш, ийи холдап бажын туттунуп алган, кезек када аазады берген турар.

Б.-Баштыг. Ах, күжүр аңчыларымны! Меңээ... меңээ мону, мону... *(Дизигде кештерни чеже бээр.)*

Чечен *(оожум ооң холун чайлатпышаан)*.

Кожайывыс кызыл арнын
Холдары чоп дуглай берди?

Б.-Баштыг *(чуткүцүшаан)*.

Таңды кежиин,
Дайнам-даа бол, үлежип чиир.

Чечен. Кымнар үлежирил?

Б.-Баштыг. Үлежип аар «ужалажыг»

Үе-шагдан туруп келген!

Кожайны чүк баарынче аңардан чайлатпышаан, морзук кежи сунар.

Чечен. «Ужа» дээнни куруглатпас

Улустуң ол чаңчылында:

Даарта барның, бөгүн чоктуң

Таваржырын сөглөп турар.

Дүүнгүвүстү бөгүн маңаа

Дүүштүр бодап көрээл, кожай...

Б.-Баштыг *(сөстөрнүң утказын-даа бодавайн, берген белекти көргөш, өөрүп, ийи холдап албышаан)*.

Бо бе, куда, охай-охай!

Мону чүү деп адаар ийик моң?

Ачазы *(каттырымзап)*.

Бодунуң-на калчанын билбес

Морзук деп аң алгызы-дыр.

Чечен (өөрүп).

Ага!

Аалдан үндүр үдээн хол ам

Алды-кишти уткуп тур бе?

Ол аразында Чиңгиспей көгээржикте арага, улуг хува тудуп
алган сөңнеп кирип кээр.

Б.-Баштыг (оп-биле).

О, Чиңгис, чассыг кызым!

Ол-ла чаагай, уткуп келген...

Аңчылар, ой, саадаңар!

Уруун чүгк баарынче олурткаш, аңчыларны база олуртуп турар.

Чиңгиспей (арагазын ашакка ийи холдап сунгаш).

Аңчылардан «ужалаар» дээш,

Арагалыг уткуп келдим.

Аал ээлээн кадайларның

Аяк тудар хинчээвис бо.

Ашак ижиптер. А Чеченге арай чаңнап, бүдүү бижииргей аарак
сунарга, хорадай аарак дидим чугаалаар.

Чечен.

Арагага чаңчыкпаан мен,

Ааржы безин ховар чемим.

Аяк сунган сөңчү, мени

Амзады деп чемелеве.

Амзааш, дедир сунар. Чиңгиспей амзааш, дедир сунмушаан.

Чиңгиспей. Назылыглар көрүп олур,

Нарыыдавайн чооглаңар. (Каттырып.)

Диң кежи моюндуруктуг

Дилги кежи тонда чүү боор.

Чечен ышкаш аңчыларга

Черге калыр – одаг богу.

Б.-Баштыг (хөлчөк өөрүп).

А-че, чассыг кызымны ыңай!

Аңчыларга идегээн-дир!

Кожайының чараш кызын

Хомудатпас, көөр-даа силер!

Чечен (бүдүц ачазынче карак баскаш, хилүмзүрүп).

Чиңгиспейниң хүндүлелин

Чиктигзинип кайгададым:

Дерги көргөн дээлдиген
Дескинери чөптүглейнен. (Ижиптер.)

Чиңгиспей аңчыларга база бирээни немептер. Буура-Баштыг аңчының кулаанга чыпшылаңнап сымыранган соонда, дашкаар үндүрө бээр. Чиңгиспей биле Чечен өгдө. Буура-Баштыг өгдөн элээн ырак баргаш, сымыранып-ла турар. Белекмаа өгнүң бир талазындан кедеп кээп, дыңнап турар.

Чиңгиспей (туруп барып, аптара кырындан Чеченниң дошпулуурун ап алгаш, какпышаан).

Бай-ла Таңды ыдык кырын
Башкы хары дуглай бээди.
Барайн дээним Чеченимниң
Бады сөзү чүгө читти?
Чула-Хөлдүң эриктерин
Суузун доштар хаажылады.
Сула чаңныг Чеченимниң
Шуудун сөглээн сөзү кайыл?

Чечен. Шының ол бе?

Чиңгиспей. Чырык хүн бо!

Чечен. Дыңна, Чиңгис, сөглөп берейн:
Шак ол хире сеткилицни
Шагда чүгө сөглөвээн сен?
Буттарынга сөгүрээштиң,
Буянныым деп ошкаай эртик!

Белекмаа ыглапкаш, үнүн чажырып ыңай болур.

Чиңгиспей. Сөглээним бо-дур, ынаам!

Чечен. Адыр, дыңна!
Он үш хардан эгелээштиң,
Амга чедир амыр-дыш чок,
Одуң адаа оюлгуже,
Ажылдадым – тышканым чок.
Оол эшти хараадай бээр
Отчугашты көргүспедиң.
Эник ыдың куспактапкан
Эргеледиң, ошкап ора,
Эжикте орган чалча мени
«Эттеңер!» деп негеп чордуң.
Оол эшти хараадай бээр
Отчугашты көргүспедиң...

Эътти, чагны, тараа, сүттү
Эглип албас, кускуже чээш,
Ажыл кылган эштенчиңге
Ажыг божа берип чордуң.
Оол эшти хараадай бээр
Отчугашты көргүспедиң...

Чиңгиспей. Ыыттава, эргим Чечен!

Чечен. Дыңна, Чиңгис, ам-даа дыңна!
Эрткен чайын изиг хүнге
Эттээн алгым сезен ажыг.
«Чулдургууштан кылып ал» дээш,
Чудаан алгы берген сен бе?
«Дилги кежи тондан бер» деп
Диленип кээр, ыят чок сен.
«Буянныг» бай шырайыңны
Бужар чилбиң мурнап көстүр,
Оолга ынак чүрээнде сээң
Отчугаш-даа көзүлбейн-дир:
Өлүк, кишке ынааң бөгүн
Өрткүлештир чалбыыштап тур.

Чиңгиспей (*арнын дугланып, алгырып*).

Болзун, Чечен, мени кээрге!

Чечен. Эдип орган бора-хекти
Ужа бер деп хоюспаңар!
Эштиг орган мен-не ботту
Чарлы бер деп көгүтпеңер!

Чиңгиспей арнын дуглангаш, ыглай бээр.

Б.-Баштыг (*сымыранырындан эрткеш, дыңзыы-биле
бузуредип*).

Аңчылар-даа үнүпкен – чок.
Арны сыңый – ыглап алган
Арай кежээ Чиңгис келгеш,
Авазынга чугаалап-тыр:
«Алгыжыпкан кырганнарны
Эптештирип, соксадыңар!
Амы-тыным чамды болган
Эргим ынаам оскунмаңар!»
Бодап көрем, куда,
Ындыг кенниң оскунуптуң!

Ачазы. Оче, халак, билбээн-дир мен,
Оглум-биле чугаалажыйн...
Кижиге бажын кижиге билир –
Хилинчектиг болгай, кожай.
Аъттың бажын кымчы билир –
Аарышкылыг болгай, кожай.

Б.-Баштыг. Дегийт шимчен, озалдатпа!
Демгиге сүмем черле утпа!

Ачазы. Сүзүк-сорук чаңгыс болза,
Сүйдө чүү боор, ол-даа белен.

Хенертен хөлчөк күштүг хор, боттары көзүлбөс, сөзү дыңналыр,
ырлап келир. Ашактар-даа, Чечен биле Чингиспей-даа дыңнаа-
лап, кайгай бээр.

Хор (*өг чоогунда бөлүк сарыг шет иштинден*).

Шаараш хая бажынайда
Сааскан чыглы берген дидир,
Салбак берген Чеченни ында
Чаңнык эндеп кагганы ол бе?
Куйлуг хая кырынайда
Кускун чыглы берген дидир,
Курун берген Чеченни ында
Кудай эндеп кагганы ол бе?

Чечен (*үне халып келгеш*).

Алдын Таңдым азыралы
Аргар аңны хоюспаңар.
Акы-дуңма авыралы
Аңчы мени коргутпаңар.

Белекмаа (*хор дыңналган шет аразындан үнүп кээп*).

Даңгырак ышкынар – тамы дүвүнде,
Салым ышкынар – далай дүвүнде.

Чечен. Сөглээн сөс – керткен ыяш!

Белекмаа. Өңдө кымыл?

Чечен. Көгээржик-тир.

Белекмаа. Канчалдың?

Чечен. Доңгайты кааптым.

Белекмаа. Чеченим сен бе?

Чечен. Белек, кезээде сээңии мен! (*Удур-дедир уткуй
кылаштажыптар.*)

Б.-Баштыг (*Белекмааже*). Ой, аза! Сокса! Сен кулугурну мен!.. (*Черден ыяш алгаи, кел чоруур.*)

Хеп-хенертен чылгычылар ажы-төлү – аныяктар шет аразындан үнө халыжып, бир үн-биле «Шу!» дишкеш, кожаңнап ырлажыр.

Хор. Анаа чораан ажы-төлдү
Аттынмаңар, чаңчаваңар!
Аттынгаштың турар болза,
Ала карааң согурарар!

Б.-Баштыг. Бо хамык албыстар! Мал кадарбайн, мында чүге келдиңер? Чоруңар!

Хор. Каттырбайн чүнү чаңнаар –
Оон башка чаңныг эвес.
Каъттанмайн чүнү кедер –
Оон башка хептиг эвес.

Б.-Баштыг. Эки-ле калчаарап туруңар,
Эртен канчаар эвес мен!
Шуптуңар кээп кымчы-биле
Чугаалажып ырлаар силер!

Хор (*улам кыштыг*).
Өршээ дивейн соккулажыр
Өл-ле моңдан кезип эккел!
Дадай дивейн соккулажыр
Тал-ла моңдан кезип эккел.

Б.-Баштыг. Силерниң билир херээңер эвес-тир, дораан чоруңар!

Хор. Холун берген даңгыракка
Кожай кызы кандыг хамаан.
Бадылгалыг даңгыракка
Байның кызы кандыг хамаан...
Сөзүн берген эжи бар-дыр,
Сөдүртүнген ыңай барзын!
Ханы-ла ынак эжи бар-дыр,
Халбактанган ыңай барзын!

Хор чоорту Чечен биле Белекмааны чоокшулаштырып келир. Олар куспактажып, ошкажып турар. Чиңгиспей хөлчок хорадаан ачазын барып туткаш, муңгаргай:

Чиңгиспей. Көксенмейн, бодан, ачай!..

Хор. Кулдамыктап эдилээрге,
Кижиги төлү чоруй-ла баар.

Кудургалап мунуптарга,
Кулун күжүр ара-ла бээр.

Б.-Баштыг. Бо кулугурларга мен таптыг айтып бээр
мен! (Өөнчө маңнаптар.)

Хор Чечен, Белекмаа, ачазы база.

Хартыганың кашпагайы –
Хачыланган чалгынында.
Кайгал эрниң хажывазы –
Кадайыңга шынчызында.

Эзир куштуң кашпагайы –
Эглиш дивес чалгынында.
Эрес эрниң эндевели –
Эжинейге шынчызында.

Чечен биле Белекмаа ачазынче көрнүп.

Ачавыстың сөглээн сөзү
Амыдырал оруу болзун.
Ээр-ле таңды эртиневи
Эш-ле биске өнчү болзун!

Х о р (улажып).

Базымчаны, дорамчыны
Маадыр мерген шаажылазын!
Дески, хостуг чуртталганы
Делгем оран хайырлазын!

Айтырыглар болгаш онаалгалар

 1. Үшкү көжегениң бирги, ийги көргүзүглериниң уткаларын чугаалаңар. Кайы көжегени сонуургадыңар, чүгө?

2. Чогаалда тыва улустуң ёзу-чаңчылдарын көргүскенин, оларны маадырларның сагып турарын хайгаараңар, ук ёзу-чаңчылдарга хамаарыштыр бодалдарыңарны илередиңер.

 3. Буура-Баштыг, Чиңгиспей адашкыларның аажы-чаңында таарымча чок талаларын айтыңар. Багай аажы-чаң кижиге кандыг салдарлыг болурул?

 4. Чылгычылар ажы-төлүнүң Буура-Баштыгга хамаарылгазы кандыгыл? Чүгө ындыг болганыл? Үзүндүнү аянный номчуңар.

Шииниң утказынга хамаарышкан ниити айтырыглар болгаш онаалгалар

 1. «Чечен биле Белекмаа» деп шииниң идеязын тодарадыңар.

2. Шииниң кол маадырларының портреттерин тургузуңар (Чеченниң, ачазының, Белекмааның, Буура-Баштыгының, Чиңгиспейниң, Даңгынаның).

чок болдурарының дээштиг чепсээ болур. Чижээлээрге, С. Токаның «Дөңгүр-оол» деп комедиясында политиктиг серемчилелин ышкынган, аазатпай чорукка алыскан удуртукчуну мерген кочулап шүгүмчүлээн. Орус литературада Н.В. Гогольдуң «Ревизор», даштыкы литературадан Ж.Б. Мольерниң «Тартюф» деп шиилерин адап болур.

Бир эвес удурланышкак маадырларның аразында чөрүлдээ улам-на дыңзыгып, аргажоктуң кырындан кол мөзүлүг маадырларның өлүмү-биле азы сагыш-сеткил хоозураашкыны-биле доостур болза, ыңдыг шиини *трагедия* деп адаар. В. Көк-оолдуң «Хайыраан бот» деп шиизин трагедияның чижээнге хамаарыштырып болур. Шииниң кол мөзүлүг маадыры Караның хосталгаже чүткүлү биле феодалдыг ёзу-чурумнарның камгалакчыларының аразында чөрүлдээ барза-барза, Караның амы-тынындан чарлырынга чедер.

Шии чогаалдары, оларны сценага көргүскениниң түңнелинде, хары угда хөй кижилерниң угаан-бодалын, сеткил-сагыжын хайныктырып кээр онзагай шынарларлыг.

Либретто – ыры-хөгжүмге таарыштыр бижээн шии чогаалы. С. Сарыг-оолдуң «Чечен биле Белекмаа» деп чогаалы 1956 чылда бижиттинген. Ол баштайгы тыва либретто болур. «Сарыг-оолдуң либреттозу чүгле фантастиктиг, тоолчургу овор-хевирлери, утказы-биле эвес, а харын дыл-домааның онзагай чечен шынары-биле улустуң чогаалдарына чоок. Чоннуң үлегер домактарының, ыр, кожамыктарының аянын мерген ажыглаанының ачызында маадырларның иштики делегейи тода ажыттынып турар» деп критик А. Калзан демдеглээн.

Антон ҮЕРЖАА

ҮШ ЧҮС ХАРЛЫГ КЫРГАН КУСКУННУҢ ЧАГЫЫ

«Кижиге төөгүлүг, ыяш дазылдыг боор чоор,
оглум. Алды ада угуң билир ужурлуг сен...»

Ачамның чагыы

Кижиге төлү!
Улугларның сөзүн дыңнаар –
Улус-чоннуң чаңчылы-дыр,
Назыдаанның чагыы болзун,
Найым, мени дыңна шүве.

Бирги чагым:
ДӨЗҮҢ-УГУҢ УТПА

Алаш иштин, Ак-Хем унун
Аргый, эргий көжүп чораан
Ада-өгбөң, өске чон дег,
Ажыл-ишчи бөдүүн улус.
Адак диртпээн эрес-кайгал
Аңчы улус, малчын улус.

Очалаңның үүрге-чүьгү
Оорга-мойнун сыза баскан
Сээң угуң түрөп чорда,
Чеже назы бараваан дээр...
Ачылыг шаг аткан даңын
Ачаң күжүр баштай көрдү.

Ынчалза-даа дерзии, дүмбей,
Ындыг-мындыг... дээштиң-не
Чамдык улус төөгүзүн
Куду көрүп, соора баар-дыр:
Кускун өңү кара боордан
Шагның өңү чаңгыс болбас!

Балар шагның чүдек-багы
Маргыш-даа чок шын-на болгай.
Ынчалзажок бөгүн ышкаш
Ынчан база өгбелериң
Ырлап, ыглап, хөглөп, хөлзөп,
Ынакшыжып чораан болгай.

Черлик диртип чектетсе-даа,
Чечен, мерген, сеткили бай,
Аваларны – хүнге деңнээр,
Ажы-төлдү – бурган дижир,
Ынакшылды, чөптү-шынны
Ыдыкшыдып хүндүлээр чон.

Алтай, хакас, орус, быраат...
Аралашкан чону көвей,
Эки көргөн кижизинге:
«Эъдим-даа бол кезип бээйн» дээр,

Эптежилге, найыралга
Эдергей-ле шынчы улус.

Артык күштүг эзээргекке
Аштырза-даа, чожуп чорбаан,
Ада-чурту, алдары дээш
Адаан негеп туруп чораан,
Чоргаар болгаш хосталгаа ынак
Ёзулуг-ла маадыр улус.

Оргу черге бөдей өөн тип,
Озук-биле тараа тарып,
Чаа-дайын оштавайн,
Салгалынга чолду күзеп,
Актыг шын дээш тулчуп чораан
Ада-өгбең – буянныг чон.

Дөзүң-угуң уттупсуңза,
Төре херээ дөгүтпес сен.
«Соон истээр, мурнун хынаар» —
Чонуң чагыын сактып чору.
Ада-өгбең чаңчыл, сүзүүн
Арта баспайн, сагып чору.

Ийиги чагым:
ТӨРЭЭН ЧЕРИҢ КАГБА

Иштик черге санатпас бол,
Изиг оъттуг кыйыгларлыг,
«Алдан-чеден кадыргылыг»
Агып баткан Алажың бо.

«Агым хемниң чогуум ады
Алажындан укталган» деп,
Ада-өгбең чугаалаанын
Аажок чарт сактыр-дыр мен.

Аңгы черге чорук чорааш,
Алаш оглу хөңнү дөспес:
Алажы өөн сактып келгеш,
Алажынче далажыптар.

«Алаш биле Хемчик ышкаш,
Агым суглуг хемнер кайдал?
Авам биле ачам ышкаш,
Авыралдыг улус кайдал?»

Улуг чуртка ынакшылың
Ужу, дөзү моон үнер.
Өскен чериң уттупсуңза,
Өскерликчи сойлук боор сен.

«Ханга язый кулугур» деп
Каргаза-даа, бактаза-даа,
Чуттуг кыжын, кааң чайын
Чуртун кагбас мени көр даан!

Өске-хары оран-чурттар,
Өргөмчейлер кезизе-даа,
Хиниң хөмгөн төрөөн чериң,
Кижиги төлү, кагбайн чору!

Үшкү чагыым:
САКТЫЫШКЫНЫҢ КАМНА

Алды адаң адап чоруур
Адаарганчыг үрен-дир сен.
А мен угум билбес-даа мен,
Авам харын сактыр-дыр мен.

Шаа келген кырган кускун
Шаанда маңаа ужуп каарга,
Өөрүшкүлүг соктап алдым,
Өгбем-даа бооп чадавас боор...

Арат күжүр чыргай бээрге,
Акка салып ажаар турду.
Шырга даажы ыраар билек,
Шымдай ынаар ужуптар мен.

Көзү шагда өшкөн-даа бол,
Көстөр дөмей көрүп чыдар.
Кударалын сөглөп чадап,
Курбустуже кайгап чыдар.

Курайлаанзыг дижириңер
Куйтуладыр эдеримге,
Көндээр дээним өгбөң күжүр
Хөөкүй мени шоотканзыг боор...

«Хайдынганың сек-ле болгаш,
Кажанда-даа куду-ла көөр,
Дээрге чоруур чаяанныг бол,
Дээрни көрбөөн чавыс-тыр сен.

Өлгөш безин, калгаш безин,
Өрү дээрже кайгап чыдар,
Сенден бедик – Кижидир мен,
Ческинчиг куш, кара кускун.

Чидиг хаайың өшкөн караам
Чилбиленип соктап каар бол,
Салгалымга чагып кааным
Сактышкынга дынымас, кускун!..»

Өгбелериң, чалбыыш от дег,
Өжүрбейн тутсуп берген
Салгал дамчыыр өлбөс күжүң –
Сактышкының камнап чору.

Оттуң изиин, аваң чагыын,
Ошкаашкынның хөлзээзинин,
Чаш хар өңүн, хылыш даажын,
Чанган дуруяа хунук ырын...

Шагжаң хөрээң уя кылган
Сактышкын-куш утпайн чоруур.
«Кижинүүрүн сагып чор» деп,
Кичээндирер башкы-даа ол.

Сактышкын чок амытан дег
Чаржынчыг чок. Мени көр даан:
Кайыын келген, кым мен, чүү мен?
Хары аңаа тыппас-тыр мен...

Сарыылдыг эт – ЭВМ-ге-даа
Сактышкының чагывайн чор,
Чүгле чаңгыс ынаныштыг
Чүрээң ону шыгжап чорзун.

Дөрткү чагым:
ШАМБЫЛА ЧААЗЫН БОЛДУРБА

Үе-шагның үвүн чооглап,
Үш чүс чылда ужуп келдим.
Хуум ындыг – секке хонар
Кускун-дур мен, буруум чүү боор.

Олча хайып, димзенгилеп,
Очум эргий ужуп чорааш,
Чандаңардан үнген ыштан
Шала сестир, хөңнүм чок мен:
Ыштыг өгдө – амыдырал,
Ынчап кээрдө – хырным куруг.

Аараанны сегидип каар
Артыш ыжы база багай.
Маңнайлыг ыш – дары ыжы,
Бак кечим ынчан дүжер.

Хырным хозап, аштап келгеш,
Хыым ханмайн күзээр чүвем:
«Дайын өртү кывар болза,
Дартайгыже сыырып орза!»

Чазып чораан чолук-тур мен:
Шак бо шакта чаа кыпса,
Куйт дээр кускун менден туржук,
Кудай-дээр-даа хуюк боор-дур.

Калганнарның караан соктаар
Кара кускун безин артпас
Шамбыланың чаалыг өртүн
Чайладып көр, кижиге төлү!

Чажында бир өгбең кижиге
Чазын менче анны бээрге,
«Кара-даа бол, төлүңгө ынак
Кускун кушту хоюспас чоор,

Хугбайыраан, болгаан!» – дигеш,
Хазы ону хоруп каан ийик.

Ойзу сөглээн угаадыг деп
Ону бөгүн билип чор мен.
Сарыыл-куттуг кижиге төлү,
Чамбы-диптиң тынын ап көр!

Алды ада угуң сактып,
Ажы-төлүң чурттап чорзун.
Кара-даа бол, төлүңге ынак
Кара кускун ужул чорууйн.

КИЖИ ТӨЛҮ!

Дөзүң-угуң утпа,
Төрээн чериң кагба,
Сактышкының камна,
Шамбыла чаазын болдурба!

Айтырыглар болгаш онаалгалар

 1. Антон Үержааның «Үш чүс харлыг кырган кускуннун чагы» деп чогаалының тема, идеясын тодарадыңар.

2. Автор шүлүүңгө чүгө ындыг ат берген деп бодаар силер?

 3. Чагыглар чүгө кускуннун өмүнээзинден бердингенил? Силерниң бодалыңар чүл?

4. Чагыг бүрүзүн допчулап сайгарыңар. Дөрткү чагыгга Кускуннун бот-миннишкениниң утказын тодарадып тайылбырлаңар.

5. А. Үержааның «Үш чүс харлыг кырган кускуннун чагы» деп шүлүүңдө кижиге биле бойдустун аразында харылзааны канчаар көргүскенил?

 6. Чагыгларны аянын номчуңар. Шээжилеп алыңар.

 7. Бердинген темаларга чогаадыгдан бижиңер (шилелгебиле): «Салгал дамчыыр өлбөс күжүң – сактышкының камнап чору»; «Кижиге төөгүлүг, ыяш дазылдыг»; «Алды ада угуң билер ужурулуг сен».

Маадыр-оол Бартыштаанович
ХОВАЛЫГ

(1947)

ЫДЫКТААН ТУК

Мөңгүн-Тайга... Авамның хүнге хүрерти додуга берген салааларында ооргалыг билзектеринге өңнеш тайга бар дээрзин беш-алды харлыг оолак тургаш, дыңнааш: «Кайда чүвел ол, Мөңгүн-Тайга?» – деп дегийт-ле айтырган-дыр мен. «Дуу ол-дур ийин» – деп, улуг улустуң та кайызы оң холу-биле шала бурунгаар, Хемчик бажынче углай, талыгырда агарып көстүр дагларже айыткан чүве. Бичии оолдар бедик черлер үнүксээр болгаш, балдыр сириңейнип турда-ла, бажың азыындан туттунгаш, ооң кырынче азы мочургалар дүжүрер дээш, терек бажынче үне бергеш, чер-делегей кыдыында дистинип чоруй барган мөңгүннелип көстүр дагларны бир-ле билдинмес сонуургалдыг топтай бээрин утпас сен. «Мөңгүн-Тайга!» дээн чоргааралдың, тывызыксыг сүртээшкинниң сөстөрүн эриннер үн чокка катаптап турарлар.

Бистиң чурттап турар суурувус Суг-Аксы Хемчик биле Ак ийи аразында хөлбеңнээн көктүг шынаада болгаш, хаядаш деп чүве билир эвес бис. Ындыг-даа болза долгандыр дагларга кажаалаткан болгаш, артывыста Кызыл-Тайганың өңү ылап кызыл, оон кудулдур Хөр-Тайганың өңү көк, хүн ажар талада дистинген дагларывыс бора-көк, а Хемчик ол чарыында шаттар куу бооп кээрге, долгандыр дүдүскек өттүр чаңгыс-ла Мөңгүн-Тайга даглары агара берген турар. Ол дагларның хары кажан-на эрий бээр ирги деп сагыш салып, чай дүжерге-ле, карактар ынаар углай тыртылгаш турар. Беш чыл эрткен, он чыл эрткен, а Мөңгүн-Тайга ак

харын эжинмишаан хевээр. Ынча чылдар иштинде Мөңгүн-Тайга Хемчик бажында чүве-дир деп билип чорааным, душ бооп Бай-Тайгага чеде бергенимде, мени алаң кайгадыпкан. «Оо! Мөңгүн-Тайганың моон тура чоок деп чүвезин!» деп, чүгле сураан дыңнап чораан кижизинге дужуп келген дег, амырап магадай бээримге, чанымга мени дыңнаан ашак кижиге: «Мөңгүн-Тайга бо эвес-тир, оглум. Мөңгүн-Тайгаң бо дагларның артында талыгырда деп бил» дептерге, хөңнүм карарып-ла калган. Ылавылап катап айтырар-даа харык чок. Сөс эдипсимзе, чер билбес мугулайым улам бадыткатынгай. Школаның онгу клазында өөренип турар болгаш, география эртеминге белен тулбас-ла болгай мен деп бодумну санаар болгаш, ыя бо чуртумда чыдар Мөңгүн-Тайганың кайдазын билбес чөгенчиимден хөлүйүп-ле калганым ол. Алдыгы класска-ла Галапагос, Фиджи ортулуктарның кайда чыдарын, Килиманджаро, Мак-Кинли дээрге даглар бе, хемнер бе дээрзин, Амундсен, Арафур далайларның кайы дипке хамааржырын дээш — хөй-ле мээң назынымда четпезим-даа, көрбөзим-даа ораннарның дугайында айтырыгларны илдик чокка-ла харыылаар ийик мен. А Мөңгүн-Тайганың кайда чыдарын алдыгы эвес, онгу классчы кижиге билбеске...

Садыг баартактарыңга Тываның карталары көстүп келгенде, көөрүмге, эң-не кара-хүрең өң-биле Мөңгүн-Тайганы көргүскен болду. Ийе, ылап-ла Мөңгүн-Тайга Хемчик бажында эвес болган. «Оранывыс бедии ында-ла-дыр ийин» дээн бодал соонда мөңгүн билзекке өңнеш тайга ам-на сагыштан хоорлуп чоруй барган. Беш чыл эрткен, он чыл эрткен. Ол чылдарның кырынга немей база ийи чыл эрткенде, 88 километр ырактан Мөңгүн-Тайганың бараанын ийи караам-биле көрдүм. Улуг-Мөңгүлек кырындан доңгайтыр салган паш дүвү дег хевирлиг Мөңгүн-Тайганың ак тейи хүн ажа дүжүп чораан кылаң дээрде, талыгырда даглар артында шал-бул көзүлдү. Тыныш тыртылып, чүрек даашкыр сога берген. «Мынча ырактан сүрлүг кылдыр хереп алган Мөңгүн-Тайганың чанынга баар болза, ол кайы хире улугул? Ооң шыпшыынче үнери кайы хире берге турган ирги?» Мөңгүн-Хайыракан-биле кезек хере кайгажып алган тур бис. Дүмбей эзим иштинге дириг хайыраканга үскүлежип келген кижиге ыңдыг турган боор: бүткүр боду көжээленип, аамайланан каар. Мээң Хайыраканым талыгырда болгаш, айыыл

чок болза-даа, улуг-чаагай, сүрлүү-биле баарывыс адаан саргыдып, улам бодунче сорунзалапканы ылап. Чүл дизе, ооң мокулчак ак тейи карактарга көстүп, дүшке-дүлге кирип, сагыштан ыравастаан. Ол сорунзаның күжү-ле турган боор, 1976 чылдың апрель төнчүзүндө Мөңгүн-Тайганың меңгизин баштайгы катап бастым. Дөрт чыл эрткенде, база катап Мөңгүн-Хайыракан-биле мендилештим. Оон үш чыл эртерге, меңгилиг шыпшыкка кызыл тукту киискиттивис-даа. Үш-үш – тос, ынча чылдар иштинде дуу Кызыл-Тайга, Улуг-Мөңгүлек, меңгилиг бизең – Ак-Оюк, коргунчуг төөгүлүг Мөген-Оюк кырынче үнүп чордуvus.

II

Бедик даглар сорунзазынга чүрөөн алзышкан кижиниң «болзун!» дээр чүвези бар эвес, кады даглар үнүп турар оолдарым: «Мөңгүн-Тайга-биле мендилежир чүве» деп бо ийин. Кара Сарбашкын чылы кадыг-даа болза, оолдарның күзелин бодап: «Анаа-ла Мөңгүн-Тайга кырынче үнер эвес, мону бир улуг болуушкун-биле холбаптар болза, бо үнүүшкүн харын уткалыг болур-дур» деп чүве медеделге кирип келди.

Чүл дизе... Ол 1992 чылда Республикавыстың Күрүне тугу, Сүлде демдээ, Ыдык ыры дугайында айтырыгны депутаттарывыс Кызылга чыылгаш, шиитпирлеп чадап, бир сессиядан өске сессияже чылдырып-ла турганнар. Ол айтырыглар, сактырга, белен ышкаш, кончуг нарын болган. Бижикчилер, чурукчулар, нота эртеми билир улус, шүлүк чогаадып билир кандыг-даа кижини радио, телевидение, парлалгага депутаттардан дора эвес чидиг маргылдаа үндүргенер. Тукту сүт дег ак кылыр бе, хан дег кызыл кылдыр арттырар бе? Сүлде демдекке шаандакы Арат Республиканың аъттыг кижизин катап эгидер бе азы туруг кырында те дүрзүзү кирипсе, өске чон тываларны «хуналар» дей бербес бе? Ыдык ырга «Байлак чуртумнуң» сөзүн өскерттисе чүл азы «Тооруктуг долгай таңдымны» кижини бүрүзү ырлап шыдаар бе? Саналдар көвүдөөн тудум, Күрүне ыдыктарының адаа аартап, хонуу узаан. Часкы, чайгы сессиялар эрткен, айтырыглар ам-даа шиитпирлеттинмээн. Кулак дыыжы болгаш, бир дыңнаарывыска, тос айда болур Дээди Советтиң сессиязынга Күрүне тугу, Сүлдезиниң төлевилелдерин ам-на үзе шиитпирлээш, бадылаар деп бо ийин! Баш удур бодап турган

бодал ол дыңнадыгдан дирлип үндү-ле эвеспе оң. Ие кижги хырын иштинде төлүн чырык көрбээнде-ле төлзүне бээр. Бис база ол дег амдыызында өң-чүзүнүн-даа билбезивис Тываның чаа тугу-биле өң-тала апардывыс ышкаш. Ынчангаш төрүт-түнүп, бодараар дээн ол тукту четтикпейн манааш туруп-тувус. «Тук сессияга бадылаттына берзе-ле, ону бис ол хүн ийикпе азы каш хонгаш-ла, Тываның эң бедик шыпшыгы – далай деңнелинден 3 976,9 м көдүрүлгөн Мөңгүн-Тайганың меңги кырынга киискидиптер» деп хөректе шыгжап чораан бодал бо. Сессияга бадылаар хүнде тукту азарда мынчаптар: баш удур даарап алган туктуг Мөңгүн-Тайгага чеде бергеш, болчашкан хүнде ооң шыпшыындыва шургуп үнер. Ийе, бо чүгле бодалдар, күзелдер. Оларны боттандыраары арткан.

Бодалывысты амыдыралче боттандыраарда, мындыг айтырыглар тургустунуп келди. Бирээде, часкаар чайын-на, чаа Күрүне тугун Мөңгүн-Тайга кырынга киискидиптер-дир дээн шиитпир соонда, кымнар тук азып, ооң шыпшыынче үнерил дээн айтырыг башка дораан чык дээн. Бир шаг-да Ак-Довуракка диңмиттелип турган «Мөңгүлек» туристер клувунуң кежигүннери бар чүве, кол даянгыыш оларда. Оон шилип алыр. Оларны Барыын Тываның кандыг сүүрлеринче үнмээн дээрил, кандыг күштүг хат-шуурганга алыспааннар дээр, дага кеткеш, хендир-биле коштунуп-даа билир, меңги көргенде, омаа хайныр эрлер болгай. Даг үнүкчүлериниң салгалын үзүп болбазы-биле ийи-чаңгыс буттарынга он диштиг дага шарып көрбээн, меңги баспаан улус турары база чугаажок. Баар улус изиг күзелдин дораан илереткен, ынчап кээрде тос кижиниң ат-сывы даңзыже кирген.

Ийиде, Мөңгүн-Тайга бажынга киискидер чаа бадылаан тукту кайыын алыр бис, ону биске кым бээрил? Сессияга бадылаар кылдыр даараттынган ийи-чаңгыс үлегер тукту биске бербес дээрзи билдингир. Тоң берге айтырыг бо хире. Ынчалза-даа чаа туктуң өң-чүзүнү, хемчээлдери билдинзе, кымдан-даа тук дилеп, суравас-даа бис! Тыва херээжен кижги төөгүден шевер чүве дээн, ынчангаш тук даараар кижги бар боорга, чоргаар турбас ийик бис бе.

Республиканың чаа Күрүне тугун баш удур белеткеп, даарап аар бодалдыг ооң төлевилелин билип алыры-биле Дээди Совет даргазының оралакчызы Козлов дарга-биле ужуражыр апарган. Күрүне ыдыктарының айтырыын харыылаар ко-

миссия даргазы кижидир. Шилгедек дурт-сынның болгаш шимченгири кончуг анык эр Михаил Сергеевич бистиң бодалывысты хөй сөс чокка-ла дораан деткиди. Тыва Күрүнениң чаа тугун эң баштай Мөңгүн-Тайгага азар дугайында сагышты та чеже катап катаптап алганым узун төөгүнүң-даа ажыы чок болду. Ындыг-мындыг айтырыглар-даа салбайн, чанында узун столче чалай-дыр.

– Келир сессияга бадылаар чаа тугувус төлевилели бодур. Чурукчу Сат Оюн-оолдуң ажылы. Бо туктуң шупту хемчээлдерин силерге берейн. Бетики үш-булуңчукта сарыг өңнүг демдек – эрги түрк алфавиттиң «А» деп үжүү-дүр – дидир.

Стол кырында саазында шак мындыг тук чуруп каан чыдыр: туктуң бүткүр боду ак-көк өңнүг, ынчалза-даа бетики ийи азыгдан ак кожаа булуңнай баткаш, ортузунга каттыжа бергеш, ол-ла хевээр узун дургаар бады барган. Ак кожаа каттышкан черде үш-булуңчукта демги эрги түрк алфавиттиң «А» деп үжүү бар. Ол үжүктүң утказын билип чадазым-за-даа, үе тутпазы-биле ону айтырбадым. Меңээ кол-ла чүве туктуң өңнери, хемчээлдери херек. Холга ине тудар шевер эвес мен, ол хиреде «Даараары белен тук-тур оң» деп бодап кагдым. Шупту хемчээлдерин айтып каан тук төлевилелдиг дептержигежин меңээ тутсуп бергеш, Козлов дарга мынча дидир:

– Сессия хүнүнде тук азар деп далашпаңар! Чүү-даа бооп болур, төлевилел өскерли берзе, канчаар силер? Силерниң комбинаттың чингине директору Парамзин Дээди Советтиң депутады ийик, ону таварыштыр харылзажып туруңар. Тук азар чарыгдалдар сметадын Бичелдей дарганың адынга ам бериптиңер.

Дээди Совет бисти чүгле чүүлдүг-дүр деп деткээн эвес, акшаландырышкынны база шиитпирлептер болганда, ам буттар черге дегбес.

Кол айтырыглар илдик чокка шиитпирлеттинген бооп турда, эжен-не бо, эң-не белен деп бодап турганывыс айтырыг нарыыдай берген. Чаа тук даараар ак-көк өңнүг пөс ты-вылбастаан. Баштай хоорайның, кожуун төвүнүң, чоокку суурларның садыгларын көргөн, дараазында Кызылдың садыг баазаларын, найысылалдың янзы-бүрү садыгларын кезээн – түңнел чок. Эрткен чылын чаа-ла садыгларга пөстер

эрээн-шокар чыткылаар чүве, ам баартактар куруг. Боттарывыстың, дөргүл-төрелдин, таныш-көрүштүң аптараларын үжээн, тукка өңнеш пөс кымдан-даа тывылбаан. Ээ, ак-көк өңнүг пөстүң ховарын бодап кээрге, Тываның тугу ылап-ла төлевилеттинген-дир эвеспе! Ынчап муңчула берген чоруп турувуста, бир хүн бухгалтеривис Мижит-Доржу Тамара: «Та кымның аптаразындан ак-көк өңнүг торгу тывылган» деп өөрүшкүлүү-биле дыңнатты. Ам-на улуг тындывыс. Тук даараар шеверивис Тамара-ла болгай. Төлөвилелде шупту хемчеглерни сагып тургаш, ол тукту даарай берди. Кижиде бодалы дег, белен эвес ажыл болган, ак-көк торгуну-даа, ак дилиндек болур пөстү-даа, «А» деп үжүктү-даа ийи талалыг кылдыр даараар. Тук белен болу бергенде, чада туткаш, топтап көөрге, арай-ла бөдүүнү кончуг кылдыр сагындырды, а «А» деп үжүк дески шөл ортузунда чыткан агжагар-шагжагар куу дазылга-даа дөмөйлежир. Че харын, тугу чок турган улуска бо кедергей тук-тур ийин. Куругдан курушкак черле дээр болгай. Бо тукту депутаттарывыстың бадылаары арткан, а ынчан бис чаңгыс шак дургузунда ыраккы Мөңгүн-Тайгаже эзенги теверинге белен бис.

III

Тос ай эгезинде-ле, бистиң четтикпейн манаанывыс Дээди Советтиң сессиязындан аңгыда, Республиканың чонун кижиде дыңнап көрбээн улуг болушкун манап турар деп бүзүренчиг эвес дыңнадыг келди. Чырык Чер кырында сарыг шажынның эң улуг кижизи – XIV Далай-лама тыва черге моорлап кээр деп бо ийин. Бүзүренчиг эвес дыңнадыг дээр чүвем – бистиң кыдыг-кыйыг багай Тывавыска, бүгү делегейниң эң Улуг кижилериниң бирээзи хамаанчок, Россия Федерациязының, бузулган ССРЭ-вистиң элээн-не бедик дүжүлгеден оор баштыңчылары безин ис басып көрбээн чүве болгай.

Ынчан кым билер дээр силер, XIV Ыдыктыг Далай-ламаның бистиң боттандыраар дээн бодалывыска киржи бээрин!

Күрүне тугун, сүлдезин бадылаар айтырыглыг, четтикпейн турганывыс Дээди Советтиң 17-ги сессиязы ажылдай бергенде, депутадывыс, «Тыва даг-дүгү» комбинаттың чиңгине директору Г. В. Парамзинден дугурушканывыс эзугаар дыңнадыг келген болду: «Тук азар дээн хонук-хуусааны соң-

гаарладыңар!». Бодум телефон-биле чугаалашпаан болгаш, бажым ыжып тур. Козлов дарганың сагындырып турганы дег, бир болза тук айтырыын соңгаарлаткан, чок болза төлевилел ам база эртпейн барган. А эртенінде дыңнаарывыска, теледамчыдылгдан ийи-үш-даа кижиге Күрүне тугун сессияга бадылапканын көргөн болдулар. Тывызыктың баажызы улам ыраан: тук бадылаттынган-дыр, а «соңгаарладыр!» дээн медээниң утказы чүл? Мындыг дадагалзаашкында чаңгыс шиит-пирни дарый алганы дээр, ынчангаш манаар апардывыс. Шупту чүвени ылавылап, тодарадып алгаш, Мөңгүн-Тайгаже тап-билээ тутсуп орбас ийик бис бе. Ам эшкедеп, дывыржыыр чүве-даа чок, уйгуну хандыр удуп ап болур үе тыштып келген. Ол-ла хүннерде каяа-даа, кымның-биле-даа ужуражырга, чугаа чаңгыс аай: «Далай-лама! Далай-лама! Ону бо назын иштинде чаңгыс катап көргөн болза! Кызылга четкен болза!» Чартык улуг-хүн чоокшулаан, XIV Далай-ламаның Тывага келир хүнү ол. Каракта хай чок чүве дээн, тук азары элек болганда, XIV Далай-ламаны Кызылга барып сонуургап көрүпсе-даа чүл! Өшкү ышкаш ак баштыг апаргаш, уругларым уругларынга хөөрөп орбас мен бе: «Мен, уругларым, шаанда, силерниң ада-иңер дег аныяк тургаш, Ыдыктыг Далай-ламаны көргөн кижиге-дир мен...»

Ол хүн, сентябрь 19-та, хадымырлап турар сериин хүнде, Ыдыктыг Улуг Башкы, Чырыткылыг Далай-лама дээрзи Кызыл аэропортунга Курбустудан моорлап келди. Аэропорт чедер чазагылык орукту эңме-тикчок шагдалар дуй туруп алган, чазак-чагырга чериниң машиналарындан аңгыда, кымны-даа эрттирбейн турлар. Ол-ла эпчок чүве болду. Кижиге бодаарга, Далай-ламаны түмөн чон уткууп алгы дег. Бистер шажын-чүдүлге чокка барык бүдүн алдан чылдар иштинде чурттап келдивис ышкажыл. Тыва кижиге келген аалчызын өггө манап орбайн, аал өдөөндөн-не үнүп барып уткуур чүве болгай, ынчангаш элээн-не улус ол-бо доора оруктар-биле чаза шургуп чедип келдивис. Ыдыктыг Башкыны канчаар уткуур боор чүвөл аан, бут кырынга туруп алгаш, адыш часкаар бе азы алгыш-йөрөөлдиг холдарын бурунгаар сунар бе? Аравыста чүве ужур-бажы билер кижиге бар болган, оң үлегерин эдерип, дис кырынга олурупкаш, холдарывысты хөрээвис мурнунга тейлей тудуп алдывыс. Ам чүү-даа болза, өдүрөөн часса-даа, хөлүн часпаанывыс ылап. Карак чылчы-

рыктаар алдын-сарала хептиг, көрүжү, бодалы сарыг өртем-чейниң кырынга кылыяр ужурлуг Далай-ламаны аэропорт хериминиң эжиинден манааш оруптувус оң.

Аэропорттуң бетон шөлүндөн «Волгалар» таваар кулбур-туп үнүп орлар. Ак «Волганың» мурнунда оран кижини – Ыдыктыг XIV Далай-лама бо ышкажыл! Каракка эң-не баштай илдигер чүве – ооң арын-шырайы. Далай-лама боду тывалар ышкаш шырайлыг, делгем, бедик хавактыг, чиңге-жек сыптыг карак шилин өттүр буянныг оттар херелденген улуг карактарлыг, кедергей чазык хүлүмзүрүглүг кижини болду. Өкпөң өңнүг оргумчулуг, чанагаш холдарын мурнунда тейлей тудуп алган, дис кырында олурган чонче ол-бо талаже мөгөйип каап чор. Далай-ламаның чазык хүлүмзүрүүндөн-не кижиниң мага-боду суларай бээр, бодалдар-даа оожумнап каар, ында каас-коя хеп-даа чок, балдыр сириңейни бээр түрлүг шырай-даа чок, бир-ле черге ужурашкан, көргөн идегелдиг өңнүүвүс дег сагындырар болду. Чер кырында эң хөй «албатыларлыг» сарыг шажынның эң Улуг кижизиниң күчүзү, шыдалы ооң бөдүүнүндө чорбады бе. Ооң-на ужурундан боор, тайга-таңды, меңги, тук дугайында бодалдарны Далай-ламаның овор-хевири дуй апкан, өгбелеривистен үзүлгөн чүдүлгевисти Ыдыктыг Башкы боду тудуштуруп дуңзаалапты ышкаш. Кызыл хоорай, тыва чурту бодунуң назынында, Далай-ламаны уткааны дег, кымны-даа ыңчаар хүндүткелдиг уткувааны шынныг дээрзинге чеңниг кырым салып бээр мен. Чазак Бажыңының мурнунда, амдызында ат-сыпка чединмээн улуг шөлде, шынап-ла, кижини бажы кизирт: театр эжиинде Президент Ооржак, Дээди Совет даргазы Бичелдей, оларның чанында сайыттар, артистер дээш, Ыдыктыг Далай-ламаның оода бараанын көөр дээн ыракчооктан сөктүп келген, Хүт ужарының динмиттелген даажы дег, шиилээн чон аразында хүлер крест тудуп алган кырган орус кадай-даа бар. Чогуур үе-шагында Ыдыктыг Улуг Башкы, Чырыткылыг XIV Далай-лама Тенцин Гьятцо боду алдын-сарыг дүжүлгеге саадапты. Далай-ламаның ийиүш дыл кырында очулдуртунуп турган мерген сөстөрүнүн дугайында-даа эвес, дириг херим апарган чүс-чүс шагдааларның, Башкының соо-мурнунда хүл-сээктер дег чыпшына берген фотожурналистерниң, холунда бурганнарын, аъжын-чемин, аарыг-човалаңга таварышкан ажы-төлүн эккеп алган

хөй чоннуң-даа дугайында ыттаваайн. Мен чүгле бистиң эгелеп алган чугаавыска хамаарылгалыг чүүлдү айтыптайн. Далай-ламаны чалап эккелбээнде-ле, бир дыңнаарывыска, шөл сынмас кылдыр мөге Маадыр Монгушту кыйгырган турлар. «Ыдыктыг Башкының мурнунга мөгелер девидер дээн азы хүреш көргүзер улус-тур аа» деп, кезек кижиде бодалывыс-биле солуштувус. Ол-бо алаң кайгап турувуста, Чазак Бажыңының чадазының тепкииштерин куду содагланьп каапкан Маадыр, Аяс, Амир, Алдын-оол суглар кижиде бүрүзү дөрт азынының бирээзинден-не чада тудуп алган тук көдүрүп алган бадып орлар. Хаа, чаа бадылаттынган Тук бо ышкажыл! Сес чүстүг дуран каракка дораан барган. Орта чоор бе?! Начыннарның бадырып келген тугунуң өң-чүзүнү бистиң даарап, белеткеп алган тугувустан сыр өске хевирлиг чүзүл?! Кижиниң бодунуң карактарынга херечи херекчок болгай, ылап-ла өске тук. Баш ышкан тывызыктың баажызы билдинип келди: сессияга өске тук бадылап каан боорга, Парамзин биске соңгаарлады дугайында дыңнадыг кылган ышкажыл. Тываның чаа тугу мындыг чүве-дир: сып талазында сарыг өңнүг үш-булуңчук бар, ол-ла ийи азыгдан ак-көк дилиндектиг ак кожаа эдерип баткаш, ортузунга тутчу бергеш, туктуң дал ортузун дургаар бады барган. Түрк алфавиттиң «А» деп үжүү-даа чок, сарыг үш-булуңчук, ак-көк дилиндек, ак кожаадан өске черде шупту ак-көк өң бар. «Бо-даа ёзулуг сеткил-сагышка тааржыр тук-тур» дээн бодал келди, мында кижиде караа сертедиптер кандыг-даа өңнер чок. Кара чажывыстан таныыр өңнеривис-тир: дүп чок ак-көк дээривисти, ак сүдүвүстү, ааржывысты, өглеривисти, ам бо хүнде дег, алдын-сарыг кылдыр хуула берген тыва чуртувусту бодаптарга-ла, четчир. Начыннарывыстың чаа бадылаан Күрүне тугун чон ортузунче чада тудуп алгаш келген ужуру – ону Далай-ламага ыдыктадыры турган чүл. Та кым деп баштыг эрниң тышкан бодалы де! XIV Далай-лама тукту ыдыктаан соонда, оолдар тугун Чазак Бажыңынче дедир апар чорда:

– Президент бо тукту Чазак Бажыңының кырынга астырар-дыр аа? – деп, бир эр айтыра-дыр.

– Ыдыктаан тукту кабинетинге арттырып алгаш, өске тукту бажың кырынга астыргай-ла – деп, өскези, ылап билдир дег, тайылбырлады.

Тук дугайында бодалдар катап-ла сагышты аартып эгеледи. «Күрүне тугу кандыг-даа күрүнениң каракка дораан илдигер ыдыкшылдарының бирээзи дээри ылап-тыр көрөм. Кайы-бир күрүнениң тугу кайда кииский-дир, ында ол күрүнениң төлээлери бар дээрзи билдингир: өске күрүнелерниң элчин черлеринде, далай корабльдарында дээш, дайынбайлаа-даа үезинде эжелеп, хостап алган черинге бир дугаарында ол күрүнениң тугу кииский бээр, безин чадаарда тайбың үеде Соңгу, Мурнуу полюстарга, делегейниң эң бедик шыпшыктарына кымнар чедер ийик, олар бир-ле дугаарында боттарының күрүнезиниң тугун албан алырлар. Мону бодааш, кызып-шырбайып турар чүве-дир ийин. Мөңгүн-Тайга шыпшыына кызыл өңнүг туктан өске тук-даа киискивээн. Дуу эстоннар, украиннер бээр үнүп-даа турган болза. Ам олар келир болза, боттарының туктарын киискидиптейн аан. Олутпайлап саадаар болзувусса, оранывыс бединге өске күрүнениң тугунуң бараанын көөр апаар бис. Че харын, Россия тугу кииский берзе, улуг хомудал чок. Ынчалза-даа боттарывысты хүндүлөп билир болзувусса, бир дугаарында боттарывыс тугувус азар ужурлуг бис. Бо бедик сөстөр кымга-даа билдингир. Ол-даа канчаар, чаа туктан дилеп ап көрзе? Бир эвес даарап четтигишкен дың чаңгыс тук бо чүве болза, э-ээ, ыдыктаан тукту Президентиден дилеп алгаш, Мөңгүн-Тайга кырынче үндүрзе чүл? — деп бүдүү иштимде адааргал-биле сагыш анны бердим. — Ол-даа болдунмас. Дуу кайы тайга-таңды кырынга азар кылдыр ыдыктаан тугун кым бээрил. Эх! Далай-ламага Мөңгүн-Тайга кырынга киискидер тукту ыдыктадып алган болза, кайы хире чогумчалыг ийик! «Мый-ыттың сагыжы таңды бажында» дээр-ле болгай» деп чөгөл чок улуг тындым. Ол үеде Ыдыктыг Улуг Башкы, Чырыткылыг Далай-лама судур номчуй берди. Оң тариаларының утказын билбезивиссе-даа, ындынныг аялга, Далай-ламаның чоорту дыңзаан өткүт үнү мага-бот, меделерче сиңнип эгелээнде, ал-бот тааланчыг уйгуже дүлнүп бар чорда, хенертен бир бодал мага-ботту оттур шаапты. «Богда! Далай-ламага ам-даа даараттынмаан тугувусту ыдыктадып алыр үе бар-дыр! Чүгле далажыр! Дүргедээр!»

Кызыл биле Ак-Довурак аразын ылгын чиик машина чыыра тыртып орган кадында, дүнелей бергенде келгеш, кум кынны каапкаш, эртенги аяк шай соонда-ла

шевер кызывыска бардым. «Даарап каан тукту катап сөгөр, чаа тук мындыг, сарыг пөс бо-дур, ак дилиндектиң калбаа мындыг». Тайылбыр соонда бо тукту эртен Чадаанага ыдыктадып ап болурун чугаалаарымга, Тамара холунда хачызын ышкыныптар часты: «Дадайым! Далай-лама силерни чанынче чоокшуладыр-даа чүве бе мооңар!» Ооң чиңгежек хүрелдир арнында хүлүмзүрүг сомазы чиде бергеш, дыңнаан сөстөрүндөн шимченгир боду маажым апаргаш, карактарының көрүжү ырап, ылым-чылым боданы берди. «Ол бодал чогул болур. Чүгле, чүгле... Тук херек-тир. Артканын бис билир бис».

Тамара оон улай тайылбыр негевейн, даараныр машиназын эптей сала берди.

Ол хүн улуг-хүн чүве-ле болгай. «Тук ыдыктадырда кымның-биле чугаа кылып, сүмелешсе экил?» деп бодааш, Чадаанага тутсуп чеде бергеш, кожуун чагыргазының даргазы Бавык оглу Донгак Макар-биле чугаа кылдывыс. «Ийе, бо айтырыгны Президент-биле чугаалажыптайн, ол чөпшээрел берипсе-ле, ыдыктадып алыр силер. Эртежик келиңер!» – деп дуза кадарын аазады. Бүгү чүве аайлажып турар хире аа! Тук даараан шеверивиске чеде бээримге, ол хүнзедир баш көдүрбээн, ажылын чаа-ла доозуп тур. «Кежээ дүжүп келгени ол бе?» – деп хүн эрткенинге бүзүревейн, соңгаже хараны-дыр. Тамара даарап алган тугун шалада хевис кырынга чадыпкаш, чиңге салаалары-биле камныы кончуг эде-хере суйбагылады. Бодум база дис кырынга олурупкаш, тукту ам-на ылавылап топтап көрдүм. Бо-даа ёзулуг тук-тур оң! Ону көрүптерге, херек ишти чырыш дээр, магадаашкындан хүлүмзүрүг чайгаар-ла саарлыш кээр. Сарыг өңнүг үш-булуңчук, ол дээрге эртенги хүннүң алдын-сарыг херелдери, сарыг шажынның өңү; азыглардан баткан ак-көк дилиндек – Бег-Хем биле Хаа-Хемни угаадып, Улуг-Хем болу бергеш, дургаар бады барган, а ак өң – арыг сеткиливисти, ак чемивисти айытканы ол деп бодалдар база немешти. Туктуң ак-көк дөжээ хемнеривис, дагларывыс, хөлдери, аяс дээривис өңү болгай. Тук-даа онзагай-дыр! Тываның тугу шак мындыг-даа болур ужурлуг ынчаш. Өң-чүзүнү сеткилке киреринден аңгыда, даарап кааны кежээ-ле-дир! Уран холдарның ажылын көөрге, уяранчыг шүлүглел-ле, ыдыкшылдың ырызы-ла. Тайга-таңды бажынга ону азары харын-даа

харааданчыг ышкаш-тыр. Ооң узуну – бир метр чартык, дооразы – чеден беш сантиметр. Дүрүм ёзугаар алырга, дооразының узунунга хамаарылгазы ийиниң бири болур, а сарыг үш-булуңчуктуң бедии үштүң биринге дең, ол бүгү хемчээл ёзугаар даараттыңган.

Айтырыглар болгаш онаалгалар

 1. 1992 чылда Тывага кандыг улуг онзагай болушкун болганыл?

2. Тыва Республиканың тугун ыдыктаар дугайында бодал кымга келгенил? Тук ыдыктадырының ужур-утказы чүү деп бо-даар силер?

3. Чазак Бажыңының мурнунда шөлге Ыдыктыг Далай-лама башкыны чон канчаар уткааныл?

4. Тываның тугун ыдыктап турганын ушта бижип алыңар.

5. Документалдыг чогаалдың тоожукчу маадырының Ак-До-вуракче далаш аъттанышкан чылдагаанын канчаар билдиңер?

6. Тываның чаа тугунуң дугайында авторнуң бодалдарыңга доктаап, ону канчаар билип турарыңарны тайылбырлаңар.

7. Ыдыктыг XIV Далай-лама башкы дугайында медээден чыып, эштериңерге таныштырыңар.

IV

1992 чылдың сентябрь 21-ниң хүнүнде Бора-Булак ховузунда «Чадаана» деп улуг ак үжүктөр чоогунда машина-техника-даа, кижиде имилеме чүве. Ужу-кыды карак четпес ховуда ышкам ышкаш кылдыр чыылган чон Ыдыктыг XIV Далай-ламаны Улуг-Хемниң Хайыракандан ужуп кээрин манап турарлары ол. Шала сериин, хүн караа дүштен ыңай чылып кээр күскү үе турган. Чер кырында сарыг шажынның дириг бурганын, ооң бараанын-даа бо назынында дың чаңгыс катап көрүп аар дээн чоннуң караа – бир шагда хувискаалчаан адаларывыстың холу-биле узуткааны Үстүү-Хүрээ уунда. Үр болбаанда, ногаан өңнүг «Ми-8» вертолёт даглар артындан көстүп келди. Чыылган чон чоогунга, даш октам хире черге, ол элезинни эзимнелдир хонупту. Бурунгу хүн чаа-ла ужурашканым Далай-лама чазык-чаагай хүлүмзүрүглүг Хемчик унунга баштайгы базымнарын кылды! Чанынга чораан он шаа кижиниң бирээзи хол майгыны-

биле ону хөлөгөлөп чор. Президент, Дээди Совет даргазы, Чазак кежигүннери, Иштики херектерниң, Айыыл чок чериниң сайыттары, бистиң ламаларывыс, хуурактарывыс база мында. Ыдыктыг Улуг Башкы – Чырыткылыг Далай-ламаны тускай кылып каан бедик дүжүлгеже чалап үндүрө бердилер.

Чырыткылыг Далай-лама башкының Тывага келгени.

«Кызылга тук ыдыктадырын көрүп алган кижиге, бис чоонган бис!» деп бодааш, Ак-Довурак чурттакчызы үш эш тып аптым. Күжүгет Манчын-оол, Ондар Александр, Ооржак Олег дөртөлээ тугувус белеткеп алган, Далай-ламаның артында чон аразында олурупкан, чүгле Ыдыктыг Башкының үнүн дыңнаар мындыг бис. «Ажырбас, ажырбас, эш-өөр, оон хомудаваңар, каш минута болгаш, Далай-ламаның шуут-ла баарыңга турар силер!» Чөөн-Хемчик кожууннуң чагырыкчызы Бавык оглу Макар Далай-ламаның чанында боорга, ооң оралакчызы Ондар Серен-Доржудан сөс дамчыттывыс.

Аныяк шаавыста Ак-Довуракты кады тутчуп чораан болгаш, таныжар-даа, бистиң кылыр дээн херээвисти билир-даа кижиге. Сагыжывыс саарзыкталы берген ор бис, та чөпшээрээр, та чөпшээревес чүве де. Бир үе болганда, дүрген кылаштыг, шимчээшкиннерлиг Ондар дарга бо куштадып

ор: «Тук ыдыктавас!» – деп бо ийин моң! Менде черле ыт-таар чүве чок, сактырымга, Далай-ламаның үнү, түмөн чон оран-делегей кыдыынче талыя берди ышкаш. Дылым көжүп калган ышкаш чүве, арга чадаарда: «Болдунмас-тыр, оолдар» деп сөстөр коштум. Ыдыктыг Далай-ламаны чанындан чедип көөр деп бүдүү сеткип орган өөрүм ыт чок бажын согаңнадып чөпшээрешкеш, уурук-сууруктап тарап чоруй бардылар.

Тук ыдыктаарын кым ынатпажык ирги? Президент бе азы чагырыкчы бе? Че, ында ылгал чүү боор, хоржок дээн соонда, хоржок. Баш иштинде дүңгүрленген бодалдардан Далай-ламаның өткүт үнү ынаар-ла, чуга булуттар ындынче, база катап ажытталы берди. «Тук даарап алгаш, ону ыдыктадып деп чүү ындыг албан чүвөл ол? Даарап, белеткеп алган тугунду шимээн чокка Мөңгүн-Тайга шыпшыынга-даа, дээр хиндиинге-даа азып каапса. Барып-барып дириг бурган Далай-ламага тук ыдыктадып аар деп че?! Амыр-дыр бо! Бир-ле чүве бодап, чогаадып алган турар» деп бодумну чемелевезим арга чок. Ындыг-дыр, Далай-ламага тук ыдыктадыр хамаанчок, ооң чоогунга чедери безин болдунмас турганы чүл. Ол ындыг-даа болур ужурлуг харын. Нобель шаңналдың лауреады, сарыг шажынның эң Улуг кижизи – Далай-лама-биле душчу бээр хире кандыг-даа барымдаавыс чок: ооң номналының суртаалчызы-даа эвес, безин чадаарда чаңгыс одуруг тарина-даа катаптап чорбаан улус-тур бис. Сарыг өртемчейден ырай берген Куулар Шымбай-оол хелиң, Куулар Орус оларның ном ашканын улус айбызынга чорааш, дыңнаан дээрден башка, сарыг шажын сонуургап-даа көрбээн делегейим-дир. Ындыг кижини Далай-ламаже чоокшулатпааны шын болган-дыр. Ол түңнелден ам харын сагыш ажый берди.

Тукту ыдыктадыптар мен деп чүс хуу бүзүрелдиг турган кижини аштырышкынгга таварышкаш, оомну эскертпези-биле полиэтилен хапта дүрүп каан тукту колдуктап алган, кандыг-даа бодал чок улус аразында чоруп тур мен. Үр-даа болбаан чүве, бир дыңнаарымга, Ондар Серен-Доржу олбо харанган, мени кыйгыра-дыр: «Тугуң кайыл? Дүрген ыдыктат че! Чүгле чаңгыс минута!» Оран-делегей! Кулактарга бүзүрэнчиг эвес дыңнадыг, ынчалза-даа кажан-даа чүве соора дыңнавас кулактар болгай. Дегийт-ле тук тудар өөрүм-

нү дилеп, долгандыр көөрүмге, карак шокараңнаар. Хай-дыр але, ол эрлерни эрээн-шокар чон аразындан кайыын тывар, душкан улустан аптар бе? Черле чүве аайлыг – өөрүм үжелээ артымда турлар. «Шымдаңар, оолдар! Тукту тудуңар! Ыдыктаары ол-дур!» Ханалай олурупкан шагдаалар аразы-биле эрткеш, шөл ортузунда бардывыс. Тукту дөрт азыындан чада туткаш, кезенип оруптувус. Далай-ламаның оң талазында кыдыыңга келген болгаш, ам тап-билээ ону сонуургап көрүп, бодунуң дылында чугаазын, орус дылда очулганы база тыва дылче бир-ле кижиниң очулгазын кончуг тода дыңнап ор бис. Чугаа бир үзүктели бээр орта: «Че-ве!» – дишкеш, чү-ректеривис согуу чулчургайда дыңналган, шошкуй аарак тепкииштерни өрү үнүштүвүс. Карак уунда Президент Шериг-оол Дизижилович көзүлдү, ол чөпшээрел берипкен болбайн аан! Алдын-сарыг дүжүлгеге оар XIV Далай-ламаның чанынга үзе чедип мөгөйгеш, кысказы-биле: «Ыдыктыг Башкы, бо тукту ыдыктап бээриңерни улуу-биле дилеп, Силерге мөгөйип тур бис!» – дээн-не болдум-на бе. Чүл дизе, ал-бот дириг бурган чанынга сүрээдээн, ооң арын-шырайын топтаар чай-даа алынмаан, а баш удур бодап алганым сөстөр ыңдыг чүве. Далай-лама, тыва дылды билир дег, очулга-даа мана-вайн, холунда шуудуп орган кара-хүрең эрегезин кырызынче кедирипкеш, оң холу-биле дүжүлгезиниң кыдыында узун ак кадак көдүрүп келди. Ыдыктыг Башкының бир дузалакчызы, база-ла кызыл-хүрең оргумчулуг лама, биске чоокшулап келгеш, ак кадакты туктуң бир ужунга баглажы берди. Аа богда! Дириг кижиле шилги бөрү көргөн чүве дээн, барып-барып Ыдыктыг Далай-лама-биле бо хире чоок ужуражыр кежи турган-дыр көрөм! Ол сииреш холдары-биле кадак баглап чыдар аразында, билбейн дээпкен кижиле бооп, тук адаа-биле оң холум эрттиргеш, Ооң билээн суйбай кааптым де! Далай-ламаның хевинге дээп, изин базыпкан кижиниң буян-кежи доктаар деп чүве дыңнааш аан. Ыдыктыг Улуг Башкы бисче чаңгыс-даа сөс чугаалаваза-даа, Ооң чырыткылыг шырайы, чымчак хүлүмзүрүү хей-аъдывысты ак-көк дээр хиндиинче киискидипти, сөс чокка-ла, Ооң бодапканы бисче дамчый берди деп билдивис. Бо хире биске буян чедирген, дөө кайда Алаш, Аянгаты, Хемчик унунга төк кээп дүшкен, шажын-чүдүлгеге-даа хамаарылга чок бөдүүн албатыларны бодунче хол тудум чоокшуладып, чымчак көрүжү, чылыг

хүлүмзүрүү-биле сүлде-сүнезинивис одун күштелдирипкен Ыдыктыг Улуг Башкы, XIV Далай-ламаның назыны узун болзунам, ыдыктыг күзели – төрөөн чурту Тибет күрүнезинге Хосталга Хүнү соң даарта херелденип келзинем!

Тук ыдыктадып алган чон ортузундан үнүп келген дөрт эрниц ол үеде арыннары, иезиниң эмиин көргөн чаштар дег, чырыткылыг турганы ылап. Хенертен олаага турган беш-алды кижиге халчып келгеш: «Далай-ламаның ыдыктааны, ооң холу-биле деггени тук-тур бо!» – дижиб, тугувусту-даа, ак кадаавысты-даа ийи холдап адыштапкаш, арыннарынга дээртип, чыттап эгеледилер. Кыдыынга турган улус база не-межип келдилер. Айыыл диргелген! Тукту, кадакты үзе со-гар деп бардылар! «Канчап бардыңар! Соксаңар!» Шуут-ла күш-биле тукту, кадакты ушта тырткаш, хойлапкаш, ховуда машина уунче ыдып-ла кагдым. Өөрүшкүден чүрек ырлап чоруур болгаш буттар черге дегбес.

Үш хонганда, шупту 12 кижиге үш өзектиг ЗИЛ-131-биле Мөңгүн-Тайгаже арттар, хемнер ажыр углаптывас. Ак-Довурактан үнгеш, Өвүр ашкаш, Саглылааш, Барлык баш-тааш, Мугур-Аксылааш, 10 шак болганда, Мөңгүн-Тайганың баары Мугур хем унунга дүне келдивис.

Эртенинде, сентябрь 26-да, 5 шакта оттуп келген. Шалып-кын шай хайындырып ижишкеш, караңгыда-ла шыпшыкче шургуу оран болгай. Бурган, авыра! Чүл бо? Майгынын даш-тындан хөй кижиге савааштар-биле улдаан дег, шалыраан, чазыраан. Майгындан баш уштур деп чорумда, хөмө шаап турар хар дүвүленип кирип келди. Шуурган ызы дың-нааш, тааланчыг уйгудан ам-даа адырылбаан сагыш-сеткил хөмүрерип-ле калды. Мугур иштинге оран-делегей мынчаар меннип турганын кажан-даа көрбөөн бис. Бөгүн шуглактан турган-даа ажыгы чок! Чоруувус чогувастаан, бо хүн база хил-лис барган деп санаар. Шуурган эртен, соңгузу хүн, чеди хонук иштинде уламчылаза, канчаар бис? 1980 чылда хамык айыыл болуп турар үеде, база-ла маңаа дөрт хондур шуурганнай бээрге, Мөңгүн-Тайгаже үнүп чадааш, базып чана бердивис. Эртен шөлээ-чөпшээрел төнер, чанар. Байдал на-рыыдаан. Барып-барып сарыг шажынның делегейде эң Улуг кижизи – XIV Далай-ламага чаа Күрүне тугун ыдыктадып алгаш, тукту аспайн канчап чана бээр боор. Херек бергеде-

зе, үш хире далаш чок эрлерден арттырып алгаш, чеди, он-даа хонукта кудай багы арлырын манаар апарган-дыр. Бо улустуң кулаанга дыңнатпаан бодал. Мугур-Аксынче «Хемчиктиң сылдызының» корреспондентизи Мандыынчы Чкалов бистиң-биле кады сургакчылап кээрге, «Эртен аяк хүн болза, тук астынган деп Чазакче чүглүг бижиктен салып көр» деп дилег кылган бис. Дүүн хүнзедир чыгыы аяк болган, Чкалов телеграмманы чорудупканы чадавас. Ындыг бодалдардан чыттынар-даа арга чок, Мөге-оол-биле кышкы идиктер кедип алгаш, машина артынга ыжыкталып, одаг салып, шай, быдаа чылдып шимчендивис. Дүүн чаа-ла алдын-сарыг күс чүве, ам долгандыр бурулаан харлыг кыш.

«Думчукка тулганда, бызаа сугжу» дээр-ле болгай, мынчаар-дыр: ийи-үш хире эң шыырак эрни эдерткеш, Буревестник артка хонгаш, кара даң бажында хат-шуурган барымдаа чок шыпшыкче шургуур-ла. Ынаар баар кижини бүрүзүнүн эки тура, күзелин барымдаалаар. Кымнарны алырыл? Чеже-даа кылаштыг болза, ие херээжен кижини Тамараны майгынга арттырар, фотокорреспондентивис Савиных артты ажып шыдавас. Сергейниң кемдээн буду баксыраан, Валерий даг аарыынга шыырак алыскан, Биче-оол аскан эживисти дилеп чорааш, соокта ооргада аарыын кирип алган. Даңзычы, Мөге-оолдуң белеткели шыырак, Борис база барып болур. Улуг дүш эрткенде, хар дүвүлөп турар одаг кыдыынга ол саналды шупту дыңнадылар. Бодап турганым дег, дөрт кижини баар болдувус. Кежээ беш шакта шуурганнаан, арынны хар-биле хөмө шаап турар дүмбей октаргайже Мөңгүн-Хайыракан углуг чүктешкилик басыптывыс.

Оюк-Кара-Сугну өрү алгаш, меңги дужунда морена деп адаар чалдарга келгенивисте, караңгылаан. 3 000 м бедикке даштар кырынга майгын тип, чүктөп алган ыжывысты чүгле карандаш дег кылдыр чартылап алгаш, одаг кыпсып, хөртүк эргизип, улуг пак хире шай хайындырып иштивис. Соок-ла дүн болган! Аңдарлып-дүндерлип, буттарны чыыра тыртарга-даа, даң атпастаан. Соок тыныштыг меңгиниң, үш муң метр бедиктиң салдары ол. Пат боорунда даң атсып алгаш, караңгыда хар эргизип, шай хайындырып ижеривиске, борбак чем боостааже ашпайн-дыр. Чүктенгеш, дөш өрү дырбактанып чорааш, кертилекке келдивис.

Чаа агарып эгелээн дээрде та кажан кестүп келген сылдыстар өжүп эгелээн. Сырын безин чок, шип-ле-шимээн. Сезик алган аңнар дег, хаялар апарган дыңнаалап тур бис. Черле амырап болбас! Чүгле Мөңгүн-Хайыраканның шыпшынынга өөрүшкүнү илередип болур де. Артка саадавайн, арттырып каан дериг-херекселивисти чүктептивис. Бурунгу хүн тыртпакталып чораанывыс хаяларлыг бизең эгеледи. Борис кылаштыг-ла кижиге болгай, бо удаада чыдып каап чор. «Дөңмектерим курлуп чор» – дидир. Бергедеп чоруур болза, дедир артче бады баарын сүмеледим. «Шыдажыптайн!» – дээш, ызырныпкан соовуста бедип-ле ор. Хаялар төнгөн. Меңги! Адаанда сырын безин чок турган болза, мында күштүг хат хадып, харны меңги кырындан ширбий шаап-ла тур. Он бистиг дагаларны буттарга шарып алгаш, 12 мм-ниң капрон хендиринге коштунуптувус, меңги кыры хөртүктөп каан чарыктарлыг, ынаар шимеш дээри – карак чивеш аразында. Арынны хаттан дуй чажырып, кара карак шилин кедер. «Белен бис бе, оолдар?»

Бистиң буттарывыс адаанда миллион чылдар назылыг, кажан-даа эрип көрбөөн Мөңгүн-Тайганың меңгизи. Меңгиниң кылыны чүс метрден ара чок, ниити шөлү он тос дөрбелчин километр. Шыпшыкче үнерде, баштай эгин кырынче баргаш, бурунгаар эргилгеш, ам кээп бедип каар. Мөңгүн-Тайгага келгеш, «ооң кырынче үнеривис ол» деп чүвени оваарымчалыг чугаалавас болза, хоржок, чүл дизе, ынаар углаарга, кудай баксыраар дээнин даргазындан-даа, малчынындан-даа дыңнап чордувус. Мөңгүн-Хайыракан, кижиге үнерге-даа, үнмеске-даа, доктаамал шуурганнап турар бедик танды ышкажыл. Сарыг шажынныг японнарның эң бедик даа – өшкөн вулкан Фудзияма Мөңгүн-Тайга-биле үзе-тура дең, ынчанмыже япон сөөк кижиге бүрүзү назынында оода чаңгыс катап ооң шыпшынычче үнүп аарын кызарлар. Бистерде, тываларда, сыр дедир. Меңги кыры-биле чоруп орувуста, башка янзы-бүрү бодалдар кирер. Ийе харын, бедик даглар чурттуг Памир, Тянь-Шань, Кавказ чурттакчыларынга Мөңгүн-Тайга улуг баалык кылдыр сагындырза хөңнү. Ынчалза-даа бисте агаар-бойдус дошкун. 2 000 м бедикке турар суур чок, чүгле чайын малчыннар чайлаглаар. Памирде, Тибетте, Кордильерде хоорай, суурлар

4 000 м ажыг бедикте туруп турар. Бо ылгалды кадыптар болзувусса, Мөңгүн-Тайга чижек-биле чылыг чурттарың 6 000 м хиреге деңнежип болур-дур. Бир эвес чуртувуска ол бедик даглар турган болза, дөмей-ле ооң шыпшыыңга тугувус азар бис. Шак ындыг бодалдыг тыныш бачым, ме-дерел эедергей ышкаш, бурунгаар чаңгыс базым кылырда, бүгү тура-сорукту, күштү үндүрүп бар чор бис. Үжен-дөртөн базым кылгаш-ла, дискек кырынга олуруп, харын-даа меңги кырынга чыдып алгаш, тыныш ажыдып, оожургадып эгеледвис. Ам база үжен-дөртөн базым. Сөс үндүрер харык чо-гундан чүгле медээ бээр апарган: «Дыштаныр!», «Туруңар!», «Шимчээр!» Бурунгаар үжен-дөртөн базым, дыштаныр, катап шимчээр. База үжен-дөртөн базым... үе хемчээли чиде берген. Сактырывыска, кавайлыг чажывыстан-на үңгеп алгаш, туруп кылаштааш, күштүг хаттың ызынга өпей-леткен, ак меңги кырынга калгыш-ла, чоруп-ла, база катап калгыш-ла оорар дег бис. Ол меңгиниң эгези-даа билдинмес, төнчүзү-даа көзүлбес. Мээң соомда Мөге-оол, дараазында – Борис, коштунугнуң ындыы ужунда – Даңзычы. Дөртөлээ ширбий шаптыңган хар адаанга чидип каап, чиге бурунгаар бедип-ле ор бис. Дүп шаг болганда, шыпшыкче үнүп келди-вис ышкаш, долгандыр көөрүвүске, дески апарган. Тос чыл бурунгаар бээр үнүп кээривиске, Ленинниң хөрек тураскаа-лы, сыйылган тук сывы, калбак демирден кылган бижимел бар чораан. Ам оларның ора-сомазы-даа көзүлбейн тур. Меңги адаанче кире бергени ол. Ол-бо эргий халаан, меңги кыры дески! Шыпшык бо бе азы кайдал? Ам канчаар, Мөңгүн-Хайыраканниң шыпшыын боттарывыс карак-биле тодарадыр апарган-дыр бис. «Бо ажырбас хире-дир!» – деп, алыс маркшейдер кижиге болгаш, Даңзычы холу-биле айты-дыр. Мөге-оол маска-биле тук сывын дошче киир улдай берди. Бот-боттарын киир ээриптерге, тук сывының бедии 5 метр чүве. Хаттан арыннарывыс чажырып, хол-хавын хен-зиг үе иштинде ушту кааптарга, көжүп каар холдарны үрүп, дүрбүштүрүп тура, тук сывын белеткеп алдывыс. Савиних-тың фотоаппарадын белеткеп, он базым хире ырай бердим.

– Тыва Республиканың XIV Далай-лама ыдыктап каан чаа Күрүне тугун көдүрүңе-эр!

Даңзычы, Борис, Мөге-оол Ыдыктыг Далай-ламаньң биске сөңнээн ак кадаан чада туткаш, ооң ыдыктааны ортузунда ак дилиндектиг, сарыг, ак-көк өңнүг тукту 3 976,9 м бедикте Мөңгүн-Тайганың шыпшыындан бедидир киискидиптилер.

Бо болуушкун 1992 чылдың сентябрь 27-де дал дүшште болду. Чаа тукту Дээди Советтиң сессиязынга бадылаандан бээр 11 хонган, киискиткен тукту XIV Далай-лама ыдыктаан соонда, 6 хонган. Республиканың Дээди Соведе биле Чазак Бажыңының кырынга чаа туктар азарынга чедир ам-даа 1 ай 5 хонук бар. Моон соңгаар эгиир шагда каяа-даа, чүнүң-даа кырынга азар Тыва Республиканың туктарының эң баштайгызы ам Мөңгүн-Тайга шыпшыында кииский бергени ол!

Долгандыр, дээр биле чер шапшылгазынга чедир, тукбиле өңнеш ак-көк дээр. Чиге мурнувуста Моолдуң ак баштыг даглары, көк хөлдери, артывыста Биче-Мөңгүн-Тайга, Алтайның делгемнери, кыдыывыста Шапшаал биле Цагаан-Шиветиниң сыннары, адыш иштинде дег, тода көзүлдү. Олар шупту – бистиң ыт чок херечилеривис. Күзел бүткен! Оруувуска таварышкан хөй-ле шаптараазыннарны аштывыс.

Мөңгүн-Тайга шыпшыынга бүдүн шак хире болдуvus. Күштүг соок хатка Даңзычы чаактарын үжүдүп ал часкан, дүрбүп тур. Мөге-оол начынывыс кызар идиинге будун хаартышкан, кожаңгырлап шураан тур. Шыпшыкче үнген кижиди бүрүзүнүң адын бижиир кыдыраашты ызыртып каар чер тыппадывыс. Тук сывынга баглап каарга, хат кежээге чедир тургуспас-даа. Дараазында бир бичежек аптараны меңгиде киир быжыглааш, кыдыраашты арттырып болур. Тукту хат албазы-биле чавызады бадырыпкаш, хая көрнү-көрнү келген изивисче углаптывыс. Аа сүт дег меңгиде кырында маңаа киискип көрбээн өңнүг тук, октаргай дүвүнче ужуксаан дег, хөлбеңейнип туруп калды.

Мугур унунда өөрүвүстүң сагыжы саарзыкталы берген, Мөңгүн-Хайыракан меңгизинче карак салбайн турганнарла боор. Оларның шуптузу шыпшыкче үнмезе-даа, оларның хей-аъды, оларның сагыш салышкыны эвес болза, ыдыктаан тук бөгүн дош, меңгиде кырынга кайын киискиир. Каракка илдең өөрүшкү бисти чалгынналдырышкан, ыдыктыг ак кадаавыс чүктепкеш, каңгырт диген хая-даштыг, ырлап чыдар агым суглуг Мугур хемче бадыптывыс.

Айтырыглар болгаш онаалгалар

 1. М.Ховалыгның «Ыдыктаан тук» деп чогаалының жанрын тодарадыңар. Сюжединиң планын тургузуңар.

2. Тыва Республиканың тугун бадылаанының төөгүзүн чогаалда бижэенинге дүүштүр пландан тургузуңар.

3. Ыдыктыг Улуг Башкының овор-хевириин чогаалда чураанының онзагайын тайылбырлаңар.

4. Чогаалдың маадырлары альпинистерниң тура-соруктуун, чүткүлдүүн чогаал сөзүглели-биле бадыткаңар.

 5. Тоожукчу маадырның овор-хевириин тургузуп, ооң Мөңгүн-Тайга дугайында бодалдарын, аңаа хамаарылгазын көргүскен одуругларны ушта бжиңер.

6. Ыдыктаан тукту Мөңгүн-Тайганың шыпшыыңга асканының сорулгазы, ханы утказы чүл?

 7. Күрүне ыдыктары деп чүл? Тыва Республиканың ыдыктарын шинчилеп, билип алыңар.

 8. Тываның күрүне тугун Мөңгүн-Тайганың шыпшыыңга киискиткен үзүндүнү аянның номчуңар.

 9. Тыва Республиканың тугунуң авторунуң дугайында медээден чыып бжиңер.

10. Ыдыктыг Далай-лама башкының төрөөн чери Тибет дугайында медээни Интернеттен тып номчуңар.

Барымдаалыг чогаалдар дугайында билиг

Барымдаалыг чогаалдарны херек кырында болган болушкуннарга даянып бижээн болур. Ындыг чогаалдарга чогаалчы амыдыралга болган болушкунну барык ол-ла хевээр бижип көргүзер болгаш аңаа кижилерниң ат-сывын-даа хевээр ажыглаар.

Барымдаалыг чогаалдарның жанрынга кол нуруузунда-ла очерктер (чечен чүүлдер) хамааржыр. Очерктер тыва литературада хей парлаттыңан болгаш парлаттынып-даа турар. Ооң-биле кады оларга чүгле очерктер эвес, харын чечен чугаалар, тоожулар, ол хамаанчок романнар-даа хамааржып болур. Чижээ, С. Токаның «Күш-ажылдың маадыры», «Ада көрбээнин оглу көөр», «Чоннуң оглу», «Хайыраканчылар», О. Саган-оолдуң «Баян-Таланың кижизи», Е. Танованың «Иениң салым-хуузу» болгаш оон-даа өске. Үстүндө өөренип эрткенивис М. Ховалыгның «Ыдыктаан тук» деп чогаалы база-ла ол жанрга бижиттинген.

Степан САРЫГ-ООЛ

ХЕРЭЭЖЕН

Өдек-биле кургаглааштын,
Өшкү чөөгүн чымчак кылып,
Амыр-дыш чок түрөп чоруп,
Авам күжүр азырап каан.

Хойнуң сүдүн хуунга булгап,
Хойтпак кылып берип чорду.
Инек сүдүн хөреңгилээш,
Итпек кылып берип чорду.

Чайның изии кагытса-даа,
Чажымайлап азырап каан.
Кыштын соогу доңурза-даа,
Кызымайлап азырап каан.

Кээргенчиг авам сени
«Херээжок» деп кымнар адаан?
Каргыс, буруу төрө баштаан
Хааннар, беглер ынчап адаан.

Айдың чырык өртемчейде
Ат чок чүве кайда барыл?
Чүс-чүс чылдың чүдек багын
Чүктеп эртип келдиң, авай.

Оглуң, кызың доруктургаш,
Ооргаңны хөндүргештиң,
Даттыг кинчи кедиргенче
Дадай чокка кыйгырган сен.

Иезиниң ажыын уткан
Ишти-хырны чарылганнар.
Шынныг килең шаажызынга
Чыжырт кылдыр бастырганнар.

«Херээжок» деп адаан дылды
Кезип октап, черге хөмгөш,
«Херээжен» деп атты шаңнаан
Херелдиг хүн мөңгөжирээн.

Айтырыглар болгаш онаалгалар

1. Шүлүктүң сайгарылгазын кылыңар.
 2. Шүлүкке аялганы кым чогаатканыл, ырыны кымнар күүседип турганыл, оларның аттарын тывыңар.
 3. «Ава — маадыр» деп темалыг чогаадыгдан шүлүктүң сөзүг-лелинге, амыдыралга даянып бижиңер.
-

Степан САРЫГ-ООЛ

АВАМНЫҢ ЫНАК ОГЛУ

Эдектери орлуп калган шинель кеткен,
Эдик-хеви кызыл мыңгы — балыгланган,
Эрги хынныг ланчыы чүктээн орус кижиги
Енисейге кезек өггө халдып келген.

Аалга турган чаңгыс кадай корга бергөш:
— Аалың кайдал, адың кымыл, чүгө чор сен?
Кандыг албан ужурунда халдып үнгөш,
Кайы сунуп чедерил? — деп айтырыпкан.

— Алыс чуртум орус чурту, ырак, угбай,
Адым-шолам: орус оглу Огонёк дээр.
Аалың ишти канчап барган, чүгө чогул?
Аралажып таныжар деп келдим — диген.

«Орус мен» деп сөстү дыңнааш, актар сактып,
Онза кайгап, кара бодап, өскелексеп,
Бөргүн көрүп олурарга, сылдыс чайнаан,
Бөдүүн, чазык арнын көргөш, хөңнү чымчаан.

— Аалым ишти, ажы-төлүм дөгөрезиги
Ары бөрү аглай берген, мында чогул.
Удавайн чедип келир, манап ор — деп
Удур көрбөй, арай чажыт хары берген.

Орус кижги улам чазык каттырыпкаш,
Олурбайн, далаш-биле аъттанышкан.
Кадай үнгеш, көрүптерге, ырак эвес
Хамык шериг хайнып эртип турар болган.

Кадай ол-ла кайгап-харап чоруп турда,
Хамык чону – оглу, кызы дөгerezи
Демги келген шериг-биле каттыжыпкан,
Демниг, күштүг тиилеп турар мындыг болган.

Бир-ле катап улуг оглу Опай-биле
Биеэги-ле орус кижги кады келген.
Бөргүн көрүп олурарга, сылдыс чайнаан,
Бөдүүн арнын база көргөш, хөңнү чымчаан.

Ужурашкан санында-ла улам танып,
Ужа, төжүн салып берип, эргеледип,
Орус кижги ынчап тура, ынак оглу
Опайы дег, хөлчөк ынак оглу болган.

Чудагыже тулчуп тургаш, тиилеп үнгөш,
Чуртталганың орук, эжиин ажыдышкаш,
Огонёк оон чуртундува чана берген,
Ол-ла хевээр утпас ынак оглу болган.

Айтырыглар болгаш онаалгалар

 1. Чогаал-биле таныжар бетинде, шүлүктүң адын барымдаалап, чүнүң дугайында бижээн дээрзин даап бодап көрүңер. Даап бодаашкыныңар бадыткаттынды бе?

2. Шүлүктү номчуңар, билдинмес сөстөрни ушта бижип алгаш, тайылбырлаңар. Башкыдан айтыраарын утпаңар.

3. Шүлүктүң планын тургузуңар.

4. Орус оглу Огонёктүң чугаазындан, кылып турар ажил-үлөзунден кандыг маадыр дээрзин тодарадыңар. Харьыңарны чижектер-биле бадыткаңар.

5. Аалга турган чаңгыс кадайның танывазы кижини уткуп алганын тыва ёзу-чаңчыл-биле холбап, боттарыңарның бодалдарыңарны илередиңер. Аваның сеткилиниң чөрүлдээлиг байдалдарын сөзүглелде канчаар көргүскенил, ушта бижип алыңар.

6. «Ары бөрү аглай берген» дээн харыының өске утказы чүл?

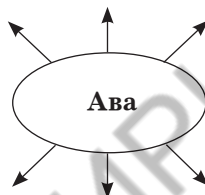
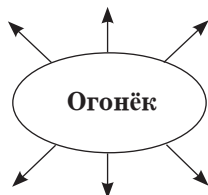
7. Чогаалдың тема, идеязын тодарадыңар.

 8. Бодап турарыңар-биле шүлүктүң ийиги кезээнге хамаарыштыр сюжеттиг чуруктан чурааш, ону камгалаңар.

9. «Тываның төөгүлүгү цези» деп темага чогаал-биле холбап, шинчилел ажылындан кылыңар.

10. Тыва чоннуң хостуг, тайбың амыдыралын тургусчурунга киржип турган кызыл шеригжи маадырлар дугайында медээден чыып, эштериңерге таныштырыңар.

11. Номчаан шүлүүңерге даянып, кластерден тургузуңар: 3 сөс маадырларның онзагай аажы-чаңын илереткен болур, а дараазында 3 сөс ук маадырга силерниң хамаарылганар илереткен болур.

12. «Чудагыже тулчуп тургаш, тиилеп үңген маадырлар» деп темага чогаадыгдан бижичер.

Екатерина Туктуг-ооловна
ТАНОВА
(1930 – 2020)

ИЕНИҢ САЛЫМ-ХУУЗУ

Тоожу

«...16 харлыг бичии уруг аңгы-аңгы үелерде чурттап чораан улустуң аажы-чаңын, сеткил-сагыжын канчап ындыг кончуг тода билир турган чоор? Ол дээрге кажан-даа харызы тывылбас тывызык-тыр».

Академик Д. Лихачёв

Кандыг ие төрээн төлүл?

Бурунгу гректер делегейде «чеди хуулгаазын» дээр онза чараш кайгамчык чүвелер бар деп санап чорааннар. Оларның санынга эрте-бурунгу шагда туттунган кайгамчык тудуглар-

ны хамаарыштырып турганнар. Ол дээрге египет фараоннарның гробницалары – пирамидалар, Бурунгу Вавилонга Семирамида кадынның агаарда астына берген турар ышкаш сесерлии, Фарос ортулукта Александрия чырыткызы, Родос ортулукта гректерниң хүн бурганы Гелиостун медээжок улуг статуязы – шынап-ла, архитектура уран чүүлүнүң кайгамчык чараш тураскаалдары. Оларны бурган-даа чаяваан, бойдус-даа хайырлаваан. Кижилерниң холдары оларны тудуп кылган. Индий шүлүкчүлерниң «Даштан кылган шүлүглел» деп адап турары Таж-Махал мавзолейин чээрби муң кижичээрби ийи чыл дургузунда дүн-хүн чокка ажылдап тургаш, тудуп каан. Ону база-ла делегейниң «чеди хуулгаазыннарының» бирээзи деп санаар апарган.

Делегейниң кайы-даа чурттарында, кайы-даа чоннарында кижилерниң сагыш-сеткилин хаара тудуп кээр кайгамчык, сеткил байының дээжизи болур чүүлдер-ле хөй. Оларның саны чедиден оранчок хөй-даа болза, бурунгу чаңчыл өзугаар, чедилерниң бирээзи кылдыр чон санаар апарган. Оларны көрүп, магадап ханмаан улус: «Кончуг-даа хуулгаазын шевер кижилер чоргулаар чүве-дирем. Чүү-ле кижичи мону холу-биле кылып турган ирги?» деп айтырыгны сала бээрлер. А ол айтырыгга кым хары берип шыдаар боор. Оларны кылган кижилерниң ат-сывы билдинмес, төөгүнүң доозуну оларны ханы каъттарының адаанда шыгжап алганна болгай.

Бистиң делегейивис бөгүн уран чүүлдүң, литератураның, музыканың кайгамчык чогаалдары-биле бай. Рафаэль болгаш Тициан, Репин болгаш Васнецов, Пушкин болгаш Толстой, Бетховен болгаш Чайковский, Шляпин болгаш Уланова оларның аттары бүгү делегейге билдингир. Оларның кайгамчык талантызы-биле танышкаш, сеткил-сагыжын байыдып, уран таалалды четтирипкен кижилер база-ла кайгап магадаанын илередир сөс тыппайын, «Кандыг кончуг талантылыг кижил, кандыг-ла ие төрөөн төлү ирги?» дей кааптары ховар эвес.

Ийе, ат-сывы билдинмес-даа, алдар-сураа алгып, бүгү-деге билдингир-даа апарган кижилер шупту-ла аваларының төрөөн төлдери болбайн аан. Кайгамчык талантының эге үрезинин олар авазының аа сүдүн дамчыштыр алган дээр болза, частырыг болур деп бе? Угаан-сарыылдыг кижичи бүрүзү амы-

дыралында бүгү-ле чырык чүвени иезиниң ады-биле холбап турары-даа таварылга бе? Төлү кижиге иезинден эргим, чоок кижиге бар бе?

Ава! Ол барда, чырык чер кырынга амыдырал үзүлбес. Ава кижиге бойдустан даандырган албан-хүлээлгези улуг – амыдыралды уламчылаар ажы-төлдү төлөптүг кылдыр азырап өстүрөр! Улуг-ла даалга!

Талантылыг бичии чурукчу Надя Рушеваның чуруктарының делгелгези чүгле бистиң чурттуң хоорайларынга эвес, бүгү делегейниң элээн хөй чурттарынга – Американың, Японияның, Индияның, Италияның, Францияның, Моолдуң хоорайларынга болгулаан. Бичии чурукчунуң дугайын Польшаның, ГДР-ниң, Данияның, Финляндияның, Кубаның парлалгалары бижигилээн. Сураглыг совет чурукчулар, чогаалчылар, уран чүүлдүң ажылдакчылары Надя Рушева дугайында боттарының сөстөрүн сөглөгилеп каан...

...Б. Полевой биле Л. Кассиль бичии чурукчунуң талантызын эң баштай ажыткаш, йөрээп кааннар. Чырыш кылдыр чайнай каапкаш, кижилерниң сеткил-сагыжынга балалбас чырык, чараш исти арттырып каан талантылыг уругнуң дугайында эвээш эвес шүлүктөр, очерктер, тоожулар бижиттинген.

Чурулга талазы-биле чүнү-даа билбес, тек азы дөгейзимээр кижиге талантылыг уругнуң шыя тырткан дүрзүлериңден дириг омур-хевирни көрүп, тывары берге-ле ыйнаан. А уран чүүлдү сеткип билер кижилерге ол илбилиг шыйыглар, шынап-ла, кайгамчык дириг, тускай үннүг болгаш аялгалыг. Ол уруг чер кырынга он чеди-ле чыл чурттааш, он муң ажыг чуруктарны арттырып каан. Ооң чуруктарының делгелгезин көргөн улустуң кайгап магадаанын илереткен одуругларда: «Кандыг-ла иениң төрөөн төлү ирги?» дээн сөстөр эвээш эвес. Надяның арттырып каан чуруктары, чоннуң хайыралыг өнчүзү, ам-даа хөй-хөй чылдарда кижилер сеткилинге таалалды болгаш чарашылды шаңнаар. «Кандыг ие төрөөн төлүл?» деп айтырыглар ам-даа хөйү-биле катаптаттынар. А ооң авазы кымыл?

Айтырыглар болгаш онаалгалар

 1. «Чеди хуулгаазын» деп чүл? Төлөвилелден кылгаш, камгалаңар.

2. «Кандыг-ла иениң төрөөн төлү ирги?» дээн айтырыгны кажан салып болурул? Харыыңарны чогаал болгаш амыдырал-биле холбаңар.

3. Кымның авазының дугайында тоожуп турар-дыр? Ол ава дугайында медээден чыып, таныжыңар.

4. Надя Рушеваның чуруктарының делгелгези каяа эртип тургулаанын чогаал сөзүглелинге даянып, амыдырал-биле холбап, делегей картазын ажыглап тургаш, чугаалаңар.

5. «...Рафаэль болгаш Тициан, Репин болгаш Васнецов, Пушкин болгаш Толстой, Бетховен болгаш Чайковский, Шаляпин болгаш Уланова...» деп үзүндүде кымнарның дугайында чугаалап турарын энциклопедия, Интернет четкизи, справочниктер дузазы-биле дилеп тыпкаш, дыңнадыгдан кылыңар.

Кавказ бульвары, 9

«...Шынап-ла, бо бажың чанынга келген кижии саазында азы блокнотта бижип алган адресин топтап көргөш: «Кавказ бульварының тос дугаар бажыңы бо бе?» деп айтырар болзала, ол Наташага келген деп дораан билип каар мен...» – деп, Наталья Дойдаловнаның кожжаларының бирээзи өрү беш дугаар каътта балконче көрбүшаан, чугаалаан.

...Шынап-ла, Надяның музей-бажыңы албан шугуму-биле дүрүм ёзугаар тургустунмаза-даа, ооң авазы чурттап оор бажыңын уруунуң ёзулуг-ла музейи кылдыр дерип алган. Ийи өрээл бажыңның хана бүрүзүнде Надяның болгаш ооң адазының чураан чуруктарын, ооң ада-иези, эш-өөрү-биле кады тырттырган фоточуруктарын хоолааш, аскылап каан. Өрээл ортузунда улуг стол кырында Надя дугайында улустуң аңгы-аңгы чылдарда бижигилээн сактыышкыннарын, демдеглелдерин чыып бижээн дептерлер, Надяның чураан чуруктарын чыгган альбомнар, шкафта ооң эдилеп чорааны эт-севи, номнары, эш-өөрүнүң чагаалары. Азыгда шевергин стол кырында Надяның сөөлгү чуруп турган альбому, ооң чанында чурук чуруурунга белеткеп каан карандаштар, фломастерлер болгаш бийирлер. Сактырга, ол бүгүнүң ээзи бичии када дашкаар үнүп селгүүстей берген азы эштеринде барган, ам дораан чедип келир ышкаш, чурукчунуң херексели ээзин манап чытканзыг...

...Даштын оожум, даамай чаап эгелээн чаашкынның даажы ажык көзенек өттүр дең-дески дыңналып, салгын ли-

паларның сырый будуктарының бүрүлөрүндө орааштына бергеш, адырлып чадап турганзыг, кезек-кезек салдырткайнып каап турган. Наталья Дойдаловнаның сагыжынга талыгырда ак-көк даглар ыңдында Биче-Баян-Колдуң Үш-Көжээ деп черде турган кырган-авазының өө кирип келген. Чаъс-чайык чаарга, ойбак дээвириден баткан дамды дөрде кожа-кожа чыткылаан уругларны эчигейлеп, олар уйгузундан орта одунмайндаа, дамды дүшпес черлерже өскээр союп, шыжыгайнып-ла турарлар. А бичии Ажыкмаага эчигей эвес. Ол кырган-авазының чылыг хойнунда угбаларының шыжылашканын бүдүү каттырып чыдар. Өгдө уругларның эң бичези болгаш, ооң кадында бо-ла аарый бээр сылданчак боорга, кырган-авазы оозунга чүве-даа дээртпес, бодундан-даа ыратпас, аажок чассыдар, кээргээр турган. Ооң төрөөн авазы, ол чаш турда-ла, чок апарган. Ону кырган-авазы доруктуруп өстүргөн. Бичии кижиге кырган-авазындан артык кижичок ышкаш сагындырар, кырган-авазыга ол хөлчок ынак турган...

...Биче-Баян-Колдуң чайлагларынга аалдар бот-боттарындан ырак эвес, колдуунда кожа-кожа хонгулап алып. Ол өглерниң аразыга кырган-авазының бора бүдүн өө турар. Орта бичии Ажыкмааның кады ойнаар эштери бо-ла чыгып келир. Бир-ле хүн эштери аажок өөрүшкү-маңнайлыг салчып келгеннер.

— Ажык, бис бо күзүн школага өөренир болдувус. Дөө өгдө дарга келген, өөренир уруглар даңзылап ап тур. Бис бүрүткедип алдывыс. Сен канчаар сен? — деп, олары айтырган.

Ажыкмаа аайын тыппайн кырган-авазынче көргөн.

— Мен школа баар мен бе, кырган-авай? — деп, ол айтырган.

Кырган-авазы уруун топтап көргөш, ооң сырбык чашчыгаштарын суйбааш, чугаалаан:

— Сен ам-даа чаш-тыр сен ийин, уруум. Мындыг бичии ырбыскын кижичүрөй бээр сен. Дөө талыгыр Даспы-Аксынче сени чорудупкаш, кижичүрөй сагыжы кайын анаа олурар. Бичии өзе берзинзе, өөренири кай баарыл...

...Ол өг-бүлөгө болган бир-ле уттундурбас хүннү сактып келген. Наталья Дойдаловна ынчан кухняга чем кылып турган. Ажылдан чаа-ла чедип келген ашаа ону кый дей берген:

— Наташ, бээр келем!

«Чүнү канчап турары ол мооң?» деп бодааш, ашааның чанынга чеде берген. Оозу уруунуң чурук чуруп турган альбомун тудуп алган, бир-ле чүвени үр-ле кайгаан турган. Альбомнуң бир арнында агаарда ужуктур танцылап турар балерина чуруун уруу дүрзүлөп каан болган.

– Сээң танцылап тургаш, тырттырган чуруктарыңны бо-ла топтап көре берген олурар, сени үргүлчү-ле: «Танцылап көрем, авай» деп дилеп турары черле анаа эвес боор. Көрбөс сен бе, Надяның бо дүрзүлөп каан чүвезиниң алыс дириг деп чүвезин – деп, адазы чугаалавышаан, чурукту авазынче сунган.

Алдарлыг балерина Надяның талантызының дугайында магадап чугаалап тургаш, ооң авазы база балет уран чүүлүнге хамаарылгалыг чораан, чогу-на ооң салдары-биле ол бичии уруг бо кайгамчык дириг шугумнарны шыя тыртып турган-дыр дээрзин бодаан ирги бе?!

Балет – мээң ынакшылым

Шору өзе бергеш өөрөнгөн болгаш, Ажыкмааның чүвөгө өөреничели-ле кончуг. Черле ынчаш, өөренир чүвөгө ол сундулуг уруг болган. Бир чылын-на ийи классты доозуп тургаш, Ажыкмаа эштери-биле деңнежи берген. Ол Даспы-Аксының школазының эге чада школазын дооскаш, Кызылдың каттышкан школазынга өөренип кирген. Ол үеде көдээден келген бичии уругга Кызыл кайгамчык улуг хоорай кылдыр көзүлгөн. Көдээ ыржымга өөрөнгөн уругга хоорай черниң дааш-шимээни хөлзээзинни-ле кончуг болган. Ынчалза-даа ол бүгү хоорайжы амыдырал ону бодунуң чалгыныга аада берген, өөрөдигден хостуг шагында кино, театр, шии, концерт көрүп, каттышкан школаның боттывынгыр уран чүүлүнге улуг сонургал-биле киржиш, танцы өөренип эгелээн.

Чазылгалак чечек ышкыш кысчыгаштың караа уран чүүлче чаа-ла аштып кел чыткан. 1942 чылда каттышкан школаның чедиги класын доозар чедип турда, театр студиязының чанынга чаа тургустунган цирк бөлүүнге өөренир оолдар, уруглар шилип ап эгелээн. Орта өөренир күзелдиг кижилер шилилге конкурузунга киржиш болур деп чарлал тарай хона берген. Уругнуң цирк артизи болуксаан күзели ону үр бодандырбаан-даа.

Конкурса киржир дээн оолдар, кыстар-ла хөй. Шыңгы шылигениң түңнелинде элээн каш оолдар база үш уруг цирк сургуулунга өөренип эгелээн. Уругларның эң ырбысказы-ла – Наташа Ажыкмаа. Элээн күш-шыдал негеттинер күү-седиглерге ооң өске ийи эжи – Көк биле Нанзалмаа алыс шыырак болгаш, улуг-ла бергедевестер. Ажыкмаага арай бергези кончуг-даа болза, алыс күзелдиг болгаш, шудургу ажылдап, акробатиканың элээн нарын элементилерин эште-

Ажыкмаа – баштайгы тыва балериналарның бирээзи.

ринден дудак чок күүседип турган. Ынчан цирк бөлүү-биле кожа балет бөлүү база ажылдап турган. Аянынг музыканың адаа-биле ээлгир чараш шимчээшкиннер кылып турган өл хаак дег уругларны көргөш, Наташаның сеткили чайгаар-ла ынаар чүткээш турар апарган. Бичии хостуг шактарында-даа, чапсар үезинде-даа ол балет уругларының аразында бо-ла чеде берген турарын боду безин эскербейн баар. А балетмейстер Анатолий Васильевич Шатин чингежек дурт-сынныг,

чиик базымнарлыг уругну бо-ла эскерип каар. «Сен балет артизинге дыка тааржыр-дыр сен, бистиң бөлүүвүсче шилчип алзыңза кандыгыл?» – деп, бир-ле хүн Анатолий Васильевич Наташага сүмелээн. Ооң соонда ол балет бөлүүнче шилчип алган...

...Музыка болгаш шимчээшкин. Ол ийи каттышкаш, кижиниң сеткилин улам чараш, улам бай болдуруптар. Эриин ашкан чарашылды болгаш таалалды кижилер-биле үлежип, ону чонга төнчү чокка сөңнеп-ле туруксаазы келир.

Анатолий Васильевич бодунуң өөреникчилерин чүгле чараш танцылап, боттарының уран мергежилин улам сайзырадырындан аңгыда, оларны кижизидип, уран чүүлдүң, культураның суртаалчылары кылдыр өөредип турган. Чүгле сцена

кырынга боттарын канчаар көргүзөринден аңгыда, кудумчу-га, чон аразынга канчаар бодун ап чоруурун, улус мурнунга канчаар туттунарын, улус-биле канчаар чугаалажырын безин өөредип турган. «Силерниң чүгле танцылаарыңарны эвес, силерниң боттарыңарны безин көөрү улуска эң-не күзенчиг кылдыр бодун ап чоруур херек» деп, башкы бо-ла чагып сургаар. Кымга кандыг хеп, кандыг өң тааржырын безин ол айтып бээр турган...

...«Ээлдек шыңгырааштың» тааланчыг аялгазы залга куттулуп, чазын чаа-ла чулук тырткан анай-хаак дег ээлгир чараш кыстар Ажыкмаа, Севилбаа, Кыдай, Харлыг, Сай-Хоо суглар танцылап үнүп келир. Көрүкчүлөр бир-ле илби-шидиге алзыпкан дег апаарлар. Алдын хөлде салдаан куу куштар бе азы анаа ие төрээн кыстар бе? Танцы доосту бээрге-даа, ооң музыказының чаңгыланыы кулактарга үр-ле дыңналып, кыстарның ээлгир чараш танцызы карактарга көзүлбүшаан. Хуулгаазын-на уран чүүл!

Николай Константинович

...Ийе, бойдус хайырлаан талант кандыг-даа төлге туруп болур. Ону чүгле үезинде эскерип, деткип, дузалавас болза, ол сайзырап, өспейн барып болур. «Мээң Надямның ол талантызын адазы-ла баштай эскерип каан болгай».

Наталья Дойдаловна дужунда ханада хоолааш азып каан өг-бүлениң чуруунче көрүп алгаш, элээн үр-ле турган. Бичии Надя ада-иезиниң ортаа аразында чоргаар болгаш аас-кежиктиг олурган. Ооң шоваалаң кара карактары авазыныын дөзээн, Азия кижилерини ышкаш дооразымаар болза-даа, ооң чиңгежек арнында улуу кончуг көстүр. Думчуу адазыныы ышкаш бедик, кырлаң. Надяның адазы Николай Константинович бодун дөзээн чурукчу уруунга дыка-ла ынак чораан...

«...Чурукчувус чүгле сени чуруурунга өйлежи берип-тир ышкаш, Наташ. Сени, шуут Галина Уланова ышкаш, танцылап турар кылдыр чуруп алган кижидир. Шимчээшкинин көөрге — Уланова, арнын көөрге — Ажыкмаа. Ээ, бо-даа анаа деппе? Уланова дег апаар чадавас боор сен, Наташа» — деп, Сагды, Кысыгбай суглар баштактангылаар апарган.

Чурукчу Николай Рушевитиң Ажыкмааны сонuurгап турарын артистер эскерип турганнар. Ынчалза-даа оларның кады чаңгыс черге турганын кым-даа көрбээн...

...Наташаның ынчан орустаары пат. А Коля шуут тывалап билбес. Ынчалза-даа оларга эгезинде хөй-ле сөстөрнүн херээ чок, чүнү сөглөксээнин карактардан билчип алып...

...Күскээр чайын, август айны сөөлзүредир, аныак кижилер өгленип алган. Кудадой ёзулалы каткы-хөглүг, ыры-шоор-биле долдунган, эш-өөр, дөргүл-төрелдиң алгай-йөрээли-даа аажок болган. Ол-ла күзүн Николайның Тывага ажылдаар хуусаазы төнүп, ону Москваже келдирти берген...

...Ырак черден келген кеннин Коляның ада-иези улуг өөрүшкү-биле уткуп алган.

– Мэң чугаалааным ёзугаар болган ышкажыл, Коля. «Сен талыгырда Тыва деп черден душтук эдертип кээр боор сен» дидим чоп – деп, ооң адазы опера ыраажызы чораан, ам консерваторияда башкылап турар Константин Николаевич Рушев аажок-ла хөөрөп турган...

Экии, моол чер

...Коля биле Наташаның Моолче чоруур хүнү чедип келген. Рушевертиң хөй-ле дөргүл-төрелдери, эш-өөрү оларны демир-орук вокзалындан үдеп келген.

– Эки, аас-кежиктиг чоруур силер. Ам келириңерде, башсаныңар немежи берген болур эвеспе – деп, Коляның адазы Константин Николаевич чагып турган. Поезд аяар шимчеп үнүпкен. Үдекчилер холдарын чайып, кезек кылаштажып ора, көзүлбөйн барганнар. Наташаның сагыжынга сарыннанчыы кончуг апарган. Чаа-ла хандыр таныжып, төрөлзине берген улузундан катап чарлып чоруп турарындан чүве ийикпе, азы танывазы черже бир-ле дугаарында бар чыдарындан чүве ийикпе, ооң сеткили сарынналып чораан. Ол Коляның угбазының тутсуп берген чечээниң халбаңнарын суйбап каап, каш чыл мурнунда төрөөн Тывазындан база шак ындыг сеткил-биле чоруп турганын бодап орган. Коля үнгөш, бир-ле черден суглуг банка эккелгөш, кадайының чечектерин аңаа тургузуп каан. Кезек када кайызы-даа ыыт чок органнар.

– Кандыгыл, Наташа, моол дыл тыва дылдан улуг ылгалдыг бе? – деп, ашаа айтырган.

Моол дугайын тывалар эки билир, олар-биле кожа-хелбээ чурттап, харылзажып-даа чораан болза, Ажыкмаа ооң мурнунда боду моолдар-биле таныжып, чугаалажып чорбаан болгаш, шоолуг билбес. Чамдык сөстөр дөмей дээрзин дыңнаан. Тывалар ышкаш кара-кара улустар — алтайлар, хакастарның дылы тыва дылга чоок болганда, моол дыл база ындыг турар ужурлуг деп бодааш, ол харыылаан:

– Моол, тыва сөстөрдө улуг ылгал бар деппе. Чоп мен алтай, хакас кыстар-биле чугаалажырымга, билдингири кончуг-ла чүве чораан. Моол дыл база ындыг-ла ыйнаан.

...Чаа келген тускай эртемниглерни совет болгаш моол культура ажылдакчыларының бажыңыга чурттадып каан. Ында чурттап турар аныяк моол чурукчулар Намхай-Серен, Махвал Гава, архитектор Чимид, чогаалчы Ринчен, композитор Гончикн-Сумла сугларның өг-бүлелери Рушевтер-биле дораан найыралдажы берген. Олар шупту-ла чаңгыс өг-бүле кежигүннери дег апарганнар. Моолда чурттап, ажылдап турар совет специалистер база бо-ла Рушевтерге чыгып кээр.

Танцы башкызы

...Анаа-ла танцылап чораан дээрден башка, Ажыкмаа танцы башкылап чораан эвес. Ынчалза-даа ол ундараваан. Шатинниң өөреникчизи адын сыкпаан. Классиктиг орус балеттерге бергедевейн турган. Ажыкмаа эвээш-даа бол, Душанбениң опера болгаш балет театрының школазын эрткен болгай. Балетмейстерлерниң канчалдыр ажылдап турарын ол билир. Моол сценага П.И. Чайковскийниң «Куулуг хөл» деп балетинден «Бичии кууларның танцызын» салып шыдапканынга боду безин өөрүп турган...

...Эртенги шактарда театрга, дүъш сөөлүндө училищеге, кежээлерде азы дыштаныр хүннерде Николай Константинович-биле кады моол уран чүүл дугайында литература коптарар. Ынчанмас болза, хоржок. Олар моол өңүктөргө дузалаар дээш келген-не болгай...

...Башкының баштайгы салган «Поляночка» деп танцыны бичии танцычылар улуг сонуургал-биле дораан өөренип апканнар. Ооң соонда украин «Гопак», белорус «Бульба», молдав «Юла» дээш улаштыр-улаштыр немежип-ле

турган. Олар шупту-ла чедимчелиг салдынгылаан. Ам оода чаңгыс-ла моол танцы болза. Ону канчап тургузарыл?

...Сцена кырындан моол, орус, украин, белорус, молдав музыкалар чаңгыланып, бичии танцычыларның ээлгир чараш шимчээшкиннери көрүкчүлерге чүгле эстетиктиг таалалды эвес, интернационалчы найыралдың чечээн чажып турган. Училищениң чогаадыкчы отчёду найырал кежээзинче шилчий берген. Башкыны танцычылары-биле кады сцена кырындан катап-катап көрүкчүлөр чалап үндүрүп турган.

Театр училищезиниң танцы бөлүүнүң сургуулдарының баштайгы шылгалдазы чедишкинниг эрткен. Олар-биле кады аныяк башкы Наталья Дойдаловна база балетмейстерниң шылгалдазын эрткен. Удавайн Улан-Баторнуң хөйниитизи ону чүгле танцы башкызы эвес, харын интернационалчы найыралдың суртаалчызы кылдыр санай берген. Ол аныяк совет специалистке улуг үнелел болган.

Айтырыглар болгаш онаалгалар

 1. «Иениң салым-хуузу» деп чогаалдың тема, идеясын тодаралдыңар.

2. Надя Рушеваның кайда музей-бажыңы бар дээрзин чогаал сөзүглелинге болгаш билер медээңерге даянып чугаалаңар.

3. «Бичии Ажыкмаа» азы «Үш-Көжээде чайлагга» деп темаларның кайы-бирээзин шилип алгаш, Ажыкмаа-Рушеваның дугайында дыңнадыг-сактыышкынның планын тургускаш, эдerti чугаалаңар.

 4. Уран чүүлдүң кандыг хевирлерин билер силер? Чогаалдың мадырлары уран чүүлдүң кандыг хевирлеринге салым-чаяанын илереткенил?

 5. Тыва танцы-самның классик чогаалы – «Элдек шыңгырааштың» видеочуруун тыпкаш, көрүңер. Ооң бирги күүседикчилериниң дугайында медээден чыып, шинчилел ажылындан кылыңар.

6. Николай Рушев деп чурукчу дугайында медээлерден тыпкаш, эштериңерге чугаалап бериңер. Чуруктарың тывыңар.

7. «Интернационалчы найыралдың чечээ – танцы-самда» деп темага чогаадыгдан бижиңер.

Мөңге дириг Идегел

...Кыштың ортаа үезинде Рушевтерниң өг-бүлезинге оларның үр манааны чаш төлдүң үнү чаа кежигүн немешкенин чарлай берген.

– Моол черниң хайыразы, бистиң угувустуң салгалы, идегеливисти Надя деп адап алыр бис. Надя – Надежда, ол дээрге идегел дээни ол. Идегелдиг болурга, эки-ле болгай – деп чөргекте хензиг чүвезин өрү көдүрбүшаан, ааскежиктен арны чайнаан Николай Константинович өңүктөринге чарлаан.

– Надя дээрге Найдан дээн моол атка чүүлдеш-тир. Бо моол черге төрүттүнген кижини Найдан дээр болза, дыка-ла тааржыр хире-дир. Найдан дээрге тибеттеп «мөңге дириг» дээн сөс-түр – деп, чогаалчы Ринчен чугаалаарга, шупту ооң-биле чөпшээрешкен.

– «Мөңге дириг Идегел». Дадайым ай, кандыг кончуг ыткыр ат боор. Бир эвес кырган-авам маңаа турган болза, ону ынчаар адаарын чөпшээрэвес-ле турган боор.

«Ыткыр ат-биле уруг ады адавас» дижип, кадайларның чугаалажып органын Наташа бичиизинде дыңнаан...

Төрээн булуңум сакты бердим

Кандыг-даа эки байдалга, найыралдыг бүлеге чурттап турза, кижиниң төрээн чери, чоок кижилери кайын уттундурар...

...Красноярскыдан ужуп үнүптөри билек, Наталья самолёт соңгазындан барык-ла карак салбаан. Кааң-аяс хүнде Саян сыннарын, ооң хүн херелинде чайыннанып чыдар меңгилерлиг бизеңнерин көөрге, тааланчы-ла кончуг. Кызыл чоокшулап, чаштан тура таныш эргим черлери дөө куду чаттыла берген. Баян-Колдар, Ээрбек бажы, Эки-Оьттуг, Ачылыг дээш – кырган-авазының чурттап чораан черлери делгем чаагайы-биле чаттылып чыдарын көргөш, Натальяның сеткили хайнып, тыныжы дакпыжап, карааның чажы бүлдеңейнип келген. Оозун уруунга көргүспес дээш, аржылы-биле бүдүү чодуп каап чораан.

– Көрөм, уруум, дөө ол дыйлаң хемни Баян-Кол дээр. Ооң кыдыынга мээң кырган-авам чурттап чораан. Мээң төрээн черим ол-дур. Дөө өглерни көрүп чор сен бе, өглер чанында

хойларның хөйүн көр даан. Мээң кырган-авам база олаага чурттап чораан.

– Солунун але, авай, бис ол өглерге баар бис бе?

– Ийе, уруум, баар бис. Дөө ол Улуг-Хем – Енисей олдур. Ооң эриинде турар ол хоорай – мээң хоорайым Кызыл ол-ла болгай. Ам дораан самолёт хонуптар...

...Наталья уруунга төрөөн хемин – Улуг-Хемни көргүзөрүн мурнунда-ла күзөп чораан. Ол күзөл боттанып, уруунуң ооң-биле таныжар хүнү ам келгени бо. Бо-ла болгай арыг ак-көк Улуг-Хем. Ол кажангызы дег делгем чаагайы-биле шаагайнып акпышаан. Ооң паркче талазында эрик кырын өрү иешкилер аяар селгүүстөп чорааннар. Хем ол чарыында суг ижери-биле кирип келген бир кодан хой, өшкүнү, хем эриинде девээлеп, ымыраа-сээктен камгаланыр дээш кудуруктарын үзүк-соксаал чокка чайгылап турган инектерни хем ажыр көөрге, солуну кончуг болган. Ажыл хүнү болгаш, хем эриинде улус эвээш. Оларның хөй-ле кезии кызыл-чанагаш бичии уруглар база оларның авалары. Олар шупту чайгы хүнге кара-хүрөң кылдыр додуга бергилээн. Карбанып эштип, анаа сүзүп, бот-боттарынычө суг чашчып ойнап турган уругларны көргөш, авашкылар база хем эриинче бады келгөш, хевин уштуп, хүнге дөгеленип эгелээннер. Надя эрикке шапкыланып чыдар чызылааш чалгыгларны холу-биле часкагылап, дискөк караа чедир сүзүп кирип, дедир үнө халып турган. Ол удавайн өске уруглар аразында барган. Черле алызындан өөрзүрөк, чазык чаңныг болгаш, Надя дораанна уруглар-биле, эрги таныштары-биле дег, ойнай берген...

Уруунуң баштайгы делгелгези

Надяның чурулгага сундулуу, садикке турда-ла, илереп келгенин өг-бүлениң кежигүннери биле берген. Ону алдарлыг балерина кылдыр көөрүн күзөп чораан кырган-авазы безин ам ол дугайын ыттавастаан. «Адазының изин баскан уруг-дур ийин» деп ол түңнел кылган.

Чурулгаже сундуккаш, Надя өөрөдилгезин кошкадыптар ийне дээш, авазы сагыш човап турган...

– Ада-иезинге ооң төлү черле угаанныг, талантылыг кылдыр сагындырар-ла болгай. Ылаңгыя чаңгыс уруглар суг аан. Бис уруувустуң ол сундугуушкунун эмин эрттир үнелөп

тур ирги бис бе, Коля? – деп, Наташа арай сестип, ашаандан айтырар апарган.

– Чадавас. Мен база ынчаар бодай бээр апардым. Ынчангаш чазыг чок болуру-биле, мен Надяның чураан чуруктарын өске чурукчуларга база көргүзүп, олардан арга-сүмө айтырып көрейн. Чоп мындыг бичиизинден эмин эрттир чурулгаже сундуга берди бо – деп, Николай Константинович база дүвүрөөн дег чугаалаан.

Ооң соонда адазы баштай искусствовед Наталья Алексеевна Деминага чеде берген. Наталья Алексеевна Надяның чуруктарын көрүп олуруп-олуруп, айтырган:

– Урууңар каш харлыгыл?

– Ам тос харлаар кижини.

– Урууңарның салымныын шын эскерип көргөн-дир силер. Шынап-ла талантылыг уруг-дур. Бо шуут-ла сеткили-биле чуруур кижини-дир. Ленин дагларында чаа ажыттынган Пионерлер ордузунда чурулга студиязы организастаттынган. Ында дуржулгалыг педагог Людмила Александровна Магницкая ажылдап турар. Урууңарны аңаа киирип кагзыңар-за, эки боор – деп сүмелээн...

Дүвүрээзинниг кежик-чол

Надяның баштайгы делгелгезиниң соонда Рушевтерниң бажыңыңга хөлзээзинни кончуг апарган. Таныш-көрүштери бо-ла долгап кээр.

– Урууң сени салгап алган кижини-дир эвеспе, Коля. Ол харын-даа сени ажар хире-дир – деп, Николайның кады ажылдап турар эштери аңаа байыр чедирбишаан, чугаалааннар.

Шынап-ла, Николай Константинович Надя хире бичии турар үеде, чурук делгелгези хамаанчок, орта шыя тудупкан чүвези-даа чок-ла турган болгай. Чүгле улустуң чуруп каан чуруун мөлдүк-калдык дүжүрүп чуруур турган. Ону бодап келгеш, адазы уруунуң талантызыңга шынап-ла бүзүрөй берген...

...Надя хүннүң-не бир-ле чаа чүвени дыңнадып кээр апарган:

– Авай, мээң чураан чуруумну Индияның баштыңчызы Джавахарлал Неруга белекке бээр дээн чүве-дир. «Чурууң адаанга ат сал» дээрге, салып-ла кагдым.

Ол бир хүн келгеш, дүрген-не ханада азып каан улуг эвес делегей картазында барган.

– Генуя бо ышкажыл, авай, тып алдым! – деп, ол алгыра берген.

– Ында чүнү тып алдың, уруум? – дивишаан, авазы картага чеде берген.

– Генуя аан. Мээң чураан чуруктарымны бо хоорайга болур делегейниң уругларының чураан чуруктарының делгелгезинче чорудар чүве-дир. Ол хоорай Италияда чүве ышкажыл. Ол Италияга кижиге боду барып көргөн болза але, авай. Ооң музейлеринде делегейниң эң-не алдар-сураглыг чурукчуларының чураан чуруктары бар дижит-дир.

– Чуруунуң чедип турар болганда, бодуң база чеде бээр-ле сен ыйнаан, уруум, өзүп келгеш аан – дээш, авазы уруунуң бажын суйбаан.

Ие сеткили элдеп-ле. Ооң чүрээ экини-даа, багайны-даа дыңнааш, хөлзеп-ле эгелээр. Уруу кандыг-бир чаа чүвени дыңнадып кээрге-ле, Наталья Дойдаловнаның сеткили хөлзеп эгелээр. Уруунуң чураан чуруктары журналдарга, солуннарга парлаттынып эгелээн. Ооң дугайында чүүлдер, дыңнадыглар бо-ла үнгүлөп кээр. Ону улус мактап, талантылыг чурукчу кылдыр санай берген. Ооң танышпас, билишпес кижизи-даа чок. Джанни Родари, Борис Полевой, Лев Кассиль... Рушевтерниң бажыңыңа Тываның сураглыг чурукчулары Сергей Ланзы, Василий Демин база Москваның Суриков аттыг чурулга академиязының студентизи Ваня Салчак бо-ла четкилей бээр. Олар шупту – Надяның күзенчиг аалчылары. Олар-биле Надя, дең үе-черге эштери дег, чурулга дугайын чугаалажыр. Авазы харын бүдүү эпчоксунуп олурар. А адазы ол бүгүнү черле ынчаар болур ужурлуг чүве кылдыр хүлээп алыр. Ол кайда-ла уруунуң дугайын бижээн болдур, ону оя кескеш, папкалап шыгжап алыр.

Москваның Ломоносов аттыг күрүне университетиниң студентилериниң «Искусство» клубу Надяның чураан чуруктарының делгелгезин организаптап эгелээнин дыңнааш, Николай Константинович бүгү-ле төрөл-дөргүл, эш-өөрүңгө шуптузунга дыңнаткан.

– Уруумнуң баштайгы тускай делгелгези болур деп тур. Кээп сонуургап көргөш, санал-оналыңарны ажыт-чажыт чокка шын-на сеткилицерден берип көрүңер – деп, ол дилеп турган.

Студентилерниң организаастааны ол делгелге, шынап-ла, улуг чедиешкин-биле эрткен. Ону солуннар Москваның культурулуг амыдыралында чаа болуушкун деп демдеглээн-нер...

«...Бичии-даа бодуң тогдунма, уруум, сен угаанныг-ла кижии болгай сен. Угаанныг кижии кажан-даа адыыргавас, улуургавас, биче сеткилдиг, хүндүлээчел болур чоор» – деп уруунга бо-ла чагыыр.

Шынап-ла, ооң Надязы төрүмелинден биче сеткилдиг, хүндүлээчел, топтуг, адыыргаар деп чүвениң сомазы-даа чок болганынга иениң чүрээ оожургай бээр...

...Ленинградка болган делгелге Надяга улуг чедиешкинни эккелген. Сураглыг искусствоведтер П.Е. Корнилов, Г.В. Панкратов ол делгелгеге улуг үнелелди бергеннер. Шак-ла ынчан Надя А.С. Пушкинниң чогаалдарының чыыкчызы болгаш кадагалакчызы сураглыг пушкинист Арнольд Ильич Гессен-биле база таныжып алган. Талантылыг бичии чурукчунуң Пушкинниң амыдыралындан чураан чуруктары ооң ажылынга чаа-чаа арыннарны ажыдыпканы илдең. А.И. Гессен Пушкин дугайында бодунуң бижээн номун Надяга бергеш, ында мынча деп бижип каан: *«Мээң бичии өңүңүм – талантылыг чурукчу Надя Рушевага. Надя, сен чүгле он алды харлыг-дыр сен. А мен тозан харлыг мен. Тозан харлап тургаиш, ном үндүрүп алырындан артык өөрүшкүңү амыдырал кайын шаңнаар. Сеңээ база ол хире чырык чаагай өөрүшкүңү күзедим»*. Арнольд Ильич Надяның адазынга база чагаа чорудупкан: *«Хүндүлүг Николай Константинович! Н.Н. Жуковтуң делгелгезинге чорааиш, силерниң урууңар-биле таныжып алдым. Мен, тозан харлыг чогаалчы, он алды харлыг бичии чурукчу Надя-биле мээң Пушкин дугайында чаа номумнуң арнынга ужуражы берзимзе, дыка-ла өөрүңүңү болур ийик...»*.

Ленинградка болган делгелге соонда Надяның чуруктарының делгелгези Москвага база эгелээн. Надя база-ла ада-иезин ынаар эдерткеш чорупкан. Делгелгеде улус ооң мурнундаагызындан оранчок хөй болганын авазы дораан эскерип каан. Ында кымнарны чок дээр. Надяның «Балет» деп бөлүк чуруктарының баарында балетмейстерлер болгаш балет артистери тургулапкан, кайгап магадаанын бот-боттарынга илере-

дип турганнар. «Өлүп чыдар куу куш» деп аттыг чуруктуң баарында шилгедек сынныг чараш херээжен чедип келген.

– Мындыг куу куш менде чок. Мен мону ыяап мынчалдыр кылыр мен – деп, ол херээжен чугаалаан. Ол шилгедек чараш херээженни Наталья Дойдаловна танып каан. Ол сураглыг балерина, ССРЭ-ниң улустуң артизи Майя Плисецкая болган. А Ленинградтың хореография училищезиниң башкызы, ССРЭ-ниң улустуң артизи Татьяна Вечеслова «Испан танцы», «Шахерезада», «Үш балериналарның халыышкыны» деп аттыг чуруктардан карак албайн кайгап, магадап турган. Надяның бодунуң чогаадып чурааны «Кармен», «Гамлет», «Зоя», «Анна Каренина», «Черлик куу куштар» деп балеттеринден фрагментилерни балетмейстерлер үр-ле кайгап, магадап, «Кандыг кончуг ыяңгылыг, дириг шыйыглар боор» дижип, сеткил ханып турганнар.

Уруунуң талантызы хүннүң-не өзүп, аңаа Москва, Ленинградтың сураглыг уран чүүл ажылдакчылары бедик үнелелди бере бергенинге чоргаарланза-даа, иениң чүрээн бир-ле билдинмес дүвүрел кагбайн турган. Ооң сагыжынга: «Уруум, өске эштери ышкаш, хостуг ойнаар, хөглээр чай-шөлэни чок апаар ирги бе, ооң чаш үези чоп кончуг дүрген билдиртпейн эртип турары ол? Чоокта чаа-ла уруглар садынга аппарып турдум. Ам мырыңай улуг кыс болган. Ачазы-биле чурулга темазынга чугаалажып олурда дыңнаарга, харын бир үениң улустары-ла». Уруунуң ажылдаар столунуң кырында, удуур диванының чанында кезээде-ле хөй ном овааланы берген чыдар. Оларны эмгелей салып тургаш, чамдыктарын номчугулай-даа бээр. Оларның аразында кызыткан саазынарда кандыг-бир-ле дүрзүлөрни чуруй тырткылап каан болгулаар. Шекспир, Гюго, Гоголь, Булгаков, Есенин, Блок дээш – кымнарның номнарын ында чок дээр. «Канчап бо бүгүнү номчуп четтигип турар уруг боор?» деп бодааш, авазының чүрээ чайгаар-ла саргып келгилээр апарган.

Улустуң кайгап магадаашкынынче, мактаашкыннарже Надя бичии-даа сагыш салып, менээргенмейн, харын-даа ооң ажылынга улус шүгүмчүлелди кылып, чедер-четпезин чугаалап бээр болза деп күзеп турарын авазынга чугаалаан. «Бо хамык мактаашкыннардан эпчоксунар апардым, авай. Мен ам-даа бичии боорумга, ындыг ирги бе? Дүрген-не өзүп, чурулга институтун дооскаш, ажылдай берзимзе. Мультипликацияга

ынак мен ийин. Мультипликатор болурун күзээр мен» деп, бодунуң бүдүү бодап чоруур күзелин ол авазыңа чугаалаан. Уруунуң алыс биче сеткилдий авазын оожуктуруп турган.

Айтырыглар болгаш онаалгалар

 1. Ажыкмаа Дойдаловнаның төрөөн черинге хамаарылгазын илередип чуруурда, авторнуң ажыглаан аргаларын тодарадыңар, бодалдарыңарны чижектер-биле бадыткаңар.

2. «...Бойдус хайырлаан талант кандыг-даа төлгө туруп болур. Ону чүглө цезинде эскерип, деткип, дузалавас болза, ол сайзырап, өспөй барып болур». Бо одуругларга хамаарыштыр боттарыңарны бодалдарыңарны илередиңер.

3. Ада-иезиниң уруунуң кижизидилгезинче сагыш човаашкынын илереткен одуругларны тып, ушта бижип алгаш, амыдыралда чижектер-биле деңнеп, чугаадан кылыңар.

4. «Надя – салым-чаянныг чурукчу» деп темага дүүштүр чогаадыг бижииринге дүлгүүр сөстөрни чыып бижиңер.

5. «...Иениң чүрөөн бир-ле билдинмес дүвүрөл оттуруп...» турган деп бодалды улаштыр даап бодап, чогаадыгдан бижиңер.

6. Аваны кандыг бодалдар дүвүредип турганыл? Чүгө?

7. Дараазында таблицаны долдургаш, ажылыңарны утказын эштеринерниң мурнунга тайылбырлап камгалаңар.

Чогаалдың маадырлары	Чогаалдың автору	Маадырлыг чоруу
1. Алексей Маресьев
2. Надя Рушева

 8. «Мен ... болуксаар мен» деп кыска чогаадыг-күзелден бижип алыңар.

Эгиттинмес чидириг

...Өг-бүлө столунга олурупкаш, шайлай бергеннер.

«Ах, тыва манчыларның чыды безин кайы хире-дир, ачай – деп, Надя чиңге салаалары-биле тудуп алган манчызын аңдара-дүңдере тудуп ора, чугаалаан. – Манчыны хол-биле тудуп чиирге, амданныг, ону серээ-биле шиштеп чыдырда, ооң иштинде амданныг суу төктүп каар-ла болгай» – деп, авазының төрели болур чурукчу Ваня акыйның бир-ле катап баштактанып органын сактып келгеш чугаалаарга, ава-ачазы ону чаптап, манчыны база хол-биле тудуп чип органнар.

– Сөөлгү медээ! – дээш, Надя ада-иезиниң карактарыңче топтап көргөн. Сактырга, ол медээ ада-иезиниң сонuurгалын кайы хире кыптыктырыптарың көрүксээн-даа ышкаш. А олары: «Ам чүнү дыңнадыры ол ирги мооң?» деп бодап, бүгүлө кичээнгейин салыпкан, аастары безин аазады бергилээн олурган. Надя хүлүмзүрбүшаан, оларының сонuurгалын улам кыптыктырып, кезек ыыт чок оргаш, дыңнаткан:

– Кинога тырттырар-дыр мен.

– Кинога?..

– Ийе.

– Ам чуруурундан эрткеш, кинога ойнап, артистээринң ол чүве бе, уруум? – деп, авазы, аайын тыппаан дег, айтырган.

– Кайын артистээр ийик мен аан. Мээң канчаар чуруп турарымны кинога тырттырар чүве-дир ийин. А кинонуң адын чүү деп адаар деп бодаар силер?

– Чүү боор, «Алдарлыг чурукчу Надежда Рушева-ла» дээр ыйнаан – деп, ачазы баштактанган.

– Чок. Ооң адын «Сени, баштайгы ынакшылымны...» дээр чүве-дир.

– Ой дадайым, ол кандаай баштайгы ынакшылың чүвел, уруум? – деп, авазы хөлзеп айтырган.

– Мээң улуг Пушкинге ынакшылым-дыр ийин, авай. «Мен шынап-ла Пушкинге ынак мен» деп чугаалаан ийик мен чоп...

...Кинонуң бирги кезээн чаңгыс тыныш-биле чедишкениң тырттырып апкан. Ийиги кезээн база ынчалдыр аптып болур хире турган. Ынчалза-даа Надяның часкы дыштаныл-газы төнүп, өөредилге чылының сөөлгү улдуңу эгелей берген. Өөреникчи кижини оон ыңай өөредилгезинден чардыктырар эвес, арткан кезээн чайын тырттырар деп шиитпирлээннер. Надя адазы-биле кады Москваже чаныпкан.

Марттың 5-те адашкылар Москваның Ленинград вокзалыңа дүшкеш, бажыңыңче чанып органнар. Надяның холунда аңаа кино тырттырыкчыларының тудусканы бир куспак чыгыы роза чечектер айыраңайнып чораан.

– Ачай, бо чечектерни авамга Март 8-те белек кылдыр берээлем. Боларны канчап ол хүнге чедир кадагалап, шыгжап алыр бис? – деп, Надязы айтырган.

– Шын-дыр, уруум. Аваң розаларга аажок ынак кижиле болгай. Ол ам-даа ажылдан келбээн боор. Ол чокта, мону ажыт черге салып каар бис. Март 8-те таптыг тутсур бис –

деп, адазы өөрүп чугаалаан. Адашкыларның сүлчээзи боттарынга аажок таарышкан...

...Наталья Дойдаловнаның ажылдап турар чери Төп телевидение бажыңындан элээн ыракта болгаш, ол эрте туруп чаңчыккан. Аңаа чедир метролап, автобустап чорда, шак талыяр. Ынчангаш ол эртен база-ла эрте тургаш, улузунга чемин белеткеп кааш, чоруп тура:

– Урууң эрттир удуп калбазын, оттурар сен, ачазы. Чем соой берзе, чылдып бээр сен – дээш, үнүпкен.

Надязы оттуртпаан-даа, турар шагында туруп келген. Адашкылар эртенги чемин чип алганнар. Надя портфелин эмгелеп, ол хүн кандыг кичээлдер болурун ханада азып каан расписаниезинден көрүп ап, кеттине берген...

Уруу шимээн чок баарга, «Чоруй баржы ирги бе, эжик чүге шылырт диведи?» деп бодааш, урууңуң өрээлин бакылай берген. Надя хевин кедип алган, бир холунда портфелин тудуп алган, диванда шала хыйыштыр чөленип алган, арай эпчогу кончуг орган. Ооң караа шимдинчек болган.

– Чоп ам-даа чорбаан сен, уруум, азы бажың аарып тур бе, орукка турупкан кижии...

Николай Константиновичиниң арны изиш дээн. Ооң бүгү-ле мага-бодун, чүрээн бир-ле күштүг ток сопкан ышкаш апарган. Ол канчаар-даа аайын тыппайн, хейде-ле ыңай-бээр маңнап, дашкаар үне халыгылаан. Дүрген дуза чедирер эмчи машиназы, чүгле бир шак болгаш, келген. Ооң ам херээ чок. Черле ам Надюшага кым-даа дузалап шыдавазын билгеш, адазы шалага билинмес кээп дүшкен...

...Академик Василий Алексеевич Ватагин Надяның хертен чок апарганын дыңнааш: «Шын эвес! Бүзүревес мен!» деп бүгү-ле арткан күжүн чыып алгаш, ыткыр чугаалаан. Бичии талантылыг өңнүүнүң чок апарганы ооң чуртталгазының сөөлгү хүннеринде аңаа база бир аар согуг болган... «Салым-чолдуң кээргел чок каржылананы Москваның гениалдыг школачызы Надя Рушеваның чаа-ла чечектелип орган талантызын үзе тыртып каапты...»...

Урууңуң сылдызы

Наталья Дойдаловна ажылындан чаа-ла чанып кээп, бажыңынче кирер деп чорда, ыяштар аразындан ооң кожалары пенсионер кадайлар алгыржы берген:

– Наташа, сөөлгү медээ дыңнадың бе?

Наталья Дойдаловна: «Ол ам чүү медээ ирги?» деп бодап, кайгай берген:

– Чүү медээ? Чүнү медээлеп турду, ону дыңнаар чай албадым.

– Ынчаарга бээр кел – дижип, кожалары ону сандайынче кый дей бергеннер. Олар, мурнун былаашкан чүве дег, хары угда дыңнаан медээзин тө каап эгелээннер: – Чаа сылдыс ты-вылган. Ону ажыткан эртемденнер ол сылдысты Надявыска тураскааткан ышкажыл.

– Ол сылдысты «Надя Рушеваның сылдызы» деп адаан-дыр.

– Чүү сылдыс?.. Чүү эртемденнер?.. – деп, Наталья Дойдаловна кезек када аайын тыппайн, хейде-ле дээрже өрү көргөн. Ында сылдыс ам-даа үнмээн. Чырык турда, дээрде сылдыс кайын көстүр ийик аан.

... Сылдыстар, сылдыстар! Чеже-чеже миллиард чылдар иштинде чивеңейнчип келген силер? Үе-дүптөн бээр кандыгдаа чон бодунуң салым-чолун, күзел-чүткүлүн сылдыстар-биле холбап чораан. Сылдыстар дугайында улустуң тоолдары, тоолчургу чугаалары безин эндерик. «Ачы-буянныг кижилер соңгу назыда сылдыс болуп хуула бергеш, дээрге чурттаар» – деп, кырган-авазының тоолчургу чугаазын Наталья Дойдаловна сактып орган. Ол школага астрономия деп эртем өөрөнмээнинге хомудаан. Сылдыстар дугайында ооң билии бичиизинде улуг улустуң чугаазындан билип алганы каш борбак сылдыстары-биле кызыгаарлаттынып турган. Бичиизинде кырган-авазының өөнүң даштынга, ажык дээр адаанга уруглар-биле чайгы дүне сылдыстар санап, оларның аттарын доктаадып ап турганын сактып келген. Улуг, биче Чеди-Хааннар, олардан ырак эвесте тываларның Алдын-Өргөн дижири Соңгу чүк сылдызы, Үгер, Шолбан, Үш-Мыйгак, оларны сүрген аңчы дээш-ле чоруй баар, чамдыктарының аттарын ам шуут уттупкан болган. Бо хамык сылдыс дооза сан-түңнүг дээрзинге бүзүрээри черле берге болган. «Ол хамык чивеңешкен сылдыстарның та кайызы Надюшанын чүве. Че, кайызы-даа болза канчаар. Мөңгө дириг Идегел, талыгыр ырактан-даа болза, кижилер сеткилинге чырыткы болуп чоруур ыйнаан. Мээң чаш уруумнуң чаагай үүлези ындыг болганда, ам канчаар боор» деп бодап, орай дүне дээрже кайгап орган чаңгыс херээжен кижиниң сеткил-сагыжын

чылыктырған дег, дээрде сылдыстар чивеңейнчип, мөңгө чырыын черже төп турганнар....

Айтырыглар болгаш онаалгалар

📖 1. Тываның улустуң чогаалчызы Е.Т. Танованың «Иениң салым-хуузу» деп тоожузунуң тема, идеясын тодарадыңар.

2. Чогаалдың жанрын тодарадыңар.

👉 3. Ава кижии ажы-төлүнүң бот-башкарнырынга, бот-сайзыраарынга, сагыш-сеткилиниң арыг, чараш болурунга үлегер болур бе? Амыдыралчы чижектер-биле бадыткаңар.

4. «Иениң салым-хуузу» деп тоожунуң адының дугайында бодалдарыңар илередиңер.

5. «Наталья Дойдаловна – уруунуң талантызының кадагалакчызы» дээрзин янзы-бүрү медээлерге даянып, шынзыдыңар.

🔍 6. «Кижиниң адының ужур-утказы» деп темага шинчилел ажылыңдан кылыңар. Бурун шагда тыва өгбелерниң чаш уругга ат берип чораанын улуг улустардан айтырып, шинчилел ажылыңдан чорудуңар.

7. Ада-ие болгаш уруглар дугайында үлегер домактардан тып бижидер.

8. Чогаалчы Е. Танованың дугайында дыңнадыгдан кылыңар.

Александр Александрович
ДАРЖАЙ
(1944–2016)

АВАМГА ЧЕЧЭЭМ

Боодал сонет

1

Ыржым дүннүң шыксыг сериин, тааланчыын,
Ынай чашта кавайымны чайгаан ышкаш,
Өртемчейниң кайы-бир-ле сылдызыңдан
Өпей ырың куттулуп тур, ынак авай.

Өрээлимниң чырык-чылыы дендей берди –
Өөрүшкүм белек алган хензиг чаш-ла.
Караңгы дүн ханызындан дириг хевээр
Караам орта хүлүмзүрүп көстүп келдиң.

Ыржым өтгүр чедип келген овуруңу
Ынакшылдыг кайгап ор мен, эргим авай.
Сеткилимниң он беш янзы чечектерин
Сеңээ сунайн, ооң ады – Сонет чечээ.

Ындын алып, кыңгырт кылдыр бадырыптайн,
Ырлыг чечээм аялгазын дыңна, авай.

2

Ырлыг чечээм аялгазын дыңна, авай,
Ынак шынаам делгемнери чыырлып келзин.
Чашкы шаамның кокпазынга кирип алгаш,
Сактышкынның оруу-биле челзип орайн.

«Эртежиге эзерлиг аът таваржыр» деп,
Эргим оглуң оттурарда, сөглөп чордуң.
Ону ынчан таптыг угаар харыым кайдал,
Оястап каап, хөөнүг, хөөн чок турар чордум.

Ээгилендир, эзин үндүр челзип турар
Эрес оглаа аътка черле чединмээн мен.
Чайын, кыжын холум иштиг – олут орбайн,
Чашкы шаамдан «ажыл» деп сөс эзертээн мен.

«Эзерлиг аът» – ажыл-ишти дыннангаштың,
Эки адың хирге-чамга бораваан мен.

3

Эки адың хирге-чамга бораваан мен.
Эчис соруум ажык-чырык оглуң-дур мен.
Ынай чашта кылган чүүлүм амдыгаа дээр,
Ырны тода билирим дег, сактыр-дыр мен.

Кожавыстың оглу-биле аравыста
Кончуг эптиг, чаңгыс баг дег, өңнүктер бис.
Чайырлап каан ойнаар боолуг – менде куруг,
Часкап алгаш, бажыңымга эккелген мен.

Чараш кылаң ойнааракты эскерип кааш,
Чаактарың артында-ла кыза берген:
«Кайыын алдың, ээзинге дораан эгит,
Хайлыг чаңга өөрөнме!» деп кончуп каан сен.

«Эмин эрттир олчааргак бооп чорба!» диген
Эптиг-чөптүг сөстериңни дүрүм кылдым.

4

Эптиг-чөптүг сөстериңни дүрүм кылдым.
Эдеришкен өөрүмге дуза кадып,
Хайныыпшкынның херектерден чыда калбас,
Хажыбызындан харап орбас кижидир мен.

Хайнып-шураан ужар ышкаш диңмиттиг шөл.
Кадыыр чайган мени көргөш, ирейлерниң:
«Ийи холу оруун баштаан оол-дур» дээнин
Идегел деп, чаш-даа болза, билип турдум.

Ажы-төлүн өске улус мактап турда,
Ава кижээ оон артык шаңнал кайдал!
«Чоннуң караа көскү-дүр!» деп билген ояар,
Чораан черге уштулаңнап чорбастаан мен.

Чоогумда дириг бодуң чок-даа болза,
«Чонуң черле човатпа» деп чагып чор сен.

5

«Чонуң черле човатпа!» деп чагып чор сен,
Чоокка-даа, ыракка-даа алыс бодаан,
Ыдык сагаан чүвем-не ол. Чүрээм хөөнү –
Ыры-шүлүүм чүмү-биле ында хөөннеш.

Муңгаралга-деңгерелге алысканда,
Бук баш кылдыр ыглап-сыктап чорбас-тыр мен.
Чонум – чоорган, хөйүм – хөйлең. Ооң чылыгы
Чожаан чүрээм чылыктырып эргизиптер.

Чонум болгаш авайым сээң оглуң мен дээш
Човалгаңны четче-бүрүн чандырыптар
Харыым чок бол, оода-ла хензиг кезиин
Канчап-чооп-даа эгидерин кызыдар мен.

Жара бажым, сында хар дег, агаргыже,
Чолдуң арыг бедик нүүрүн сагыыр дээн мен.

6

Чолдуң арыг бедик нүүрүн сагыыр дээн мен.
Чорук кылып, чүс-чүс чуртка четсимзе-даа,
Төрүттүнген ынай шаам эргимчелиг,
Төлү мени ырактан бээр кыйгырып кээр.

Суун ижип, довураанга ойнап өскөн
Чуртун канчап багай-дыр деп хозар чүвел.
«Аваң биле Төрээн чуртуң каавыт» дize,
«Амым баштай үзүңер!» деп сөглээр ийик мен.

Авам биле Ада-чуртум – тынып чоруур
Айдыс чыттыг арыг-чаагай агаарым-дыр.
Амыдырал-чуртталгамның чулукталып,
Чуртум каастаан агар сандан ыяжы-дыр.

Жараам чыраан, холум дыңзаан, угаан кирген
Хайыралыг Ада-чуртум каарым чок.

7

Хайыралыг Ада-чуртум каарым чок.
Жара чаштан ойнап өскөн олбук шыгым,
Кыңгырт кылдыр ырлаар саарыым, хараар тейим,
Кылаң дээрим – халбактанган дазылым ол.

Дазылымдан турулзумза, кадып каар мен,
Дашталдыр-ла көжээ болуп хуула бээр мен,
Кускун-сааскан элдеп куштар олут чазаар
Куу сыра – адагашка дөмей боор мен.

Ада-өгбем тараа тарыыр байлак шөлүн,
Авайым сээң мөңгө удаан чевег-хөөрүң,
Узун орук киирип каан чиңге кокпам
Уттупсумза, эр бооп чораан дүжүүм чүү боор!

Жазыргыга улчуду-ла сывыртадыр
Жаңмыыл эвес, дазыл-дөстүг оглуң-дур мен.

Каңмыыл эвес, дазыл-дөстүг оглуң-дур мен,
Хатка удур хөрээм дөгөп чоруп ор мен.
Шүлүкчүгө хамааржы бээр чүве-ле хөй,
Чүктээн чүгү хүнден хүнче аартап оарар.

Ынчалзажок, күжүр авай, харыысалга
Ынай хензиг эвес дээрзин билир чордуң.
Харын ону кымны мурнай чаңгыс-ла сен
Кара чаштан угаанымга сиңирген сен.

«Чүү-даа чүве эге-баштыг, үре-түңнүг,
Чүнү кылып турарыңны дөгөрезин
Шүгдүнүп чор, туружуң көр, тодаргай-ла
Чүгле ынчан меге-шының көстүр» дээн сен.

Оңгул-чингил оруктарны оваарып көөр —
Отка-көске дүшпезин-не кызып чор мен.

Отка-көске дүшпезин-не кызып чор мен.
Одуругдан чуглуп дүжер чыгыы чордум.
Амыдырал сынындыва үнүп чыда,
Аъдым бажы чаңгыс эвес хояр часкан.

Халбактанган салааларым ханы сыстып,
Кашпал дүүнче караш дээрниң кайызы чорда,
«Шыдаш, оглум! Холуң салба, туттун!» дээнзиг,
Шырай-арның туман өттүр чырып келген.

Овуруңнуң диргизикчи илбизинден
Оглуңнуң мээң карактарым сергеп келген —
Ооң соонда, тоол шагда чүве ышкаш,
Отту-көстү шургуп эртип чоргуладым.

Озал-ондак, моондак дыынмас чылдагааны —
Орлан чаңың дөзээнимниң ачызы-дыр.

Орлан чаңың дөзээнимниң ачызы-дыр.
Орай-даа бол, эрте-даа бол, өөмгө келген
Аалчымның эдик-хевин алалавайн,
Аяк шайым чүнү мурнай сунар-дыр мен.

«Шак бо оолдуң авазы дег чаптанчыын» деп,
Шайлап ора, кырган улус сени сактып,
Кенниц биле бисти мактап, экизинип,
Кежээ дургу чугаа үспейн хөөрээр-дирлер.

Кудаң кадай арнын көрүп, даңза солчуп,
Кудавыска бисти йөрөөп, хөглөвөөн сен.
Чагыыр чагыын, чылыг сөзүн өске ие
Сагыжының арыын тудуп, йөрөөп кагжык.

Уруунга дег кат-ием меңээ ынак,
Ужур-чөптүү авам сен дег ие кижини.

11

Ужур-чөптүү авам сен дег ие кижини.
Уругларым ону танып, шулунайнып,
Ужа-тура, атпаңнадыр кыштаар өйде,
Улуг шатты дөжек кылгаш, мөңгө удаан.

Сен дег база хөй-ле төлдү өстүрүп каан,
Сеткил-чүрээ олары дээш кыптып чораан,
Ашты-чутту, өөрүшкүнү каттай-хаара
Аяан долдур амзап эрткен ие чүвө.

Үүлелиг өртемчейге черле ындыг:
Үргүлчү-ле ышкындырыг албан турар.
Өгнүң оду ооң-биле өже бербес,
Өлчөй-кежиин ажы-төлү холдан салбас.

Уруумга-даа, оглумга-даа: «Ава кижини
Улуг чаагай чүректин» деп сөглээр-дир мен.

12

«Улуг чаагай чүректин» деп сөглээр-дир мен.
Узун чырык удазынныг чырык Хүн-даа,
Орай дүннүң мөңгүн Айы авайым сээң
Орнуң солуп, дески чырыыр харыы чок-тур.

«Аът өлүр – баглааш артар...» Амыдырал
Артай баспас дүрүмү-дүр. Ынчалзаяк
Аарыг, халап чарып албаан хирезинде,
Аваларын чамдык улус оскунар-дыр.

Чоокта чаа кожаларым авазын кээп,
Чоруксавайн турунда-ла, хөөкүйнү
Машинага олурткаштың, кырганнарның
Бажыңынче карак ажыт аъткарыпкан.

Амыдыраар эрге берген чаякчыңар –
Аваңарга хинчек черле халдатпаңар!

13

Аваңарга хинчек черле халдатпаңар,
Арны чырык, хөрээ хостуг, дыштыг чорзун.
Ава кижиге бежен харлыг оглун безин,
Азарганчыг хензиг чаш дег, чаптаар чүве.

Аарыгның кара холу ававысты
Аныяанда бистен хунаап алгаш барган.
Иеңер бар кежиңерни, өңнүктерим,
Идегелдиг эртине дег, карактаңар!

Ажылдааштың кээриңге – аякта шай,
Амданныг чем. Аваңарның чылыг караа,
Эртенги хүн херели дег, солаңгылай
Эргинден-не чайыннанып чырып турар.

Ава дээрге, Чер дег, Хүн дег, дың-на чаңгыс,
Аңаа мөңгө йөрээл ырын ырлажыңар!..

14

Аңаа мөңгө йөрээл ырын ырлажыңар!
Алдар-аттыг эртемден-даа, политик-даа,
Анаа бөдүүн кадарчы-даа, ажылчын-даа
Авазының чылыг холун сактып чоруур.

Үе өттүр иелерни алдаржыдаал:
Үжүүр ишке эрес-кежээ шалыпчывыс,
Арыг чаагай, нүүрзүрек сеткиливис –
Ававыстың биске шаңнаан хайыразы.

Чүгле чаңгыс бодум авам сагынмадым,
Чүс-чүс бүдүн мөңгө дириг иелерниң
Ажы-төл дээш, аас-кежик, эки чол дээш
Амыр-дыш чок демиселин ырлап тур мен.

Ынак авам өпей ыры ужуп турар
Ыржым дүннүң шыксыг сериин, тааланчыын.

15

Ыржым дүннүң шыксыг сериин, тааланчыын.
Ырлыг чечээм аялгазын дыңна, авай.
Эки адың хирге-чамга бораваан мен
Эптиг-чөптүг сөстериңни дүрүм кылдым.

«Чонуң черле човатпа!» деп чагып чор сен,
Чолдуң арыг бедик нүүрүн сагыыр дээн мен.
Хайыралыг Ада-чуртум каарым чок,
Каңмыыл эвес, дазыл-дөстүг оглуң-дур мен.

Отка-көске дүшпезин-не кызып чор мен,
Орлан чаңың дөзээнимниң ачызы-дыр.
Ужур-чөптүг авам сен дег «ие киж
Улуг чаагай чүректиг» деп сөглээр-дир мен.

Аваңарга хинчек черле халдатпаңар,
Аңаа мөңгө йөрээл ырын ырлажыңар.

Март, 1981

Айтырыглар болгаш онаалгалар

📖 1. «Авамга чечээм» деп сонеттиң кезектеринде кандыг утка-хөөннер бар-дыр?

2. Чогаалда омур-хевирлерниң аразында харылзааны автор канчаар чуруп көргүскен-дир? Бодалыңарны чижектер-биле бадыткаңар.

3. Боодал сонетте кирген үлегер домактарның уткаларын тайылбырлаңар. Ук үлегер домактарның чогаалга ажыглалының ужур-дузазы чүл?

👉 4. А. Даржайның: *«Авазынга ынак эвес, ону хундүлевес кижиде ыдык чуң-даа чок болур. Кижиниң эки кижилууп хевирлеттинеринге авазынга ынакшыл чүден артык улуг салдарлыг. Ава дээрге ыдык Бурган-дыр. Ындыг турбуже, авазының чугаа-сөзүң дыңнапас, чагыгларын херексесес, харын-даа авазын аартыктай бээр таварылгалар турар. Ындыг төлдү кандыг чараш кижилууп дээр»*

рил?!» дээн сөстөринге бодуңарның бодалыңарны илередип, ажык чугаадан кылыңар.

5. Тыва литературада сонет жанрынга бижээн чогаалчыларны тодарадыңар. Оларның дугайында кандыг сайгарылгалыг чүүлдер барыл, шинчилеңер.

6. «А. Даржайның боодал сонединде ава кижиниң омур-хевири» деп чогаадыгдан бжиңер.

7. Тыва сонет жанрынга хамаарышкан эртем-шинчилел ажылдарын сонуургап номчуңар.

**Михаил Монгушевич
ДУЮНГАР
(1952–1996)**

АВАМНЫҢ ТОНУ

Авам, ачамның кайызы-даа «кызыл-дустай» бергеннер. Узун уйгузун баштай авам удаан чүве.

Миннип кээримден-не ада-иемниң кылып чайзыраан-на ижи — мал ажылы чораан. Чай, кыш-даа дивес. Чылдың кайы-даа эргилдезинде ол хөөкүйлерниң хоорайжылар дег шөлээ ап, оон кедерезе, кайы-бир черге дыштанып чытканын черле дыңнаваан мен. Ол хамаанчок «аардывыс-аржыдывыс» дижип, ай-хонуу-биле ажылындан хостадып ап турганын-даа көрбээн мен. «Малчын кижини аарыыр эрге чок, аңаа ыңдыг чай турбас чоор, оглум». Авамның меңээ чагыыр ынак сөстери ол чораан. Ынчалза-даа авам күжүр бола аарый бээр турган. Ооң ол аарыының адын ам-даа сактыр мен. Боду оозун «аскак аарыг» дээр кижини. Хол-будунуң салаа-сайгыды ыжып хаваңнап, мырыңай туруп албастай бээр. Эмчи-даа барбайн, хая чугу ижип тургаш, сегип алган деп ооң бодундан он класс шору эр апаргаш, дыңнаан мен.

Орунда пат чыткан авазын көргөш, менден биче оол дунмам хем суунуң ылбыргай ногаан балары шыпкан соок дажын иезинге эккелгеш: «Хая чугу тып алдым, авай. Мону хайындырып иш, сегий бээр сен» деп турган дээр чүве. Суг сүзүп ойнап турган бичии кижии авазының аарынынга сагыш човап, «Хөөкүй авам чүнү-ле ижипсе эки ирги?» кылдыр бодааш, сеткили-биле ынчанганы ол ыйнаан. Сөөлүндө эмчи сургуулунга өөрени бергеш, билип алганым болза «аскак аарыг» дээрге мал аарыы – бруцеллөз болчук.

Ачавыс ававыстың соонда элээн каш чыл чурттап, пенсияже үнгүже, малчыннаан. Оон өөн бускаш, хоорайда уруглары бистерниң аравысче чедип келген. Суурда бажың-балгады бар эвес, назылай берген кижиге көдөө кайын тааржыр ийик. Хоорайга ачавыска бажың-балгат дилеп, дарга-бошкаларже-даа халышпаан бис. Ол хөөкүйнү ам кым тоор боор деп чөгөнгөн бис. Малчын кижии кадык-чаагай, аныяк-чалыы чорда, ажыктыг дээрзин амыдыралдан көрүп, мага ханган болгай бис.

Хөй чүве чугаалаарынга ачавыс шоолуг тура чок кижии.

Боданган, кылган-на чүвези – иштин-даштын ажыл-ла, ажыл. Кайы-бир хонар черивиске кажая-хораа тударда, ачам мени албан эдертип алыр турган. Кажая чагыларының оңгарларын меңээ кастырат. Ооң бир мындыг өөредиин черле утпас мен. Дөрт класс бичии оглу меңээ холумга арай боорда эптежир чоон, чолдак ломну тудускаш, казар черимниң орнун айтып бергеш, боду аргаже ыяш кезип чоруй баар. «Ачамга мактаттырайн адырам» деп бодаан кенен сеткилим-биле оңгарымны хөлчок шалыпкын каза шаап алгаш, хаваамда дерим чодуп, эгиштеп олур мен. Кижим келгеш: «Чүл, оглум, бергези кончуг-дур бе? Ажырбас, ол база эртемдир, аңаа база өөренир апаар» дээр болган. Оон бээр кандыгдаа ажыл кылганымда, ачамның ол сөстөрүн дегийт бо-ла сактыр мен.

Ийет, ачавыс хөй чүве чугаалаарынга шоолуг тура чок кижии. Ынчалза-даа аарый берген сөөлгү чылында киживис сыр өскерлип, авам-биле кады эрткен чуртталгазында көргени, душканы болуушкуннарны сактып чугаалаарынга сундулуу хөлчок апарган. Чанынга олурарга, бир-ле болуушкунну: «Шаанда мынчанган болгай бис» азы «Аваң-биле чүнү көрбедивис дээр» дээш-ле, эгелей бээр.

Меңээ ачам оларның аразында бир мындыг таварылганы чугаалап берген ийин. Аараанындан пат шагжок апарган үнүн күш киир кезек ыыт чок дыштанып ап чыткаш, далаш чок төөгүүр чораан. Ол дугайында менден өске дуңмаларымга, угбаларымга ыыттаваан болчук. Та кым билир ону, кажан-бир шагда оглум бижизин дээш-даа ынчалды ыйнаан. Ынчангаш ук чугааны ачамның дылы-биле бижип, ооң аянын өскертпезин оралдаштым.

– Дайын үези, дөргөн ийи чыл чүве ол, оглум. Ынчан Тываның аъттыг шеринге албан хаап турган мен. Аңаа алды ай чедип чорумда, Иштики херектер яамызынче шилчидипкен. Шагдаалай бердим. Ынчан, амгы шаг ышкаш, корум-чурум үрээр чорук кайда боор. Кижилер уунда ажылдап, чурттап чоруур чүве. А мээң хүлээлгем ТАР чазааның бажыңының аксында телефон чанынга олурар, бо-ла. Оонмоон долгап, кайы-бир дарганы айтырарга азы сүрдүрерге, ону күүседир мындыг мен. Чээрби харлыг хып дээн аныяк эр чүү боор, ыңай-бээр ак-маак четпейн чүгүргүлээш кээр мен. Буттарым черге дээр-дегбес чораан кижини мен ыйнаан.

Аваң база ынчан кончуг аныяк кыс-ла болгай. Хеп даараар черге ажылдап турган кижини. Ол шагда Тываның барыын кожууннарындан шевер кыстарны чыйы шаап өккелген чүве. Фронт чорудар хеп даарадыр дээш. Аваң-биле таныжып алгаш, мээң яамым таварыштыр чурттаар бичии өрөөлчигеш ап алган бис. Ол барак-бажың ам-даа тур ийин.

Дайын үези дайын үези-ле болгай. Садыг-саймаа херээ база Тывага чаа сайзырап орган. Пес-таавы аймаа, оон кылган чем шоолуг элбек эвес. Кызылдың чурттакчылары безин колдуунда тыва тон, идиктерлиг хевээр. Каш санныг интеллигент аныяктар харын пес тоннарлыг, майыктааш идиктерлиг көстүр. Чамдык кижилер советтин хевин кедиксээш, мырай хөктөп турганнар болгай. Мээң таныырым Доржу деп эр бар чүве. Чүү кончуг сапык идиктер кедиксээн амытан ийик, ийи саарзык сапыктарны киир тепкен, дүште чок базып тургулаар ийин ол. Черле хөктүг кижини, бир хүн мээң шериг хевимнин сапыктарын ачылап кеткеш кээр чери-даа бар болгай.

Аваң Кызылга шала эргижирей берген хураган кежи тоннуг... Идиктери тыва кадыг идиктер болбайн аан. Ынчалза-даа ол хептерниң аваңның чалыы, чараш сынынга, өрүп ал-

ган чоон кара чажынга, хүлүмзүрүп чоруур ак шырайынга таарышканын канчаар ону. Ам ынчаар кеттинишкен тыва кыстарны кижиге көрбөстөөн-дир.

Мен аваңарны (бодумну кончуг шериг оол деп санааным ол ыйнаан) бир янзы хепкерип алыр бодаан сеткилим-биле бир хүн:

– Сеңээ пөс тондан садып алыр бис бе? – дидим.

Кижим ыт чок хүлүмзүргөш, өрээливис иштин аштай берди. Мен иштимде: «Маңаа тондан черле садып берейн адырам» деп шийтпирледим. Ам бодап чоруурумга, ынчан чаа танышкан аныяк кижимге чазак черинде ажылдап, акша-шалың ап турарымны көөргөттүнер дөөн хөөнүмнүң күштүү ол хире болган хевирлиг.

Ол чылдарда хоорайның садыгларынга кирген кылын хептерни кайы хамаанчок сатпас турган. Садыг яамызының сайыдындан чөпшээрел бижик алыр чүвө. Мен ол сайытче үш-дөрт катап кирип тургаш, бижикти холга апкан мен. Чөпшээрел барда, саадаар эвес, сарыг-ногаан өңнүг, кылаңнааш кара моюндуруктуг шекпен тонну сада шаап алгаш, өрөөл иштөөн чаңгыс демир-орунувустуң бажынга арта каап кагдым. Аваңар ажылындап чедип келгөш, мээң белээмни кедип көргүлөди. Кандыг дээр боор, чараш-ла тон! Ынчалза-даа ол ону ужулгаш, орун бажынга дедир салып, менче чикти кончуг көргөш:

– Амдызында тургай аан шүвө, кедери кай баарыл ооң – дей-дир.

– Бодуң бил даан харын. Менде чүү боор, садып каан боордан башка – деп харыладым.

Оон бээр беш-алды хире хона бергенде, «Даргамдан чангаш келир шөлөө дилеп алдым» деп, аваң мындыг. «Аалындан үнгөндөн бээр үр апарган кижиге дунмаларын, ада-иезиндаа сакты берди-ле ыйнаан харын» кылдыр бодап, чөпсүндүм. Шай, таакпы, даш чигирлер, каш шаажаң аяктар садып бергөш, аваңарны кожуун баар чүүк машиназынга олуртупкан мен.

Чааскаан ажылдап чоруп тур мен. Чанган кижим сураг барган. Харын мырай сестип эгелөөн мен. Үе болза дайын үези-дир. Кылган ажылы – дайын херөөнге баар идик-хеп. Чурум ынчан кедергей шыңгыы турган. Ам канчаар, бо шаг ышкаш, телепоннап айтырыптар арга бар эвес, аваңарның

чедип кээрин манап, чүвениң ажырбайн эрте бээринге идегеп базып тур мен. Идегелим шын-даа болган ынчаш. Бир-ле дүъште ажылымдан хосталгаш, бажыңга чүгүрүп кээримге, аваң мени манаан, даштын тур ийин моң. Чараш-чуражын, арыг-силиин кижиге кайгаар. А кеткен тонун кандыг дээр сен! Мээң саткан шекпенимге деңнээн херээ чүү боор, сесиирге хураганның кежинден даараан, аяк хээлиг торгу додарлыг тонун кеткеш, ногаан кур-биле сөле куржанышкап бо хүлүм-зүрүп тур ийин моң! Ол үеде меңээ авандан артык чараш, чалыы кижиге чок ышкаш сагындырган. Хүлүмзүрген шырайы, таналар дег агараңнаан диштери, сула салган чоон чажы, кулактарында кылаңайнып халаңнашкан мөңгүн сыргалары карактарыма ам-даа ол хевээр көстүп келир.

Херэежен улустуң аразында эр угаанныг деп санадыр кижилер чоруур. Кандыг улусту ынча дээрин билбес боор сен, тайылбырлап берейн, оглум. Ол болза чүвениң хүнүн бодавас, алыс кедизин бодаар, ажылгыр, эрес-шоваазы-биле эрлерден чыда калбас херэеженнер-дир. Оларың артында адаанзырак, хедер, чоргаар болдур эвеспе. А силерниң аваңар база шак-ла ындыг чаңныг, мөзү-бүдүштүг кижиге.

Ам аваңның албан-биле чангаш, хураган кежи тыва тон-нуг чедип келгени сеңээ чүнү-даа чугаалавайн турар-дыр бе? Ол-ол, шын эскердиң. Мээң шекпен тон садып бергеним ооң чоргаар, хедер сеткилинге дээппес бе? Шын-дыр харын, ада-иезиниң хураган кежиге кедип өскөн уруун багай шериг эрниң «хепкерер мен» дээн херээ чүү боор. Аваңар ынчан мени шак ынчаар кедергей-ле уткаан, угаан киир сургаан. Шевери ай-лыг эвес ооң, каш хонук иштинде тонну боду даарап кедип алгаш келген болган...

Хүннер эртип, ачамның кады даам баксырап, аъш-чемден безин чоорту үнүп эгелээн. Ынчалза-даа ол бистерге ак-сынче чем куттуруп көрбээн. Боду ковайып келгеш, соктаан далганын изиг шайыңга бызап ижип аар турган. Москваже экзаменнер дужаап чоруурумнуң бетинде ачамга бир хүн келген мен.

Ажылымдан чартык хүн чөпшээредип алгаш, чаныңга олурар бодааным ол.

– Ол чериңге үр болур сен бе, оглум? – деп, ачам менден айтыра-дыр.

– Бир ай хире өөренир мен.

– Арай шыырныгып тур мен – дээш, ачам меңээ дүктүг тон-биле шугладып алды. Хураган кежи ол тон улуг угбамның өнчүзү чүве. Үнер-кирерде эштип турзун дээш, оозун мында ачавыстың чыдары дуңмавыс оолдуң бажыңыга эк-кеп каан кижги.

Тоннуң моюндуруунда машина-биле хана-карактар кыскаган чуррунче үр-ле кайгап чыткаш, ачам аяр чугаалайдыр:

– Аваңның чүгүртүп турганының дорт, дең-деки деп чүвезин көрөм, шыйып-ла каан ышкаш. Кайгамчык шевер холдуг кижги боор.

Кижимниң оозунга чүнү-даа ыттавайн, чүгле бажым согаш кагдым. Кырган холдарының салаалары-биле моюндурук додарының кагыскаган истерин өйдүктүрүп туткулааш, ачам база бир сактышкынын эгеледи.

– Бо тонну аваң кедергей чай чок тургаш, даарап алган кижги. Хеймер дуңмаңар ынчан мырай чаш-ла болгай, чаа үңгеп чоруур. Оон улугларын база эш тыртар хире кандыг хорам кижилер дээр боор.

Кыжын хоювус хөлчок кидин түлүк оолдай берген. Чаңгыс өг бис. Совхоз сакманчы тып берип чадашкан. Хүндүс боорга, аваң үн-бажы чидип калган кажжаа иштинде хураганнарынга хүнзээр. Мен хой кадаргаш чоруптар мен. Канчаардаа чылыглап, чымчактап турувуста, хураганнарывыс кырылгап туруп берген. Кадарчылап келген чылдарывыстың иштинде мал төлүнге ол хире когаралдыг болганывысты черле билбес мен. Аргажок кырган хой хураганы болгаш, ындыг турган боор оң. Күзүн-не даргаларга: «Күрүне эъдинче киир садыптар-дыр, а мен аныяк хойдан хүлээн алыйн» деп чадашкан мен. «Сөөлгү хураганын ап каг, келир чылын көөр бис» дээш, ынашпааннар. Кадарчы кижги малдың кандызын кымдан артык билги дег, элдеп болган даргалар боор.

Ол чылын хорам хураган доруктуруп ап чадап каан бис. Часкаар кыжын хойларның боттарының дүгү дүжүп, чудап эгелээн. Чүү боор дээр сен, кырган хойну кончуг кыштың соогунда төрүдерге. Хей кезиниң диштери безин дүшкүлөп калган малдар болбазыкпе, аастарын ажып көрүп турган мен.

Аваң хөөкүй бо тонну мүн-не чай-хос ажыглап тургаш, доозуп алган. Дүнелерде дең чырыыңга-ла дааранып орап

кижи. Угунда ону аваңар, улуг угбаңар кыс болгужеге чедир, бодунга бодай быжып, оон үези кээрге, уруунга эде додарлап бээр күзелдиг даараан чүве. Черле ындыг чугаазы бар. «Уругларымның улуундан эгелеп, шуптузунга тыва тоннар даарап бээр мен» деп. Мен эгезинде аваңны: «Дешпик кижичүзүн ынчап турар сен» деп хоруп чоруй, сөөлүндө ооң ол ижинден адырлыр хире эвезинге чөгенгеш, ытта-растап калган мен. Оон кедерезе: «Ашак кижичанаа олур. Уруг-дарыг идик-хевин кадай кижиче билгей» деп шугулдай бээр апарган.

Часкаар бригад төвүнге хойжулар хуралы болур дичи бергеннер. Хүнү кээрге, малчыннар ынаар сөктүп эгелээн. Бис база чыда калбадывыс. Дуңмаларының чанынга улуг угбаңар артып калган. Часкы дыштанылгазында чедип келгени ол. Аваң аптара иштинден чылда ийи-чаңгыс кетсе кедер үүпке, хөйлеңин уштуп алган. Чаа даараан тонун база кадай чүвең кеде шаапкан.

Айтырыглар болгаш онаалгалар

 1. Чогаалдан тоожукчу маадырның хомудаан аянын илереткен одуругларны тып, демдеглээш, ооң чылдагааннарын тайылбырлаңар.

2. Чогаалдың тема, идеязын тодарадыңар.

3. Чогаалда чөрүлдээни тодарадыңар.

4. Аваны чүге «эр угаанныг» кижиче дээнил, чогаалга даянып, делгем харыыдан бериңер. Таныырыңар «эр угаанныг» херээжен кижилер билир силер бе, таныштырыңар.

 5. Сөзүгмелди кичээнгейлиг номчааш, «Ачамның школазы» деп эдертиг-чогаадыгдан бижичер.

 6. «Аргажок кырган хойдан» кандыг хураган төрүттүнүп келирин мал эмчилериниң шинчилел түңнелдеринге даянып, сайгарылгалыг чугаадан кылыңар.

* * *

Хуралга совхоз директору Алдай-оол баштаан даргалар келдилер. Чугаа бо кыжын хой оолдаашкынының кандыг байдалдыг эрткениниң дугайында болду. Чүстен ажыр хураган өстүрүп ап, хою хүр-шыырак ашкан кадарчыларның аттарын адап, мактап-даа турду. Бригадавыстың эң-не куду

көргүзүглүг улузу бис апарган бис. Бистен чүгле чүгээр, алдан дөңгүп-даңгып ажар хураганны Байыр деп эр алган. Ынчалза-даа ооң хою ийи дугаар оолдап турар, аныяк хой-ла болгай.

Директор Байырны хөлчөк болган. Ынчаары-даа чөп. Кулугурда тоор чүве бар эвес, доң кыжын хоюн кажаалап алган арагалап олурар хей болбазыкпе. Өдек-кажаазын аштап-арыглаарын шуут билбес. Кадайы уруг-ла харын ында бажы караңайнып чыдар. Хураганнар чөмгөрөр, оларның изиг-соок суун таарар деп чүве Байырның сагыжынга кирер эвес. Кургаг сизген каап бээринге-ле өй. Харын-даа чыл ажып чоруур мал ол.

Даргавыс бисти баш кайын ояр ийик. Кырган хой деп сылдап алгаш, хөй хураган чедир албаан силер дээш, сындырып эгелээн. Ындыг шүгүмчүлөлди чаш мал шаразынга кышты өттүр салаа-сайгыдын хорладыр ажылдаан аваң кайын анаа дыңнап эрттирер боор. Алыс дорт кижич:

– Хой түлүктөп төрүп турда, бистиң байдалывысты таптыг көргөн болзуңарза, декти мурнай ынча дивес ийик силер, дарга. Мал кырганынга сылдаан дээриңерге кайын боор. Мынча үе дургузунда күрүне малын багай-даа кадарбадывыс. Бо чылын харын багай болду. Уруглар адазы силерге бо хойдан орта хураган алдынмас деп чугаалаан болгай. Демчар чок улус кызып турувуста-ла, алдыртпайн барды – дей тыртыппас чүве бе!

Алдай-оол директор малчын кижиниң чугаазын черле херекке алыксаваас чаңныг кижичи. Үстүндөн айтышкын, шийтпир, ону күүсетпейн, сагывайн барып болбас. Ынчангаш хойжулардан ооң-биле сөс каржыштар улус белен ты-вылбас. Шак ынчаар амдажып калган дарганы барып-барып кадай кижичи балдырлай кааптарга, кайын таарзынар ийик. Директор аваңны хөмө таварып-ла эгеледи:

– Кызып турувуста-ла? Ол чүү дээн чүвел ындыг? Кызып турган болзуңарза, хураган бажы чоп хораары! Күрүне малының төлүн кайы хире багай ажаап турганыңар сээң бодуңдан-на көстүп тур ышкажыл. Кеткен тонуң эскербес сен бе? Сен ооңну чаңгыс хууда хураганнарның кежи-биле даарап албаан-на болгай сен.

Аваң чүнү-даа ыттаваан. Мен иштимде: «Кадай кижичи анаа орбас, даргазы-биле сөс каржып чүзүл» деп аваңга хей-

де хорадаксаан мен. Алдай-оол шуут эвинде кире берген уламчылады:

– Черле ынчаш, мында хураган кежи тоннарлыг улус хөй-дүр. «Чай чок бис, чай чок бис» дижир силер. Тон даараар чай тыпты бээр, а хураган ажаар, карактаар чай тывыл-бас бе? Бо дугайында партия райкомунуң хуралынга бирги секретарь база кончуг шын демдеглээн болдур ийин, эштер. Малчыннарыңар хураган кештери тоннар кеткилеп алган шапкылажып турда, хураган бажы дудап турбайн канчаар деп. Мен секретарьның оозун кедергей шын эскериг деп санаар мен. Моон соңгаар ону билип алза эки боор.

Хурал тарай берген. Улус даштын келген аптылаапка чанында бөкперлежи бердилер. Чамдыкта аңаа шору барааннар келгилээр чүве. Аваңарның уругларын каай-каай, мени эдерген чаңгыс-ла сорулгазы улуг угбаңардан биче уруунга тон додарлаар пөс садып алыр бодаан кижиге. Көрүп турарымга, ол шай, таакпы, эндерик эмчи эмискиктери (хураганнар чемгерерде, херек), уругларыңа кампет, печенье садып алгаш, а демги пөзүңге дегбейн барды. «Чоп садып албадың?» деп мен-даа айтырбаан мен.

Аалывыска орайтады чанып келген бис. Аваң орукка мээң-биле ындыг-мындыг чугаа-даа кылбаан. Уругларыңчеле хөлчок далажыр мындыг болган.

Өгге кирип кээривиске, имиртиң дең чырыыңга авазының тонун угбаң та канчаар көрүпкени ол ийик:

– Ий, авай, тонунуң чаражын! Додары кылаңайнып турар. Улус кайы хире чарашсынды? – деп адыштарын часкаштырып, кыссыг чаңы-биле каткы-иткизи төктү-ле берди.

Аваң тонун ыт чок ужулгаш, уруунче сунду:

– Аптара иштинче суп каг, уруум. Өзүп келгеш, сен кедер сен ыйнаан. Малчыннар хураган кежи тоннарлыг көзүлбезин дээр чүве-дир, даргалар. Кажан, каяа таптыг хеп кедип чоржук мен. Ону хей кеде бердим, өгге чыдары кай, хураган ыдып кедер багай кара чолдак тонум чок эвес.

Ол хевээр аваңның холу салдынган. Алгы-даа ууштавастап, пөс-даа сатпастап калган. Силерни бажыңардан куду тыва тоннар-биле хепкерер бодаан күзели ынчаар бүтпейн

барган. А бо тонну аптарадан ол хевээр уштуп көрбээн. Мен-даа аваңга, ыңай-бээр баарда, кедип ал деп албадаваан мен. Суур кирер таварылга туруп келгенде, өске тон кедип алып апарган. Черле ынчаш, ол кезек үелерде малчыннарны «хураган кежи тоннар кедип турар силер» деп чугаа дарга кижиги бүрүзүнүң аксындан дүшпестей берген. Алыс эге-зи та кайыын үнген, та кандыг ыңдыг кончуг «угаанныг» кижиниң чугаазын өттүнчү берген чүве? Малчын кижиги хураган кежиге кетпеске, та кымны кетсин дээн суртаал ийик.

Аваңның бо тону аптара иштинден кажан уштунган деп бодаар сен? Хөөкүй чок апарганының соонда бодум ужулгаш, аваңның күзелин сагып, улуг угбаңга кедиргеш, хоорайже чорупкан мен. Силерге тон даараар дээш, аваңарның чыып чораан кештери ынчап чоруй, ырак-чоок төрелдеривистиң холдарынче киргилей берген. Иеңерниң холунуң, карааның чылыгы, чымчаа артып калган үнелиг чаңгыс-ла өнчүңөр бо тон ол-дур. Ам канчаар, болдунмаан чүвени. Аваңарның кеткен тонунуң чылыгы силерниң шуптуңарга ооң буянның сеткили дег четчир. Олчуп-селчип кедип чоруңар...

Ачам ынчаар чугааланып чыткаш, удуй хона берген. Мен ооң кырында чеңнери шалаже халаңайнып сывырлып бар чыткан тонну аяр өрү тыртып, шуглап калдым.

Ынчалза-даа ону мен эвес, а авамның чылыг, чымчак холдары кылган ышкаш меңээ сагындырган.

Айтырыглар болгаш онаалгалар

1. Чогаалдың темазын, идеязын илередиңер.
2. Аваның «холунуң, карааның чылыгы, чымчаа артып калган үнелиг чаңгыс-ла өнчү». Чүл ол?
3. Тоожукчу маадырның өөнүң иштинге ханы бердингенин, аңаа ынаан илереткен одуругларны тып, чогаалдың темазын илередиринге ролжон тодарадыңар.
4. «М. Дуюнгарның «Авамның тону» деп чогаалының дылының онзагайы» деп темага шинчилел ажылындан кылыңар.
5. Аваның сеткили, аваның дүңдүрели, аваның сөзү, аваның чагыгы деп билишкиннерге хамаарыштыр бодалыңар илередиңер.

Зоя НАМЗЫРАЙ

АВАМ МЕНИ МАНАП ОРАР

Өңгүр бедик даглар куржаан,
Өскөн-төрөөн мээң черим.
Өстүрүп каан ынак авам
Өөндө мени манап орар.

Авайымның ай дег ак өөн
Алдын хүнүм чылдып хүнзээр.
Ааттыңган кавайымны
Авам күжүр камнап чоруур.

Частың башкы айы-биле
Чанган куштар келир душта,
Чылыг шайын кудуп алган
Сындан авам харап хүнзээр.

Ушкан куштар шаа-биле
Уруу база чанып орган...
Эскен шайын чылдып, кудуп,
Эргим авам манаан тур боор.

Айтырыглар болгаш онаалгалар

1. Шүлүктүң темазын, идеязын тодарадыңар. Кол бодалды илереткен одуругларны тывыңар.

2. Шүлүктүң тургузуун сайгарыңар.

 3. Шүлүктүң хөөнүңгө дүүштүр чечен чугаа аянынга аваңар, кырган-аваңар азы өске-даа чоок кижиниң дугайында чогаалдыгдан бижинер.

4. Шүлүккө аялганы бижээн авторну тодарадыңар. Ырыны ырлап өөрениңер.

 5. Ава кижиниң овурун чураан орус болгаш делегей классиказында чогаалдарның чижектерин адаңар. Оларның чоок болгаш ылгалдыг талаларын илередиңер.

 6. Өөренип эрткен чогаалыңарда ава кижиниң омур-хевирин чураанының чоок болгаш ылгалдыг талаларын тодарадыңар.

**Черлиг-оол Чашкымаевич
КУУЛАР**
(1940)

ШОРААН

(Тоожудан эгелер)

Агар-акпас Бора-Хөлдү,
Ай-ла көрбөс карамайны.
Чылар-чылбас Бора-Хөлдү,
Чырык көрбөс карамайны.

*Хемчикке чурттап чораан караа көрбөс
хөгжүмчү Дембилдейниң ырызы*

Бирги кезээ. Човалаңның кончуун але...

Шораан шара чажындан чырык көрбээн. Дээрниң көгүн, сылдыстарның чүгүржүрүн, чечектерниң сеткил өөртүр түмөн-чүзүн өңнерин ылгавас кылдыр улуг човалаң ону барык-ла төрүмелинден боогдап каан.

Ол чогуу иезиниң иштинден, ыт оглу ышкаш, караа муңгаш үнүп келбээн. Бир эвес ыңдыг болза, кемниг төл деп санаар ыйнаан, төрүттүнерде көңгүс анаа турган. Дыдыраш баштыг, кырлаңзымаар думчуктуг, терең кирбиктериниң адаанда, шалында чодураа дег, кылаңнашкан кара карактарлыг турбажык бе. Авазының эмиин көрүп кааш, каттырымзап, ийи холун сарбаңнадыр давыгылаар ышкажыгай. Ындыг чараш карактар канчап дош ышкаш агарып, иениң чүрээн шимирт кылыр шоваа оду чиде бергенил?..

Улаанут дыңнаанда, улуг кижилерниң ыды безин шеглей бээр, ол үеде эң-не коргунчуг халап аарыгларның бирээзи ол турган.

Эъттиң изии дендеп, карактар кызып, кызыл шивишкилер хөрекке көстүп келзе-даа, чогуум эки-ле шуудап үнмээн. Ол арай багай демдек. Ужурунда улаанут дашкаарлап үнерге, эки. Бичии-ле челбинерге, сылдаглап каданнаар. Ол кончуг айыылдыг. Шивишкилер үнүп чадап, ишкээр тырткаш, чаш оолдуң көксү-хөрээн, боостаазын боой тудуп, девидедип келген. Ыглаар дээрге, үн-даа үнмес, изиг хаарыыл-биле шоюладыр куйга хаарган ышкаш, ооң боостаазы чүгле шыйылаар. Мынчап барган таварылгада, чүгле өшкү ханы дузалаар. Сериин эм – чуңма ханы болза, оон эки.

Чакыймаа оглун эмзирер дээш, хөрээнге чедире бээрге, ооң эъдиниң изии дендээн, арта чалынныг болган.

– Өршээ-дадай, оглувустуң эъдиниң изиин! Канчалза эжил?

– Чүү кончуг салдынмас аарыг боор. Өрү аалдардан чуңма ханындан айтырып көрейн бе? Улуг улус оон дээре эм чок дээр чүве-дир.

– Ынчал шымда! Чаш кижии бо хире салгадап турда, хой малды чоор сен, ээн оъттаай аан.

Багыр ол аалдан куруг келген. Думаа-ханаа үезинде эм чүве каяа чыдар. Өске аалдарның бичии уруглары улаанутту шагда-ла эрттирип каапкан, өртемчейге кандыг-даа човалаң турбаан чүве дег, ыт-даажы хар-дашта чаңгыланган чуңгулап турганнар. Олаагының улузу улаануттуң адаа хем куду аар дижир болган. Багыр улам-на сестип, корга берген.

– Бора сергени дөгерип көрем – деп, Чакыймаа ыды чиде берген турган ашаанга чугаалаан. – Час кадында эъдиндаа чигей.

Анай эмискиин чуп-чуп, серге ханын аңаа куткаш, Чакыймаа оглунуң аксынга чедире бээрге, өскелээри ол ыйнаан, каяа орта эмер, аакталыры дам барган. Чылымзык ханны омааш-биле ооң аксынче кезек куткан.

Кежээликтей чаш оолдуң эът-кежинге кызыл шивишкилер көвүдеп келген. Эъттиң изии ам-на чүгээртеп эгелээн. Эртенинде хөректи хаара тудуп турган чүве божап, өкпе хозай берген ышкаш, чаш оол тынарга, хөрээ хириңей-

нип чыткан. Серийн эм эът изийн дашкаарладыштарга, улаанут чавырлы хона берген.

«Суг көрбейн, идиң ужулба» дээн ышкаш, амыдыралчы дуржулга чогуңдан аныяк ие өзү кара аарыгны электен салдынган деп бүзүрөпкөш, өшкү ханын четче ижиртпейн, соксап каан.

«Улаануттуң эгези болгаш сөөлү аар» деп, улус чугаалажыр. Ынчангаш шала кажар кижилер боттарының ажы-төлү ол аарыгны чийк эрттирзин дээш, улаануттуг өглерге эдертип эккелгеш, бичии уруглар-биле кады ойнадып-ойнадып, аппаар турган. Ам болза эртем ёзугаар дөзевилеп ораарга, ынчан баш удур сыкыртыышкын кылыр харыктыг эвес, аарыгның вирустарын эки тура-биле хүлээп ап турганы ол бооп-тур.

Чүү-даа чүвениң түлүк өйү кончуг, алыс ууру¹ эрте бээрге, черле чүгээр болгай. «Демниг сааскан теве тудуп чиир» дээн ышкаш, халап аарыгның нештередикчи «оьгун» хөй кижии үлежипкөш, хорамча чок эрттирерин-не бодап турган. Багыр суг аалдарның арай хажызынга чыткан болгаш, улаануттуң сөөлүңгө таваржып турганы ол.

«Эчизинге чедир эмнетпеске, кандыг-даа аарыгның оргаа² багай. Чүү-даа болза, чүс-чүс чылдың арга-дуржулгазы көргүскөн чүве болганда, канчап билер, шивишкилер эки дашкаарлааже, чаш оолду улам чылыглап тургаш, өшкү ханын элээн ижиртипкен болза, каракка чүве артпас-даа чадавас» – деп, сүмелиг ирей Сандактың каразыын Багыр сөөлүңдө барып бодап ораарга, эмчиниң түңнели-биле барык-ла дүгжүп турган.

– Кижиирин намдадыр эмден салып берейн. Оглуңарны дүрген-не Кызыл эмчизинге чедириңер. Тускай карак эмчизи эки боор, дарый дузалазын – деп, суму эмчизи чугаалаан.

Хоюг эм урупкан соонда, карактың кижиири мүн-не чүгээртээн, чаш оол аакталбас апарган. Каш хүн улай турупкан ие оглу-биле удуй берген.

Ынчаарда машина-балгат бар эвес. Кызыл чоктаарда, соокка шыдамык, узак мал боорга, тевеге шанактаныр. Багыр кежээ аъттангаш, хондур чорааш, Шанчыг ужунда аалдардан ак адан³ ачылап эккелген. Улуг-Хемниң чывары аайлыг

¹Ууру – аарыгның бергедеп турган үези.

²Оргаа – алызы, соо.

³Адан – чазап каапкан эр теве.

эвес, чаш уруглуг кадайын ол чагы-биле чаа чылыглааш, ак аданның саяк чоруу-биле шаап орган. Кертик тей дег эңгинге хар кырында сыылаан хензиг шанактың бар-чогу-даа каяа билдинер, дүк-биле дөмей чүве-ле ыйнаан, соомда чүгүм бар деп чүвени ол ында-хаая ээр черлерге ооң өөэниң шыгыраарындан билип чораан. Орук ара өртээл өглеринге хонаттап чорааш, үш дугаар хонуунда Кызыл хоорайга ындында ла селбегер амытанның шаң-бузу, мырыңай улуг сараат дег, агжая берген буккуладып кирип келгеннер.

Карак эмчизинге оглун аппаарга, узун сарыг эмчи стол кырында тургузуп каан дуран ышкаш херексел-биле ооң карактарын шыгаап-шыгаап, бажын чайган. Өң ылгаарын хынаары ол ийикпе, көк, кызыл ойнаарактарны ооң мурнунга тудар-даа, бичии кара маска-биле чалданырын хынап, карактың шуут-ла огунуң кырынга, ооң соонда ийинге чайгылаан:

– Карак шоо бахай-бахай, көөр чок...

– Канчап көрбес! Өршээ! Эмнеп көрүңер, эмчи! – дээш, Чакыймаа ийи холун тейлей туткаш, мөөрей-ле¹ берген.

– Мен билир, берхе. Но ыглаар херекчок. Ма, эм, мону бир хүнде үш катап дамдыладыр. А бо эмни чаар, мазать надо. Бир ай болгаш, мында келир. Карак аарывас болур.

– Дөмей-ле көрбес... Чаш чүвемни...

Чакыймаа тонун кедип толанырын безин уттупкан, ыглааш турупкан.

– Оочурда улус манай берди, авазы. Дөмей-ле ырак-узак черден келген, бистер ышкаш човалаңга туттурган кижилерни бода. Чоруулу че.

Согур деп коргунчуг түңнелден сагыжы караңгылаан адаие эмнелге черинден дыка аар үнүп чорупканнар. Кымның-даа төлүн ынча дээн болза, каяа чиик болур. Ам канчаар, куруг идегелдиң орнунга хуу-салымның чиге арнынче көргени дээре. Эрте дээре чаңчыккан тудум, үүлениң кадырынче үнүп, ону кандыг-бир арга-биле ажарын бодааны дээре.

Чакыймаа аалынга келгеш, ол дүне орта удуваан. Хараача өттүр сылдыстарның чивеңнээрин көрүп-ле чыткан. «Тии чок торгу, дизии чок чинчи». Мээң оглум мону көрбес... Долаан-Бурган ооң карааның огун чүзү аппаарыл?! Дасык

¹Мөөрээр – хөлчок дыңзыг кылдыр ыглаар.

даргалай бээримге, дайзыннар өш бодап карганыпканы ол бе? Кандыг-даа нүгүл-хинчек кылбаан мен! Аза-шулбус бар чүве болза, чаш оглум көрүңөр! Ооң орнунга мээң караам алыңар! Чаш чүве чүнү-даа көрбээн... Согур деп чүл?! Човалаңның кончуун але...» Чаш оолдуң чаңы көстүп, хүн келген тудум, аныяк иени албыстадып, айтырыгларның аары улам ханылап орган...

– Човалаңны чүгле өөрүшкү дуй базар. Сүтке каң кадырып болбас, сугга каңны кадырар. Чүү-даа чүве бодунуң чаяалгазы-биле болур ышкажыгай. Төл төрүүр бооп чаяаттыңан ие кижидир сен, кызым. Чүнүң-даа мурнунда мону медереп көр. Ол кайгамчык чаагай буян болгай! Аныяк чаш кижидир сен, ажы-төл, аас-кежик ам-даа сээң мурнунда. Төрүп ал. Күжүр акызын чедип чоруур дуңмаларлыг болзун. Ашааң оол эки кижидир, угаан-сарыылдыг, ажылчын. Оон артык чүү керек! Човалаңны ынчангап чон ачызы-биле демнешип тургап, тиилээр силер! – деп, чагыын сөглээш, Чакыймааның авазы ол-ла чылын бурганнай берген.

Дараазында чылын ол оглу үш харлап турда, кыс уруг божуп алган. Муңгаргайындан шириин шинчи кирип, улугзуй берген ооң арны чаа амыдыралга өөрүшкүден база катап частып, чалыы долбаннары көстүп келген. Багыр ону эскергеш, баары чымчап келген чүве дег, чиик адак халып турган. Артында-ла кыдырыктыг Олчаңмааның оттуг караа аныяк өг-бүлениң найыралын улам быжыктырып, ынакшылдың чечээ ышкаш, хүн бүрү хөрлээлеп орган. Ооң алгызы безин диңмиттиг, согур акызын дуй бүргээн караңгыны ырадыр сывыртаксаан чүве дег, кезек-кезек кышкыргылаар. «Чо кончуг караңгыдан коргар силер, мен ону өттүр чырый берейн» дээн ышкаш, хенертен соксай бергеш, хараача өттүр сылдыстарны көрүп, чулчуруп чыткылаар. Иениң чүрээ оглун бодааш, чардыга бээри билек-ле, ол база катап кышкырып үнер. Чаш Олчаңмааның өткүт үнү ынчаар-ла авазының сагыжынга өөрүшкүнүң коңгулууру бооп кирген. Амыдыралдың чаа чымыжындан ол ам муңгараар чай алынмас апарган.

Караа көзүлбес болгап, Шораан үш харлыынга чедир үңгеп чоруй, чажыт эш-өөрүндөн арай соңнап кылаштаан.

Часкы хүнге амыраан кушкаштарның ырызы, анайларның паккыгайнып ойнаары чүве билир оолду чайгаар-ла со-

нуургады бербеспе. Ол бир-ле эртен чүткүп тургаш, белинде өртээнден боштунуп алгаш, эргинни артап үнүпкен. Хой саап орган авазы ону көрүп кааш, кайгап-ла каан: «Оой, эчен, багай оглум бир-ле дугаар өгден үнүп келди. Ам канчаар эвес, адыр».

Чылыг херел, чылбай сырын хаваан эргеледирге, бичии оол өрү көргөн. Хүннүң шонуу өрүтен дээп турарын чаш нервилер медерепкени ол ыйнаан. Шораан ол билдинмес күштерни дилегзинип, холдарын өрү көдүрүп, херелдерни тудуп алыксаан чүве дег, холдарын карбаңнадып орган. Демир-хумуңга «саар-саар» кылдыр дагжап турган чинге ыт чиде хона бээрге, кижиге ол угже бажын эргилдирип келген. Селбегер дүктер хаваан дуглай бээрге, ол ону база аткаар суйбагылаан. Бөгүн ооң сергелеңи черле шору. Кырында кажаа азыннга сайлык хонупкаш, чыжыр чинге үнү-биле эткилээрге, Шораан ону магадап, кажаадан туттунуп туруп келген:

– Авай, бо как-каак!

– Оглум, бээр кылашта! Бөөп-бөөп, оха-ай!

Шораан кажаадан туттунмушаан, катгырып-катгырып, авазынче уткуй тендиңнедип орган.

Иениң караанга сөглеттинмес өөрүшкүнүң демдээ хып, чылыг чаштар кылаңайнып келген. Чакыймаа сактырга, оглунуң карактары хенертен ажый берген ышкаш болган. Ол бодалындан күжүр ие кезек када көжүй хонуп, саап орган хоюнун эмиглерин сала каапкан.

– Оглум!.. – дээш, Чакыймаа ыглапкан. Хумуңда сүдүн тө-чая тура халааш, оглун барып так куужактапкан: – Ачазы! Оглувус көрүп келди!

Өдөк бажында анай эмзирип орган ашаанче оглун куужактапкаш, маңнап-ла каан.

– Ачазы, оглувус мени көрүп кааш, уткуй кылаштап келди!

Багырны ол медээ база-ла өөртүпкен. Чылбай аржаанны олче чажыпкан чүве дег, хан-дамырлары чымырткайны берген. Каш-даа тыныш эрткенде, ам-на чугаалаан:

– Канчап?! Экизин аа! Уваа?!

Ол оожум тургаш, кадайының бажын чыттап каан.

Аныяк ие ашааның чашталып келген карактарындан хензиге када хөй-ле бодалды уткуй номчуй каапкан: «Чаң-

гыс оол боорда, согур чүве төрүп берген. «Моо чоралыг кончуумну» деп бодуңну хинчектеп чордуң. Ам ол-дур, көрдүң бе, аарыг ашталыр, човалаң чоттулар чоор. Өршээ!»

Ол оожум ээкеш, аал кедээзинде дагларга тейлээш, узун сегелин оглунуң хаваанга чедиргеш, топтуг чугаалаан:

– Аа, өршээ! Кижиниң тос таңдызы, Долаан-Бурганы бар чүве дээн. Ээ көрүпкен-дир. Удуй берди көрдүң бе, карааңың кирбии безин шимчеп чыдыр. Дүжүнде каттырып тур боор. Орнунга аппарып, чыттырып каайн кай.

Салымга канчап чагыртыр

Сагыш кижини мегелеп боор. Хуулгаазын каяа турар. Чаш оолдуң караа ол-ла хевээр ажываан.

Салым кончуг. Чашты безин чагыра бээр. Оттан оярын, сооктан доңарын беш медеделдиң дөртү кадык болгаш, бичии оол чоорту билип бар чыткан. Изиг суугунуң чалынындан ийи холун олче уткуй сунгаш-ла, өскээр оя бээр; ызырар ыт ырланган болза, «Сок!» деп аттыныптар. Шораан бот-баштаныр чорукка чоорту өөренип турган.

Чечек-чимис чыды-биле холушкан часкы агаарның элзедир күжү ону кыйгырып турду ыйнаан, дашкаар үнер мен дээш, база амыратпас апарган. Ийи холун бурунгаар сарбайтып алгаш, тендире-тендире эжикче углай кылаштаптар. Иези аңаа дузалажыр дээш дап бээрге, адазы хол чаңгып, соксадып каар. «Ам канчаар, боду өөрөнзин, үүле-биле чөрчүр эвес» дээн хевирлиг бажын согаш кылып, имней тыртып каар.

Шораан өг чанынга туруп алгаш, часкы ымырааның үнүн сонуургаар. Ымыраа ооң холунга хонуптарга, кижиргенири ол ийикпе, хөлчок каттырып, авазын кыйгырар:

– Ыйылаан ымыяаны көй даан, авай, мээң холум оҕтап туй.

– Ох, кулугурну, ядараан чүвени, чарс кыл, оглум – дээш, Чакыймаа хоюн саап олурар.

– Дывылаар-Сарыгны саап олур сен бе, авай? Кай, мен бажын тутчуп берейн.

– Бээр кел че харын, эниим. Хураганны тудуп бер. Шыырак чүвениң эмиин элээн артыктап сааптайн.

Шораан иезин эмген хураган кудуруун хоңуңнадырга, аажок чаптаар. Чанагаш будун аңаа дегзипкеш:

– Хоюун але, авай! – дээш каттырар. Ээп чыткан хураганны авазы оглунга тутсуп бээрге, мойнундан кужактап-каш, кезек тудуп оргулаар.

Коданга бир үзер хуна турган. Адыгуузун амытанны канчап билир, кижидиве шоглай бээр чадавас дээш, Багыр оозун кожазында аалга сергеге орнапкан.

Шораан алды хар чеде берген. Ол эртен оттуп келгеш, орнунуң дужунда, өг кыдыында «саар-саар» дээн чингезжээк ытты дыңнап каар. «Авам ам инээн саап олур. «Чыым-чыым» деп эдер хөкпештер-дир».

Шораан оларны дөрт харлыында-ла эскергеш, ачазындан айтырган:

– «Чыым-чыым» деп эдер чүлерил ол, ачай?

– Аа, бо үстүвүсте дытта дедаан, оглум. Көк-хөкпеш деп кушкаштар ыйнаан. Сээң бо чудурууң-на хире хензиг ыйбааңгы чүвелер-дир ийин. Ымыраа-сээк, курт-кымыскайк көргөш, «чийн-чийн» деп этчип турарлары ол-дур – деп, ачазының чугаазын ол сактып чыткан.

«Авам инээн саап олар, ам эртен-дир аа? Оон ам дыкала үр болгаш, кежээ дүжер. Ынчан инектер хүнзедир чиген сигенин хоюдур дайнап, кегженип эгелээр. Олар тодуундан ышкыштап, кезек болгааш-ла, «шү-үш» кылдыр тынып чыдарлар. Че, ам тургаш, чемненип алыр-дыр. Оон бызаа ай дээр».

Шораан, суг кургу дег, шимченгир төл болган. Ону бир көөрге, хем чанында чеде маңнай берген турар. Ол ынаар баар оруун суг даажындан тодарадып алыр.

Бойдусту кижиди дыңнап билир болза, чүве бүрүзү дооза тускай үннүг, тыныштыг болур. Өдекке мал бүрүзүнүң чыдыны безин тус-тус аай-баштыг. Шораанның сугже эртер оруунуң аксында челе баглаар өргөннер бар. Ол аңаа тептик-пес дээш кичээнирде, Дөңгүр-Көк деп молдурганың думчуунуң даажындан эскерип каар. Ооң бурунгаар сунган холдары чазыг чок Дөңгүр-Көктүң мойнунга барып дээр.

– Дөңгүр-Көк битии буга – деп оозун эргеледир.

Суглаар черже кирер оруктуң оң талазында чиирбей талдар бар. Шораан ол талдарны даянгыжы-биле далдырадып чорааш, эрикче кылаштап кириптер. Чингениң шимээн-дааштыг суу ону уткуп алгаш, доктаадыптар. Ооң ында олу-

рар ынак чери бар. Эрикте эптей суп каан ширээ хевирлиг сандайланыр даш-тыр ийин.

Эртенги даң хаязында азы кежээки кызыл хүнде Чиңгениң саарыглары чараш-ла. Алдын-сарыг бырлаңнааштарын көөргөткөн чүве дег, шулурткайнып чуглуп-ла чыдар. Бичии оол ону көөр караа чок болза-даа, ооң арыг аялгазын магадап, шапкын агымын буду-биле медереп билгеш, төрөөн хеминиң куспаанга дөмей-ле таалап өзүп орган.

Шораан бызаа хай дээр мен деп чүве база тыва берген.

– Ажылче чүткүүр кижии кайда боор. Шаа барып ачазын азыраар кежээ оглумну – дээш, Багыр Дөңгүр-Көктүң мойнунга коңгулуур баглап берген.

«Дың-ң, дың-ң! Мында бардым, тып-ты-ып, бэ-эр-бээр» дигензиг, ол ыг бичии Шораанны бызааларның соонче эдерткеш чоруптар. Коңгулуурнуң ыдын эдерип чорааш, бызааларны ол элээн ырады, аал үстүндө алаакче сүрүпкеш келир.

Эр кижиниң чаяаттыңан салымын човалаң долузу-биле кызап шыдаваан. Шораан күскээр чайын Дөңгүр-Көктү мунуп алгаш, ажык алаакка шаап турган. Кожазы аалдың оолдары ону ынчаар өөредип каан. Олар ооң молдургазының бурундуундан чедип алгаш, балыктап азы каттап-даа чоруурлар. Танды кежии сартыктыг. Анчының олчазын деңге үлежир деп өгбелерниң чаңчылын бичии оолдар база сагыыр турган. Шораанны олар өөнге чедиргеш, ооң үлүүн холунга тутсуп бээрлер.

Караа көзүлбес оол бир холунда хаакта дизип каан кадыргыларны тудуп алган, бир холу-биле эжикти дыдырадыр суйбап келир. Таакпылап олурган авазы ону билип кааш, меңнеп-ле үнер:

– Поох! Күжүр оглумну, балыктап эккелген! Эр кижиниң олчазы – эргин артаарга-ла деп чүве бо-ла болгай!

Хүн таптыг-ла сырткы бажыңга чорда, дал дүш болур. Ыт дылын уштупкаш, өг девээзинге эгиштеп чыдар – кончуг изигниң өйү ол. Ынчан өглерге шайлаан кырганнардан өске кым-даа артпас. Багыр сугнуң өөнүң дужунда эштиринге эптиг, эринде агар элезинниг шымбай ээрем бар. Кожазында аалдарның уруг-дарыы база кызыл-кымыскай-ла.

– Шора-ан, сени карбандырып өөредип каайн бе?

– Ынчал че харын, акый, экизи-ин!

– Холуң бээр сун, кылашта, кылашта! Баштай бажын ажыр сүзүп алыр чоор. Оха-ай! Ам холдарың ийи кыдыын-че шак мынчаар чатпайтыр туткаш, бурунгаар октааш, оон дедир эжин. Адыр, белиңден мен тудуп чорууйн. Оха-ай! Будуң база молчурат. Эчигэ-эй! Хөлүн эрттир эвес шүве. Ол-ол! Карбан, карбан!

Сотпа ышкаш буянныг оол кайда боор! Бүгү Чиңгениң бичии оолдарын шуптузун өөрөткөн. Ам Шораанны өөредип турары бо.

Ол угунда-ла Шораанның авазының хеймер дунмазы. Төрөл ёзу-биле алырга, ооң даайы болур кижиге. Ынчалза-даа Сотпа чээнинден дөрт-ле хар улуг боорга, оозу чаңчыккан аайы-биле «акым» дээр.

– Охо, ам-на өөренип бар чыдыр мен. Бичии ырактан мени кыйгырам, акый. Сеңээ бодум эштип чеде берейн.

– Дыка ыңайлава, ында ээргийиш бар, оң талаже, оха-ай. Мээң үнүм дыңна! Бээр-бээр, эр хей!

– Холдарым-биле мынчаар карбаныптарымга, сугнуң кырынга эшти бердим, акый!

– Ол-ла болгай, эр хей! Ам будуңну шын тепкиленип өөренип алырыңга, оон-даа чийк апаар.

– Шымныптайн бе?

– Хоржок-хоржок! Даш үзүптер сен.

Көк баар кылдыр дидиредир сугга туруп каапкан чанаш оолдар «эчик-эчик» дидип, изиг элезинге маңнажыптарлар. Чылыг элезин эът-кешти чымыладыр чиңней бээрге, экизин чүү дээр! Олар энчек ышкаш булут көргөн болза, чаңгыс үн-биле чалбарып-ла эгелээрлер:

Кара булут, ыңай бар,

Хүннээрек, бээр кел!

Кара булут, ыңай бар,

Хүннээрек, бээр кел!

– Хүн кижини чылдыр, эки аа? – деп, Шораан чугааны эгелээн.

– А булут кандыгыл?

– Та, багай ыйнаан. Кара деп чүзүл?

– Кара дээрге өңү-дүр.

– Мен ону билбес мен...

– Булут хүннү дуглаптар. Оон хат хадыыр, чаашкын чагыдырар, ынчангаш багай.

«Мен ону билбес мен...» бо сестер колдуунда ооң бодунга аарышкылыгы болбайн аан. Дээрниң көгүн, кызылын, шыктың ногаанын, ында чүзүн-баазын чечектерни көрбеске, өөрүшкү чүдөн долу боор. Ол сестерни сөглөптерге, ооң үнү сирлеш дээн. Кожа чыткан оолдар кезек када ытташпайн барганнар. Чугаа үзүктелир аразында, Шораан ымырааның эткенин тода дыңнап каан. Ооң холу карбаш дээн соонда, агаардан ымырааны тудуп алган. Оолдар улам кайгай бергеннер.

– Ону канчап тудуп алдың, Шораан?

– Ыыңайнып чоруп орда, дыңнап кааптым.

Караа чок кижиниң октаргай-биле аргыжар оруу – кулаадыр деп чүвени ооң өөрлери эки билир апарган. Ынчангаш олар «Күске, моортай» деп оюнну бо-ла ойнаан турарлар.

– Шора-ан, кук-ку-ук!

«Күске» бүрүзүнүң үнүн, халыжының даажын ылгап билир болгаш, Шораан бодундан чаштып маңнаан оолдарның бирээзин удавас бо-ла сегирип алып.

«Согур аза» деп оюнну оолдар эжин хомудатпазы-биле «Аскак-кадай» деп ойзу адап турганнар. Ол-ла бүгү оюн-тоглаада өөрүшкүлүг каткы үзүктел чок турбааны билдингир. Оюн бажы ондактыг. Шораан кым-бир кижини көрбейн, хаваанче үзүпкен болза, шог оолдар «согур чүвени» деп одай кааптар таварылгалар база турган. Аксын тыртпас өөдежктарны Сотпа алагадаптар: «Сээң бодунуң караң кайыл, чоп көрбээн сен?!»

Чайлагга черле ындыг болгай. Дүк салганда азы сиген кескенде, үүле бүдүрген дээш, ону дойлап, тыва шимени кезжээликтей улуг кижилер четтириптер. Че, оон-на ыры-шоор эгелээр. Ол орта өткүт үнүг ыраажыларның азы игилчилерниң олуду өрү, хүндүледири элбек.

Кыргыс Багыр дошпулуур шору ойнаар турган.

– Багыр, че, дошпулууруң тут. Көвей аъттың эзер-чүгени шыңгырааны дег, эрес-эрес ойнап көрөм – дижип, ашактар ону идээргеги аарак хөөредир.

Орус дошпулуурнуң хылдарынга хөгжүмчүнүң беш салаазы бөлүү-биле шыңгырт кылдыр дегген соонда, чиндин-чиндин, селең-селең аялга чылыг шимеден ындында-ла эригип келген эът-чүректи сииледи бээр:

– Дөө турган хөкпер булут,
Оо, дыңгыл-дыңгылдай.
Чаап эртер хөкпер булут,
Оо, дыңгыл-дыңгылдай.
Дөө турган хөкпер бора,
Оо, дыңгыл-дыңгылдай.
Шаап эртер хөкпер бора,
Оо, дыңгыл-дыңгылдай!

Өг ишти имиртиң-даа болза, ыры-шоордан кыптыккан оттуг карактар ону, шала бүлүртүң чула кыпсыпкан дег, чырыда бээр.

– Караңгыда сылдыс караа –
Каттыраңнаан карам караа.
Имиртиңде сылдыс караа –
Имиреңнээн карам караа.

«Эх! Чырык черде чараш чүвениң хөйүн! Деңнелгелерниң өткүт байлаан! Шораан бүгү назыда ону көрбөс, кандыг кончуг хомуданчыг чоор!..» Кыргыз ону бодай каапкаш, шыдашпаан. Кударалдың, муңгаралдың шуурганындан сөстөр эдер дээрге безин, олар боостаага тырлы бергеннер. «Эр кижиге ыглап болбас. Че харын, караңгыда кым көөр боор. Карак чажы төгүл-төгүл! Хөрээм хозаай аан!» Ол карааның чажын чоттунмаан-даа, дошпулуурун улам дыңзыг, улам уян ойнап орган.

– Эй, Кыргыз, арай сокса! Дошпулууруң ыглап олары ол чүве бе, бодуң ыглап олар кижиге сен бе, арай шегленип көрөм, аал – деп, ооң улуг даайы ынаар-ла хөйгө бодунуң чугаазын дыңналдырбас аргазы-биле аксының иштинде палыраан. – Киш кулаа шимченгир, кижиге сеткили уян деп чүве бар, чээн, багай оглуң ыы-сыы деп чүве билбес-ле болза эки. Дашкаар үнүп, сегере, хой малың көр, ыт-куш... – деп чоруй, ол чүтк баарынче ийлени берген.

Орун кырынга удувай, улустуң ыры-шоорун дыңнап чыткан Шораан ол чугааны дыңнааш, хөй-ле чүвени бодаан: «Арага деп чүвени ижерге, эзирий бээр деп чүзү боор? Авам, ачамны ыгладыптар ол чүвениң багайын аа! Эгезинде чоп кончуг хөглөп турду болар ынчаш, а сөөлүндө барып ыглажыр чүзүл? Ыры деп чүвениң чаражын аа!

Калга кыстар даараан ышкаш
Каас-чараш Хандагайты.

Ол чер дыка-ла чараш турган боор аа? Мен ону чүге көрбөс болган кижини боор мен? Улгады бээримге, караам көстүп келир ирги бе? Кыргызан-ачамның: «Кулааң карааң болгай аан, оглум, чонуң чоорганың болгай аан» – деп чүү дээни ол чоор? Күжүр авамның: «Салымым багын» – дээш, ыглаар чүзүл? А ол салым деп чүзү боор? Салымга кижини чагыртыр бе ынчаш?

«Халак-тилек төкпейн көрүңер! Караа чок оол муңгарай бээр. Караңгыны эртем-биле тиилеп боор. Төрүмелинден дөрт медресели мерген болза, ол чүге-даа торулбайн, оруун тыва бээр!» – деп, кырган-ачам боларны кончуур чорду.

Согур-ла дээш орар болза,
Човалаңга туттурбайн.
Согурунга чалынмаза,
Чонга чоруур кежик тыпкай.

Караам чок дээш, орар болза,
Салым-хууга туттурбайн.
Караңгыга чалынмаза,
Салым-хууну боду тыпкай.

Кырган-ачам ынчаар ырлап чорааш, чорта берген. Ол мерген угаанның кижини. Муңгаш чорукка удур муңчулбас кылдыр мени өөредип чораан.

Эзирик улус анчыг-дыр. Кижини муңгарадыр. Хем кыдыынче барайн адырам. Ында сыгыргалар эдип тур».

Дөрде хаарыктаан, кижини хөңнүңге дээр арагазыг, ушкан улусту согур оол оюп чорааш, Чиңгениң дүнеки хөгжүмүнче уткуй үнүшкен.

Ол салымга чагыртырын күзевээн. Өөрүшкүнү чаяп турар эртемчейниң мөңгө үннери: сырын-салгынның бүрүлерге дагжаарын, сыгырганың оожум дүннү алгаан хоюг ырын согур оол бүгү сеткилинден таалап дыңнаан: «Оой, кайда бардыңар? Адаңар ат болду-у! Дууйт-дууйт! Шаашка-ак! Шагар-Ары-ы! Үзүт-Ховага-ан! Дууйт-дууйт!»

«Ийе, Сыгырга дугайында кырган-ачамның тоолун ам-на сактып келдим.

Шыяан ам, шаг шаанда Шаашкак, Шагар-Ары, Үзүт-Ховаган, Сыгырга деп дөрт алышкы чурттап чораан чүвөң иргин. Алышкылар найыралдыг, адазы барда, арга-сүмелиг, бир баг, эки-ле, демниг чорааннар. Кыргызан кижини чеже боор, адазы назы дөгээш, өлүп каап-тыр. Шаашкак ооң сөөгүн

шыргалаар шары ачылап чоруп каан. Дүктүг-Ары маанай номчудар хелиң хооп чоруп каан. Үзүт чула тудар дең сураглап чорупкан. А Сыгырга деп хеймер дуңмазынга адазының сөөгүн кадартып кааннар.

Кандыг кончуг мириттер ийик, сүме кадар кижичокта, чоруу чогувастааш, олчаан барганнар. Шаашкак шарыны шагарга-ла, дезер болган. Ол ону сывыртааш, олчаан барган. Дүктүг-Ары дылы чок болгаш, чоруун чугаалап чадап, кижидолганып, өөңейнип чоруп берген. Үзүт-Ховаган чула тышпайн, дең долганып чоруп каан. Кара хөк. Алышкылар ам-даа сураг.

Күжүр хеймер Сыгыргазы акыларын кыйгырбышаан: «Дууйт-дууйт! Адаңар ат болду-у!»

Сыгырганың кыйгызы, шынап-ла, манаашкынның ырызы дег, узун, хоюг, кударанчыг куттулуп-ла турган. Ол чаянның кыйгызы-даа бооп чадавас. Өткүт үннүг уян эрлер ону өттүнүп, тергиин хөөмейжи-даа апаар болгай.

Сыын, мыйгак турлаа болган
Сыннар адаа чайлаамайны,
Сыннар адаа чайлагларның
Сыгыргазы мен-не боор мен.

Чок-ла болза болур дооста,
Сыгырга дег үннүг болза.
Согур-мугур човалаңны
Чырыдыптар чаян болза».

Даайының белээ

Шораан Чингениң эринге чунуп орган. Даштар кырыбиле шураалыктаан агым тааланчыг шолураан. Хемниң се-рин сайын алгаш, ол сугже мойт кылдыр октагылап каап, шөлээн боданып орган: «Бойдуста кайгамчык-ла чараш үннер бар-дыр аа! Бо кежигни Сайлыг-Саарыг дээр. Өске эриктерге бодаарга, мында хем сыык болгаш калбак. Шапкын агым сая-сая даштарны хоюглап, дүн-хүн чок чыраалап бадып чыдар. Ачам бо хемни үрбүн кашпалындан шурап баткан дээр чораан. Ооң бажында хүнге кылаңайнып чыдар ак меңгилер бар. Ак дээрге сүт өңнүг. Мээң бо ойнап олар даштарым аразында ак даштар база бар. Ак, көк, сарыг, кызыл... А меңээ бүгү-ле чүве – караңгы... Өңнерниң чаражын өөрүм

чаптап ханмас. Ында база өөрүшкү турган-дыр аа? Кажан-на караам кестүп келзе, ынчан-на өртемчейниң өөрүшкүзүн көөр кижидир мен ийин.

Суг дажының хоюун аа! Бир-ле катап оолдарның холумга тутсуп берген кадыргызы-ла, чылбыргайын! Арта баларзыг. Агым ону амыр-соксаал чок суйбап кээрге, ынчаар хоюп калганы ол ирги бе? Маңаа баларзыды өгенип каарын бодаарга, балыктар дыка-ла хөй-дүр аа?! Ындыг болза кижиниң будунга чоп дегбес чоор болар? Аа, олар көөр карактыг. Ой, шынап, «Дээрбек-карак дээр деже кайгады» деп тывызыктаар ышкажык.

«Кара сугнуң кадыргызы чакпа чайып турган-на боор». Кижиде чарашынып, чаптаан чүвезин ырга кирирет турганы чүл».

Оң бодалын хем куду дуруяаларның алгызы алаактыра берген: «Кр-у-у, кр-о-о-к! Крр-у-у, крр-о-ок!»

«Чоп кударанчыг эдер куштар боор? Хөлдер, шыктарын каап чадап, туругларга чаңгыландыр чүнү-ле кыйгыржып чоруурлары ол ирги боларның?»

Мээң база эш-өөрүм школаже өөренип чорупкан. Сарыг-Хөл дег чааскаан калганым ол-дур аа?..»

Шораан адыжында сериин сайын молчурт кылдыр сугже чажыпкаш, хомузун диштеринге оожум ызыргаш, оң холунуң башкы салаазы-биле оң дылын шелбишаан, ырның сөзүн аялгазы-биле чергелештир чавыс үнге сымыранган:

– Кудараанда бодумну ыңай,
Кужур үнген чуртумну ыңай.

Ол мооң мурнунда хомуска чүгле бөдүүн аялгалар ойнап турган болза, ам ырны сөзү-биле кады күүседипкеш, аажок өөрээн:

– Ой, эчен, ам бир өске аялгадан шенеп көрейин адырам.

Буураның кырынайда
Булут көжүп турган-на боор.

Ынчап оргаш, ол артында аалда авазының хөлзээн үнүн дыңнап каан:

– Кара булут келди, багай эниим кайда барды?! Диңми-рээшкинден корга бэйн. О-ой, Шораан! Оглу-ум!

Чакыймаа девидээн уу-биле хемче маңнап орда, оглу бола хумунда суг көдүрүп алган уткуй кел чыткан.

– Поок, багай эниимни! Хумуң долдур суг көдүрүп алган! Кай, чедип алайн. Орук чандыр баспазыңны але, оглум.

– Чиңгениң даажында-ла болгай, авай. Ол артымда шааңайнып чыдып калды. Оң таламда ооң бичии адырыы кыңгырткайнып чыдыр, өгже чоокшулай бээримге, Ак-Хол мени сыңайнып уткуп аар. Бо чайлагда бүгү-ле үннер мээң оруум айтып турар. Адыр, аъттыг кижичоктап ор, кым боор, көрөм.

– Ыракта кижидир, оглум. Куду алаакта. Канчап дыңнап кааптың?

– Ачам мени чер кулактыг дээри ол-ла болгай. Өске малдың былгырарын дем-не эскердим. Бүргегде ымыраа доюлгаш, ооң думчуунда үглей берген, аан былгырары ол ыйнаан. Аъттыг кижичоктап Хам-Дыт дужунда келди. Хүлөр чүгениң даажының өткүдүн! Мөңгүн болза оон арай хоюг үннүг. Ак-Хол танып каапты, кым-дыр ол, авай?

– Сотпа даайың ышкажыл, оглум!

– Оой, экис! Оой, экис! Оой-ээй. Сотпа даайым чортуп олур, оой-ээй!

Оглунуң өөрээнинден күжүр иениң сеткили база чырыш дээн. Ол дуңмазы-биле мендилежи каапкаш, өгже кире халаан, ында ону паш-сава манай берген.

– Ырың дээрге ыя мында, тывызыың дээрге дыт бажында, амыр чүве-дир але, чээн!

– Чүге келгениңни дораан билип-ле калдым, даай.

– Чүге деп?

– Мени школаже алыр дээш.

– Ийе, башкылар мени сеңээ дузалаш дидир. Кезек-кезек келгеш, элээн чүведен айтып берип турар мен. А келир чылын шуут барып өөренир сен.

– Ура-а!

– Сеңээ мандолин эккелдим.

– Ол чүү деп чүвөл?

– Ойнаар хөгжүм херексели-дир. Дошпулуурдан арай өске.

– Оой, экис! Ойнап көрөм, акый.

Сотпа «Декей оо»-ну сергээ аажок кага каапкан.

– Үнүнүң чаражын аа, акый. Чиңгениң аялгазы-ла! – Оолдуң арны өөрүшкүден чырып келген. Ол бажын өрү көдүрүп алгаш, эрези кирип чугаалаан:

– Каям, акый, мен шенеп көрейн.

– Адыр, бо аялганы сактып ал шүве.

Жили у бабуси
Два веселых гуся.
Один серый, другой белый –
Два весёлых гуся.

Бо ырыны биске Хойлакаа башкы өөретти. Тывалаарга:

Кырган-авазынга
Хөглүг кастар турган.
Бирээзи ак, бирээзи бора,
Хөглүү аажок кастар.

Чаяңнашкан кастар –
Чаптанчыг-ла куштар.
Бирээзи ак, бирээзи бора,
Чаптанчыг-ла куштар.

Солагай холуң кай, Шораан. Мандолинни мынчаар тут, охаай. А оң холуңну боже, хылдар кырынга эккел. Карандаш тудар бо үш салааңга мандолина кагар хылызынны тут, ма. Ам ооң-биле хылдарның кырындан шак мынчаар чүгүртү аарак хак. Элээн ээлдек, хылдар кырынга салаалар, аргалыг-ла болза, чүзү оорук чүве дег, суук-суук дүжер кылдыр.

Кыңгыр-кыңгыр, чиңгир-чиңгир!

Сотпа чээниниң солагай холунуң салааларын хылдарга дээрткеш, боду ооң оң холундан туткаш, аялганы ырлавы-шаан, «Ийи кастарны» кагарын өөредип орган. Кижичи удаткан чок аялганы боду кага берген. Шораан өөрээнинден арта ырлай каапкан:

– Оой, экис! Оой, экис! Оой-эй,
Бодум ам-на ойнаптар мен, оой-эй!

– Мен бо ырни ийи хүн оралдажып келгеш, арай боорда өөренип алдым, а сен чаңгыс хаккаш-ла, өөрени шаап алдың! Музыкага шуут-ла чаянныг бооп төрүттүнген кижидир сен, чээн!

Амыдырал чаңгыс хүн кезиинден безин каш-даа катап өскерлир. Чиңгениң унунга дуруяалар дем чаа-ла дунук ырын бадырып турдулар. Чаш оолдуң сагыш-сеткили ооң уламындан сарынналып, дажыг хемниң үер-чайыы дег, сыңар чер тышпайн турду.

Үрбүн бажындан кара булут келгеш, чай каяпты. Диңмирээшкин даажындан Чакыймаа: «Багай оглуң кайда барды, өршээ!» – дээш, девидеп маңнап турар аразында, сидиредип келген чаъс аязы хона берди. Оон аспаннар амыр-соксаал чок хөгжүмүн база катап ойнай берди. Сотпа чортуп кээрге, согур оолдуң сеткил-сагыжындан кара хөлеге чайгаар-ла арлы берген.

Амыдыралдың өөрүшкүзү черле ындыг, манаваанда хенертен кээр.

– Даай көргенде, чээн омак деп чүве ол эвеспе, мандолин ойнааш, күжүр оглувустуң ийи буду черге дегбейн челип тур.

– Аа, богда, оглувус амырады! Ол өөрүүрге, кады өөрүп, муңгараарга, кады муңгарап олурап – мындыг салым ыйнаан бо... Ам канчаар үүлени, аар дээш ояр эвес, кады-ла чүктеп эртер бис ыйнаан, сарыым. Даайлышкылар ам кайда бардылар?

– «Чээнимге балык сыырткыштап берейн» дээш, куду-ла эдерти. Шайдан ижип алгаш, сарыг сейнээвисти аайлап көрем.

– Ынчаар-дыр харын, Чакый. Чайын өшкү эъди сериин чем-не болгай. Алдын-мөңгүн дадарбас, хан төрөл каашпас деп чүве бар. Хөөкүй дунмаң чээнинге шору эр болгай. Маңаа изиг-хан чиртпейн кымга чиртир боор.

Кыргыз согажалаан баарны деспиге эзипкеш, кулчалаан изиг-ханның бузун буруладыр кезип эгелээн. Чаа эът-мүн-нүң чаагай чыды өг долган, даайлышкыларның хөглүг чугаалары хайынган быдаа-биле демчээрештир улам өткүт кутулуп турган:

– Даайымның шелген кадыргызы хаваам орта чырс кылдыр үстү!

– Үскен болза, ону «Көк бугамның ханы чок» деп тывызыктааны-даа чөп-түр, оглум.

– Ийи холдап сегирип-ле алдым!

– Хем кыдыын өрү-куду маңнап турда, Шораанның кашпагайы ана бо кижиден дудак чок-тур. Эрикче шелипкен балыым дөштү куду дырбаңнааш, бичии-ле болза сугже кире бер часты, эр чүвең доза олурупкаш, сегирип алды.

– Мээң бажымны ажыр шелиптериңге, эрикке пет кылдыр чирлип барып дүштү. Оон дырбаңайнып бадып орда, сай шыңгыраарга, билип кааш, шымдай-ла дуй олуруптум. Чо-

гум довуракка борашкан балык шоолуг чылбыравас чорду. Оон даайым меңээ сырткыжын тутсуп каарга, кажан-на аптар ирги дээш, манап ордум. Хенертен кадыш-ла дээн, шелиптеримге, чүдек улуг балык хаваам орта чырс дээн. Даайым келгеш, апты – деп, Шораан чылыг ханны аксынче суга каггылап оргаш, суглук чокка хөөрөп орган.

Сотпа чээнин чаптап-ла ханмаан.

Чиңгениң кырында аяс дээрде чивеңнешкен сылдыстарны көөрге, чиңгир көк торгунуң кырынче чинчи чажыпкан ышкаш сагындырар. Чандандан садырткайнып үнген пар дыттың чалбыраажы, хөөрем сеткил дег, өрү дээрже улам дүндүүштелип, кежээки имирни дедир сывырыксаан чүве дег, киискип-хииктелип-ле турган.

Хараача өттүр чивеңнээн сылдыстарны магадап олурган Сотпа: «Бо оолдуң мону көрбес болганы дыка-ла хомуданчыгдыр аа» деп хомудап орда, Шораанның чугаазы ооң шолук сеткилин үзе кирипкен:

– Дыңнаңар, Улуг-Алаакта үгү эде-дир!

– Ой, шынап-ла, чаш уруг ышкаш, ыглаар-даа.

– Кулааның дыжызын але мооң!

– Адыр, Ханы-Өзенде элик база огура-дыр. Бир-ле чүве ону хөлзеткен боор.

– Эжен сүлде! Кандыг кончуг кулактыг төл боор! Шынап-ла, элик огура-дыр. Ханы-Өзен шынап-ла ынаар чүве бе?

– Ийе, ынаар-ла болгай. Ылап-ла огура-дыр харын, оглун хопталаан боор, үгү эдерге, дааш алган-дыр, часкы даажы-даа бооп магат. Ол хире ытты бо тавында-ла дыңнаар. Чер кулактыг кижидир ийин. Бо аалды долгандыр бүгү-ле черлер шупту тус-тус аттарлыг, тус-тус үннерлиг, тус-тус хевир-дүр-зүлүг. Шораан оларның бүткен хевирин көрбээн-даа болза, кежээки, эртенги үннеринден таний берген – деп, Кыргыз оглунуң черлер таныырын, ооң онзагай шынарынга шоолуг-ла кавыдатпайн, анаа-ла ала хөөнде тайылбырлаан.

– Ийе, хемниң даажындан чер уу эндевес кижидир. Ындыг-даа ыйнаан, эзим черниң даажы бир янзы, а мээс чарык хаядаштыг болгаш, база өске үннүг болбазыкпе – деп, авазы тайылбырны улам тодараткан.

Шораан ол хүнден эгелээш, шоолуг чааскаанзыравас апарган. Мандолина ооң мага-бодунга чырык чер кырында амыдыралдың аялгалыг үндезинин ужуктап, хөгжүм деле-

гейинче эге базымны изеп орган. Музыкага сонuurгал ооң муңгак хөөнүн буза шаап, тура-соруун сергедип, амыдыралга болгаш эртем-билигге сонuurгалын оттурган. Ол авачазындан дыңнааны улустуң аялгаларын доктаадып алгаш, удаткан чок маңдолинага хостуг ойнап олурар апарган.

Оолдуң хөгжүмге сонuurгалы иениң иштинде даржылып чораан сеткил-сагыжын чазамыктап, ооң келир үеге, аас-кежикке бүзүрелин, бүргег дүне караңгыны оя теп оор даң хаяазы дег, чырыткылап, кол-ла чүве кижии амытанның угаан-бодал дээр улуг күжүнге идегелин оттуруп турган.

Сотпа, кезек-кезек болгаш-ла, шошкудуп кээр. Ол школага өөренип алганы орус ырлардан аңгыда, сан эртеминге мергежилгелерни бо-ла эскээр: «Он кастың кырынга он кас ужуп келген-дир, ам каш апарганыл, Шораан?, «15 өшкүнүң мыйызы шупту чеже болурул?» «Таан-оолдуң 40 кажыының дең кезиин ыт чипкен, ам кажы артканыл?» дээн чижектиг сөстүг бодалгаларны Шораан улуг саат чокка бодай кааптар. Бичии саадаар апарганда азы бодалганы элээн нарыыдадыр аргазын бодап, кажары кончуг оюн-баштаа-биле дедир куюлдуруп, даады удур догааштырар:

– 15 өшкүң чамдыызы дөңгүр эвес ыйнаан?

– Че харын, оларның үжү дөңгүр чүве. А өскелериниң мыйыстары онча, оларның аразында чүгле чаңгыс дөрт мыйыстыг өшкү бар. Ам мээң 15 өшкүмнүң мыйыстары чеже-дир, Шораан?

– Чээрби алды.

– Шын-дыр.

– Чаа бодалганың шын харыызы – база-ла чаа өөрүшкү, чаа орус сөс бүрүзү-ле – чаа билиг. Сотпа келир-ле, Шораанга билиг немежир, ооң октаргайже оруу бичии-даа болза ындыг янзы шөйлүп-ле, немежип-ле орган.

Шоранның даайы башкы эртеминге черле салымныг кижии болган. Ол чаа билиг бүрүзүн чаа аялга-биле «согажалай» аарак быжыглап турган. А Шораан чаа кичээл бүрүзүн чүү деп аялга-биле кады өөренип алганын ыяк сактып алыр.

«Аха, Сотпа меңээ санны үлээрин өөредип тургаш, «Пионер чараш» деп ырны кады өөреткен эвейикпе, авамдан «Дыңгылдайның» аялгазын доктаадып алырым хүн «чырык күзел», «арыг суг», «узун орук», «найырал» деп сөстөрнүң

орустаарын өөренип алган болгай мен» деп боданып олургулаар. Ооң бодалдары, эргелиг эжи дег, ээзин чалгааратпас, кажан кезээде кады.

Айтырыглар болгаш онаалгалар

 1. Черлиг-оол Кууларның «Шораан» деп тоожузунуң бирги болгаш ийиги эгелериниң уткаларын чугаалаңар.

2. Чогаалда аас чогаалының кандыг хевирлери кирип турардыр? Оларның чижектерин айтыңар.

3. «Эр кижиниң чаяттыңан салымын човалаң долузу-биле кызагдап шыдаваан» деп бодалды бадыткап турар абзацтарны, домактарны, сөс каттыжышкыннарын номчаан эгелеринерден тывыңар.

 4. «Алдын-мөңгүн дадарбас, хан төрөл каашпас» деп чугаа кымнарга хамааржыр-дыр? Үлегер домактың алыс утказын тайылбырлаңар.

5. Сотпа даайының буянның чоруу чүдө деп бодаар силер? Чогаал сөзүглели-биле бадыткаңар.

6. Бичии Шораанның бойдус-биле харылзаазын автор канчаар көргүскен-дир? Үзүндүнү тып номчааш, сайгарыңар.

 7. Шораанның кулааның дыыжызын магадаан үзүндүнү тып-каш, аянның номчуңар.

8. Шораанның ыры-хөгжүмге сонuurгалы чүден эгелээнил?

Ийиги кезээ. Сандак ирейниң салдары

Багыр каш малын эдерип, көшкүн амыдыралга чаңчыга берген болза-даа, караа көзүлбес оглунуң келир үезин, ооң эртемче сундулуун бодааш, суурже чоокшулаар деп шиитпирлеп алган. Кара доңдак эртип, башкы хар чаап турда, ол Чаа-Хөлдөн ырак эвесте Шөгүрге чыткан Сандак ирейниң кырынга көжүп келген.

Орук үдүндө болгаш, кулаа дыыжы ирей баткан-чоктаан кижилерден Багырның хөгжүмге салымның караа көрбөс оглу бар деп чүвени мындаа-ла дыңнаан.

– Шо-шо, будум доңа берди, ачай, бо ыт кижини ызырып албас ирги бе? – дээн, бичии оолдуң чугаазын дыңнай салла, Сандак өгдөн үнө халаан.

– Эгер! Эгер! Сок! Чоору ол моң, ой! Хол сал, охаай. Эгеректиң мойнундан аптым, оглум, аваң-биле өгже кириңер шымда!

– Экии, акым! Сол-менди-ле беңер!

– Экии, уруум! Сол! Сол! Өгже дүрген кириңер че, бичии эр чылынзын. Күчүрнүң чудуруктары ана борбак кызыл апарган! Бөгүн соогу дегет ийин.

Амыр-менди-биле чергелештир изиг шай-даа келген. «Чугаакыр кижиниң шайы ижиртингир» дээр, соктаан тараа кырынга шайны куткаш, аартап орда, аайлыг эвес, көжүктүр чорткан иешкилер амырай-ла бергеннер. Хола пашта койгун эъди база хайнып турган. Көшкен өгнү черле манап турган хире.

Сандак биле Багыр өгнү чүгле өпейткеш, бок-сагын кирип каан. Хем тыныжы-биле туманнаан кышкы кежээ удаар эвес, дуй тыртып-ла келген.

– Койгун эъди хонук үзер дээр боор, быдаалап көрүңерем, уругларым – деп, Сандактың кадайы чугаалаан.

– Аче, күжүр Сатты, хоочун коктуг, аар-саар аңарны ам-даа даялавышаан. Моон чаагай эът кайда боор! Чылык-тыр шелер-дир харын!

– Бо хөөкүде чүү боор, быскан харга «мында мен» деп айтып чыдар чүвени.

– Дузактап алдыңар бе, кырган-ачай?

– Ийе, оглум. Майтак изинге кежээ салып каарымга, эртен бирээ чыдыр. Хой мал оруу болгай, дузаам оон чежип алдым.

Кезек када улус оон ыытташпайн баарга, чүгле быдаа шөлүрээр болган. «Бо-даа арай эпчок-тур» дээн ышкаш, Шораан чугаалап үнген:

– Сандак кырган-ачай өчүк салбайн орда, сарлык дегелери оң бызаанчызынга аян тудуп ойнаар деп бардылар аа.

Оолдуң баштаан чаптаан улус хары угда чир шоң дүшкен. Ак баштыг ирей каткызын арай деп тыртып алган:

– Уваа, кандыг кончуг кулаа дыыжы төл боор! Чеже-даа бызаанчылаар болзумза, ооң хылынга күске кудуруу дээптерге, каяа эскерер мен. А бо черле анаа эвес-тир! Мынча хөй кижии быдаа аартап, хөөрежип олурда, өглүг арылар-биле дөмей чүве ышкажыл. Ол дыңнап каапты көрүңер даан. Тергиин дыыжы кулак-тыр! Хөгжүмге чаяаттыңан оол-дур моонар, сүлдем бо ыйнаан!

Чаа барган черге хүндүлүг чем чажар деп тыва улустуң бурун чаңчылы бар.

– Каш инек соглур чыгаан, көште-дүште хойтпакты каяа чүдүрүп чоруур дээш, хөрөңгини кадыр тип кааптывыс. Сава байын улуг улуска кудуп көрөм, Багыр – дээш, Чакыймаа таалыңдан көгээржик ужулгаш, ашаанга берген. Багыр дашканы ирейге ийи холдап барып сунган.

– Өршээ, хайыракан, бай Буура! Бай Үрбүн! Азар-Дээрим! От-чаяачым! Азыраан малга, ал-боттарывыска ажыг кыштың чудун, аарыг-аржыын чагдатпайн көрүңер! Човалаңны чоттулдуруп, аарыгны ашталдырып тур, алдай таңдым!

Чамдык сөстөрни ол эрнин шимчедип, бүдүү иштинде химиренмишаан чугаалаан:

– Ол бызаанчыны оглуңга ап берем, Багыр. Охаай, тудуп аарының эптийн көрөм мооң. Че, ойнап көрөм, оглум.

Шораан бызаанчыга, хомуска, ооң соонда мандолинага, эгезинде дивидексеп орза-даа, чоорту элээн хостуг апаргаш, бүгү сеткилинден кыштыгып ойнаан.

Кырганның караандан чаш төктүп келген. Ол өөрүшкүнүң демдээ болган. Хоочун хөгжүмчү назы дөгээш, «Ырлыг Чаа-Хөлге канчап салгакчы чок артар кижини боор мен?» деп муңгарап чораан бооп-тур. Ам ол бодунуң мурнунда бүгү салым-чолун аялгага өргүүрүңгө белен караа чок оолду көргөш, сеткили чештине берген.

– Чаяан деп чүвө бо-дур! Мынча назыда мындыг дыыжы хөгжүмчү көрүп көрбээн мен! Эжен сүлдө, бызаанчыга шору кижини мен. Мактанып-даа канчаар, кулугурнуң куду-сузун тудар, барасканның баарын суйбаар аялгалардан маңаа өөредип каайн адырам! – деп, ол шиитпирлиг азаан. Өшкү дүгү ышкаш ак салын суйбагылааш, көрбээни чок хөгжүмчү төөгүлөп эгелээн: – ...Шаанда Хемчикке Дембилдей деп ийи караа көзүлбөс ыраажы чурттап чораан. Кайгамчык хөөмейлээр, дошпулуур ойнаар кижини-дир. Алага демдектиг Ала-Кула аяттыг, аныяк чараш делег кадайлыг. Арттынчак-коштунчак аалдар кезип, оюн көргүзүп чоруп каар. Кадайы уруг барган аалыңга инек саар, боду хөй чонга аян тудар. Дүк хаккан азы куда-найыр болган черге сержи кадак¹ сунуп тургаш, чалаар. Ыяңгылыг дембилдейлээш, хөөмейлээр,

¹Сержи кадак — үнө талазы-биле ортумак чергелиг кадак (диле кезип каан алгы азы торгу).

ырак черлер кызырлып кээр, ышкам сеткил ажыттынар, хамык улус аңаа таалаар; кадыг ажыл чымчаш кынныр, эзим-арга үнү долган эдер хектер доктаай дүшкеш, ону дыңнаар. Аар ажыл төнгөн соонда, тыва шиме хөлбең-хөлбең ак баштыг өгбелерге барып үзер; ааржы-быштак, манчы-хуужуур, ужа-даа ууттунмас. Ынчап чоруй, ыяңгылыг ырышоору төктүп үнер.

«Ырлап-ырлап, ыглап-ыглап, ажыг-шүжүг дакпыжаткан агжаң хөрек хозады» деп алгыш-сөзүн аалчыга тудуп тургаш, ааржы-саржаан, алгы-кежин Ала-Кула угбааже чүдүрүп бээр. Дендии бедик хүндүткелден Дембилдейнин чогум адын чон-даа билбес, дээрги-даа, карачал-даа ону деңге Ыраажы дээр.

Шанзы-биле бызаанчыны ыдыкшыдып, шаанга киир-ле чажыттарын өөредип, Төвүт, Моол дээш төөрөвээн чери-даа чок, хөгжүм-ыры караа болган хөөмейжи-дир. Алдар-сураа алгаан тудум, ак баштыг Мөңгүн-Тайга, Алтай, Хакас чедир чалгаан.

Тээлиге бир-ле катап Дембилдейни уткуп-хүлээп, найыр болган. Хөгжүмчүлөр, хөөмейжилер Көп-Сөөктен, Бай-Талдан, Ак-Бажы, Ыт-Суу, Хаван-Суу, Күчүн-Суу, Самбыл-Суу, тас баштыг Какпаяк, Аны биле Ону, Арзак биле Шетчик, Алаш бажы Кара-Хөл, Даспы-Дуспу деп черлерден таан-биле дөмей кара түмөн чон хайнып келген.

«Чанчын-чургаан-даа кээрге, мынча хөй чон чыылбаан чүве. Чүү мындыг шуулган чуглуп, хамык хайны берди бо?» – деп, хаа-дүжүметтер кайгап-даа турган.

– Силерлерге бараан боор дээш,
Оо, дыңгыл-дыңгылдаай,
Ширтек-дөжек бастынмайн-дыр,
Оо, дыңгыл-дыңгылдаай.

Боларларга бараан боор дээш,
Оо, дыңгыл-дыңгылдаай,
Бора хектиң үнүн бастым,
Оо, дыңгыл-дыңгылдаай.

Чылар-чылбас Бора-Хөлдү,
Чырык көрбес карамайны.
Чыылганга аян тудар
Сыгырга дег боостаамны.

Агар-акпас Бора-Хөлдү,
Ай-ла көрбөс карамайны,
Амытанга аян тудар
Амырга дег боостаамны.

Барасканның баарын суйбаар кайгамчыктыг хоюг үннүг бызаанчыны эдип оран аспанактың доңгураа дег чазы-биле эптиг-ээлдек тыртып-тыртып, одуруг бүрүзүнүң төнчүзүңгө-ле «Оо дембил-дембилдэй!» деп ырлай бээрге, кадыг сеткил эригип, хаа-дүжүметтер безин карааның суун ижиң, оо бог-да, Бай-Тайганың ыды-кужу, балык ышкаш, үнү чидип турган дээр чүвө!

Ооң ыяңгылыг хөгжүмү аржаан сугнуң дому¹ болуп, арга-арыгның чимис-кады болуп, кижилерге ачы-буянны чедирген дижир. Барбаан-четпээн чери чок ат-сураглыг ыраажыны хүндүлээш, Бай-Тайга ынчаар-ла ыры-шоор, тоол-тывызыктың чурту болган.

Ук ырызын бодап көөрге, ол кижини алызы-ла Хемчик куду Чадаана чоогу чурттуг болгу дег. Ооң ырында кирген хөл ол черде болдур ийин. Караа чок-даа болза, алыс боду берге кижини-дир ийин. «Тээлиге тептим, Базаракка бастым» деп турган Амыр-Санаа байдалдыг алдырар-туттурар чүвези чок эрес эр-дир. Кончуг аныяанда Көп-Сөөккө хөөмейлептерге, бир кижиниң азыранды делег уруу оон чарылбайн, олчаан аңаа барып алган.

Канчап диттигипкен уруг боор деп бо силер бе? Ийе, ол амыр эвес айтырыг: караа көзүлбөс кижиге баары дээрге кадыр туругдан шураары-биле демей берге шиитпир болбайн.

Олар сорулдажы² берген. Айдың кежээ аныяктар оймалыкта аяңга чыгып алгаш, ойтулааштап турганнар. Аттыг-сураглыг игилчи демги Дембилдейни каяа каар, Ала-Кула аъдынга ушкарып аппарып алганнар. Ол шагда аныяктар одаг долгандыр турупкаш, хомус-биле сорулдажыр. Хойлап чоруур хомузагын шелип тургаш, дужунда турган туралаан уруу-биле азы оглу-биле бүдүү чугаалажы тыртып алырлар. «Шенектежип туруп-туруп, шеттер ишти кире-ле бээр» деп чүвези ол-ла болгай.

¹Аржаан дому — аржаанның эмниг шынары дээн уткалыг.

²Сорулдажыр (сорулдаа деп сөстөн) — өг-бүлө тудар деп дугуржур, ынакшыр.

Дембилдей игилиниң үнү-биле чергелештир дыңнап ора-
га, делег уруг олче көрүп, хомуставышаан кожамыктаан
турган:

– Иженгеним бүдүп болбас,
Ийи караам сенде-ле бе.
Ишкен чемим шиңгээл болбас,
Ишти-баарым сенде-ле бе.

Бүгү-ле кичээнгейи дыыжы кулаанда барган ыраажы кыс-
тың кожамыын дыңнай сал-ла, хомузун алгаш, харыылаан:

– Ийи карааң менде болза,
Иштим ынаам бол даан, уруг.
Ийи хылдыг игилимниң
Хөөнү болуп чораай-ла сен.

Делег кыс одаг кежир улам шиитпирлиг үн-биле харыы
туткан:

– Кулугурнуң кулуксаанын¹,
Ийи караа болу берейн.
Кулаан долгаар игилиниң
Ийи хылын чүглөп чорууйн.

Делег кыс бодунуң даңгыраанга шынчы болуп, Дем-
билдейниң игилиниң хөөнү болуп, дендии ынак эжи бол-
ган. Улус-чоннуң аңаа бээри-даа харам чок. Ааржы-саржаг,
алгы-кешти, Ала-Кула аъды угбааже, чүдүрүп бээр. Алдын
хөлдүң аңгырлары дег, олар черле чарлып болбас, ча-
лалга бүрүзүнге даңгаар кады чоруурлар. Алыс тыпкан олча-
зын олар иелээ-ле ажыглап база орбас, кады-кожа эш-өөрүн-
ге ийикпе, яды-түремик улуска үлөп бээр ындыг буянныг
эжишкилер-дир.

Сандак чүгле хөгжүмчү эвес, ол үениң деңнели-биле
элээн эртемниг кижиге. Ол Моолдуң Улуг-Хүрээ чедир судур
өөренип чораан. Чер, делегей, амылыг бойдус, кижиге ду-
гайында ооң билиглери, карачал кижилерге бодаарга, ушчок
делгем. Чогум хүрээ-хиитке улуг эрге-дужаал тудуп чорбаан
болгаш, ол аңгы демиселиниң дайлымы-биле хувискаалдан
барык когараван.

– Шажын соңгаарлаан, эрволус бурунгаарлаан. Ёзу-төре
ам Иленей башкының ному-биле хөгжүүр – деп, ол хөөре-

¹Кулугурнуң кулуксаанын – хөөкүйнүң кээргенчиин дээн уткалыг.

гилээр. Хувискаалды чөрчүвейн хүлээп, ооң суртаалынче чоорту сиңнигип орган, харын-даа бурунгаар үзелдиг кижилерниң бирээзи.

– Улуг кижиге чаш кижиниң уяны чедишпес, чаш кижиге улуг кижиниң мергени чедишпес. Бо оолдуң човалаңын чиигедир талазы-биле мен черле элээн оралдажып көрейн, Багыр. Кижиге эш-ле херек ыйнаан – деп, ол бир-ле катап кожазынга сүмелээн.

– Ой, ынчанмайн канчаар, күжүр акым! Буян-на боор ыйнаан. Бертен күжүр: «Школага өөрөтпес силер» дээш, ууш үндүрүп¹ хөлчөк. Үжүк көөр карактыг эвес, хөөкүйнү канчаар боор.

– Үе-чергези эртем-сургуул дээш шуужуп турда, ооң ынаар чүткүп орары чөп. Салым кызаан деп чүвени чаш чүве каяа билир. «Эргээ өөрөнме, бергээ өөрөн» деп үлегер бар болгай. Мооң иези хөлүн эрттир ажаап тур ышкаш. Ону дыка аагайлаан ажыы чок, чуду-кара чорукка өөрөтсө эки. Бяштан көвүдеди чарып каалы. Ол ону өгже дажыглазын.

– Канчап?

– Хендирден херип каай. Ону эдерти маңнап турар апаар, көөр сен.

Күш-ажылга кижизидилге – кандыг-даа эртемче эге базым-дыр. Эртем кижиден тура-сорукту негээр. А тура-сорукту чүгле күш-биле чедип ап болур, амыдыралга сонуургалын база оттурар.

Суглаар черже хендирден шөөр. Дош кылыннаан, айыыл чок. Суглап турзун, хан-дамырын сайзыраткай аан бо.

– Ээта, чөп-түр, акый. Эр кижиге күш херек болбаска.

– Чогум каш харлыында кылаштай берди бо, дунмам?

– Үш харлыында кылаштай берди бо.

– Үш харлыында. Көрбестин хараазы ол-ла болгай. Сайзыралга шаптык болуп чыткан. Төрүмелинден көрбээни ол бе моң?

– Ай-даа четпээн чаш чүвени улаанут тавараан. Суму эмчизинге аппаратан бис. «Дүрген-не Кызыл чоктап, карак эмчизинге аппарыңар» дээн. Аппаарывыска, чырык көрбес кижидир, хөлү эрткен дээн. Ол-ла. Улаанут каданнааш, карак шоон үрей дээпкен-дир дээр чораан.

¹Ууш үндүрер — хирээннээр, мөгаттынар.

– Ат-даа чүве-дир але. Хамчык-думаа хай болган-дыр. Чогум кадыы эки-дир мооң. Эрези база кончуг. Мындыг кижилер чүге-даа торулбас, бир чүвени чедип ап болур. Мооң караа кулаанда болгаш холунда арткан кижидир.

Кижиди амытанда беш межерел деп чүве бар болгай: угааны, караа, кулаа, чыттаар думчуу, сөс сөглээр дылы. Арткан дөрт межерели бүдүн-бүрүн боорда, амыр эвес эр-дир моң. Дыка муңгарава, дуңмам. Согур кижиди улуг эртемни чедип болур деп номда бижээн чорду. Бо оол черле анаа эвес эр-дир, эки кижизидер бис.

Шораан шөйүп каан хендирни эдерти кылаштааш, суглап-даа эркээр, ачазының чарып каан ыяжын дажыглаар, дөрге олуруп алгаш, тараа дээрбелээр – кылбас-ла чүвези чок апарган. Күш-ажылга хандыкшаан тудум, ооң шугулу чидип, чазык, хөглүү аажок апарган.

Сандак ирейниң эки салдарын Чакыймаа үнелеп-ле ханмаан. Ада кижиди база-ла анаа орбаан. Ол өөнүң мурнунда тей ужунга суг төп тургаш, чуңгу кылып берген. Шораан аът бышкаан алгаш, шөйүп каан хендирни өрү маңнап үнүп-ле каар. Чылбыргай бышкактын харга чылгыры аайлыг эвес, Шораан харлыг дүвүнү доюлдур шимеңнедип-ле бадар, чүг-ле чүрек сиилээр. Ажыг чывар арын-башты чымылады үрер, Ак-Хол ооң-биле демчээрэжиш, харыңайнып ойнавышаан, кады-ла чаржып бадар, хөглүү аажок.

Аккыр энчээн эжинген Шөгүрнүң чараш сыннарын бичии оол көөр кежик чок-даа болза, ооң чаш харын холунга тудуп, бут адаанга кыйыраарын дыңнап, эмиг ышкаш тей-жигежинден сииледип баткаш, бедиктиң магазын билип, өкпе-чүректи ырладып кээр арыг агаарын бүгү мага-боду-биле тынып турган.

Ачазы торлаа дузаа кезерде, оглун каар эвес. Дузакта торлааның салдырткайнып турган даажын Шораан ырактанна ачазын мурнай дыңнап каар. Кулактын дыыжы чоруу пак-ла ынчаар бойдус-биле сырый харылзаага улам быжыгып орган.

– Ачай, дузаавыс куруг эвес-тир, сылдырткайнып турлар, экизин! Кара-бөскектеривисти харын-даа дилгилер чивээни ол-дур аа.

– Ой, шынап-ла кара шаар! Дүрген, оглум!

Багыр оглун четкеш, маңнап-ла каар. Шораан хараган дөзүндө далдыраан торлааның дузаандан алгаш, бир будубиле черге чедир баскаш, даянгыгыжы-биле бажынче дырт кылыр. Ооң белинде дизии чоорту аартап келир.

– Эр кижиниң олчазы – эргин артаарга-ла деп чүве бо-ла болгай, оглум!

– Боларның өртээ-биле кыдырааш, сумка садып бээр сен аа, ачай?

– Ынчанмайн канчаар, оглум.

– Артыынга Сандак кырган-ачайга таакпыдан база.

– Чөп-чөп. Башкызын уттуп болбас.

Кыштың өөрүшкүзү

Эки чүвени манаары – чаа өөрүшкү. Шораан ынчангаш сургуулдарның кышкы дыштанылгасын четтикпейн манап турган. Даайы Сотпа, дуңмазы Олчаңмаа келирге, оларның-биле кады чуңгулаарын, анай-хураган тударын, тывызыктажырын бодап орда, даштын өдек аштап турган ачазы өөрүшкүлүг медээлээн:

– Сургуулдар келди-ле!

– Оой, экис! Кымнар-дыр, ачай?

– Олчаң, Сотпа, кым боор ой, база бир чолдак кара тоннуг кижии.

– Каям, ыяштан киирип эккелем, манчыдан база типтейн.

– Мен киирип эккэйн, авай!

– Изиг суугу, оглум, дыка далашпа.

– Экии, Шораан! Өскениңни але, аал!

– Экии! Шумбуу башкы силер бе?

– Ийе, ийе. Шагдагы ояар көрүшкен эвес бис. Дораан танып кааптың аа!

– Ийе, харын чыл ашкан боор. Өгже кирип көрүңерем, башкы. Олчаң, бээр келем, эниим, чыттап каайн. Саваңзыыңны але, школачы кижиниң чыды безин онзагай аа!

– Багай акымга чоп ыяш кииртип турар силер. Кай, мен киирип аппаайн, Шораан.

– Ажырбас, эниим. Тонуң чөвүрээ апаар.

– Поок-хайт, уруумну! Чаагы кыза берген, холунуң соогун! От кыдыынче бээр олурувут шымда! Акың ыяш херекчок, торлаа дузактап эккээр, кылбазы чок эр-ле болгай.

– Эр хей, Шораан! Эр кижигүш-ажыл кылырга, мөгөшпырак болур.

– Башкының чугаазын таптыгы дыңна, чээн. Шөгүрде шөлээн чүве чок, депшилге бар-дыр оо! «Эргээ өөрөнме, бергээ өөрөн» деп чүве ол-дур.

– Сандак кырган-ачайның салдары-ла болгай. Ажыл кылгаш, кижигүш черле чалгааравас чорду. Анай-хураган-даа тутчур мен, алгы-кеш-даа эттежир мен.

– Эр хей! Экти, мойнуң делгемчип, арның додугуп, эр шинчи кире берип-тир сен, чээн. Аан кежээ чуңгулаар бис. Шумбуу башкы Сандак ирей биле ачаңның тоолун бижиир дээш келген кижигүш-дир.

– Шайлаңар, башкы.

– Чаа чылда подаараамны сеңээ эккелдим, акый.

– Ол чүң боор, Олчаң?

– Чаа чылда Соок-Ирейниң белээ-дир, акый. Камбээт, пряник, яблук, холуң кай.

– Оо! Боп-борбак чүве-дир але! Чыдының чаагайын аа!

Кыргыстарның кыштаанга хөглүг хүннер эгелээн. «Демниг сааскан төве тудуп чиир» дээн ышкаш, Олчаңмаа авазыңга дузалажып, манчы туткан. Сотпа баштаан оолдар ыяш хирээлээн. Шораан дээрбе тырткан. Багыр биле Сандак кажаа көржеңи баскан.

Оолдарның тус-тус ажылдары адакталы бээр орта, Сандак ирей оларны ам-на ёзулуг эр улустуң ажылынче эвилел-депкен:

– Бөгүн эртежик-ле тоолдап эгелээр-дир, оон башка «Каңгывай-Мергенниң» узуну аайлыгы эвес, Шумбуу башкы бижип четтикпейн баар.

– Че-ве, буруладып кааптаалыңар! – дишкен соонда, ширик дажыглаан эрлер, чаъс соонда доюлган кымыскактар дег, шалыпкын хөделип эгелээннер. Сотпа чээнин, прицептиг машина дег, курунда чеп-биле баглап алган маңнап турган. Шораан көржеңни кужактап алыры билек, белинде «бурундуу» кадыш дээр орта, Сотпаның соонче маңнап-ла олар.

Ийи өгнүң шээр малын каттыштырыштарга, суурда дөргүл-төрелиниң кокшулу база бар болгаш, үш чүс чыгап турар.

Ынча малдың кышты өттүр чиген сигениниң шарталган¹ өдээ ийи карыш ажыг. Ол хире көржеңни кужак долдур алырга, балдыр ырбаңайны бээр.

Чаагай манчы болгаш дүлген эът манап турар болганда, оолдар эрес-ле ажылдааннар. Кижиге бүрүзүнүң кеткен фу-файказы чарын аразында дерге чыпшынып турган. Кажара бузунга хыраалаан эрлерниң кирбиктери ирейниң ак салындан ылгалыр аргажок маңажып турганнар.

— Ок көдек, башкывысты танывадым, кырган-ачам деп бодадым! — деп, Сотпа ойнаарга, эрлер чир шоң дүшкен. Чонаада шоолуг каттырбас Багыр безин өлүп-далып турган.

Өшкү-хойнуң өдээндөн бүткен өл шириктерни өдек кыдыында хая кырын дургаар чыып үндүргүлөптөргө, бусталып-бусталып, агжайтыр хыраалай берген, ак аданнар дег, аянны сүргей көстүп турганнар.

— Ында догдур, мында догдур кылынназа-кылынназа, Цагаан-Толагайның ак бууралары дег, улгаткан ышкыжыл, оолдар! — деп, Сандак ирей кажарадан үнүп келгеш, магадаан.

Агжагар ожуу-биле шынап-ла боскаан төвөлөр сагындырар көржеңнерни чүглө Шораан, көөр караа чок болгаш, хомудай берген. Чакыймаа, ону эскерген чүвө дег, шымдай-ла улусту кыйгыра каапкан:

— Манчы соой бээр, дүргөдөңөр че! Хол чуур сугдан апарып берем, уруум.

Чер согуназы-биле кылган манчының чаагай чыды оолдарның өдексин чидир бусталы бээрге, чаак суу алачайгаар-ла сайырап келген. Могап тургуже ажылдаан эрлер ону ыды чиде берген аа берип органнар, чүглө шопулактарының даажы дыңналыр болган.

Кышкы хүн удаар эвес, кезээ дүшкен. Хойлар, «хураганнарывыс дүргөн ыдыңар, эмиивис саамчыды» диген ышкыжыл, маагайндыр этчип каап, чоога куду догдурткайнып бадып турганнар. Анай-хураганның алгызы кулак уюк.

Шораан казанак иштинче кире бергеш, хураганнар үндүр кагган. Ооң хураган таныырын Олчаң суглар кайгаан.

— Дөрт-Мыйыстың оглу барды-ла, авай!

¹Шарталыр — шириктелир, тырлыр.

Ол казанактан душкан-на хураганны үндүр октаваан. Баштай эдип келген хойнуң үнүнден танып алгаш, ооң хураганын мончуундан азы мыйызындан суйбап тургаш, танып алып, ооң соонда авазынга чугаалааш, үндүрүп турган. Ужуктап саар азы ийис эжинге чагыштырып эмзирер — хой ыдары база ындыг-ла амыр эвес болган.

Анай-хураганны ыдып, казанактап каан соонда, кышкы узун кежээниң оюн-тоглаазы эгелээн. Эгезинде кажык-биле бодалашкан¹.

Шораан өөрүнүң холунда кажыктарның шыңгыраан даажын чижеглеп оргаш, ниити түңнү ийи-даа катап душтурган.

Олчаң акызынга эккеп берген патефонун ырлаткан. Манчакайның игилдээри пашта быдааның падыраарын база аарак хоюңнадыр куттулуп турган.

— Эх, ол шагда шак мындыг ырлаар-хааржак турган болза, Дембилдейниң бызаанчылаарын база мынчаар дыңнап орбас бис бе — деп, Сандак хараадаан. — Соруктугну көрбөспө, магалыын.

— Силерниң тоолуңар база ном-дептерге үнүп кээр. Келир үениң салгалынга улустуң аас чогаалын арттырган дээш, адыңарны чон утпас — деп, Шумбуу башкы чугаалаан. — Кыргыз Балчырович артты-ла бо. Тоолчу саттар уктуг болгаш, амыр эвес кижиг бо ыйнаан харын.

— Бир кезекти ыдып болур мен харын, башкы — деп, Багыр ээлчээн эрттиреринге беленин дыңнаткан.

— Баштай ыдар тоолдарыңарны чизелей шаап алың — дээш, башкы кыдыраажын аптара кырынга эптей сала берген.

— «Сүттөп ижер Сүмелдей», «Доктагана кадай», «Алдын-Чалаа», «Дойду куш»...

Терең кирбиктери көжүп каап олурар, шөйбелдир арынныг, кырлаң думчуктуг узун эр маспактанып каапкан «Шыян ам» дээш, бадырып олурган. Сүрлүг демиселди азы адаанныг чарышты көргүзөр черлерге ооң терең кирбиктери бирде бедик хавактың ортузунче бөлдүнчүп, бирде үстүнче, бирде адаанга, ийи хөлчүк кыдыында сывырташкан кундустар дег, шимеңейнчип-ле турганнар.

¹*Бодалажыр* — ээлчежип адап оргаш, ойнакчыларның холунда чажырып алган кажыктарының түңүн тывар оюн.

Дыштанылга төнгөн. Сургуулдар өөренип чорупкан. Аал ээнзирей берген ышкаш. Шораанга арай чалгааранчыг апарган. Ол карактыг улуска адааргаан... «Үе-чергемден мынчап чыдып каарым ол бе? Багай эниим Олчаң безин номчуур, бижири ушчок. Үлээр, казыыр, орустап-тывалап шүлүктээр – билбези-ле чок.

Карак чок кижиге канчап эртем чедип алырыл? Эртем чокта, эртен-даа караңгы дээр-дир. Ындында-ла караңгы кижиге, эртем чокта, улам берге ыйнаан. Чоп кончуг хоранныг чоор! Ачамның саазындан кезип берген үжүктөрин суйбап орташ, дагыннаайн адыр. А, Б, В, Г, Д, Ж, З... Ам оларны эптей салып турташ, сөстөн кожуп көрейн: А В А Й».

– Ачай, бээр келем, дөрдө үжүктөр кожуп кагдым, чүү деп бижири каан-дыр мен?

– «Авай» дээн чүве-ле-дир, оглум.

– Ура-а. Шын-дыр! Хынадырымга, шын болду, эки-зи-ин!

– Эр хей! Эртемниң эгези ол-ла болгай, чаңгыс сөстөн эгелээр. Үжен алды үжүктөрни оглумга шуптузун оюп берейн, маңаа кылын саазыным кайда барды?

Багыр картондан үжүктөрни ойташ, оларны эптей сугар карманнарлыг сумкажыгаш кылып берген.

Холу-биле суйбап орташ, үжүк танып, оон сөс кожупкан хүнү Шораанга база бир чаа ажыдышыкын болган. Октаргайже карак ажываан-даа болза, човалаңны өттүр сагышка чырыш дээн хензиг херелдиң хыл дег үдү эң баштай ынчаар дежилген.

«Ужур бар-ла эвесеп! Үжүктү кижиге холу-биле-даа танып ап болур-дур!»

Бир-ле хүн Шораанның бажынга кара хөктүг бодал кйрип келген. Дөрдө картондан оюп кылган үжүктөрни чыйы салып турташ, ол авазынга чагаа бижири каан:

«Авай, мен Сандак ирей сугда бардым».

Чакыймаа үжүктөрни кожуп, номчуй каапкаш:

– Чагаа бижээш, арлы бээр төл боор – дээш, Сандак сугже маңнаан.

Ол үде Шораан орун хозунда чаштынып чыдып алган, каткызын тудуп чадап, өлүп-ле чыткан.

Авазы катап маңнап кээрге, эжик аксынга олуруп алташ, «Хар-р!» деп чаа меңнеткен.

– Тыппазың-на чок, чүү кончуг кижиге сен, эниим! Багай авазын коргутпас чоор, чүрээ чайлы бээр.

Эдер-Куй

Куюмнуг час чоокшулап орган. Өдек кыдыы бусталып, өлүгөннеп эгелээн. Хүн карааның чылып, шыксыг апар чыдарын Шораан бүгү мага-боду-биле эскерип турган. Чылбай сырын чаакты суйбап, сактырга-ла, «часты эккелдим» деп сымыраныксаан чүве дег, кулакка сииледир эстегилээр.

Хар шылбыртыңнап чыткан. Мындаа чаа-ла кырлап эр-тип турган хөртүктү базарга, хөлүрт дээш кире бээр. Оңгул-чиңгил улам көвүдеп орган ышкаш. Чогум кыжын болза амыр-ла болгай, базып орда, доң хар кыйырткайнып, хаяларга арта чаңгыланып турар. Ам ындыг чүве чок, хүн караанга чер удумзураан ышкаш ыржым-на барган.

Карактыг болза, хаяларда астынгылаан селеме дег доштарны-даа чаптаай. Согур кижиге час колдуунда-ла куштарның үннери-биле билдинип турган. Кежээлерде аал артында куш-даа эдер, үгү-даа чаш уруг өттүнгүлээр, ындазында арай чииртими сүргей.

Частың дүнеки үннери коргунчуг, эртенги үннери тааланчыг болган. Удавас хамнаарактар ырлажы бээр, ынчан ылап чүрек таалаар. Чашкаадайлар, матпадактар чайтыгайндыр эде бээрге, хөглүг чайның хөгжүмү диңмиреп үнгени ол.

«Ак деп өң хар-биле өңнөш. Ай база ак.

Хүн кызыл, от кызыл, ону авамдан дыңнаан мен. Элдеп-тиин аа, кызыл өң чылыг, агы шала соок?..

Хаялар сарыг, көк, өкпең... Мен оларның чүгле чаңгызын дыңнаар мен. Чаңгы база янзы-бүрү: өткүт, чидиг, чоон...

Чер кара. Кара дээрге оожум, дүн база оожум. А меңээ кандыг-даа өң чок. Мээң мурнумда бүгү-ле чүве муңгаш. Чүгле үннерни дамчыштыр азы суйбап тургаш, бодумну долгандыр турар чүвелерни дөзевилеп билир мен: борбак, шөйбек, бедик, кырлаң, бизең, чиңге...

Хаялар бедик-бедик, сүвүр-сүвүр, кадыг, соок, кыры хоюг. Ындыг болгаш, олар үннү дозуп, чаңгыландырып турар ирги бе? Кара кайгамчык аа! «А-а-у-у!» Мээң кыйгымны дуу бир хая өттүнүптү, ооң дужунда хая база. Че, ам шупту ууңайнчып туруп бердилер. Дыка-ла тенек хейлер аа бол!» Шораан хая кырынга хүнге дөгеленип, бодунуң бодалдары-биле шак ынчаар чугаалажып орда, ону Сандак ирей кыйгырыпкан:

– Бээр кел, оглум! Буура кырында кара булуттар диргелип тур, удавас хадыыр боор. Эдер-Куйнуң хөөмейин барып дыңнаар бис бе?

– Оой, экис! Ынчаалы харын, кырган-ачай. Ам чаа чаңгы дугайында бодап олурдум. Часкы хаттар үрүп кээрге, Эдер-Куйну хөөмейлеп эгелээр дээр-ле болгай. Тоолзуг куйнуң ырын дыңнавайн, бо өртемчейге канчап дириг чоруур!

– «Дириг чораан назынында динмиттиг-ле чорбас бе» деп ырлажыр ышкажык, эр хей! «Чечен менде, чечек черде» дээр эрниң бирээзи сен-не-дир сен, Шораан. Че-ве!

– Че-ве!

Бичии кижиниң буянын болгаш улуг кижиниң мергенин үлежип өңүктөшкен, бирээзи көрбээни чок ак баштыг, бирээзи дыдыраш кара баштыг ийи кижии Шөгүрнү өрү четтинчип алган үнүп бар чорааннар.

– Эдер-Куйнуң чиге дужунда ийде үнүп келдивис. Бедик деп чүвени билип тур сен бе, оглум?

– Билбес боор бе, кадыры кежээ-ле даг-дыр! Чүрек сиңейнип тур. Моон чуглуп бадар болза, октаан даш дег, ийни куду дукпуртуланып бадар-ла боор деп коргуп тур мен – дээш, Шораан каттырган.

Сандак ирей база каттырышкан.

– Артывыста хаялар база каттыржып тур! Ау-у!

– Ау-у! У-уг!

– Чаңгының онзазын аа, кырган-ачай!

– Шыята, хат сыыгайнып келди. Ам-на дыңнаалап көрөм.

– Сүлде бо! Дужувуста мургу-даа ышкаш чүве түүлөйдир! Чоорту бүүңейнип эгеледи. Адыр, адыр, ам-на!

– Сыгыр! Сыгыр! Хат күштелзин!

– Сси-и! Ссү-ү-ү!

– Күүс-күүс! Хат күштелип олур! Ам-на дыңна!

– Авайы-ым, ам-на хөөмейлеп эгеледи!

– Бвү-ү! Үү-хүү!..

– Авыра! Ылап-ла хөөмей! Ол кандаай куюл, кырган-ачай? Дириг кижии ышкаш. Хөктүүн аа?

– Ол хаяны өттүр арга чарыында бир аасташ куй бар. Өскээр чугаалаарга, хаяның ортузун өттүр ээргиштелип, бир талазынче үне берген куй-дур ийин. Хат ооң ээргиштелип үнген хоолайынга чаңгылангаш, «хөөмейлеп» тура-

ры ол-дур. Кым билир, бурун шагда бистиң өгбелеривис бо куйну-даа магадап чорааш, ону өттүнүп хөөмейлей берген чадавас. Үнү чок хаязы безин ырлап турар кайгамчык чер-дир ийин.

– Харын де. Ам демгизинден бедик үнде бүүгейнип тур. Оо, богда, шынап-ла хөөмейзиин!

– Эдер-Куй дыка-ла бедик дагның кырында ийин моң. Чаа-Хөл шынаазы дуу-ла чаттылып чоктаан. Улуг-Хем дөвүн, ак аргамчы дег, дыйлаңайнып бадып чыдыр. Чаш кижиге сээң келир үең, шак ол делгемнер дег, ажык. Кижиге төлү каяа-даа чоруур, куш төлү каяа-даа ужар. Караам чок дээш муңгарава, оглум. Кижиге кандыг-даа бергелерни шыда-жып эртер. Шөгүр сынын ашканывысты бодап чоруур сен. Бо кыжын үжүк таний бергениң демдээ ол болзун.

Эр кижиге сураанынга албан чедер деп чүве бар. Че, ам бо сынның кырында чаңнык дүшкөн чарт дыт бар. Оон бызаанчы ыяжындан барып кезип аалы.

Четтинчип алган ийи кижиге арт кырында бизең хаяларлыг куу арысканга келгеннер.

– Кудай ойнаан ыяшты, үш чыл болганда, ажыглап болур дээр чүве. Мен бо дытты назы бара көрүп келдим. Чаңныкка чара шаптыргаш, олчаан каңналып калган ыяш чораан. Шаанда бистиң Чөвүлээр бызаанчының адаккы ыяжын моон алган. Үстүкүзүн шыгын үндүр хайындыргаш, ышка кадырган шивиден кылып каан. Аа богда, ооң эткири кунук¹ кижиге ыглап олар чүве чораан!

– Ийи аңгы ыяштан кылып ужурлуг турган-дыр аа?

– Ужурлуг-ужурлуг. Бызаанчының хос бажы-даа, уну-даа үннү чаңгыландырып үндүреринге херек. Шиви үннү арай хоюдар. Кижиниң төрөөн үнүнге чоок, хоюг болза, эки болгай. А дыт кадыг болгаш, дузалал үннү чаңгыландырып, каастаарынга херек. Кандыг-даа ыяш шириленип каткан тудум, улам эткир апаар.

Чаның хылын чуктаары база-ла ужурлуг. Үннү бедидир шөөрге, сыйылавазын дээш, шала чымчак аян кирип хоюдары ол.

Сандак чугааланып тура-ла, чартык кулаш хире доорбаш чартыын оя шаап алган. Ону согуурга, кыңгыңайнып турар болган.

¹Кунук — уян кижиге.

– Охо! Эткири ана эстеме¹ чүве боор аа, кырган-ачай!

– Чугаажок. Ам чүгле бызаанчыны сиилбип кылыры арткан. Чалбарып каайн адыр. Арттың улуу сенде болзун, арттынчактың улуу бисте болду, аттыг-сураглыг Шөгүр-Тайгазы! Бедиктерниң аялгазы берттиг шораан салым-чолду чиигедип чоруур эш болзун! Эдер-Куйну дыңнадывыс, эткир ыяжың алдывыс! Өөрүп четтирдивис, эки эдилеп каар бис. Салым-чаянны хөгжүм-биле байыткаш, чаңгыс-саарзык чоруктан ойлап, сая-сая кижилерниң аразынга хей-аъттыг, сен ышкаш бедик алдарлыг чоруур бис, Эдер-Куй!

Агар-Элезин

Арты-Халыынның Агар-Элезин – бойдустуң база бир боду бүткөн элдеп хуулгаазын тывызы болгай. Ырактан көөрге, саргыяк дег каътташкак-каътташкак мугур сарыг тейлер чыдар. Хат-шуурганның оюну ооң хевир-дүрзүзүн өскертип, бир янзы сиилбип каан болур. Оран-делегейни одурту чиң сөөрткеш, могап-шылаанындан доктаай дүшкен тевелер-даа сагындырар: бирде-бирде «кергиекке куткан ышкаш, кезек талга аскан ышкаш» чумур-ла ояар, тоол шагның удаан кымыскааяктары-ла үзүк-боолук, борбак-борбак чымаарара берген чыткылаар.

Шораан кызыл-даван кылаштап орган. Элезинге буттуң сүстүнери элдеп солун. Салаалар төлүрт дээш, элезинче шымны бээр, оон ушта базарга, элезин салаалар аразы-биле кижиргенчи аажок соолаңадыр агар, чамдык черлерге, хөртүк кырлаан ышкаш, шуут-ла чуңгулап оرار, агар элезин, хоорган тараа ышкаш, аажок изиг, ында сиңген хүннүң чылыы кижини чиңнеп эгелээр. Сактырга, кижиниң бажын авазы-даа дырап турган ышкаш, шуут-ла чындыраарып каар!..

Согур кижини ону сактырга, хоюг, кызыл...

– Эң бедик дөңче үнүп келдивис. Мээң чуңгулап өскөн Агар-Элезиним бо чүве. Адыр, туттунуп алгаш, кожа бадыптаалы. Че-ве!

– Ур-ра-а!

– Бажың аткаарлат! Оха-ай. Ок кадалып дүжер болза, айыылдыг. Элезинге хөмдүрүп каапса канчаар...

¹Эстеме – эмин эрттир.

– Ур-ра-а! Шиңейнип-ле олур, самолёт-ла! Др-р!

– Богда, көшкелени берип-тир, дүрген тур! Холуң кай! Бээр бол, чоогадан үнүп аалы.

Кышты өттүр шимчевейн чыткаш, хар суунга кыры тут-чуп калган элезин хенертен сөктүп бадарда, суг саарыпкан чүве дег, шиңгейни-ле берген. Ооң чөрөмеленчек карты чер-чери-биле, тепсипкен чүве дег, «шыг-г-г!» кылдыр тыңай-нып арлып чоруп каан. Элдеп-чиктиг элезин көшке, үерлээн хем дег, сиңейнип, ийи кижиниң кырынга кээрге, бакка девидээннер. Көрбээни чок Сандак безин угааны албаарап калган, чооганы өрү кезек хараганныг кадыг черже дери-бузу шаагайны берген чүткүдүп-ле органнар.

– Аа, өршээ! Мындыг-даа чүве көрбээн мен, корга бер-дим, оглум!

– Элезинниң шиңлээринден кулаам түүңейни берди. Аа, богда! – деп, Шораан айыыл эрте бергенинге өөрүп чу-гаалаан.

Олар ам-на каттыржыпкан.

– Кончуумну-даа! Угааным чанып бар чыдары ол-дур. Элезин одунмаанда, эртежик аңаа чуңгулап болбас дээр чо-раан. Ээте, кончуумну, бурунгуларның чагыын утгуп бар чы-дар.

– Чүге ындыг чүвел, кырган-ачай?

– Ой, та, оглум. Хуурмак¹ чугаа ыйнаан. Агар элезин-ге аза бойлаар², айыылдыг дээр боор... Бо-даа болбаан чүве-дир. Моон соңгаар бээр келбеңер, оглум. Олчаң биле силер ийи багай чаш улус чораан болзуңарза, суг элезин көшкеге бастырып каар силер. Төвүт чуртунда элдеп коргунчуг эле-зинниг даг бар дээр чораан. Хенертен казыргылаан элезин агып бадарда, хөй чиңчилерни ооң белинге олчаан хөөп каапкан. Ол черде кижичи сөөгү ак сай. Сөөктер, шуурган бол-ганда, элезинче шымны-даа бээр; чамдыкта хүн дээп орда көөрге, сам ойнаан койгулар³ дег, хөй кижичи баштары, аксы-дижи шаарарган каттыржып хөглээн аг-шериг ышкаш, үнгүлөп кээр...

– Иий, чииртимин!

¹Хуурмак – меге, овуузун.

²Бойлаар – чыглыр, бөлдүнчүр.

³Койгу – бурган масказы (беш куу кижичи бажын хаваан долгандыр кадап алган масканы койгу дээр).

– Ол болза халап деп чүве-дир. Бо чоруувус дугайында кымга-даа ыыттапас сен.

– Чээ.

Ийи кадарчы аалга келгеш, агар элезин дугайында кымга-даа ак хар ашпааннар. Ол чорук өңүктөрнүң чажыды бооп арткан.

Шораан бойдустуң хуулгаазыннарын бүдүү иштинде кайгап чораан. «Агар-Элезин, Эдер-Куй – өртемчей тывызык-биле долу-дур оо! Бир эвес тывызык чок болза, кижиге чалгааранчыг ыйнаан. Чүгле эртем-биле оларның чажыттарын тайылбырлап болур. Дүрген-не школага өөрөнзе!»

Айтырыглар болгаш онаалгалар

 1. «Шораан» деп тоожунуң ийиги кезээнде караа көрбес оолдуң амыдыралчы туружунга, ооң салым-чаяанының улаштыр сайзыраарынга салдар чедирген маадырларның дугайында чугаадан кылыңар.

2. Шумбуу башкының кылып чораан ажылын канчаар үнелээр силер? Аас чогаалын чыып бижээн эртемденнер дугайында медээден кылыңар.

 3. Дараазында үзүндү Шораанның кандыг аажы-чаңын бадыткап турарыл: «*Карак чок кижиге канчап эртем чедип алырыл? Эртем чокта, эртен-даа караңгы дээр-дир. Ындында-ла караңгы кижиге, эртем чокта, улам берге ыйнаан. Чоп кончуг хоранныг чоор! Ачамның саазындан кезип берген чүжүктөрүн суйбап оргаш, дагыннаайн адыр. А, Б, В, Г, Д, Ж, З... Ам оларны эптей салып тургаш, сөстөн кожуп көрөйн: А В А Й*».

 4. Соруктуг деп кымыл? Оон өске кым деп ыраажылар, хөмейжилер билер силер?

5. Чаңгыс чер чурттугларыңар аразындан чечен-мерген, ыраажы, хөгжүмчү улус билер силер бе? Оларның дугайында медээлерден чыып бижир.

 6. Эдер-Куй, Агар-Элезин дугайында үзүндүлери аянынг номчуңар. Шээжи-биле өөрениңер.

7. Караа көрбес ыраажы Дембилдей дугайында үзүндүнү өске чоннарның литератураларында чогаалдар-биле деңнеңер.

 8. «Тываның тос эртинези» деп альбом-биле таныжыңар. Ук темага хамааржыр киноларны көрүңер.

 9. «Агар-Элезин, Эдер-Куй – өртемчей тывызык-биле долу-дур оо!..» деп темалыг чогаадыг азы дыңнадыгдан бижир. Тываның онзагай булуңнарының дугайында немей бижип болур силер.

Үшкү кезээ. Байырлыг, кырган-ачай!

Тайгага чайлап өөрөнгөн мал иштик черге шыдажыр эвес, ымыраа-сээкке мажыңайнып-ла эгелээр, сыңар чер тыппаан чүве дег, маңнажып туруп бээр.

– Чер баарлыг амытанның оозу чөп, эът дылдыг кижини ынчаар тудар болза, халак-тилээн төп, хилинчээн чугаалай бергей. Элезин дылдыг адыгуузунда чүү боор, «Курттуй бердим, кулугурлар, чүнү көрүп ор силер?» дээр харыктыг эвес, кудуруун содуңнадып чиде халчып турары бо ыйнаан – деп, Сандак бүдүү байдалды тодаргайлаан. – Чечек-чимис хадып турар сериин тайгаже үне бериңер, уругларым. Удавас сургуул тараар, Олчаңны ынчан ушкарып алгаш, чеде бээр мен.

– Изиг Шөгүрге канчап чайлаар сен, кырган-ачай?

– Бистиң бо каш малывыс маңаа пат өөрөнгөн, чылдың чайлаар болгаш тараа кадарар ажылым база бар. Ам канчаар, хүлээнгени күштүг, чортуп чайлаар мен ыйнаан, оглум.

– Тарааны чоп кадарар чүвел, кырган-ачай? Маңнажып чоруй баар мал-маган эвес.

– Ха-ха! Маңнажып чоруй барбазын барбас-ла харын. Ынчалза-даа ону чиир дээш, олче маңнажыр амытан кончуг хөй: хой-өшкү база мал, күске-күжүгөн, дуруяа куш – кайызын ол дээр! Хоятку салбайтып калбаска, дуруяаның чазыйы ана чүдөн дора, дош ышкаш чаагай тарааны узун думчуу-биле тө шаап кааптар.

Тоол шагда чаңгыс борбак үрезин бүдүн өртемчейни чемгерген чүве дээн. Чаа-дайын чаа төнгөн. Ада-чурт ашчутта берге үеде-дир, оглум. Ынчангаш хол куруг орары арын-нүүрге багай, ачаң канчап дерги сады кылып турардыр. Ол-бо арык-сумун кулактап, суггаржып-даа чыткай мен.

– Эмдик аътты өөредир, чаа этти чартталдырар. Кезек шенеп көрөм, акым – дээш, Багыр оглунуң бызаанчызын ирейге тутсупкан.

– Шак-ла ындыг. Чаа этти хөнүдөр деп чүве бар. Чугуң чор бе, каям, Шораан.

Өңнүктер өг хөлөгезинде Сандак ирейниң кылган чаа бызаанчызын магадаан органнар. Ооң өзээ саат өңнүг ак-сарыг дйт, а кыры шала хүреңзимээр пөш. Аът бажы болгаш ку-

лактары – кызыл-хүрөң хараган. Хылдары ак хар дег аът кудуруу – дыка-ла көрүштүг эт болган.

Чазының хылын чуктап чоруй, Сандак:

– Адыр, өгге бараалыңар. Изиг хүнде даштыгаа үн орта үнмес боор чүве – дээн.

Ол дөрге барып олурупкаш, бызаанчының хөөнүн бодунуң үнүнге чижеглей киирип алгаш, өгбелерниң хоочун ырын бадыра берген:

Бууарган Буураны,
Бугаланган Демир-Сугну,
Кажарган Буураны,
Кажааланган Демир-Сугну.

Хоюг болгаш шала шөйдүнчек аялга аяс даң хаязының Буура кырынга чоорту чырый бээрин, бедикке чеңгип¹ турган чуга булуттарны эртенги хүннүң херелдери алдыннаптарын чырык хөөнүг мажор² аяны-биле чуруп эгелээн. Аялга ынчаар-ла чоорту хоюп, Буураны алгап орда, ирей оожум чугаалап орган:

– Чаш богбаны-даа болза, көзүрүнге хан дүжүрбес дээш, чоорту мунуп өөредир, чаа бызаанчыны база-ла ындыг, теппиже-ле бедик үннерге албадап, кайы хамаанчок хирээлөп болбас, чоорту эдиктирер. «Ээзиниң эви-биле, ээгиниң доңу-биле» деп чүве бар. Бызаанчы база, дириг кижиниң сеткили ышкаш, дыңнангыр. Муңгак-даа аялганы кажан, каяа ойнаарын кижиги бодап чоруур. Аяс дээрден дораан-на динмиреп келбес. Баштай бүргээр, оон сидиреди кудуп кээр, че, оон-на кудук-чайык...

Сандак «Өскүс касты» хөлүндө шай аартап олар улустун тоону-биле, оон чоорту кударадыр ойнагылаан.

– Боду эдер эт-тир, оглум. Эгезинде черле ындыг, арай кыжыраң, чоорту хөнүгө бээр, дириг кижиниң үнү дег, ыяңгылап олар чүве апаар. Чүгле өйлээр сен! Бо хире ширилени берген ыяш каш-даа кижиги назынын көөр. Кырган кижиниң холунуң буянын кагбайн чор, оглум. Хөгжүм сээң чонче орууң болзун.

– Четтирдим, кырган-ачай! Эки ойнап өөренир мен. Ачай, бызаанчы кылып берген кырган-ачамга бир өшкүден берип көрүңерем.

¹Чеңгиш – ыңай-бээр көжүп турар.

²Мажор – хөгжүмгө хамаарышкан сөс, байырымныг дээн уткалыг.

– Ажырбас-ажырбас, оглум, белээм болгай аан.

– Эр хей! Шевер кижиниң холун черле актаар¹ апаар. Бурун чаңчыл ындыг-ла болгай.

– Че харын, арай деп саап ижер малдан ойталаарга кайын боор. Багай кадай амыраар ыйнаан.

Чайның башкы айының бир эки хүнүнде Чакыймаа шайының үстүн Буураже чажып турган. Ол хүн олар Чиңгеже көжүп үнүпкен. Аалдың улуг өгбези караа көзүлбес оолдуң бажын чыттап каан.

– Байырлыг, кырган-ачай!

Ийис анайлыг, инек дег эмиглерлиг дөңгүр ак өшкү кажаа иштинге эдип туруп калган.

Олчаңны ап чорааш, Сандак Чаа-Хөл өөреникчилеринге чагып орган:

– Бо күзүн маңаа караа көзүлбес оол өөренип келир эвеспе... Алыс боду өткүт угаанныг, шоваа эр. Човалаң эдилээн кижиге карак-кулак болуп дузалажып чоруңар, оолдарым. «Аскак кижиниң чанынга саа базар, селби кижиниң чанынга караан базып алгаш, чугаалаар» деп өгбелерниң чагы-дыр...

– Орукту баштай истээн кижиге бисти эдиртир сен, уруум. Оон башка мен кайнаар, кымче кирерин уттупкан мен.

– Ажырбас, ачай. Аъдывысты херим иштинге баглап кааш, директорнуң өрээлинге баар бис. Силерни үдеп киипкеш, коридорга манап турар мен.

– Кады киргеш, органың дээр, канчап билир, дуза бооруң. Дыка байысаар деп энир бодуң чугааладың чоп, Олчаң.

– Ынчан арай хөөредипкен мен. Кортпа-кортпа, Шораан, кижиге билбес чүве айтырбас чораан. Ынчан, шынап, Сынаа башкы турган, ол дыка шыңгы. Ам Хойлакаа башкы-ла болгай. Ол дыка эки-дир ийин. Чымчак.

– Кадыг-чымчаан канчап билир, көөр карактыг эвес. Баргаш, тудуп-суйбаар эвес.

Адашкылар каттыржыпкан. Шораан черле тывызык, девидексеп чораан сеткилин оюн-баштаа-биле оожуктуруп алган.

Багыр кедээр көөрге, Шанчы бажының шарланнары, «алдын-сарыг өңү-биле күстү баштай бис көрдүвүс» дишкен

¹Холун актаар – хөлезининге кандыг-бир чүве бээр.

ышкаш, чалбышталдыр хып турганнар. Челер-Ойнуң чүгениниң суглуун ол шыңгырт кылдыр шеле каапкан. Сериин сырын эстеңгирлеп, сеткил-сагышты сергеди үрүп келген.

Ыштыг өгден чырык школаже, оон улай ак ордуларже эртем сүрген караа көрбес оолдуң оруу ынчаар эгелээн. Ол орук карактыг кижиге безин каалама эвес. Каш катап шораан-берттиг, кадыр сынныг. Ону чүгле дадыккан турасорук болгаш изиг күзел шыдап эртер.

Азаның бичези кончуг дээн ышкаш, Олчаң алгыкышкызы кулак түүлээр, каттышкан анай-хурагандан дора хөй сургуулдуң ортузу-биле чара чүткүп чоруп орган. Шораанны чедип алган ачазы ооң соондан чыда калбазын кызып, дери төктү берген шошкуй аарак базып орган. Сыгыгларын шугумнар дег баскылап каан көк-көк костюмнарлыг, ак моюндуруктарлыг, кызыл галстуктарлыг, холдарында чечектер туткан ара-түмөн ажы-төлдүң өөрүшкүлүг арын-шырайын көөр эвес, Шораан, хаяларга хартыгадан оглун хопталаан хөй таан чиилээн ышкаш, ыт-шимээнниң ханаларга чаңгыланырын кайгап чораан. Даңгаар мындыг чүве болза, башкының чугаазын кижиге канчап дыңнаар?

– Карааң көр, язы! Мурнуңда кижини!

Уш-баш чок ону ужур таваргы дег тенекпейлерге хамаарыштыр улуг оолдарның шириин алгызын дыңнааш, ол харын чүгээр оожургап чораан. Сотпа дег улуг оолдар бичиилеринге болчур болза эки-дир. Ол мурнунга камгалал кылдыр көдүрүп алгаш чораан холдарын болчукчуларга ооргалангаш, ам-на салып бадырыпкан. Улуг оолдар кезек көксенген соонда, чазыыл чок шамагалар, ужарның шимээн-дааштыг агымының оожум ээремге келгеш, намдай бээри дег, шыпшыңна барганнар: «Ой, оолдар, караа чок кижиге-дир. Күш-ш!..»

«Ш» деп үнге сымыранышкыннар, дүктүг-арылар ыды ышкаш, кулакка анчыы сүргей чаңгыланып чорупкан. Ими-леме карактарның олче шивегейлеп турганын Шораан энде-вээн. «Кончуг саңгапайларны! Мени кайгап турарлары олдур. Аастарын бөөшкүннепкен чүве дег, шимээн бардылар. Согур кижиге көрбээн болгай аан, болар».

– Оо, адашкылар, экии! Шумбуу башкының чугаалап оорар оглу бо ышкажыл. Адың кым ийик моң?

– Шораан.

– Харың кажыл?

– Он ийи.

– Ол-даа ажырбас. Архангельск чурттуг Михаил Ломоносов, ашак диртип кыжыртып турза-даа, хамык байларның кырынга үнгеш, орус чуртунуң улуг эртемдени болган. Назында барымдаа чок, кол-ла чүве – чүткүлдүг өөренирде.

– Шыдаар-ла шаам-биле чүткүүр мен, башкы.

– Кашка чедир санап шыдаар сен?

– Муңга чедир чайлыг мен.

– Казыыр, кадарынга кандыг сен?

– Муңнуң иштинге муңгарлыр чүү деп.

– Па, ынчаарга бир класска олурган херээң бар бе!

– Олчаңның билир чүвезин чайны өттүр дооза өөренип алдым.

– Хирезин көрүп тургаш, ийи классче-даа шилчидипкей. Бо бижикти алгаш, оглуңарны интернатка чыттырып каңар, эш. Дыка сагыш човаваңар, ажырбас. Башкылар аңаа онза кичээнгейни көргүзөр апаар. Ол дугайында бодум-даа хайгаарап көөр мен.

Чолдуң оруу – човалаңның ызы

Шораан, мени буруудатпайн көр. Чогаалымга «согур» деп сөстү ажыглаар дээш, дыка-ла дидинмейн келдим. Ол сөс хөлүн эрттир кадыг азы кандай ышкаш сагындырар. Ам бодап олурарымга, бистиң өгбелеривис чүвени чиге-ле чарт сөглээринден арай сестир: өлгөн дээрде, «бурганнаан» азы «кызыл дустан», улуг кижилерни хүндүлээринден ойзукыйзы шолалаар, согур деп човалаңны кээргээнинден «караа багай» азы «караа көзүлбес» деп чымчадырын кызыдар улус бооп-тур. Ынчангаш селби кижиниң чанынга караан базып алгаш, чугаалаар, аскак кижиниң чанынга саа базар деп мерген угаадыгның үнүп келген ужуру-даа ол.

Баштай ушкан эжин шоотпас деп чүве бар. Аскак кижиниң чанынга буттуг-ла мен дээш маңнап ыңай боор болза, оон эпчок чүве кайда боор. Өгбелерниң үлегер чугаазындан алгаш көөрге, кол-ла чүве кижиниң мага-бодунуң четпезинде эвес, хамык ужур угаан-бодал культуразында болгаш мөзүшынарында-дыр.

Хөй чондан шала хоорук, шөлээн өзүп орган элээди өңнүүм, сени ниити чуртталга чери – интернатка эккеп каг-

дым. Ында кандыг-даа аажы-чаңныг кижиге бар. «Чыланнын шокары даштында, кижинин шокары иштинде». Бо үлегернин омур-хевирлиг дээжи колдуунда карактыг кижилерге чедингир болза-даа, сен кижилернин агын-даа, каразын-даа чоорту биле бээр сен.

Коңганың үнү – эртемче кыйгырган чаа үениң кыйгызыдыр. Ол – чолдуң оруу. Аңаа удур шаптараазынар туруп келзе, черле ундарава. «Эргээ өөрөнмейн, бергээ өөрөн» деп, Сандак ирейниң чагыын утпа.

Аваң сени чүгө Шораан деп адааныл! Сээң салым-чолуң шораан-бертиг, аңаа муңгарылба, оглум, эр кижиге кандыг-даа кадыг-бергени шыдап эртер деп элдээрткени ол эвес ыйнаан.

Че, ам кирилдем соксазын, тоожумну уламчылаайн.

Олчаңмаа акызын чедип алгаш, эжик чоогунда ийи дугаар одуругда партага аппарып олуртуп каан.

– Соңга чоогунга олурарга, өске шимээн кичээнгей чардыктырар, артында хөй сургуулдуң быт-шимээни башкының чугаазын дыңналдырбас, хана эдерип үнер-киреринде-даа эптиг, бо-ла дээр боор, акый.

Шораан, дуңмазы «акый» дээрин бодаарга, чоогунда өске кижиге чок-тур деп билген. Улус аразынга болза ол ынча дивес, акызы дуңмазындан бичии класска боорга, чованчыг деп чүвени Олчаң эки билир.

– Партага олурарга, магалыын аа, эниим. Эптиин! Хоюун! Чүгле көөр болгаш бижиир турган болза...

Шораан улуг тынган. Олчаң ону эскерип кааш, куюлдурган:

– Бир класска-даа үр болбас боор сен. Директор башкы кезек када хиреңни көрүп тургаш, өрү классче шилчидер бис диди чоп. Башкының айтырыгларын сүрээдевейн, бодамчалыг эки харыылап тур.

Коңга эдипкен. Сентябрьның аяс хүнүн өттүр хүлернин арыг үнү «кың-кың» кыннып, кара сугларның болгаш сарыг бүрүнүң бышкан шынарын чарлаксаан чүве дег, шартылааның хөгжүмүн дуй базып, школа девискээринге ыяңгылыг тарап турган.

Резин улдуңнары дыгырткайнып турар чаа идиктерлиг оолдар, уруглар классче сөктүп кирипкеннер. Ажык эжиктен эзиннелген агаар-биле хөй кижинин тыныжы ооң арнын

изиңнедир үрүп келген. Согур оол бир чеже бодундан човааны ол ийикпе, чүс-чүс карак ону шивегейлеп келген ышкаш боорга, бүгү боду изиргени берип-тир. Эжик ажыттынып орда, ооң артында бир-ле оол бар-ла шаа-биле «Ш» деп үжүккө үнүн дыңзыды аарак сымыранган:

– Башкы келди, туруңар!

Сургуулдар, хойган торлаа дег, дүрт кылдыр тура халышкан. Шораан база туруп келген.

– Эки-и, оолдар! Олуруп алыңар.

Башкының үнү дыка чымчак, барык-ла ие кижиниң бодунуң төлүн чассытканы дег, эвилең дыңналган. Шораанның девидээнинден кирижелген нервилери ам-на салдынып, ооң мурнунда тараа хоорган изиг пашты оттан эзипкен чүве дег, дериткенинден мойнунга чыпшына берген хөйлөңи хенертен соолаш кылдыр адырлы берген.

Журналда даңзы ёзугаар кыйгырып орташ, кижини бүрүзүн тургузуп, танышканының соонда, башкы самбырага үжүктөрүн бижээш, оларны кыдырааштын шугумун барымдаалап тыртарын таваар айтып турган. Ол чамдык өөреникчилерниң чанынга барып, демир-үжүктү шын тударын безин көргүзөр болган.

Башкы Шораанның чанынга чедип келгеш көөрге, ол самбырада үжүктөрүн парта кырында картондан оюп каан үжүктөр-биле ол-ла чурум ёзугаар чыскаай салып орган. Согур оол бодунуң аргазы-биле кичээлдеп органын көргөш, башкының чүрээ шимирт дээн. Аңаа канчаар дуза кадарын билбейн, башкы кезек алаңзый берген турган.

Караа көзүлбес кижиден кандыг-ла айтырыг салыр ирги дээш, бүгү класс база шимээн барган. Хензиг када үзүктөлгөн ыржымны чүгле соңга шилинде муңгашталган ымырааның ыды үзе кирипкен.

Башкы эпчоксуна бергеш:

– Сеңээ бо үжүктөрүн кым кылып берди? – деп айтырган.

– Ачам оюп берди. Үжен алды үжүктөрүн холум-биле таныыр мен. Чугаалаан-на сөстериңерни бо үжүктөр-биле кожуп шыдаар мен, башкы.

– Ынчаарга эки-дир, Шораан. «Бөгүн сентябрь бир» деп домакты кожуп көрөм.

Согур оол сумказындан кассаны ужулгаш, чада салган соонда, ооң карманнарынга үжүктөрни суккулааш, домакты кожа каапкан.

Бүгү класстың кичээнгейи база катап ында барган.

– Ынчаарга кашка чедир санап билир сен, Шораан?

– Муңга. Оон-даа ыңай. Үлээр, көвүдедиринге хирелиг дээрден башка, кадар, казыырынга шору мен, башкы.

– Ынчаарга бир класска үе чидирип олурган херээң бар деп бе. Комиссиядан тургускаш, өрү классче шилчидерин бо-дап көөр бис. Ачаң чүнү кылып турарыл?

– Дерги садыы кылып турар, авам дасык¹ даргазы.

– Эрте-биллигиг өг-бүле-дир. Оларның салдары бол-байн. Кичээл сөөлүндө чугаалажыр бис аа.

Коңга эдипкен. Олчаң бодунуң клазындан бир оол эдер-тип эккелгеш, чугаалаан:

– Таныжып алыңар. Интернатка кады чурттаар эжиң-дир бо, Шораан.

– Мени Шораан дээр.

– Мени Кечил дээр. Холуң кай. Өңүктөр болур бис. Менден четтиниң ал, үнгеш кээли.

– Олчаң, сен чорувут, эниим. Кечил эжим мени кезек четсин. Эй, аал, бо шамагалардан дыка улуг-дур мен бе? – деп, ол ооң кулаанче ээге аарак сымыранган. Кечил чаа эжи-ниң өде-чара, шоваазын ооң бир-ле дугаар чаңнай каапкан аажызындан эскерип кааш, өөрээн: «Мындыг эр-биле өңүк-тежиң болбайн канчаар».

– Сээң эктиңге-даа четпес думаа-халаңнар-дыр, аал. Коң-га эдипти, клазыңга аппарып каайн че.

Өөредилгениң чымыжы ширтек сыраан азы чүң ээрген херээжен улустуң ижи-биле дөмейзимээр болза-даа, бир-ле элдеп сөглеттинмес таалалдыг болган: кезек-кезек чүгле демир-үжүк тыылаар, ында-кайда думчуктар дагжаар. Шак ол ыржым доктаай дүжер аразында, демги соңга шилинде ымырааның ыылаары дыка тода дыңналып кээр.

Ак саазыңга көк будуктуң изээн угулзаларын көрбес-даа болза, Шораан кижиле чугаалажыр үжүктөрни танып алыр дээш, бүгү-ле күжүн үндүрүп, бижиттиниң орган ко-

¹Дасык – 1930–1940 чылдар үезинде херээженнер чөвүлелин ынчаар адаар турган.

жаларының кызымаан магадаан. Эртем чедип алыр дээнде, кым-даа ындыг-ла болбайн.

Коңга база катап чапсарны чарлапкан. Ол мурнунда партаның эриинден туттунуп чорааш, дашкаар үнер дээш көөр эвес, хөөкүй, аңаа турган будук шилин чууп бадырып-тыр.

Бичии Шеңнениң дерин төп оргаш, бижип алган үжүктөрүн көк будук хөмө-ле барган.

Хайыраан кыдырааш!

Ак кыдыраажы будук борашкаш, көзүлбейн баарга, Шеңнениң сагыжы караңгылаш-ла дээн. Ол хомудааш, мөөрей берген:

– Карааң согур кижин сен бе!

Шораан баштайгы согугну ынчаар алган. Борбак шилге холунуң дээпкенин, шала кырынче ооң кыңгырткайндыр чуглу бергенин, оон төгүлгөн суук чүүлдүң бодунуң холунга соолаш дээнин билген-даа болза, Шораан Шеңнениң хомудаанын четче билбээн. Ынчанмайын канчаар, ол хөөкүй бодунуң үүлгедииниң кол-ла ялазы ак саазында дээрзин көөр эвес. А Шеңне болза арыг, чараш кыдыраажын будукка былчапкан дээш, ол шагда кончуг ховар будуунуң шили бусту бергени дээш хомудаан болгай. Күжүрнүң кылыын ооң дүгдүне берген хаваандан, чаштар долган караандан көргөн болза, Шораан буруузуна бербейн. Хамык-ла ужур ону көрбээниңден база согур деп сөглеткенинге, арнынче чиге шаштырыпкан чүве дег, ол хомудай берген.

Шораан кедип чорааны кара карааның шилин ушта соккаш, буду-биле чуура тепсепкен:

– Ийе, согур кижин мен! Көрүп алыңар!

Ооң карактары алараш дээн. Ол ийи холу-биле арнын дуй туттунупкаш, ыглай берген... Будукка борашкан кыдыраашты хараадап турган Шеңнениң «аарыкчылары» ам-на Шораанның талазында келгеннер:

– Ыглава че, акый. Шеңне сени билбээн-дир.

– Сени көрбөс кижин деп билбедим, акый, буруулуг болдум.

Шеңнениң үнү сириңейнип, шын-на сеткили-биле акымайлап чаннып турганын билип кааш, Шораан ам-на: «Бичии «шамагалар» аразында улуг кижин мөөрөп турар кончуумну» деп бодундан човай хона бергеш, ыглавайн барган.

– Мээң кыдырааштарымны ап ал, эниим. Мен дөмей-ле аңаа чүве бжиир эвес мен.

Шораан хеден сумказындан элээн каш кыдыраашты ужулгаш, Шеңнеге берип каан. Ол эпчоксуна-эпчоксуна бирээни алгаш, өскелерин Шораанның сумказынче дедир суп берген.

– Чемненир өй чеде берип-тир, сени столоваяга чедирип каайн, акый.

Шеңне Шораанны чедип алгаш, столоваяже углапкан. Чолдуң оруу ынчаар човалаңның ызы-биле эгелээн.

Айтырыглар болгаш онаалгалар

 1. Сандак ирейниң Шораанга чагыгларын сактып көрүңер. «*Бызаанчы база, дириг кижиниң сеткили ышкаш, дыңнангыр*» дээн сөстөрниң утказын канчаар билдиңер?

2. Шораанның школага чедип келгениниң дугайында үзүндү-нүң психологтуг байдалын тодарадып, уран-чечен номчуңар.

3. «*Селби кижиниң чанынга караан базып алгаш, чугаалаар, аскак кижиниң чанынга саа базар*» деп мерген угаадыгның утказын канчаар билип турарыңарны тайылбырлаңар.

 4. «Чолдуң оруу ынчаар човалаңның ызы-биле эгелээн» деп чогаадыг бжииринге тааржыр сөзүглелдерни ушта бжиңер.

 5. «Слепой музыкант» деп чогаалдың автору кымыл, өөрөнгөн чогаалыңар-биле харылзаазын тодарадыңар.

Чогаалдың утказынга хамаарышкан ниити айтырыглар болгаш онаалгалар

 1. «Шораан» деп тоожунуң темазын, идеязын тодарадыңар.

2. Чогаалдың кол маадыры Шораанның долу омур-хевириң тургузуңар.

 3. Кол маадырның прототивин тодараткаш, кымыл ол дээрзин сайгарып чугаалажыңар.

4. Композитор Солаан Базыр-оолдуң чогаадыкчы ажылының дугайында дыңнадыгдан бжиңер.

5. Чогаалчы Черлиг-оол Кууларның кандыг чогаалдарын билир силер?

 6. Солаан Базыр-оолдуң бижээн ырларының даңзызын тургузуп, аялгаларын сонуургап дыңнаңар.

 7. «Эргээ өөрөнмейн, бергээ өөрөн» деп темага чогаадыгдан бжиңер.

Көк-оол Допуевич
ЧАМЫЯҢ
(1931–2004)

ХАНЫ ДАЗЫЛ

Суурнуң төп кудумчузунда эң улуг, эң чараш бажың онза шиник көстүп турган. Соңгалары улуг-улуг, ханалары бедик-бедик. Черге демирлерден каңнап кылган угулзалыг улуг эжиин, манза херимин дээр-биле өңнөш кылдыр будуп каан. Эжик бажында Хөй-Терек ортумак школазының адреси шил хоо өттүр кылаңайнып турган.

Улуг эжиктин кыйыында, хаай идиптерге, боду-ла сенчилени бээр бичии эжиктен каткы-хөглүг уруглар бөлүк-бөлүү-биле шуужуп үнүп турганнар. Туткан сумкалары кижик-кижиниң хирези-биле улуг-бичелиг. Хөй кезиниң күскү тоннарының хөрөктери ажык. Оон кызыл галстуктар чайнап, кыс уругларның чаштарында кожаалары чылыг бөртчү-гештер адаандан өң-бүрү хөлбеңейнип чоргулаан.

Школаны алгыдыр тудуп, чаа дериглер-биле четчелээнден бээр элээн үе эрте берген. Ынчаардагы директорну район төвүнчө бедик албан-дужаалга депшиде берген чүве-дир. Чаа директор дораан тышты берген. Кожазы директорлар аңаа душкаш: «Чолдуг үрөн-дир сен, чаг иштинде бүүрек дег, эгелеп тур сен. Бистер чарык деспиден эгелээн болгай бис» — дижип, илейтир-ле адааргалын сөглөп турганнар.

Шынап-ла, эрги директор школада бар эки чүүл бүрүзүңгө угаан, дерин сиңирген кижик дээрзин билбес кижик ховар. Ооң үезинде школа кабинеттиг башкылаашкынче шилчип, ажылы шулуудаан. Ооң сурап тыпкан дериг-херексели, ажылының бай дуржулгазы балалбас ис бооп артып калган. Ол истиң тода соргаа бо башкылар өрээлинде безин көстүп турган: дөрүндө өңнүг телевизорлуг, көрүнчүктелип турар хүрең шкафтар, столдар, чымчак сандайлар салгылаан делгем, чырык өрээл. Ханаларда шимелде безин барык-ла

олчаан. Ындыг болур-даа ужурлуг. Амыдыралдың дүрүмү ышкажыл. Кандыг-даа салгал өгбелеринден өңчүнү алып, ону арбыдадыр, сайзырадыр хүлээлгелиг.

Чүгле ажилдаары артып турган. Амыдырал соксаш дивес болгай. Ажыл база-ла ындыг. Ынчаарга бо школада ажыл чогуу канчаар чоруп турарыл?

Бүгү дерии бүрүн-бүдүн өрээлде башкылар чөвүлели чыгылып, бирги улдуннуң түңнелин чугаалажып турган. Өзек айтырыглар удавайн башкарлы бергилээн. Өөредилге эргелекчизи Нина Михайловна допчу харыызын доозары билек, директор сөс алган.

«Чаг иштинде бүүрек дег» эгелээн директор Бады Хоюг-оолович ортумак шилгедек сынныг, хоюг хүрең шырайлыг, бедик, долу мага-боттуг, дөртөн чоокшулай берген күдер кижичүве-дир. Ол Нина Михайловнаның өөредилге-кижизидилгелиг ажылга берген үнелелинге катчып, кылдынган чүүлдерни немей санагылап, чугаазын эгелээн.

Өрээлдин бир ханазын дургаар салган чымчак сандайларда кезек башкылар директорнуң чугаазын аажок кулак салып дыңнаан органнар. Оларның аразында ортумак сынныг, бажының хүрең дүктери кидин көгерип орап, делгем хаваанда сыгыглар сомазы арбыдап келгилээн, терең кирбиктиг, саргылзымаар карактарлыг кижичүве блокнотунга демдеглел кылып орган. Ону Алексей Тоорукович дээр. Ооң Агар-оол деп фамилиязын дорт адап орган кижичүве бо школада эвес, бо Хөй-Терек суурда, бо районда ховар-ла боор. Черле ынчаш, башкыларны фамилиязы-биле адаар дээрге, чүге-ле ийик, ааска эптешпес, дыл ээлбес. Чок-ла болза «башкы» деп сөстү кожуп адаар. Шаг шаандан кандыг-даа улус эргим, чоок кижизиниң адын адаардан эрткеш, удур көрүп, улуг ыттап безин дидинмес чораан. Ооң-на салдары бооп чадавас. Ынчанмайн канчаар, кижиниң эки башкызы ада-иези-биле дөмей-ле болгай. Чамдык оолдар, уруглар күзүн школага келген дараазында эскет чок кадында башкыларын база «авай» азы «ачай» деп салчай адаптарын Алексей Тоорукович чеже-даа дыңнаан, чеже-даа чаптаан кижичүве-дир. Башкы өөреникчизинге ол хире чоок болбаан шаанда, бүгү назыда чүгле башкы ат кадагалап артып каар деп ол билип чоруур.

Бады Хоюг-оолович чугаазынга четпестерниң үнген чылдагаанын шын эскерип, оларны чайладыр аргаларны тып, сорулгаларны идип үндүрүп тура-ла, бодунга дээй бээр хире

чамдык четпестерни хоюглап, долганьп, оюп, дидим шүгүмчүлөл кылганнарга бирде кадалып, бирде сезиг ап, ойда дүжүп каап турган. «Кижиниң кошкак талазы дылындан дыңналы бээр, хөңнүндөн көстү бээр чүве дээн. Аьдың өскээр аскымнай берди ышкаш» деп, Алексей Тоорукович, директорунуң чүнү чугаалап турарын кымдан-даа артык билир болгаш, хараадап боданган. Башкы намдары үжен чылдың нүүрүн көрүп келгиже, чеже илеткелдер дыңнап, номчуп, ында чеже бодалдарны деңзилеп, бодунуу-биле сайгара бодап, ооң-биле үүле-херээн нүүртеп, башкарбаан кижидеп. Ынчангаш ооң алыста оожум бүдүжү дүрген түңнел кыла кааптарындан оваартып келчикпе, бо хуралга санал бээр деп бодаваан-даа кижиде чүве-дир, дораан тура халып, дорт удурланып үнеринден база чигзинип орган. Удуртулганың ат-алдары кезээде турар болгаш ону камнаар ужурлуг. Ам удаада Алексей Тоорукович ынчаар бодап, бодун туттунуп ап орган.

– Үндезин айтырыглар шиитпирлеттине берди. Ам чогуум хоомай эвес. Ынчалза-даа колдуунда чүгле бадылаары арткан бир айтырыг бар – дээш, Бады Хоюг-оолович чугаазын дооскан дораан, бирде билээнде шагынче кайгап, бирде өөредилге эргелекчизинче айтырган шинчилиг көрө каап чугаалаан.

– Баштай черле чугаалажып көрзе эки боор. Чүгле оон соонда бадылаар – деп, Нина Михайловна буу-хаалаарынга хөөн чок чаңы-биле директорну чазамыктай тыртып каан.

– Айтырыгның ужурү мындыг чүве бо, эштер – деп, директор база шагынче көрүп, далаш уламчылаан: – Нина Михайловна бистер бо айтырыгга хамаарыштыр чаңгыс хөөнүг улус бис. 6«а»-да Пар-оол Эрендиктиң энир чылдан бээр үүлгедиглери бажын ашкан кижидир. Бо чылын баштайгы улдуң дургузунда безин чеже оор кылып, арагалап, таакпылап, шош үүлгедип келди – билген, көргөн силер. Аңаа удур кандыг хемчеглер алдынмаан дээр! База бажын ашкан чүве-ле болгай. Херек ам шагдаага четти. Пар-оолду школадан үндүргөш, тускай школаже шилчидер деп санал бар. Үндезин кылдыр хуралдың протоколундан ушта бижилге херек – ол-ла...

– Шын-дыр – деп, бир чоон үн дунук дыңналган.

– Катчыр-дыр бис – деп, ийи чиңге үн база немешкен.

Бир-ле кижиде аар улуг тынган. Өрээл ишти ыржым-на барган.

– Пар-оолду пионерден үндүрбээн-не болгай бис – деп, вожатыйның үнү дыңналган. – Ужурун эки билбес кижидир мен. Ынчаарга ажырбас-ла чүве ыйнаан.

– Ажырбас-ажырбас – деп, Бады Хоюг-оолович бир холун карбаш кылган. – Ооң баар школазында пионерлер чок эвес. Оон аңгыда, ооң өг-бүледе байдалын база көрүп турар чүве. Долу күрүне хандырылгазынга баар, амырай бээр болгай. Че, эштер, бадылаар бис бе? – деп, директор айтырып бар чорда, бир чидиг үн ону үзе шаапкан:

– Дөрт чүс өөреникчини өөредип, кижизидип тур бис. Чаңгыс өөреникчиге канчап дыынмайн турарывыс ол? Ынчаарывыска, таарышпас, эштер. Мен бодаарымга, харын-даа ыянчыг чүве-дир.

– Таптыг бодап көрүңерем, башкылар – деп, 6 «а» класстың удуртукчусу Шевер Чудай-оолович Хүрбелдей тура халып келген. – Школада чаңгыс Пар-оол чурум үреп, багай өөренип турар эвес. Ындыгларга бисте чаңгыс эвес башкы кылыын дамдыктап келди. Пар-оол дээрге ужурунда сеске өөренир кижидир. Ийи чыл катап олурган. Өскелерге чүгле ооң багай салдары чедип турар дээр мен. Ону ап каапсывыска, бүгү дөрт чүс өөреникчивиске чүгле экини күзээнвис ол болур. Опчоктарга кеземче болзун...

Алексей Тоорукович блокнодун хаай идипкеш, демир хыралыг көстүүн уштуп, карманнааш, саргыл карактары-биле бир-ле чугула чүве дилээнзиг, бирде олурганнарны когзу көрүп, бирде дээвиірже кайгап, көзүлдүр-ле хөлзей берген. Ол хөрээн ажыда чөдүрө каапкан. Кыйыында ханада чөлеп кааны холга эптештир улчугуп калган ыргак тудалыг, сарыг дая уннуг даянгыжын туткаш, арай дүрген туруп келген. Даянгыжының пөдүлээлиг ужун шалага пет кылдыр үстүргеш, оң холунуң кырынга бүгү деңзизи-биле көдүрлүп алгаш, оожум чугаалаан:

– Пар-оолду ынчанмайн көрээли, эштер. Оол-биле орта ажыл чоруткан бис бе? Хамыктың мурнунда мону саназа эки боор. «Эр кижиниң ырмазы үш» деп чугаа база бар болгай. Хуумда оон дыка бергезинмейн турар мен. Чергелешкек класс-тыр, мээң 6 «б»-же шилчидип көрзүңерзе чүл? Ол база кеземчениң бир хевири-дир. Бирээде, ол, ийиде, чүл дээрге...

– Алексей Тоорукович! – деп, 6 «а»-ның удуртукчусу шуут-ла үзе кирипкен. – Каттыныгларның оруннарын солаанындан түң өскерлир бе? Бора бүдүн айтырыг-дыр, харыылай кааптыңарам.

Алексей Тоорукович шок дүжүп, директорже көрүнгөн. Хурал хүндүткевейн, аас доза хап орган кижини эскерзин кылдыр бодаан. Чок, директор чүнү-даа ыттаваан.

– Айтырыгыңарны ажыл-биле харыылаар апаар, Шевер Чудай-оолович. Амыдыралды чүгле сан эртеминге деңней бээривиске, таарышпас болдур эвеспе. Кедизи барып түң өскерли берген дижик, чүнү чугаалаар силер? Оол-биле, ооң ада-иези-биле тодаргай ажылдап тургаш, көөр херек...

– Ийет, ыңар, тодаргай ажыл чорутпаан деп мындыг силер ыйнаан – деп, Хүрбелдей база доза каккан. – Ынчап көзүлдүр-ле кижиниң күжүн, дерин довурак алдынче хөмө теп кайын болур чүвөл?!

Директор демир-үжүү-биле столду соктай каапкаш, чугаалаан:

– Оожум-оожум, башкылар! Ажыл чоруп-ла келген болгай, Алексей Тоорукович. Маңаа, Пар-оолга хамаарыштыр, школа баштаар чери безин холун хавартып алган дизе, меге эвес боор.

– Кижизидилге херээнге ажылдың санын эвес, дээштиин, сыныш чогуң көөр – деп, Алексей Тоорукович белең салдыгар хире эвес болган. – Берге өөреникчиниң психологиязын шын билип, чөп башкаар, ооң кандыг салдарга алзып, кижизидикчиге канчаар, чүү дээш чөрүжүп турарын эдер херек. Кижизидилге ажылының шынарын, түңнелин дораанна карак-биле көрүп, хол-биле суйбаары берге, ынчалза-даа бир-тээ ажыл чоруп турган болганда, түңнели турар ужурлуг. Бөгүн бис кандыг түңнелди көрүп тур бис? Чок-тур. Бо дээш хамыктың мурнунда Шевер Чудай-ооловичини буруудадыр херек. Пар-оолду эде кижизидеринге чогуң кандыг бергелерге үзүп турар бис, тодаравады. Оолду мээң клазымче шилчидеринерни дилеп турар ужурум ында.

Башкының дидим санал көдүрүп оарын билип, Нина Михайловна дораан тура халаан:

– Алексей Тооруковичиге бүзүрепсивиссе, черле чазыг болбас боор, эштер – деп, өөредилге эргелекчизи дидим чугаалап эгелээн. – Ооң байлак дуржулгазынга, чүткүлүңге, туруштууңга бүзүрөп-даа келген бис. Ылаңгыя чогаадыкчы, тывынгыр чорук – ооң онзагай шынарларының бирээзи болгай. Ооң 6 «б» клазын көрүңерем. Володя Сарыгбайны эрткен чылын-на «берге» өөреникчилер даңзызындан ушта бижидивис. Ол чүгле башкының билдилег күженишкениниң ачызы деп шупту бүзүрөөн бис.

4. Чогаалда кирген «Кандыг-даа салгал өгбелеринден өнчүнү алып, ону арбыдадыр, сайзырадыр хүлээлгелиг» деп сөстөрнү тып-каш, оларның утказынга, чижектер-биле бадыткап тургаш, делге-реңгей тайылбырдан бериңер.

5. «Тускай школа». Кандыг школаны ыңча дээрил?

 6. «Алексей Тоорукович – ёзулуг башкы?» деп темага ажык чугаадан кылыңар. Ук чугаага сайгарар айтырыгларны сөзүглелден алгаш, бот-тускайлаң шынзыдыңар.

7. Чогаалда башкыларның овор-хевири дараазында таблицага дүүштүр тургузуп, амыдыралчы чугаадан кылыңар.

Башкының ады	Даштыкы овор-хевири	Иштики сагыш-сеткили

 8. «Берге өөреникчи...», «Бодувус кандыг бис?» деп айтырыгга бот-сайгарылгалыг, бот-шүгүмчүлелдиг чугаадан бериңер.

2

...Алексей Тоорукович бо черге, колхоз фермазының ийи класстыг эге школазы турда-ла, башкылап келген. Ынчан сууржугашты Чаңгыс-Терек деп адап турган. Шынап-ла, төп кудумчунуң кыйыыңга хожотку дег чаңгыс чодур терек турган. Башкылап келген чылында-ла өөреникчилери-биле чаңгыс терекке кожа теректер олуртуп эгелээн. Беш чыл эр-тип чорбуже, бүдүн суур кара-ногаан теректер одуруглары-биле хаажыланы берген. Мону улуг улус база деткээни чугаажок. Өөреникчилерниң саналы-биле ферма суурун Хөй-Терек деп эде адаан, ферма удавайн сес чыл школалыг салбыр төвү апарган. Он чыл эрткен. Хөй-Терек ортумак школазы совхоз төвү болу берген.

Суурнуң кижилери чүгле сан эвес, шынар талазы-биле база өзүп орган. Алексей Тоорукович бот-өөредилге-биле дээди эртемни чедип алган. Өөреникчилеринден республикада сураглыг кижилер-даа бар апарган, ыңчалза-даа совхозунда хөйү арткан.

Кижини бүрүзүнүң чуртталгазы тускай төөгүлүг. Бир эвес Алексей Тооруковичини ап көөр болза, бөгүн кадык, байлак

чурттап олулар. «Чону – чоорган, хөйү – хөйлең» чүве дээн, ооң салдары турбайн канчаар. Ындыг-даа бол, кым-даа хүн-нүң-не орук олчазынга таваржып турбас. Бо назында Агар-оолдуң оруун кандыг-кандыг түрегдел, муңгаралдар доспаан дээрил.

Оон бээр мугур чээрби беш чыл эрткен. Агар-оол кижилер ышкаш төрөөннерлиг, өг-бүлелиг, дун уруглуг чурттап турган. Уруу үш айлыг. Кадайы клуб эргелекчизи. Авазы ынчан-на алданнапкан, ол хиреде чиик, каң кадык, сөөгү быжыг кижилер болган. Ол уругларының уруун ап, хирге-чамга дээртпейн өстүрүп орган.

Сууржулганың баштайгы чылдары. Башкының үшкү классчыларының ада-иелериниң хөй кезии кыштагларынга олургулаан. Ооң клазынга интернатка, класска-даа бо-ла доюлдура берген турар ийи опчок оол турган. Бирээзин көрүп турарга, чалгаазы-биле чер албас, бирээзи туразы улуг, хедер чаңныг. Чалгаа оолга «ийилер» салгаш турупкан.

Бир кежээ удудар дээш интернатка кээрге, ийи оглу чок болган. Башкының чүрээ чымырт-ла дээн. Даштын тос тостуң соогу чыккыңайнып турар дээрзи сагыжынга ам кире дүшкен. Буу-хаа аът ачылап, ферма эргелекчизинге дыңнадып, дуза дилеп турбуже, имир дүжүп келген. Чаяан бооп, эки аът таварышкан. Орук дургаар бичии истер кыры-биле челзип-ле орган. Улуг орукка каттышкаш, истер балалы берген. Бирде шанак азы боттаң аъттыг улус изи, чамдыкта хой шыыры таваржыр. Чоокта кыштагларның улузу база дилеп үнген. Агар-оол чүгле орукту эвес, чоога, ыйгыл бүрүзүн кезий маңнадып, оолдарны адап, кыйгырып, кайда-ла кара бараан көстү-дүр, шаап чедип-ле кээр – хараган азы хая болур. Соокту ол эскербейн чораан. Буттары шылаан ышкаш болган. Мөгүдээн кижилер сапыктыг аъттаныпкан болган. Суурда бажыңнар аразы дег чүве кайда боор.

Узун даң адар чоокшулап келген. Суурдан-даа, кыштаглардан-даа дилеп үнген улус даг-дашты бир кылган, хилег-ле чоруп турган. Бир аалдың коданчы ыттары кажаазын ээрип турар болган. Кажаа иштин чырыда берзе-ле, ийи оол хой аразындан бо туруп келгеннер. Ам бир кезек кижилер башкыны дилеп эгелээн. Аъдын тургузур мунгаш, чедип алган, каш баскаш-ла, чүм харже доңгая дүжүп чораан кижилер, даң адып орда, тып алганнар. Суурга маң-биле эккелген.

Бутка эптештир доңуп калган сапыктарны чара кезип тургаш, ужулган.

Агар-оол эмнелгеге ийи ай болган. Буттуң бирээзин кезип эмнээн. Ажылдап эгелей бергеш, колдуктаажын өш-биле каапкан. Аарышкылыг-даа бол, аскаан чажырап бодаан. Хоржок болган.

Бир холун көдүрө каап кылаштаар, чандажы аажок. Качыгдалга канчап таварышканын мынчага дээр оон айтырганнар ховар-ла боор. Улус билир турган-дыр. Айтыра-даа берзе, «чазыгның хайы-дыр» деп допчу харыы бээр турган...

Айтырыглар болгаш онаалгалар

 1. Чогаалда болуушкуннарның үезин тодарадыңар.

2. Эгеде «*Сууржулганың баштайгы чылдары*» деп домак бар. «Сууржулга» деп сөстүң утказын канчаар тайылбырлаар силер? Ол сөс Тывага болган кандыг чугула болуушкун-биле холбашканыл? Силерниң төрүттүнгөн сууруңар каш чылда тургустунуп эгелээнил, билир силер бе? Төрелдериңерден, улуг улустан айтырыңар.

3. Башкының өөреникчилери дээш сагыш салышкыны канчаар илереттинген-дир, чижектер-биле бадыткаңар. Оң аажы-чаны өскелерге үлегер болур бе?

3

Эрендиктерниң өг-бүлезин бо совхозче энир чылын чаа көжүп келген. Оолдуң адазы суурга чыл чыгам аар-саарлап келгеш, чоокта чаа тайгаже, ыяш белеткээр бригадаже, үнген. Соңгу иези ажыл чок, иже бергенде, кудук тып алган согур инек дег амытан чүве-дир. Бир-ле үүлгедиг ужун эрги класс удуртукчuzu соңгу иезинге чаргылдажыр. Оозу карганып, көксенип-ле үнер: «Кончуг сарыг-кидисти, кончуг маңгысты! Моон черле орта кижини үнмес дээр мен. Көөр-даа силер. Кижини-бүрүс-даа моон дээр болгай. Шаар чүве» – дээн соонда тутканы-биле улдагылаар. Пар-оол, хол караш кыннырга-ла, бажын хап кезедип каан аът дег, чалданып чаңчыгып калган. Ачазы кежээ ажылдан кээп, бозага артаары билек, база чаргы улажыр. Ам ачазы хөделип эгелээр. Олдаа барыктыг, үргүлчү арагалаарлар – оозу кончуг. Ынчан Пар-оол бажыңыңдан кулак дыш үнүп чоруптар. Бажыңга ынчаар дора көрдүрүп алгаш, даштыгаа үнүп кээрге, бүгү-ле

чүве хөмүр дег кара ышкаш көстүр. Школага келирге, хамык улус ону кедеп турган ышкаш сагындырар. Дежурный өөреникчилер-даа «Пар-оолду, Пар-оолду»-ла дээр. Эгинден кээп алгаш, башкылар өрээлинче киире-ле бээр. Аңаа шак чыгам булуң ээлеп тура эрттирер. «Эттинип көрөйн, соксап көрөйн» деп та чеже аазаан. Оон-на улам бажынга чүве кирбестеп, башкылар айтырыг салыр-ла, угаап тыппайн баар. Бодунга чөгенип: «Бажымда, шынап-ла, саваң азы шаар кире берген ирги бе?» деп, секперээрин-даа дүжөвөс апаар. Чамдыкта өөрүнүң мурнунга бүдүү пөрүүргээр, кезик-чамдын билири айтырыгларны безин харыылаарындан ыядыр, чоор ону дээш ыыттавайн туруптар. Ынчаар, чиг шалбаага дүшкөн чөлдүр молдурга дег, хүнден хүнче чөгелин төткөн кижини кызырын уттуп, кичээл үзүп, шөлөөн чер дилеп, эгенип коргар дээр-даа чүве чок, дидим үүлгедип чоруп бээр. Ындызын чугаалаарга, бертсинип, миннир дээр ужур-даа чок, башкыларга удур эрбенниг сөстөр октаар, шыжыгар, маргыжар. Коридорго көзүлдүр-ле анаа чораан уругларны ужур дегээлөптөр, эпчөк көрүнгөн, чаргы кылганнарны ыяап-ла үстүрер...

Үш оол дугурушкан шагында үнүпкөннөр. Пар-оолдун экинде куруг тооннуг рюкзак халаңайнып чораан. Тайгасын кезиир дээн эвөс, шуглак-дөжөк, хүнезин-күштү чоор ийик, карманга ынанып чорааннар.

Элээн хайыы, чечек бүргээн аяңга келгеннөр. Пар-оол «Северин» кыпсып сорбушаан, бүдүн хап таакпыны эштеринче октай каапкан. Демгилери база бурулады-ла бергеннөр. Ооң идиктерин ушта тепкилеп каапкаш, чай оңду кескен чаваа-богба дег, көк кырынга ошта дүшкүлөп, кезек аңдаштанып алганнар.

– Хөрөңгивисти санаар бис бе, солдаттар? – деп, Пар-оол үнүн чоргаар аян-биле өскертип айтырган. Ол ийи чүгүндө чыткан оолдарже ийи адыжын чада тудуп, час ойталап алган, карактарын шийип алган манап чыткан. Оолдар дегийт-ле карманнарын үженгеннөр. Адыштарже акшалар салдырткайнып, чоостар кыңгырткайны-ла берген. Санаарга, он ажа дүжүп турган. Пар-оол каттыра каапкан.

– Солдаттар эки ажилдаан-дыр. Тас-тыр оо! – деп бодунуң карманын үженгөш, каш акша уштуп, холуй туда каапкан. – Ажырбас-ажырбас, солдаттар. Аштавас бис. Бора-Хаак суурда кончуг эжим бар. Таныштырып каар мен. Чүс акша орнунга чүс эштиг чоруур херек. Ол менден хар-даа,

күш-даа талазы-биле улуг кижиге. Кады чоруурга, хала чок, амыр-ла эр. Ижер, чиир чүве муңзавас. Дүне-даа, хүндүс-даа бо-ла чүктөп алган келир. Көре бээр силер...

– Ону садып эккеп турары ол боор ала?

– Ынчанмайн канчаар.

– Ынча хөй акшаны кайыын тып ап турары ол?

– Ажылдап ап турар.

– Ады кымыл ооң?

– Ирей-оол дээр. Ачазы аңнап чорааш, адыг даялап кааш кээрге, авазы оол божуп алган орган. Ынчангаш оглун Ирей деп адаан улус эвеспе. Көре бээр силер, дыка шыырак эр. Мажаалай-ла!

Пар-оол командир-даа, кассир-даа хүлээлгени харылаар болган. Акша, көпөктер мөөңү-биле Пар-оолдун карманында барган.

– Бир улуг-хүн хостуг чурттаар бис, солдаттар. Алдан хонук холга чурттаар орнунга алды хонук хостуг чурттаар бис. «Аржаанныг» столоваязындан кежээки чем чиир бис. Капсырылданы эртежик садып алыр. Оон башка чеди шак четти дээш, талаар боларың. Будум-будум кылдыр кезиир, хырным-хырным кылдыр чиир, ижер, удуур, бо-ла-дыр, солдаттар – дигилээш, Пар-оол арган ээжилерин шагжаңнадыр каттырып-ла чыткан.

– Чаңгыс хонук дидиң чоп, Пар – деп, Артыш карактарың чара көрүпкөн, бо хереп орган.

– Командир планны өскертипкен-дир, канчаар сен – деп, Пар-оол дээрже кайгап чытпышаан, каткызын тыртып алган. – Эр кижиге кадыг болур херек. Коргар, чангыр, ыглаар чүве турбас ужурулуг. Эр кижиге кыс кижиден чүгле эрнинде салы-биле ылгалдыг деп бе? Чо-ок, дунмай Артыш. Эрес-дидими-биле, эжинге берген сөзүн ээлээри-биле ылгалдыг чүве-дир, билдиң бе? Артыш шыдаар болгай аан.

Пар-оол ол-ла угаадыгларны эрткен чайын Ирей-оолдан дыңнап алган. Ам, сактып чадаар чүү боор, оларын шээжи-биле суглук чокка салгылай каап чыткан. Оларның аразында ачазының-даа сөстери бар. Пар-оол өндейип олургаш, баштай Артыштың арнынче хөглүг көргөш, Олегче эргилип, караан баскылаан.

– Артыш шыдаваска, кым шыдаар деп, эштер? – деп, ол хөөктүрүп айтырган.

– Шыдаар-шыдаар – деп, Артыш арай боорда хүлүмзүрүп, харыылаан.

– Эр хей-дир! Шыдаар кижиге – деп, Олег сагыжы ханып, ооң эктинге холун салып мактаан.

– Ол-дур. Сөглээн сөс деп чүвө бар эвеспе, солдаттар. Командиринер дыңнап ор мен, көөр апаар мен – деп, Пар-оол дыңзыг үн-биле чугаалаан.

«Аржаанныг» совхозтуң төвү Хей-Теректен ыракта улуг суур болган. Кудумчулары та чеже чүвө! Пар-оол эштерин эдертип алгаш, кылаштап-ла турган. Бир бажыңның херимин ийи-үш-даа катап бакылаан. Таныыр бажыңы болза, та чүгө кире бербес чүвө.

Ийи эжин хөлегеге олуртуп кааш, чем садыынче кире халаан. Рюкзагы аартай берген бо келген. Дораан-на муңгаш ногаан талдар аразынче чүгүрүшкеннер. Артышты сыгай-сыгай, бир шил кызыл арага ишкеннер. Бичии аңдаштынып, хлеб хемирип, база бир шилди ажыдып турбуже, караңгыдаа дүшкен.

Артышты манадып кааш, ийи оол чоруткан соонда, мотоцикл идип келгеннер. Олургаш, ыңай-ла болганнар. Элээн ырап чорда, соондан от чыраан. Дүргени аажок. Сүргүн деп билгеш, «Восходунуң» чырыын өжүрүпкеш, кыйында арыгже ээпкеннер. «Чык-чак»-ла диген...

– Олег... Олег, Артыш...– деп, Пар-оол оожум кыйгырарга, ынаар, караңгыже, доңгайган.

Олегти өрү көдүрүп кээрге, бажы халаңайнып турган. Мүн-не тынып турар. Артыш корга бергеш, ыглаарын соксап каан. Олег ызызы кээп, иштинде багайтыр ыыттаан:

– Чүгээр-дир мен. Силер кандыг силер? Уё-уё, ужам аажок ажып тур. Изиг хоорза хаарыпкан боор.

– Мээң адыжым ишти сөктүп каап-тыр. Чогум сөөк бүдүн хире –деп, Пар-оол ыыттаан.

– Мээң эктим шылап тур – деп, Артыш бир холу-биле суйбанган орган. – Бир холум угдунмас, кандыг аайлыг чоор.

Артыштың холу шынап-ла, өл баг дег, халаңайнып турар болган. Пар-оол өштүн, эктин суйбаан турган.

– Аарышкылыг-дыр бе? Салааларың шимчедип көрөм.

– Уё-уё. Салаалар бичии шимчеп-ле тур.

– Че, даарта анаа апаар оң. Шылап турар болза, анаа боор чүвө – деп, Пар-оол оожургаткан.

Артыштың бир холун көдүргөш, хөрөөнгө чыпшыр тут-
суп берген. Салып черле болбаан, халаңайны бээр, эгинге аа-
рышкылыгы аажок.

– Бо төкүлдейиңер мылчырлып каап-тыр, солдаттар –
деп, Пар-оол буруузун базырып, оолдарны часкараар дээш
каттырынчыг сөстөр дилеп, ынаар барган соонда, халактай-
ла берген. – Караа калбарып, рулю долгажып каап-тыр.
Көрөм, кадыг эрлер болгаш, шыдаан-дыр бис. Өске улус бол-
за мөчүп каар ыйнаан. Шилде арткан чүвевис чоп чогул?

– Уштунуп чаштай берди ыйнаан. Эки диле. Оттан ша-
выт – деп, Олег ам-на чүгээр ыттап келген.

– От шаккан херээ чок-тур. Шагда-ла чуурлуп каап-тыр.
Үрелик мотоциклди оруктан хайыы черде ыяш аразында
оңгарже киир иткеш, озаң-биле дуй базырып кааннар. Суур
ырак эвес, ам кылаштааны дээре апарган.

– Чоп коргарың ол ынчаш? Арыгже кире маңнадып чоо-
руң ол? – деп, Пар-оол хараадавышаан чораан.

«Чырык черде оор кижиге дег кортук кижиге чок» деп ачам
бир катап чугаалаар чорду, аалдар – деп, Артыш чугаалаан.

– Оон ыңай оорну сүрбеске-даа, дезип ыңай болур чүве
дээн – деп, Олег база немээн.

Пар-оолдуң аксы хак дээн. Оолдар буруудады берзе, ха-
лап болур деп арга дилеп, кезек ыт чок кылаштап орган.
Бичии чазамыктап, ойзурун оралдашкан:

– Бистиң моовус чогум оор эвес, угон деп чүве-дир. Угон.
Дыка ытташпас-тыр, солдаттар. Чүгле бурунгаар!

Бора-Хаак суурга четкелек чорда, кезек сырын кел-
ген соонда, дээр чаап эгелээн. Эрлер: «Изивис дуй чаап каар
дээн-дир» дижиш, идээргепп базып орда, кайда боор, суггур
чаъс кудуп туруп берген. Ыяш адаанга турарга, чүден дора.
Ыяп-ла моюн дөзүңге саарып туруп бээр. Пар-оол оолдар-
ны эдерткеш, суурже маң-биле чүгүрүп-ле кирген. Артыш
бир холун хөрөөнде чыпшыр тудуп алган, буттары узун бол-
гаш, улуг оолдардан белен калбайн чораан. Суур адаанда бир
озалааш бажыңга келгеннер. Соңга, эжи чок ээн казанак.
Кире халышкаш, сы туттунуп, шала кырынга олура дүш-
кеш, ынаар-мынаар хыйыжып чыткан соонда, хаарыктай
бергеннер. Пар-оол уйгу кадында дыңнаарга, бир-ле кижиге
ыглап турган. Карактарын ора тыртып, оттуп чадап пат-ла
болган. Арай боорда көрүп кээрге, Артыш эктин тудуп алган,
уё-човуурлуг ыглаан орган. Эгин тулупталдыр ыжа берген.

Дээрни дүнеки чаашкын кылайтыр чуп каапкан болган. Хүн чаа-ла дээп орган. Ынаар, ырак эвесте, кижн ыыттаан, сыгыт дыңналган. Инек сүрген улус-ла боор.

– Оода ыглавайн көрөм, Артыш – деп, Пар-оол оожум чымчак үн-биле часкарган. – Улус дыңнап каар-ла болгай. Эр кижн мөңгере болбас чоор. Ужазынга баларганыр күске эвес...

Столовая ажыттынары билек, мурнун былаажып кире халышканнар. Олег балыг чыргазындан аскап чораан. Олуруп чадап каан – тура чемненген. Артышты сургап-сургап, холун боскааш, автобуска олурткаш, чандырыпканнар. Пар-оолдуң сагыжы ам бичии оожургаан. Ирей-оолдуунга чеде бергеннер. Эжикке дунмазы бичии уруг чүгүрүп келген.

– Ирей-оол чок. Шош кылган дээш, шагдаалар бажыңнап каан – деп, ол тоор чок харыылаан.

– Кажан?

– Кажан деп чүңүл? «Бо ёраң-биле кажан-на ийик олурар сен» деп, ачам чеже сагындырып келчик. Сөс дыңнаваан маңгыстың шорузу ыйнаан.

– Па, кыс кижн эртип ааспыраан аа, мооң.

– Аксымга сөс шыгжавас кижн мен, чыдый бээр. Аастыгга аксым достурбас мен. Кедээр туруңар – дээш, уруг эжиин хаай тыртып алган.

Ийи оол оон чоруткаш, кудумчулап магазинче углааннар. Бир көөрге, удур мырыңай бо шагдаа кылаштап орган. Ояр-кыяр арга чок. Пар-оол серт дивээн. Олег хөлүш кыннып куду көргөш, Пар-оолдуң соондан ажытталы аарак кылаштап орган.

– Туруңар! – дээш, үстүү эрнинде чиңге кара салдыг аныяк шагдаа Олегте-ле барган. – Чүге аскап чор сен, оол?

– Будум аарып турар, эмчилеп чор мен – деп, Олег илдикпейн харыылаан.

– Мындыг аныяк кижиниң буду канчап аарый бээр чүвөл, мегелеп тур сен.

– Шын-шын – деп, Пар-оол дооразындан дидимненип киришкен. – Аскаа база шын. Хой кадарып чораш, хоюган аъттан ушкан кижн-дир. Буду бертинген.

– Кайыын үндүңер?

– Хөй-Теректен.

– Чүнүң-биле келдиңер?

– Машинага олуруптувус-ла. Бадылаптывыс.

– Бээр келиңер. Мээң соом-биле – дээш, шагдаа иштики херектер бажыңынче углай кылаштапкан. Эрлерниң чүрөктери ушта халый бээр чыгап чораан. Думчуу чыттыг-биле дөмей, та чүү кончуг шагдаа ыйнаан! Дораан-на Пар-оолдуң сагыжынга Ирей-оол кире дүшкен. «Олуртуп каар» деп чүве бо ирги бе? Ат-ла болган херек». Эжинче бүдүү көөрге, дем-гизиниң карактары бугажыктар караа-ла, аажок хыйыртап каап чораан.

Оолдарны салбайн барган. Олегти эмчиге көргүзүпкен. Ужаны чүү хаарыпканын, сывырыктар кайыын келгенин эмчи дораан илереткен. Өчүк бичии-ле каржырга, шагдаалар амырай бээрлер. Оорнуң өчүү карышкак болурун билир болгаш, ону кончуг истээр улус бооп-тур. Мотоцикл ээзи телефоннап каан турган. Эрлерни муңгаш кара машина иштинге олуртуп алгаш, черде мотоциклин ээзинге чедирткен. Олегтиң адазы «Восходунуң» караан уштуп берген. Назы четпээннер-биле ажыл чорудар комиссияже оолдарның херээн шилчиткеш, салган.

Артыштың ооруу сынган болган. Дораан хемчег албаанындан чадыкпастааш турупкан. Ай ажыг эмнелгеге чыдып сегизе-даа, бир экти чемдийтир экирээн. Соондан-даа, мурнундан-даа көөрге, хевир чок, балды-биле бир чартыын чара шаап каан төш-ле. Ол баштай өөрүнге шынчы артып, болган таварылганы чажырып турган. «Бяш бажы үнүп тургаш, аңдарылдым» деп каан. Кажан үр хилинчектенип келгеш, шынын өчүпкен. Бо-дур-ла. Орааштыг төөгү мынчаар төнгөн.

Пар-оол кеземчени көргөн ышкаш болган. Ынчалза-даа дүрген утгундуруп бар чыткан. «Мотоциклден ушпаан болза, херектен чайлай берип болур турган» деп үүлгедигниң алыс уржуун чедир бодавайн, доскут угаап, туттуруп алганынга хараадап, бажын шаштынар чыгыгы турган. Ачазы ооң өл өзээнге четкен: «Арагачы-даа болзумза, оор кылып чорбаан мен. Кымны дөзээн маңгыс сен?!» – дээш, хаак-биле мөң эъдинче каш улай куруштурупкан. Соңгу иези, черле көрбес кижиге, өнчүк тып алган, ишкен санында чалчыыр апарган: «Халак-халак, арай эвээш бооп-тур. Кулугурнуң кудуруунга куу тос баглааш, кара-бажыңче киир идиптер чүвемни» – дээш, чүү деп-даа көксенген.

Ада-иениң талазындан ындыг хемчеглер оолга кеземче, сургаалда эвес, анаа-ла түр көргүскен дорамчылаашкын бол-

ган. Оол бодун туттунарын шуут уттуп, дүүрэн бот дээш, даш тепкеш олурупкан. Школага негелделерни оюнчук деп көрүп, Шевер Чудай-ооловичиниң сестери кулак дашты-биле эртип турган. Шагда-ла дыңнап каапканы сестер, кирип каапканы черлер. Үүлгедиглер дээш туттурган санында, чөпшүл сестер дыңнап көрбээн, кылыктанып, иштинде чөрүжүп үнөр. Чүгле ёзу кылдыр куруг аазаашкыннар кылырынга чаңчыгып калган.

Айтырыглар болгаш онаалгалар

 1. Пар-оолдуң аажы-чаңының хевирлеттинеринге ада-иезиниң, ниитилелдиң салдарын тодарадыңар.

2. Пар-оолдуң аажы-чаңында четпестер барынга кым буруулу-гул деп айтырыгга харыы бээрин оралдажыңар.

3. «Өттүңчек өөренир, өжеш өөделевес» деп үлегер домактын утказын тоожуга чоок сайгарыңар.

4. «Өг-бүлө – бичии кирүңе» деп чогаадыгдан бижинер.

4

Алексей Тоорукович даянгыжын бурунгаар октай аарак клазынче далажы кончуг кирип орган.

– Пар-оол Эрендик артып калзын – деп, ол оожум чугаалаан.

Класс удуртукчузунуң чавыс үнүн дыңнап чаңчыккан уруглар шимээнин дораан соксадыпканнар. Башкылар кымны кичээл соонда арттырып аары билдингир-ле болгай. Пар-оол, аңаа пат шоюгуп калган кижини, сумказын шугулу кончуг стол кырынче октапкаш, сандайже аар олура дүшкөн. Чүнүң-даа мурнунда бөгүн алган ийи «ийизи» сагыжынга кирген. Бо класска шилчип келге-ле, чүнү доюлдуруп каапканын утпаан болган. Хүннүң-не эрги клазындан ийи оол эдертип алгаш, таакпылап турган. Бурунгу хүн дежурный башкының чаны-биле, чугаалап турда-ла, бөрттүг эрткен. Дүүн узун чапсарда бир уругну күстүктүр дегээлепкен... Чо-гум кичээл үспээни-ле шын. «Ат кылыр-ла боор – деп, эрги чаңы-биле, быжыгланган чүве дег, стол кырынче хөлбээреп чыда аарак боданган. – Бо башкы-даа кончуттунуп үнөр-ле боор».

Дың иелээ артканнар. Пар-оол башкыже көөрүндөн кызыдыр дидинмээн. «Шевер Чудай-оолович ышкаш, эгинден

ап, тургузур шелиптер ыйнаан» кылдыр бодап, столче улам чавырлып, сумказын сыртаны аарак так чыдыпкан. Шимээни, башкы ынаар, столунга, барып олургаш, портфелиниң дүлгүүрүн хылырады берген. Шкаф ажыткаш, оон бир-ле чүве ап, стол кырынга салган. Кыдырааштар болур ужурлуг, арыннарын ажарга, даашкыры аажок. «Аа, билдине берди – деп, Пар-оол биригээр боданган. – «Ийилеримни» көргүзүп тургаш, чугаалаар бодаан-дыр». Чок. Минуталар эртип-ле турган. Харын-даа бодунга шыладанчыы канчуг апарган. Дириг кижии шимчеш дивейн мындыг үр канчап чыдар боор. «Чоп чүве ыттаваас башкы боор, мени көрүп-ле олур ыйнаан, арттырып алган кижии – деп, Пар-оол, хамык каразыышкыннары каржып туруп бээрге, шыжыгып боданган. – Оода «Чүге онаалга күүсетпедиң? Кичээлге чүге орта олурбас сен?» Азы «Дежурныйның сөзүңге чоп чөрүштүң?» деп айтырбас-даа. Шевер Чудай-оолович чамдыкта оон эгелээр, артында үнүн чавызадып алып, чоорту хөректенип үнер башкы болгай. Кичээл соонда чанар дээш дыка далажыр, «Дыштаныр дыштыг, аштаар хырынның кижии мен!» деп алгырар».

Пар-оолга дыка-ла халалыг апарган. Сан санаан болза, та каш муң четкен. Шак чыгай берген боор. Мойну шылааш, сынар чыгап келген. Черле өжеш чаңныг кижии шыдажып, шимчеш дивезин кыскан. Башкы бир-ле чүве бижип оор хире болган. Пар-оол чөдүре каапканын боду билбейн барган.

– Пар-оол – деп, башкының оожум үнү дыңналган. – Дорт олуруп көрем. Чугаалажыылы. Азы удуй бердиң бе?

Харыы бербээн. Чытпышаан. «Көрем, кажарын мооң. Оожумнап олуруп-олуруп, дөмей-ле мени буруудадыр сен» – кылдыр Пар-оол өжүгүп боданган.

База-ла ыржым минуталар шөйлүп эгелээн. Пар-оолдун сагыжынга ам Алексей Тооруковичиниң кичээлдеринге мооң мурнунда кажан-даа «ийи» ап, чөрүжүп көрбээни кире дүшкөн. «Чо-ок, класс удуртукчулары ыяап-ла шыңгыы, дөмей болур ужурлуг. Маңаа дүжүп бербес херек» деп, ол улам дедир даңгырак ап боданган. Ынчап чыда, чеже шыдажыр ийик, бажын бир ийинче ээктирипкен. Ооң арны башкыга көстү берген.

– Бээр көрем, Пар – деп, башкы дилээн.

Пар-оолдуң карактары башкының чымчак хүлүмзүрүү-биле уткужа берген.

– Сээң-биле дугуржуп, сүме катса дээн кижиге мен, Пар – деп, башкы харыы бээр бе деп, кезек када ыыт чок олурган. – Че, канчаар бис, дугуржуп алып бис бе?

– Чүнү? – деп, Пар-оол доңгун үн-биле ылавылаан.

– Мен сеңээ бүзүрэйин, сен меңээ бүзүрө. Ындыг-дыр але?

Пар-оол ам бажын өске ийинче каап алган. «Че-че ыңай, чүге дүрген чугаалавытпас чүве ирги. Ындыг-дыр, мындыг-дыр сен. Ындыг болба, мындыг бол» дээр – ол-ла-дыр. Кажан-даа, каяа-даа адым үнген кижиге мен». «Кемниг-ле чүве Пар-оол, керттик-ле чүве теве-ле болгай» деп, ол ачазының бола чугаалай бээр сөстөрүн сакты каап, ыыт чок чыдып берген.

– Бот-бодувуска бүзүрежип чоруулу дээрим ол-дур ийин. Сээң-биле оон хөй чүве чугаалашпас мен.

– Чүнү үүлгедип каан мен, ону чугаалаңар – деп, Пар-оол мырыңай хөрөктөни каапкан.

– Па, канчап баардың? Бис ийи кажан, каяа мынчаар каржы чугаалажып чораан ийик бис? Сээң үүлгедиглерин коптарап дивейн ор мен. Бо хүнден эгелеп, бот-бодувусту билчип, бүзүрежип чоруулу деп ор ышкажым чүл, Пар.

Пар-оол ам база ыыттаваан. Харын-даа дижин ызырнып каап чыткан.

– Чугаалажыр хөңнүң чогу ол бе, Пар? – деп, башкының ыды хомудаан аянын, демгизинден-даа оожум дыңналган. – Че, чанып болур сен. Дүштеки чем чиир болгай. Хей черге сени тудуп арткан эвес мен бе. Мооң мурнунда кичээлдеримге ындыг эвес, дыңнангыр турдуң. А бөгүн?.. Бүзүрежили деп чугаалаксаан сөзүмнү дыңнаан боор сен. Че, тура халы че, кабинетивисти хаар болгай бис – дээш, башкы Пар-оолдуң чеңинден ап, тырта каапкан.

Пар-оол кудумчулап бажын доңгайтыпкан кылаштап орган. Бир-ле чүве четпээн ышкаш, соондан тыртып турганзыг болган. Бажының ишти туман-на. «Кижини олудундан безин тургуспайн чыда, чана бер деп чүзүл? Бүзүрежили деп чүзү ирги? Хамык үүлгедиглеримни билбези ол ирги бе? Адырам, чогу чүге бүзүрээр ужурлуг кижиге мен?» деп айтырыглар сагыжын долуп чораан.

Пар-оол ам ийи башкыны деңнеп, биригээр боданган: «Шевер Чудай-оолович болза дөстүмөс: «Ол ёраң-биле бо

класска катап соктаар сен. Бажында мээ бар бе? Бажында саваң тырып каан бе, сарыг-суг кудуп каан бе? Чоп содаа үндүрдүң? Хулиган сен! Кара-бажың күзедиң бе?» дээш-ле баар ийик. А бо башкы чүнү сөгледи?» деп, ол оюк-делик, бодундан айтыртынмышаан, биеэгизи дег сумказын октапкаш, суур кезип чоруп бербейн, бажыңга ызырнып хүнзеп алган. Эртенинде ыңай-бээр сууртулаңнавазын кызып, чапсарларда коридорнуң бир ужундан ыравайн тура эрттирген. Ийи кичээл эрткен. Үшкү кичээл Шевер Чудай-ооловичинии. Биеэги чаң-биле база бир «ийи» ында-ла илбектели берген. Дараазында узун чапсар. Көөрге, Алексей Тоорукович бо кылаштап орган. Коридорда шимээн-не аажок, башкызындан хоя дүжүп чорбуже, ол кем чок хүлүмзүрүвүшаан, бош холу-биле ооң эктинден куспактааш, чугаалаан:

– Пар, бөгүн кичээл соонда артып каалы шүве. Класс шимелдезинге немелде кылыр бодаан кижии мен. Дузалажып көр – дээш, ол даянгыыжын дыңзыг-дыңзыг баскылай каап, Пар-оолду куспаандан адырбайн, коридорну дургаар кожа бazyш-ла орган.

– Чаа, башкы – деп, Пар-оол оожум харыылаан.

Дүүн башкызынга хажагай кынныпканы сагыжын өө берген. Ам мындыг эвилең чугаа сеткилди эде суйбапкан ышкаш болган. Ол өзе бергенин ам чаа билип каан. Арай чырзаң сөөктүг дээрден башка, эгиннери башкыны-биле дужаажып чораан. Энир чылын чаа хамык башкылардан чавыс турган-на кижии болгай.

– Ындыг-дыр. Дугурушканывыс ол эвеспе, Пар – дээш, башкы коридорнуң өске ужунга кээп, оолдуң хөрөөн бодунче чыыра тудуп чоруй, оожум салыпкан.

Башкының куспаа Пар-оолдуң хөрөөн чылдып артып калган ышкаш болган. Ооң ужун сагыш база ажык, сергек. Чүү боор, манап турганы сөөлгү кичээл-даа доозулган.

Ийи дежурный уруг класс иштин кылайтыр чуй каапканнар. Пар-оол башкыны манап артып калган. Үе эртип, он беш, чээрби минута чыгай берген. Башкыга дузалаар бооп аазаан болганда, чоруй баарга, хоржок. Элээн манап олурда, коридорда ам-на шимээн дыңналган. Алексей Тоорукович холунда портрет биле хоода хере каккан песте бижимел туткан маң-биле бо кирип орган.

– Улуг-ла буруулуг болдум, Пар. Сени элээн-не манат-тым – дээш, башкы туткан чүвелерин стол кырынче салгаш, карманындан думчук аржыылы уштуп, дерин чоттунган.

Пар-оол хары тыппайн, хүлүмзүрүп каап, бажын суйбанган. Ол ам башкыже чоокшулай кылаштап, шил хоода Толстойнуң хөрек чуруун бир холу-биле суйбагылаан-даа.

– Плакат бижиткен кижим ажылын арай дооспааны-биле саадай бердим – деп, башкы айыткан шагындан озалдаанынга ам-даа кемзинип чугаалаан. – Көрбес сен бе, Пар, чугаалаан-на болгай мен, бо удаада безин бот-бодувуска бүзүрежип, идегешкенивис ол-дур. Кезээде ындыг болур ужурлуг бис. Ынчан үүле-даа бүдүнгүр, бергелерге-даа торулбас бис. Че, баштай чурукту аза кааптаалы. Масканы тут. Кадаглар бо эвеспе...

Пар-оол дегийт столга бедиктенип, башкының айыткан черинге портретти чигелеп, аза каапкан. Ооң адаанга бижимелди азар ужурлуг. Алексей Тоорукович ырактан шыгаап, команда берген – Пар-оол аскан. Ол ажыл база чогуй берген. Ында улуг чогаалчының сөстөрүн Пар-оол иштинде номчааш, найырал дугайы-дыр деп хууда билип алган.

– Дузалааның дээш четтирдим, Пар – дээш, Алексей Тоорукович Пар-оолдуң карактарынче көргөн.

– Ажырбас-ажырбас, башкы.

– Сээң-биле ам мону дугуржуп алыр бодай-дыр мен. Таптыг-ла ийи хонгаш, кежээкиниң алды шакта бо класска кээп ужуражыылы. Ынчан черле озалдавазымны хүлээнип алыын – дээш, башкы хүлүмзүрүй каапкаш, немээн: – Шагыңар бар-ла ыйнаан?

– Бар-бар, оттурар-шактыг бис, башкы. Доңгайтыр салып каарга, ажылдаар шак болгай, часпазы шору.

– Че, ынчаар дугуржуп алыр бис бе?

– Ийе, ийи хонгаш, кежээкиниң алды шакта.

– Кымнар келирил?

– Мен, оон ыңай силер.

– Шын-дыр. Ам чанып болур сен. Байырлыг.

Пар-оол кудумчулап бажын өрү көдүрүпкен кылаштап орган. Буттары чиик-чиик, карактары чырык-чырык. Долгандыр бүгү чүве өңгүр, чараш көзүлген. Хемде бүрүзүн түлөп каапкан шаараш арга. Мыя бо хар чаапкан бедик даглар баштары, кудумчу дургаар хүл дег саарлып чыдар

куу доврак безин онза өң-биле будуп каанзыг. Кылашташкан кижилер, улуг байырлал уткаан чүве дег, базымнары шалып-шалып, арыннары сергек, чазык эртип тургулаан. Өрү шураксаазы, ырлаксаазы келген. Эрткен улусту доктаадып, чугаалажыксаазы келген. Сактырга, кылып-ла шыдавас чүвези чок ышкаш. Бажың-даа тудуп, машина-даа чолаачылап шыдаар хире. Онаалгаларда чүү боор! Чайлыг-ла. «Дузалажып бергеним дээш Алексей Тоорукович кайы хире өөрүдү че — деп, Пар-оол боданган. — Меңээ база өөрүнчүгдүр, башкы. Ам-даа дузалажып болур мен. Одаар ыяжынны-даа чарып берейн, суунду-даа суглап берейн». Ынчаар-ла күзеп, бодап чоруй, бажыңыңга чедип келгенин безин эскербейн барган.

Ачазы тайгада ыяш белеткеп турар. Чеңгези (соңгу иези) бажыңында элээр олурза, эки-ле-дир ийин. Чемнени шаап алгаш, бажың ажылы кылгай. Ыяш чарып, суугу одаай, бажың ишти чуггай. Ынчанмыже чүнү-даа кылып каарга, херекке алыр кижиде бар эвес. Эки-багай-даа кылдынганы билдинмес. Пар-оол оон-на хөңнү калган, чалгаарап, холу салдырган, бажың ажылындан былдаар апарган. Эжикке кээрге, шынап-ла, кара шооча халая берген турган. Чеңгези бажыңнар кезий бергенде, дүлгүүрүн каар эвес. Сумказын эжик кастыңыңга салгаш, чада кырыңга олуруп алган. Өөрүп чүткүп чоруп орган хөңнү карарып бады барган. Сагышта солун, өөрүнчүг, күзенчиг чүү-даа артпаан. Ыракта даглар соок хар шугланышкан, дидиредип кээр, чоогунда куу арга тенниг будуктары-биле карак-кулак чушкуп каггы дег, бажыңнар соңгалары, оңгарда дүдүй берген хөөлбектер дег, караңгы көзүлген. Ол дүлгүүр салыр черже көрүнмээн-даа. Соңгу иези дөмей-ле дүлгүүрүн кагбаан. Бир иже бергенде, Пар-оолду шуут уттуптар, ыяап-ла каш хонук улаштырыптар амытан чүве-дир.

Чыварлап турар, соогу аажок боорга, ыжык тыртып, кладовка артыңга кээп, ажыт черге олуруп алган. Ам таакпылап болур. Костюмунуң иштики карманындан уушталчак хаптыг «Север» уштуп, кыпсып алгаш, ыжын чий каап, харамадыгып тырта берген. Башта ам чүү-даа артпаан — хос доңга дег апарган. Демги эки сактыышкыннар, бо эстеп чоруп каар таакпы ыжы дег, арлы берген. Уг-биле хөй ыш тырттыныпканындан ийикпе, бажы дескинип келген. Ишти

долгадып, кускузу-даа келген. Аш ижинге таакпы ыжы дээпкен деп боду каяа билир ийик. Шак ажыг манап орбуже, ам-на эжикте шимээн дыңналган...

Пар-оол эртен оттуп келген дораан, Алексей Тооруковичиниң чагыын сактып келген. Дүүн чеңгезинге шугулдаар дээш, орта онаалга кылбаанын сагынган. Дегийт тура халааш, сумказын үженген. «Чедир кылдынмаан онаалгаларны ыяап-ла күүседир херек – деп, ол бодангаш, столга кээп олурупкан. – Бүзүрээр болган башкы-ла болгай. Даарта ужуражырывыс база бар, черле утпайн көрейн». Далажып-даа ора, онаалгаларын кылып алган.

«Бо хүн эки эртти эвесепе» деп Пар-оол ылап-ла билген. Багайлар албаан. Сагыжынга «бүзүрел» деп сөс бо-ла кире дүжер, карааның уунга бо-ла номчуттуна бээр болган. Чапсарларда ол кым-биле-даа аас былаашпаан, кымны-даа дегээлевээн, шенектевээн. Дежурныйлардан дескелеп, бир булуңдан ыраваан.

Ийиги хүн эрткен. Пар-оол черле дөспейн, ийи оол эдертип алгаш, арыгга барып таакпылап алган. Коридорлап бөрттүг эртип чытканын дежурный көрө тыртып каан. Харалаанын, уттундура берген бооп-тур. Ынчалза-даа башкызының айыткан шагындан озалдаваан. Класс эжиин дидим ажыда тыртыпкан.

– Эр хейни аарай. Бээр кир-кир, олур – деп, Алексей Тоорукович мурнуку столче айтып, сеткили ханганы илдең чугаалаан. – Көрбес сен бе, Пар, ийи хонукта бот-бодувуска бүзүрежип келдивис. Ооң бадыткалы бо-дур. Сөзүвүстү ээлеп, чогуур шакта чедип келдивис. Сөс ээлеп деп чүве белен эвес боор чүве. Бо удаада база эрес кылындың. Аайлыг кижидир сен... Ам сени үр тутпас мен. Чаңгыс айтырыг салыр, ийи даалга бээр мен. Харыылап көрөм, онаалгаларны чогуу канчаар күүседип тур сен? Дөгөрезин кылып четтигердир сен бе?

– Ийе, башкы, четтигип тур мен – дээш, Пар-оол доңгайып алган, партаны аажок-ла суйбаан орган.

– Кыдыраажыңны хынап көөрүмге, онаалганы арай-ла далаш күүседип турар чордуң. Сеңээ онаалганы чиигедир дугайында клазывыстың башкылары-биле дугуржур бодай-дыр мен. Кандыг деп бодаар сен?

– Ажырбас-ажырбас, башкы. Шыдаар мен.

– Ынча дивейн көр. Бодуңга эки болур. Чүглө бо улдуңда чиигедир бис.

Пар-оол чөпсүнүп, ыыттавайн барган.

– Баштайгы даалгам бо эвеспе. Даарта тыва дыл кичээли кээр болгай. Онаалганы эки хынамчалыг, арыг күүседип кээп көрөм. Өске башкылар бижиир онаалганы эвээжедип, база мен ышкаш негелде кылыр эвеспе.

– Чаа. Кызар мен, башкы.

Алексей Тоорукович даянгыыжын тудуп алган туруп келген. Столга олурган Пар-оолдуң чанынга кээп, бир холун ооң эктинге салгаш, бүгү боду-биле хаарлып, оожум үн-биле чугаалаан:

– Ам ийи дугаар даалгам эвеспе. «Хүлээлге» деп сөстүң утказын билир боор сен. Сен-даа, мен-даа хүлээлгелерлиг болгай бис. Кандыг хүлээлгелер сээң мурнуңда туруп турарын, чугаалаар сен...

– Өөренир – деп, Пар-оол дегийт харыылай тыртып каар бодаан.

– Чүглө ол эвес-ле болгай. Бажыңга-даа, каяа-даа чоруй, хондур боданып, кол-кол хүлээлгелериңни санап көрөм. Даарта меңээ чугаалаар сен. Бөгүн бистиң чугаавыс ол-ла эвеспе. Ам чанып болур сен, Пар...

«Адырам, эки чүнү кылыпкан мен? – деп, Пар-оол боданган. – Даарта кел дээн, чедип-ле келдим. Башкым элдеп-ле кижидир. Бүдүү билир-даа чүве ышкаш, онаалган күүседип четтикпейн турар сен дээр. Шынап, чүглө бижимел онаалгага өй кижидир болгай мен. Номчуур онаалгага шак артпас чүве... Онзагай башкы-дыр». Ындыг-ындыг бодалдар бажын долуп, арай эедереп чораан. «Хүлээлге, хүлээлге» деп сөстөр ону ам амыратпайн барган.

Даартазында расписание ёзугаар тыва дыл кичээли-даа келген. Алексей Тоорукович онаалганы хынап эгелээн. Черле ындыг чаңы-биле баштай ажылдарны кыры-биле чүгүртү көрүп, столдар аралап чоруй, Пар-оолдуң дужунга кээп тура дүшкөн...

– Пар-оол хүлээлгезин эки күүседип-тир, көрүңерем, уруглар – дээш, кыдырааштың онаалга бижээн арнын чада тудуп, өрү көдүргөн. – Дески хол үжүү-биле арыг бижээн, частырыг көзүлбейн-дир. Кижиниң хүлээлгези кончуг. Хүлээнгени – күштүг, күүседирин билир болгаш утпас херек.

Алексей Тоорукович онаалганы хынап дооскаш, бот ажыл берген. Оон Пар-оолду кыйгыргаш, эжикче кылаштапкан. Коридорга үнүп келгеннер. Шөлээни аажок болган. Эжиктен ырадыр кылаштажы бергеннер.

– Таакпылаар кижиге болгай сен, Пар. Карманыңда таакпыңны бээр уштуп келем – деп, башкы сымыраны аарак холун сунган.

Пар-оол бажын суйбанып, кезек оорлуцайнып тура, костюмунун иштики карманындан бүдүн хап «Север» уштуп сунган. Арны дораан-на өрт дег кыза берген. Эпчоксунмай канчаар, башкы кайы хире мактааш барган ийик.

– Таакпыңны хавырап апаар-дыр. Бо дугайы чүгле бис ийиниң аравыска артсын. Таакпы хураап алганымны кымдаа билбесин дээрим ол-дур. Кымга-даа чугаалавазымны хүлээнип алың. Кичээл сөөлүндө ужуражыр бис, Пар – дээш, башкы «Северни» ап, карманнап алган.

Кичээлдер доозулган.

Ам база-ла класста иелээ артканнар.

– Че, Пар-оол, чугаалап көрөм. Кол-кол хүлээлгелериң чүл?

– Эки өөренир...

– Оон ыңай?

– Чурумнуг болур.

– Шын-дыр – дээш, башкы Пар-оолдун карактарыңче шыңгыы көрүп алгаш, кезек ыт чок олурган. – Оода оларны хажытпас херек. Өреникчи кижиге таакпылава дээрзин билир-ле болгай сен. Оода өөрүңнү дедир баштавайн көрөм. Чазып турар-дыр сен.

– Чок, башкы. Ачамның саттырган таакпызы чүвө – деп, Пар-оол агартынарын кыскаң.

– Кулаам узун болдур ийин, Пар – дээш, башкы оожум каттыргылап, чөгенчиг чавыс үн-биле немээн: – Дыңнап каапкан мен дээрим ол. Чон караа көскү-ле болгай. Бир эвес ачаңның таакпызы болза, аппарып бер, ма. Че, чоп тутпайн тур сен? Сеңээ бүзүрээр болгаш, ынчаарым ол. Ма, ап ал.

Алексей Тоорукович «Северни» оолдун карманыңче суп бергеш, бир холун ооң эктиңге салгаш, чагаан:

– Хораннаардан башка, бичии-даа ажыгы чок, багай чаңчыл-дыр ийин. Мен база таакпылаар кижиге болгай мен. Аныяк шаамда эскербес-даа чордум. Назы дөгүй бээрге, оон

хоразы билдинип келбес ийикпе. Багай чаңчыл-биле канчап черле демисежип болбас деп. Угаанныг кижиге болза бодап билги дег. Бодум хуумда таакпыны ыяап-ла каар бодап алган мен. Сеңээ, аныяк кижиге, эртелээни-ле дээре боор – дээш, Алексей Тооруковичиниң арны бодамчалыг кыннып, терең кирбиктери көдүрлү бергилээн туруп келгеш, даянгыжын шалага даашкыр үстүрө каапкаш, немээн: – Че, Пар-оол, сен ам чанып барып, дыштан. Номчу. Келир улуг-хүнде мээң бажыңымга чедип кээриң кандыгыл? Чайың бар-ла ыйнаан?

– Чайым бар-бар, Алексей Тоорукович – деп, Пар-оол башкызын бир дугаар адай каапкан. – Чеде бээр мен – деп, ол улуг кижизиг харыылааш, булунда чаңгыс черже кайгап алган турза-ла турган.

Бажында янзы-янзы бодалдар иткилежип, үңмерлежип-ле келген. «Бо башкы элдеп-ле кижиге-дир. Багай мээң-биле ынчаар чугаалажыр, таакпыны дедир сунуп чыдар. Шевер Чудай-оолович болза чүгле класс мурнунга эвес, бүгү школага, бүгү башкыларга чарлап каапкан».

Шынап-ла, «Пар-оол ындыг, Пар-оол мындыг» дээн сөстөр чаңгыланып-ла үнөр турган. Ынчан Пар-оолга кижиге бүрүзүнүн үнү чииртим дыңналып, караа кылчаң көстүр. Дүрген-не баш сугар чер дилээр турган. Ам бо башкыны көрбөс бе, кижиге бүзүрээр, идегээр. Чо-ок, чок ам дээрезинде Пар-оол таакпы каар дугайты бодунга-даа, башкызынга-даа бүзүрээр аргажок болган. Ынчанмай канчаар, Шевер Чудай-оолович таакпыга удур чүнү кылбаан деп. Чеже-даа аас-биле сургап келди, эм-даа чалап, сорар конфета-даа садып келди. Дуза болбаан. Пар-оол джигин дүдүк сарыг кылдыр таакпылап алган бо-ла келир...

Та канчаары ол ыйнаан, Пар-оол бөгүн бажыңыңа келгеш, карманында «Северин» ужулгап, ачазының таакпы салыр чери – шкаф кырынче октай каапкан.

Орай күс. Ыяштар шагда-ла түлөп каапкан – айгадаң-на чүве. Тайганы бүдээлгелээн хар-туман ишкээрлеп кирип-ле орган. Оон кээп турар соок сырынның ындазында өткүдү аажок. Сактырга, хамык бойдус муңгарап, шыырныккан-даа ышкаш. Шынында кайын ындыг боор ийик, шагның дөрт эргилдези дөгереги бодунуң ээлчээнде эки-ле чүве болгай.

Айтырыглар болгаш онаалгалар

1. Алексей Тоорукович болгаш Пар-оолдуң аразында харылзааның чоок болу бергениниң планын чогаал сөзүглелинге дүүштүр тургускаш, эдерти чугаалаңар.

2. Алексей Тооруковичиниң уруглар-биле ажылдаар арга-мергежилиниң онзагайы чүде илереттинген деп бодаар силер? Дел-геренгей харыыдан бериңер.

3. Шевер Чудай-оолович башкының аажы-чаңыга хамаарыштыр чүнү чугаалап болур силер?

4. «*Мен сеңээ бузурэйн, сен меңээ бузуре*» деп Алексей Тоорукович өөреникчизинге кандыг сорулгалыг чугаалаан деп бодаар силер?

5. «*Сээң мурнунда кандыг хүлээлгелер туруп турарыл, чугаалаар сен*» дээн даалганы күүседиринге Пар-оолга дузалажыңар. Өөреникчи кижиниң мурнунда кандыг-кандыг хүлээлгелер барыл?

6. Орай күскү пейзаж чурумалының чогаалга ужур-утказын тайылбырлаңар.

**Артык Хөм-Оттуковна
ХОВАЛЫГ**

(1951)

ҮШ ҮНӨ

Мээң черим – мээң чүрээм!
Дамырларым хемнер болуп, сени куржаар.
Даглар дээрге өрү сунган ийи холум.
Хөрзүнүңнү адыштарым чассыг суйбаар.
Хөңнүм частып, эргелелим эриин ажар.
Сыртык, чүг дег чиңгистерге чаактарым дээр.
Сыгырга куш арга долдур куюм ырлаар.

Эрээн-шокар ховуларның чиңгиртилээн
Элезини эриннерим ошкай кааптар.
Меңгилерниң мөңгүннелчек кылаңнаажы –
Мээң черим сеткил-хөңнү, хүлүмзүрүү.
Ыдык черим эгелерин адап бердим.
Ындын ырын олар меңээ хайырлааннар.
Күжүр чүрек доктаашкыңга ораатпаза,
Черим алгаан одуруглар саарлып турар...
Чеже-чеже чурттар эргип чорбадым дээр,
Хүннүг черим сеткилимге – үнелиг даш.
Мээң чонум – мээң ханым!
Пөрүк, чымчак, улуг тура эдилевээн,
Бөдүүн болгаш ажыл-ишчи, мерген, шевер
Мээң чонум – салым-чолум, үнген дөзүм.
Мээң чонум – бедик черниң кижилери.
Доңгаяартыр салгылап каан аяктар дег,
Довурзак ак өөр өглер – аалым ол.
Дезиг-Доруун сыдымнааштың, мунуптарга,
Дээрде куштар деңге чаржып ужукканзыг.
Мээң чонум бойдузунга хини тудуш:
Бедик сынга сыртыктанып өзүп келген.
Хилиң ышкаш аяңнары – олбук болур,
Кирген-үнген аяк шайны амзааш баарлар.
Каргыраазын, хөөмейин бадыра бээр,
Каптагайда чүгле ол-ла ындыг ырлыг.
Чонар-дашка ишти-хөңнүн сиирип сиилбиир,
Чогаадып каан тоолу, ыры – уян, уран.
Өгбелерниң бурун, ыдык дылын меңээ
Өргүп шаңнаан хайыралыг Таңдыларым!
Мээң дылым – мээң ыдыым!
Мээң дылым – хомус ышкаш онза ырлыг,
Мерген болгаш чараш сөстөр – белээңер ол.
Эвээш-даа бол, чиге сөглээр өгбелерниң
Эртине дег төрөөн дылы – чалгыннарым.
Хаяларда бижиттинген үжүктөри
Кандыг чажыт чагыг-сүмө сиирип алган?
Тибет номнар, бижимелдер номчуп албайн,
Дидимнелип, төөгүм төөгүп аар мен бе?
Угаан-бодал бөөлдениешкинин, эки-бакты
Уран дылым, түрк дылым, чарт сөглээр.

Ынакшылдың, эргелелдің сестери-даа,
Ыяңгылыг авам ыры – сээң төлүң.
Тыныжымда тудуш болган черим, чонум,
Дылым чокта – мен мен дептер шаам бар бе?

Айтырыглар болгаш онаалгалар

- 1. Шүлүктү аянынг номчааш, темазын, идеязын тодарадыңар.
 - 2. Чогаалды «Үш үне» деп адаанының чылдагааны чүдөл? Дел-геренгей харыыдан бериңер.
 3. Шүлүкте ажыглаан уран чурумалдыг аргаларны айтыңар: эпитеттер, метафоралар, диригжидилгелер болгаш деңнелгелер...
 - 4. Артык Ховалыгның дугайында дыңнадыг азы рефераттан кылыңар.
 - 5. Тыва чер, тыва дыл, тыва чон дугайында аңгы-аңгы чогаалчыларның бижээн шүлүктеринге уран номчулга мөөрейинден эрртирер.
 - 6. Тыва дугайында кинолардан көрүңер.
-

ДОПЧУЗУ

Чогаал дугайында сөс 3

I кезээ. ТАҢДЫМ ТУРДА, ТАҢДАШ-ЛА МЕН...

С.А. Сарыг-оол. Улуг-Хемим.....	4
Чогаал теориязы. Шүлүглел дугайында билиг.....	14
Ю.Ш. Кюнзегеш. Дыт	15
Ю.Ш. Кюнзегеш. Чөөн чүктүң кижизи мен	16
М.Б. Доржу. Даг эзири.....	20
С.С. Сүрүң-оол. Ырла, Хемчик.....	24
М.Б. Кенин-Лопсан. Хүттүң ужары.....	26
К.-Э.К. Кудажы. Таңды кежи.....	28
З.С. Байсалова. Тайга ээзи.....	34
З.А. Намзырай. Дуруяалыг шөл.....	37

II кезээ. ТАРААМ ТУРДА, ТОДУГ-ЛА МЕН...

К.-Э.К. Кудажы. Тараа.....	39
А.К. Үержаа. Ажыл	59

III кезээ. КИЖИ ЧУРТТУГ, КУШ УЯЛЫГ

В.Ш. Көк-оол. Самбажык.....	61
С.А. Сарыг-оол. Чечен биле Белекмаа	118
Чогаал теориязы. Ши дугайында билиг.....	154
А.К. Үержаа. Үш чүс харлыг кырган кускуннуң чагыы..	155
М.Б. Ховалыг. Ыдыктаан тук.....	162
Чогаал теориязы. Барымдаалыг чогаалдар дугайында билиг..	182

IV кезээ. «АВАЙ, АВАЙ, АВАЙЫМНЫ...»

С.А. Сарыг-оол. Херээжен	183
С.А. Сарыг-оол. Авамның ынак оглу	184
Е.Т. Танова. Иениң салым-хуузу.....	186
А.А. Даржай. Авамга чечээм.....	207
М.М. Дуюнгар. Авамның тону	215
З.А. Намзырай. Авам мени манап олар.....	225

V кезээ. КИЖИ БОЛУРУ ЧАЖЫНДАН...

Ч.Ч. Куулар. Шораан	226
К.Д. Чамыяң. Ханы дазыл	275
А.Х.-О. Ховалыг. «Үш үне»	300

Учебное издание

КУЖУГЕТ Мария Амын-ооловна,
ООРЖАК Лидия Хорагаевна

РОДНАЯ ЛИТЕРАТУРА

8 класс

На тувинском языке

Учебное пособие для общеобразовательных организаций

Редактор *Л. А. Ооржак*. Компьютерная верстка *Л. Д. Донгак, Т. К. Монгуш,
Л. А. Ооржак*. Корректоры *В. В. Монгуш, У. Г. Домур-оол, А. А. Кужугет*.

Подписано в печать 23.03.2022. Формат 60x90¹/₁₆. Бумага офсетная.
Гарнитура TTSchoolBook. Физ. печ. л. 19,0. Тираж экз. Заказ №

Оригинал-макет подготовлен в ГБНУ Министерства образования
Республики Тыва «Институт развития национальной школы», 667000,
г. Кызыл, ул. Рабочая, 2. тел.\факс: 8(394-22) 6-17-52,
e-mail: irnsh_tuva@mail.ru

Отпечатано в полном соответствии с качеством представленного
электронного оригинал-макета в ООО Издательство «Офсет» 660075,
г. Красноярск, ул. Республики, 51. e-mail: commerc@pic-ofset.ru